

Donderdag 20 februari 2020, Van der Valk Breukelen

Bekijk ons cursusaanbod op www.sdujuridischeopleidingen.nl

Basiscursus Jeugdstrafrecht

Vooronderzoek, terechtzitting, afdoening en de rol van de ketenpartners

© Sdu Opleidingen & Events, Den Haag 2020

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 jo het Besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system of any nature, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, kan voor de afwezigheid van eventuele (druk)fouten en onvolledigheden niet worden ingestaan en aanvaarden auteur(s) redacteur(en) en uitgever deswege geen aansprakelijkheid.

Jeugdstrafrecht

Vooronderzoek, terechtzitting, afdoening en de rol van de ketenpartners

Inhoudsopgave:

Welkomstbrief	P. 05
Programma	P. 07

Bijdrage mr. H.A. (Jetty) Gerritse & mr. F. (Frédérique) ten Berge

Toegang benadeelde partij bij besloten zitting ECLI:NL:HR:2019:607	P. 09
Afweging VOG in vonnis: ECLI:NL:GHDHA:2019:900	P. 14
NFS 2019/134: geen maatregel TBS bij jongmeerderjarige ECLI:NL:RBAMS:2018:6890	P. 24
Toepassing jeugdstrafrecht bij adolescenten ECLI:RBOBR: 2019:1332	P. 35
TBS voor een minderjarige ECLI: RBAMS: 2018: 9148	P. 49
Kort geding ten aanzien van plaatsing in een jji ECLI: RBDHA: 2018: 14564	P. 68
Met betrekking tot bijzondere voorwaarden bij vonnis: ECLI: RBDHA:2018:12348	P. 73
wet USB.	P. 99
Tabel minderjarige en adolescenten	P. 155

Link

[handboek slachtoffer en de rechtspraak.](#)

Basiscursus Jeugdstrafrecht *

Vooronderzoek, terechtzitting, afdoening en de rol van de ketenpartners

*Jeugdstrafrecht**

Vooronderzoek, terechtzitting, afdoening en de rol van de ketenpartners

Datum : februari 2020
Onze referentie : Q842

Maanweg 174
Postbus 20025
2500 EA Den Haag
Telefoon (070) 378 98 96
www.sdu.nl/opleidingen

Abn-Amro 43 61 48 315
Postbank 30 77 29
Handelsregister Den Haag 27193898

Geachte heer, mevrouw,

Graag heten wij u welkom bij de **cursus Jeugdrecht***

De kinderrechtzittingen zijn in de praktijk verschillend van het reguliere strafrecht. Niet alleen geldt een ander wettelijke kader, maar ook is het doel van een dergelijke zitting niet altijd hetzelfde. Ook de toepassing van strafvordering is anders als het gaat om minderjarigen en de belangenafwegingen die daarbij nodig kunnen zijn, hebben een ander uitgangspunt dan als het om meerderjarigen gaat.

In deze basiscursus wordt u aan de hand van een logische volgorde van aanhouding tot berechting van een minderjarige langs al deze facetten geleid.
Ook wordt een korte toelichting gegeven ten aanzien van het civiele jeugdrecht, zodat u de termen die daar van belang zijn kan plaatsen in de context.

Mocht u de 6 studiepunten van de NOvA ontvangen, verzoeken wij u zowel bij aankomst als bij vertrek de presentielijst te tekenen. Deze lijst ligt bij de inschrijfbalie van Sdu Opleidingen & Events.

.

Wij wensen u een prettige en leerzame dag!

Met vriendelijke groet,

Mr. E Hoofs
Congresmanager Sdu Opleidingen & Events

Basiscursus Jeugdstrafrecht *

Vooronderzoek, terechtzitting, afdoening en de rol van de ketenpartners

Programma

09:30 - 10:00

Ontvangst en inschrijven

10:00 - 11:15

Welke recht is wanneer van toepassing?

- Meerderjarig en minderjarig
- Welke ketenpartners spelen een rol?

11:15 - 11:30

Pauze

11:30 - 12:45

Vooronderzoek

- Politieverhoor
- Recht op consultatiebijstand en afstand daarvan
- Voorlopigehechtenis

12:45 - 13:30

Lunch

13:30 - 15:30

Ter terechtzitting

- Bevoegdheid
- OM
- Kinderrechter
- Slachtoffers/nabestaanden
- Ouders
- Leerplicht

15:30 - 15:45

Pauze

15:45 - 16:30

Strafadoening

- Straffen
- Maatregelen
- Adolescentenstrafrecht
- Strafblad en VOG

16:30 - 17:15

Civil jeugdrecht in vogelvlucht

- Gezag
- Ondertoezichtstelling

Basiscursus Jeugdstrafrecht *

Vooronderzoek, terechtzitting, afdoening en de rol van de ketenpartners

ECLI:NL:HR:2019:607

Instantie	Hoge Raad
Datum uitspraak	16-04-2019
Datum publicatie	17-04-2019
Zaaknummer	18/01096
Formele relaties	Conclusie: ECLI:NL:PHR:2019:78 In cassatie op : ECLI:NL:GHDHA:2017:4022, Bekrachtiging/bevestiging
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Cassatie
Inhoudsindicatie	Jeugdzaak. Belediging politieagent (art. 266.1 jo. 267.2 Sr) en diefstal met braak uit woning, meermalen gepleegd (art. 311.1.5 Sr). Kon (voorzitter) Hof toegang verlenen aan b.p.'s A en B tot behandeling achter gesloten deuren van zaak tegen t.t.v. begaan van tlgd. feiten nog minderjarige verdachte, v.zv. deze behandeling betrekking had op feiten waarvan A en B geen slachtoffer waren? Art. 495b.1 Sv. Onder 'zaak' in art. 495b.1 Sv dient te worden verstaan al datgene waarop rechtsgeding betrekking heeft. Grenzen daarvan zijn vastgelegd in hetgeen bij inleidende dagvaarding aan verdachte is ten laste gelegd, zij het dat deze grenzen nadien nader kunnen worden bepaald door wijziging van tll. ex art. 313 of 314a Sv en/of voeging onderscheidenlijk splitsing ex art. 276 Sv (vgl. m.b.t. art. 258.1, 591a.1 en 591a.2 Sv ECLI:NL:HR:1989:ZC8272). Ook indien onderzoek ttz. betrekking heeft op meerdere strafbare feiten, is sprake van één 'zaak'. Opvatting dat in zo'n geval o.g.v. art. 495b.1 Sv toegang van slachtoffer of diens nabestaanden z.m. is beperkt tot uitsluitend dat deel van onderzoek ttz. dat betrekking heeft op het op slachtoffer betrekking hebbende feit of op hem betrekking hebbende feiten, is onjuist. Opmerking verdient dat voorzitter toegang kan beperken tot deel van behandeling van zaak, v.zv. doelmatige behandeling van zaak daardoor niet in het gedrang komt. Volgt verwerping.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl NJ 2019/178 RvdW 2019/537 NBSTRAF 2019/153 TPWS 2019/69 SR-Updates.nl 2019-0208

Uitspraak

16 april 2019
Strafkamer
nr. S 18/01096 J

Arrest

op het beroep in cassatie tegen een arrest van het Gerechtshof Den Haag van 23 november 2017, nummer 22/005615-16, in de strafzaak tegen:

[verdachte], geboren te [geboorteplaats] op [geboortedatum] 1998.

1 Geding in cassatie

Het beroep is ingesteld door de verdachte. Namens deze heeft C. Grijsen, advocaat te Almere, bij schriftuur middelen van cassatie voorgesteld. De schriftuur is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

De Advocaat-Generaal F.W. Bleichrodt heeft geconcludeerd tot verwerping van het beroep.

2 Beoordeling van het eerste middel

2.1. Het middel komt op tegen het verlenen van toegang door (de Voorzitter van) het Hof aan de benadeelde partijen [betrokkene 1] en [betrokkene 2] tot de behandeling achter gesloten deuren van de zaak tegen de ten tijde van het begaan van de tenlastegelegde feiten nog minderjarige verdachte, voor zover deze behandeling betrekking had op de onder 2 en 6 tenlastegelegde feiten waarvan [betrokkene 1] en [betrokkene 2] geen slachtoffer waren.

2.2.1. Het arrest van het Hof houdt onder meer in:

"Aan de verdachte is - voor zover thans nog aan de orde - ten laste gelegd dat:

2:

hij op of omstreeks 04 februari 2016 te Rotterdam opzettelijk een ambtenaar, te weten [verbalisant] , aspirant van Politie Eenheid Rotterdam, gedurende of ter zake van de rechtmatige uitoefening van zijn bediening, in zijn tegenwoordigheid, mondeling heeft beledigd, door hem meermalen de woorden toe te voegen: "Kankerhomo", althans woorden van gelijke beledigende aard en/of strekking;

4:

hij op of omstreeks 12 december 2015 te Rotterdam tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening in/uit een woning gelegen aan de [c-straat] heeft weggenomen één of meerdere geldbedrag(en) (in verschillende valuta) en/of één of meerdere zakmes(sen) en/of sleutelbos(sen) en/of een bankpas en/of één of meerdere siera(a)d(en), in elk geval enig goed en/of geld, geheel of ten dele toebehorende aan [betrokkene 3] en/of [betrokkene 2] en/of [betrokkene 4] en/of [betrokkene 1] , in elk en/of zijn mededader(s), waarbij verdachte en/of zijn mededader(s) zich de toegang tot de plaats des misdrijs heeft/hebben verschaft en/of de/het weg te nemen goed(eren) onder zijn/hun bereik heeft/hebben gebracht door middel van braak, verbreking en/of inklimming;

4 subsidiair:

hij op of omstreeks 12 december 2015 te Rotterdam tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, één of meerdere geldbedrag(en) (in verschillende valuta) en/of één of meerdere zakmes(sen) en/of sleutelbos(sen) en/of een bankpas en/of één of meerdere siera(a)d(en), in elk geval enig goed en/of geld, heeft verworven en/of heeft

voorhanden gehad en/of heeft overgedragen, terwijl hij en/of zijn mededader(s) ten tijde van de verwerving of het voorhanden krijgen van dat/die goed(eren) en/of dat geld wist(en), althans redelijkerwijs had(den) moeten vermoeden, dat het (een) door misdrijf, namelijk door diefstal, althans door enig (ander) misdrijf, verkregen goed(eren) en/of geld betrof;

6:

hij op of omstreeks 24 november 2015 te Rotterdam tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening in/uit een woning gelegen aan de [a-straat] heeft weggenomen een tablet, in elk geval enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan [betrokkene 5] , in elk geval aan een ander of anderen dan aan hem, verdachte, en/of zijn mededader(s), zulks nadat hij, verdachte, en/of zijn mededader(s), die weg te nemen tablet onder zijn/hun bereik had(den) gebracht door middel van braak/verbreking."

2.2.2. Het proces-verbaal van de achter gesloten deuren gehouden terechtzitting in hoger beroep houdt - voor zover van belang - het volgende in:

"De verdachte antwoordt op vragen van de voorzitter te zijn genaamd:

[verdachte] ,

(...).

Als raadsman van de verdachte is ter terechtzitting aanwezig mr. P.A.J. van Putten, advocaat te Alkmaar.

De benadeelde partijen [betrokkene 1] en [betrokkene 2] zijn verschenen.

(...)

De advocaat-generaal draagt de zaak voor.

(...)

De verdachte legt op vragen van de voorzitter een verklaring af, inhoudende:

Ten aanzien van de onder 2 ten laste gelegde belediging doe ik een beroep op mijn zwijgrecht.

(...)

Ook ten aanzien van de onder 4 en 6 ten laste gelegde woninginbraken doe ik een beroep op mijn zwijgrecht.

Ik wil graag opmerken dat ik niet begrijp waarom de benadeelde partijen aanwezig moeten zijn bij de inhoudelijke behandeling van het onder 2 en 6 ten laste gelegde. Ik beroep mij op mijn zwijgrecht, omdat de benadeelde partijen niets met die feiten te maken hebben.

Op de vraag van de voorzitter deelt de raadsman mede dat hij de aanwezigheid van de benadeelde partijen ter terechtzitting met zijn cliënt zou willen bespreken.

(...)

De raadsman deelt het volgende mede:

Ik heb de aanwezigheid van de benadeelde partijen heden ter terechtzitting met mijn cliënt besproken. Ik merk dat mijn cliënt niet wil praten in hun aanwezigheid. Ik verzoek u derhalve om de inhoudelijke behandeling van de onder 2 en 6 ten laste gelegde feiten en de persoonlijke omstandigheden van mijn cliënt te laten plaatsvinden buiten aanwezigheid van de benadeelde partijen. Het zijn mensen die in zijn buurt wonen. Na de vorige zitting heeft een confrontatie plaatsgevonden. Dat maakt het nogal vervelend voor mijn cliënt.

Voor de volledigheid meld ik u dat mijn cliënt zich zal blijven beroepen op zijn zwijgrecht ten aanzien van het onder 6 ten laste gelegde feit. Mijn cliënt is wel bereid te verklaren ten aanzien van het onder 2 ten laste gelegde feit.

Op verzoek van de voorzitter verlaten de benadeelde partijen tijdelijk de zittingszaal.

De verdachte vervolgt zijn verklaring:

(...)

De voorzitter geeft de raadsheren, de advocaat-generaal en de raadsman de gelegenheid tot het stellen van vragen aan de verdachte. Zij hebben geen vragen aan de verdachte.

De verdachte legt op vragen van de voorzitter betreffende zijn persoonlijke omstandigheden een verklaring af, inhoudende:

(...)

De benadeelde partijen betreden de zittingszaal.

De benadeelde partij [betrokkene 1] licht op vragen van de voorzitter haar vordering toe als volgt:

(...)

De benadeelde partij [betrokkene 2] licht op vragen van de voorzitter haar vordering toe als volgt:

(...)

De voorzitter bespreekt de vorderingen van de benadeelde partijen [betrokkene 3] en [betrokkene 4] .

De advocaat-generaal voert hierna het woord als volgt:

(...)

De advocaat-generaal draagt de schriftelijke vordering voor.

(...)

De raadsman voert het woord tot verdediging (...).

(...)

De voorzitter stelt de benadeelde partij [betrokkene 1] in de gelegenheid te reageren.

(...)

De voorzitter stelt de benadeelde partij [betrokkene 2] in de gelegenheid te reageren.

(...)

De advocaat-generaal krijgt de gelegenheid tot repliek.

(...)

De raadsman krijgt de gelegenheid tot dupliek.

(...)

Aan de verdachte wordt het recht gelaten het laatst te spreken. Hij maakt daarvan geen gebruik.

De voorzitter verklaart het onderzoek gesloten (...)"

- 2.3. Art. 495b, eerste lid, Sv, dat betrekking heeft op de strafvordering in zaken betreffende personen die ten tijde van het begaan van het feit de leeftijd van achttien jaren nog niet hebben bereikt, luidt:

"De zaak wordt achter gesloten deuren behandeld. De voorzitter van de rechtbank kan tot bijwoning van de besloten terechtzitting bijzondere toegang verlenen. Aan het slachtoffer of de nabestaanden van het slachtoffer wordt toegang verleend, tenzij de voorzitter wegens bijzondere redenen anders beslist."

- 2.4. Onder 'zaak' in art. 495b, eerste lid, Sv dient te worden verstaan al datgene waarop het rechtsgeding betrekking heeft. De grenzen daarvan zijn vastgelegd in hetgeen bij inleidende dagvaarding aan de verdachte is tenlastegelegd, zij het dat deze grenzen nadien nader kunnen worden bepaald door wijziging van de tenlastelegging op de voet van de art. 313 of 314a Sv en/of voeging onderscheidenlijk splitsing op de voet van art. 276 Sv. (Vgl. met betrekking tot art. 258, eerste lid, en 591a, eerste en tweede lid, Sv HR 14 november 1989, ECLI:NL:HR:1989:ZC8272.) Ook indien het onderzoek ter terechtzitting betrekking heeft op meerdere strafbare feiten, is

sprake van één 'zaak'. Voor zover aan het middel de opvatting ten grondslag ligt dat in zo een geval op grond van art. 495b, eerste lid, Sv de toegang van het slachtoffer of diens nabestaanden zonder meer is beperkt tot uitsluitend dat deel van het onderzoek ter terechtzitting dat betrekking heeft op het op het slachtoffer betrekking hebbende feit of de op hem betrekking hebbende feiten, is deze opvatting onjuist. Opmerking verdient dat de voorzitter de toegang kan beperken tot een deel van de behandeling van de zaak, voor zover een doelmatige behandeling van de zaak daardoor niet in het gedrang komt.

2.5. Het middel faalt in zoverre.

3 Beoordeling van de middelen voor het overige

De middelen kunnen ook voor het overige niet tot cassatie leiden. Dit behoeft, gezien art. 81, eerste lid, RO, geen nadere motivering nu de middelen in zoverre niet nopen tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling.

4 Ambtshalve beoordeling van de bestreden uitspraak

Op de verdachte is het strafrecht voor jeugdigen toegepast. De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan 16 maanden zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in art. 6, eerste lid, EVRM is overschreden. Gelet op de aan de verdachte opgelegde jeugddetentie van 90 dagen, waarvan 52 dagen voorwaardelijk, en de mate waarin de redelijke termijn is overschreden, is er geen aanleiding om aan het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden enig rechtsgevolg te verbinden en zal de Hoge Raad met dat oordeel volstaan.

5 Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is gewezen door de vice-president J. de Hullu als voorzitter, en de raadsheren M.J. Borgers en A.E.M. Röttgering, in bijzijn van de waarnemend griffier E. Schnetz, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 16 april 2019.

ECLI:NL:GHDHA:2019:900

Instantie Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak 23-04-2019

Datum publicatie 26-04-2019

Zaaknummer 2200127618

Rechtsgebieden Strafrecht

Bijzondere kenmerken Hoger beroep

Inhoudsindicatie

Art. 184a, 240b, 284, 285b en 300 Sr. Verdachte kon het maar niet verkroppen dat zijn ex-vriendin hun relatie had verbroken. Daarom heeft verdachte zich gedurende ongeveer 5 maanden schuldig gemaakt aan belaging, poging tot dwang, het meermalen overtreden van een hem opgelegd contactverbod, het verspreiden van kinderporno (naaktfoto's van het minderjarige slachtoffer) en mishandeling, door haar op haar school meermalen te slaan en te schoppen. Het hof wijdt een overweging aan de gevolgen die de veroordeling heeft op een aanvraag van een Verklaring omtrent het Gedrag. Het hof komt tot vrijwel dezelfde straf als de rechtbank in eerste aanleg: gevangenisstraf voor de duur van 12 maanden met aftrek van voorarrest, waarvan 3 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren, onder algemene en bijzondere voorwaarden waaronder een contactverbod met het slachtoffer, met bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid, alsmede een vrijheidsbeperkende maatregel in de vorm van een contactverbod, eveneens met bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid daarvan.

Vindplaatsen Rechtspraak.nl

Uitspraak

Rolnummer: 22-001276-18

Parketnummer: 09-827623-17

Datum uitspraak: 23 april 2019

TEGENSPRAAK

Gerechtshof Den Haag

meervoudige kamer voor strafzaken

Arrest

gewezen op het hoger beroep tegen het vonnis van de rechtbank Den Haag van 14 maart 2018 in de

strafzaak tegen de verdachte:

[verdachte],

geboren op [geboortedatum] te [geboorteplaats],
ingeschreven in de Basisregistratie Personen op het adres: [adres].

Onderzoek van de zaak

Dit arrest is gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting in eerste aanleg en het onderzoek ter terechtzitting in hoger beroep van dit hof op 9 april 2019.

Het hof heeft kennisgenomen van de vordering van de advocaat-generaal en van hetgeen door en namens de verdachte naar voren is gebracht.

Procesgang

In eerste aanleg is de verdachte ter zake van het onder 1, 2, 3, 4 en 5 subsidiair ten laste gelegde veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van 12 maanden, met aftrek van voorarrest, waarvan 3 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 3 jaren, onder algemene en bijzondere voorwaarden en met bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid van deze bijzondere voorwaarden. Tevens is een vrijheidsbeperkende maatregel in de vorm van een contactverbod opgelegd, waarbij is bevolen dat de maatregel dadelijk uitvoerbaar is. Tevens is beslist op de vordering van de benadeelde partij en de in beslag genomen en niet teruggegeven goederen en is een schadevergoedingsmaatregel opgelegd, een en ander zoals vermeld in het vonnis waarvan beroep. Voorts is de gevangenneming van de verdachte ter terechtzitting bevolen ten aanzien van feiten 1, 3 en 4.

Namens de verdachte is tegen het vonnis hoger beroep ingesteld.

Vordering advocaat-generaal

De advocaat-generaal heeft gevorderd dat het vonnis waarvan beroep zal worden bevestigd.

Tenlastelegging

Aan de verdachte is ten laste gelegd dat:

1:

hij op één of meer tijdstippen in of omstreeks de periode van 5 augustus 2017 tot en met 10 januari 2018 te 's-Gravenhage en/of Leiden, in elk geval in Nederland,

(telkens) wederrechtelijk stelselmatig opzettelijk inbreuk heeft gemaakt op eens anders persoonlijke levenssfeer, te weten die van [slachtoffer], door meermalen, althans eenmaal,

- die [slachtoffer] veelvuldig telefonisch te benaderen en daarbij die [slachtoffer] bedreigende en/of beledigende woorden toe te voegen, onder meer: "Het spijt me voor wat er gaat gebeuren nu wollah, sorry" en/of "Twee maanden, ik ga kankerlaag. Ik ga zes jaar vast zitten alleen maar voor jouw kankerfamilie, ntv. Jij gaat zien wie ik ben", althans woorden van gelijke aard of strekking en/of
- voor het huis/de woning van die [slachtoffer] te gaan staan en/of
- berichten te sturen en/of (nep) accounts aan te maken op sociale media en die [slachtoffer] via die accounts te benaderen en/of
- de familie en/of vrienden van die [slachtoffer] in persoon en/of telefonisch en/of via sociale media te benaderen, en/of (naakt)foto's en/of video's van die [slachtoffer] naar hen te sturen en/of
- collega's van die [slachtoffer], werkzaam bij de [supermarkt], via sociale media te benaderen en/of die collega's (naakt)foto's van die [slachtoffer] te sturen en/of die collega's te vragen om deze (naakt)foto's door te sturen en/of te verspreiden en/of
- twee, althans een briefje(s) heeft achtergelaten bij de familie van die [slachtoffer] met daarop de tekst: "Ik ben [verdachte], ik heb seks gehad met [slachtoffer]. We hebben ook een relatie gehad. Als je meer wilt weten app mij dan", althans woorden van gelijke strekking,

(telkens) met het oogmerk die [slachtoffer], te dwingen iets te doen, niet te doen, te dulden en/of vrees aan te jagen

2:

hij op één of meer tijdstippen in of omstreeks de periode van 5 augustus 2017 tot en met 10 januari 2018 te 's-Gravenhage en/of Leiden, in elk geval in Nederland,

ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om een ander, te weten [slachtoffer], door geweld en/of enige feitelijke(i)d(en) en/of bedreiging met geweld en/of bedreiging met enige feitelijke(i)d(en) en/of door bedreiging met smaad en/of smaadschrift, (telkens) gericht tegen die ander en/of derden, te weten familieleden van die [slachtoffer], (wederrechtelijk) te dwingen iets te doen en/of te dulden, te weten dat die [slachtoffer] weer een relatie met hem, verdachte, zou aangaan en/of dat die [slachtoffer] hem, verdachte, zou bezoeken, door:

- naaktfoto's van die [slachtoffer] te maken en/of te laten maken en/of filmopnames te maken en/of te laten maken waarop die [slachtoffer] naakt te zien is en/of waarop te zien is dat die [slachtoffer] seksueel contact heeft en/of
- aan die [slachtoffer] te laten weten dat hij, verdachte, (die) naaktfoto's en/of (die) filmopnames van die [slachtoffer] (terwijl zij naakt was en/of seksueel contact had), (voorhanden) had en/of
- aan familie en/of vrienden en/of collega's van die [slachtoffer], twee, althans foto('s) en/of video's te verspreiden waarop die [slachtoffer] naakt was afgebeeld en/of
- die [slachtoffer] de woorden " twee maanden, ik ga kankerlaag. Ik ga zes jaar vast zitten alleen

maar voor jouw kankerfamilie, ntv. Jij gaat zien wie ik ben", althans (telkens) woorden van gelijke aard en/of strekking toe te voegen,

terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

3:

hij op één of meer tijdstippen in of omstreeks de periode van 5 december 2016 tot en met 10 januari 2018 te 's-Gravenhage, in elk geval in Nederland,

meermalen, althans eenmaal, telkens twee afbeeldingen van seksuele gedragingen, waarbij iemand die kennelijk de leeftijd van achttien jaar nog niet had bereikt, is betrokken of schijnbaar is betrokken, heeft verspreid door het versturen van voornoemde afbeeldingen door middel van sociale media en/of whatsapp en/of op andere elektronische wijze, heeft vervaardigd en/of in bezit gehad zich daartoe door middel van een geautomatiseerd werk en/of met gebruikmaking van een communicatiedienst de toegang heeft verschaft welke seksuele gedragingen - zakelijk weergegeven - bestonden uit:

het liggen, van een persoon die kennelijk de leeftijd van 18 jaar nog niet had bereikt, met haar ontblote borsten op de borst van een man en/of

het met een hand betasten en/of aanraken van de bil(len) van een persoon die kennelijk de leeftijd van 18 jaar nog niet had bereikt en/of

het zitten, van een vrouw die kennelijk de leeftijd van 18 jaar nog niet had bereikt, op handen en knieën, waarbij de vrouw op de man zit en een ontbloot onderlijf heeft

(waarbij) de afbeeldingen (aldus) (telkens) een onmiskenbaar seksuele strekking heeft en/of strekt tot seksuele prikkeling

4:

hij op een of meer tijdstippen in of omstreeks de periode van 28 oktober 2017 tot en met 10 januari 2018 te 's-Gravenhage en/of Alphen aan den Rijn, in elk geval in Nederland,

(telkens) opzettelijk heeft gehandeld in strijd met de gedragsaanwijzing gegeven krachtens artikel 509hh, eerste lid, onderdeel b van het Wetboek van Strafvordering, te weten de gedragsaanwijzing d.d. 27 oktober 2017 en aangevuld d.d. 1 november 2017 gegeven door de officier van justitie van het Arrondissementsparket te 's-Gravenhage, immers heeft verdachte opzettelijk

- contact gehad met [slachtoffer], al dan niet telefonisch en/of via social media en/of
- (in)direct contact gehad met een vriendin van die [slachtoffer] om op deze manier te proberen contact met die [slachtoffer] op te nemen en/of die vriendin te vragen of zij kon zorgen dat alles goed zou komen tussen verdachte en die [slachtoffer], wetende dat hem, verdachte op 28 oktober 2017

een gedragsaanwijzing als hierboven was uitgereikt, onder meer inhoudende dat hij, verdachte, geen (in)direct contact mag hebben met voornoemde [slachtoffer] en/of eerste- en tweedegraads familieleden van die [slachtoffer]

5:

hij op of omstreeks 10 oktober 2017 te Leiden,

ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om aan [slachtoffer] opzettelijk en met voorbedachten rade, zwaar lichamelijk letsel toe te brengen, met dat opzet en na kalm beraad en rustig overleg die [slachtoffer]

- een of meerdere malen tegen haar slaap, althans het hoofd heeft geslagen, waardoor het zwart voor de ogen van die [slachtoffer] werd en/of die [slachtoffer] op de grond viel en/of
- een of meerdere malen tegen de zij, althans het lichaam van die [slachtoffer] heeft geschopt,

terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid

subsidiar, indien het vorenstaande niet tot een bewezenverklaring en/of een veroordeling mocht of zou kunnen leiden:

hij op of omstreeks 10 oktober 2017 te Leiden met voorbedachten rade [slachtoffer] heeft mishandeld, door

- een of meerdere malen tegen haar slaap, althans het hoofd te slaan, waardoor het zwart voor de ogen van die [slachtoffer] werd en/of die [slachtoffer] op de grond viel en/of
- een of meerdere malen tegen de zij, althans het lichaam van die [slachtoffer] te schoppen.

Het vonnis waarvan beroep

De behandeling van de zaak in hoger beroep heeft het hof niet gebracht tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van de rechter in eerste aanleg, behalve ten aanzien van de opgelegde gevangenisstraf, de motivering daarvan en de toepasselijke wettelijke voorschriften.

Het vonnis zal in zoverre worden vernietigd. Voor het overige verenigt het hof zich met de in het vonnis opgenomen gronden en beslissingen en neemt het die over, zodat het vonnis voor het overige zal worden bevestigd.

Strafmotivering

Het hof heeft de op te leggen straf en maatregel bepaald op grond van de ernst van de feiten en de omstandigheden waaronder deze zijn begaan en op grond van de persoon en de persoonlijke omstandigheden van de verdachte, zoals daarvan is gebleken uit het onderzoek ter terechtzitting.

Daarbij heeft het hof, in navolging van de rechtbank, in het bijzonder het volgende in aanmerking genomen.

Verdachte kon het maar niet verkroppen dat zijn ex-vriendin hun relatie had verbroken. Daarom heeft verdachte zich gedurende ongeveer 5 maanden schuldig gemaakt aan belaging door op verschillende manieren veelvuldig contact met haar te zoeken en naaktfoto's van haar naar haar familieleden, vrienden en collega's te sturen. Hij wilde haar op die manier dwingen om weer een relatie met hem aan te gaan. Een aan hem in voornoemde periode opgelegd contactverbod met aangeefster en haar eerste- en tweedegraads familieleden, heeft hem er zelfs niet van weerhouden om contact met haar te blijven zoeken. Hij heeft dit contactverbod meerdere malen overtreden. Ook heeft verdachte zich schuldig gemaakt aan het verspreiden van kinderporno, aangezien zijn ex-vriendin minderjarig was op het moment dat voornoemde foto's werden gemaakt. Ten slotte heeft verdachte zich schuldig gemaakt aan mishandeling door zijn ex-vriendin, voor haar school, meerdere malen te staan en te schoppen.

Door deze gedragingen heeft verdachte op grove en indringende wijze inbreuk gemaakt op de persoonlijke levenssfeer en het gevoel van veiligheid van aangeefster. Door naaktfoto's van aangeefster naar haar familieleden te sturen en hen mee te delen dat hij seks met aangeefster had gehad, heeft hij doelbewust inbreuk gemaakt op de eer van (de familie van) aangeefster. Het hof rekent het verdachte in sterke mate aan dat hij uitsluitend oog heeft gehad voor zijn eigen behoeften om contact met zijn ex-vriendin te blijven zoeken en aldus geheel voorbijgegaan is aan de gevoelens van zijn ex-vriendin en zich niet heeft bekommerd om de grote (psychische) gevolgen van zijn gedrag voor haar. Uit de reeks aangiftes die zij tegen hem heeft gedaan en uit haar slachtofferverklaring blijkt dat dit alles een grote invloed op haar leven heeft gehad en nog steeds heeft. Uit haar slachtofferverklaring volgt bijvoorbeeld dat zij, als gevolg van het feit dat de naaktfoto's zijn verspreid, geen contact meer heeft met haar broers, dat zij amper meer praat met haar moeder en dat zij haar familie in Marokko niet meer onder ogen durft te komen. Daarnaast heeft zij verklaard dat verdachte haar fijne wereldje met haar familie, vrienden, school en werk kapot heeft gemaakt.

Het hof heeft kennisgenomen van een verdachte betreffend uittreksel Justitiële Documentatie van 14 maart 2019 waaruit volgt dat verdachte niet eerder is veroordeeld wegens een strafbaar feit.

Het hof heeft daarnaast kennisgenomen van de diverse rapportages die omtrent de persoon van verdachte zijn opgemaakt, waaronder het reclasseringsadvies van 13 februari 2018. De reclassering heeft geadviseerd om aan verdachte een deels voorwaardelijke sanctie op te leggen met als bijzondere voorwaarden een meldplicht bij Reclassering Nederland, dat verdachte actief deel dient te nemen aan de gedragsinterventie agressieregulatie of een andere gedragsinterventie die gericht is op agressiebeheersing en zich daarbij dient te houden aan de afspraken en aanwijzingen van de trainer/begeleider van deze gedragsinterventie en dat verdachte op geen enkele wijze - direct of indirect - contact heeft of zoekt met aangeefster zolang het openbaar ministerie dat nodig vindt.

Het hof acht een vrijheidsbenemende straf een passende reactie op de strafbare feiten die verdachte heeft gepleegd, gelet op de omstandigheid dat verdachte maar liefst 5 strafbare feiten heeft gepleegd binnen een relatief korte periode van ongeveer 5 maanden, en de hiervoor beschreven verstrekkende gevolgen die deze feiten hebben gehad voor aangeefster.

Naar het oordeel van het hof komen de ernst van het bewezenverklarde en de het hof in aanmerking genomen omstandigheden voldoende tot uitdrukking in de door de advocaat-generaal gevorderde

straf. Het is op deze grond dat het hof die strafeis zal volgen.

Door het opleggen van deze gevangenisstraf beoogt het hof verdachte ervan te doordringen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige strafbare feiten en hem ervan te weerhouden dit weer te doen. Daarom zal het hof een deel van deze straf voorwaardelijk aan verdachte opleggen.

Duur van de proeftijd

Anders dan de rechtbank ziet het hof aanleiding om aan het voorwaardelijk strafdeel een korter durende proeftijd te verbinden, nu sprake is van enig tijdverloop en de verdachte blijkens het onderzoek ter terechtzitting zijn leven in meerdere opzichten en in positieve zin anders heeft kunnen vormgeven. Het hof verbindt een proeftijd van twee jaren aan de voorwaarden zoals geadviseerd door de reclassering.

Dadelijke uitvoerbaarheid algemene en bijzondere voorwaarden en reclasseringstoezicht

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan een misdrijf dat gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van een persoon, te weten een mishandeling van zijn ex-vriendin. Daarnaast heeft hij binnen een periode van 5 maanden nog eens 4 strafbare feiten gepleegd waarvan zijn ex-vriendin steeds slachtoffer is geworden. Hij heeft zich onder meer niet gehouden aan een contactverbod dat binnen die periode aan hem is opgelegd.

Gelet hierop is het hof van oordeel dat er ernstig rekening mee moet worden gehouden dat verdachte opnieuw een dergelijk misdrijf zal begaan. Daarom zal het hof bevelen dat de hierna op grond van art. 14c Sr te stellen voorwaarden en het op grond van art. 14d Sr uit te oefenen toezicht dadelijk uitvoerbaar zijn.

Maatregel ex artikel 38v Sr

Het hof is tevens van oordeel dat er ernstig rekening mee moet worden gehouden dat verdachte opnieuw een strafbaar feit zal plegen en zich belastend zal gedragen jegens een bepaalde persoon, te weten zijn ex-vriendin [slachtoffer]. Het hof verwijst hiervoor naar hetgeen hierboven is overwogen in het kader van de dadelijke uitvoerbaarheid van het reclasseringstoezicht en de algemene en bijzondere voorwaarden. Het hof zal daarom aan verdachte ook de maatregel opleggen, waarom de advocaat-generaal heeft gevraagd, te weten de maatregel dat hij gedurende 2 jaren op geen enkele wijze - direct of indirect - contact zal opnemen, zoeken of hebben met [slachtoffer] en haar eerste- en tweedegraads familieleden. Het hof zal bevelen dat deze maatregel dadelijk uitvoerbaar is en bevelen dat vervangende hechtende hechtenis zal worden toegepast voor de duur van 1 maand voor iedere keer dat niet aan de maatregel wordt voldaan, met een maximum van 6 maanden.

Verklaring omtrent het Gedrag

Het hof hecht er voorts aan het volgende op te merken. Het hof komt onder meer tot bewezenverklaring van meerdere gedragingen met betrekking tot kinderpornografisch materiaal, hetgeen verstrekken kan hebben voor de mogelijkheid van de verdachte om een Verklaring Omtrent het Gedrag (hierna: VOG) te verkrijgen.

De onderhavige veroordeling behoort naar het oordeel van het hof op zichzelf genomen *geen beletsel*

te zijn voor de afgifte van een VOG. De verdachte heeft het onder 3 bewezenverklaarde gepleegd op jonge leeftijd. Het gaat om een zeer beperkt aantal afbeeldingen, die zijn vervaardigd binnen een affectieve relatie tussen twee gelijkwaardige minderjarigen en die na het beëindigen van de relatie zijn verspreid. Bij gebreke aan een daarop toegesneden strafbepaling in het Wetboek van Strafrecht heeft dit geleid tot onder meer de tenlastelegging van het onder 3 bewezen verklaarde.

Het hof is daarom van oordeel dat een eventuele weigering van de afgifte van een VOG aan de verdachte op grond van – uitsluitend – de onderhavige strafzaak al te zeer afbreuk zou doen aan de maatschappelijke positie van de nog relatief jonge verdachte.

Toepasselijke wettelijke voorschriften

Het hof heeft gelet op de artikelen 14a, 14b, 14c, 14d, 33, 33a, 36f, 38v, 38w, 45, 57, 184a, 240b, 284, 285b en 300 van het Wetboek van Strafrecht, zoals zij rechtens gelden dan wel golden.

BESLISSING

Het hof:

vernietigt het vonnis waarvan beroep, doch uitsluitend ten aanzien van de opgelegde gevangenisstraf, de motivering daarvan en de aangehaalde wettelijke voorschriften en doet in zoverre opnieuw recht;

veroordeelt de verdachte tot een gevangenisstraf voor de duur van **12 (twaalf) maanden**;

bepaalt dat een gedeelte van de gevangenisstraf, groot **3 (drie) maanden, niet** ten uitvoer zal worden gelegd, tenzij de rechter later anders mocht gelasten omdat de verdachte zich voor het einde van een proeftijd van **2 (twee) jaren** aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt;

beveelt dat de tijd die door de verdachte vóór de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in enige in artikel 27, eerste lid, of artikel 27a van het Wetboek van Strafrecht bedoelde vorm van voorarrest is doorgebracht, bij de uitvoering van de opgelegde gevangenisstraf in mindering zal worden gebracht, voor zover die tijd niet reeds op een andere straf in mindering is gebracht;

stelt als algemene voorwaarden dat de veroordeelde:

- zich voor het einde van de proeftijd niet aan een strafbaar feit schuldig zal maken;
- ten behoeve van het vaststellen van zijn identiteit medewerking zal verlenen aan het nemen van een of meer vingerafdrukken of een identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage zal aanbieden;
- medewerking zal verlenen aan het reclasseringstoezicht, bedoeld in artikel 14d, tweede lid, van het

Wetboek van Strafrecht, de medewerking aan huisbezoeken daaronder begrepen;

stelt als bijzondere voorwaarden dat de veroordeelde:

- zich gedurende de proeftijd meldt bij de Reclassering Nederland, regio Zuid-West, locatie Den Haag op het adres: Bezuidenhoutseweg 179 te Den Haag op door de reclassering te bepalen tijdstippen, zo frequent en zolang de reclassering dat noodzakelijk acht;
- gedurende de proeftijd geen contact legt of laat leggen - direct of indirect - met [slachtoffer] en de eerste- en tweedegraads familieleden van die [slachtoffer], zolang het openbaar ministerie dit noodzakelijk acht;
- gedurende de proeftijd deelneemt aan de gedragsinterventie agressieregulatie of een andere gedragsinterventie die gericht is op agressiebeheersing, waarbij de veroordeelde zich houdt aan de aanwijzingen zoals die gedurende deze

gedragsinterventie door of namens de trainer of begeleider van deze gedragsinterventie aan hem worden gegeven;

geeft opdracht aan Reclassering Nederland tot het houden van toezicht op de naleving van voormelde bijzondere voorwaarden en de veroordeelde ten behoeve daarvan te begeleiden;

beveelt dat bovengenoemde bijzondere voorwaarden en het - op grond van artikel 14d, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht - uit te oefenen toezicht, **dadelijk uitvoerbaar** zijn;

legt op de maatregel dat de veroordeelde voor de duur van 2 jaren op geen enkele wijze - direct of indirect -

contact zal opnemen, zoeken of hebben met [slachtoffer] en de eerste- en tweedegraads familieleden van die [slachtoffer];

beveelt dat vervangende hechtende hechtenis zal worden toegepast voor de duur van **1 (één) maand** voor iedere keer dat niet aan de maatregel wordt voldaan;

bepaalt dat de totale duur van de vervangende hechtenis ten hoogste **6 (zes) maanden** bedraagt;

toepassing van de vervangende hechtenis heft de verplichtingen ingevolge de opgelegde maatregel niet op;

beveelt, gelet op artikel 38v, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, dat de opgelegde maatregel **dadelijk uitvoerbaar** is;

bevestigt het vonnis waarvan beroep voor het overige.

Dit arrest is gewezen door mr. Chr.A. Baardman, mr. C.H.M. Royakkers en mr. J.W. van den Hurk, in bijzijn van de griffier mr. S.J. de Vries.

Het is uitgesproken op de openbare terechtzitting van het hof van 23 april 2019.

ECLI:NL:RBAMS:2018:6890

Instantie

Rechtbank Amsterdam

Datum

27-09-2018

Zaaknummer

13/665333-17

Vakgebied(en)

Strafrecht algemeen (V)

Brondocumenten en formele relaties

ECLI:NL:RBAMS:2018:6890, Uitspraak, Rechtbank Amsterdam, 27-09-2018; (Eerste aanleg - meervoudig)

Vindplaatsen

PS-Updates.nl 2018-0793

NJFS 2019/134

Uitspraak 27-09-2018

Inhoudsindicatie

Een 20-jarige man is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar. Hij pleegde samen met een andere man een zeer gewelddadige gewapende overval in Amsterdam in september 2017. Ook probeerde de man diezelfde dag bij een andere woning in te breken. Hij moet ook ruim 165.000 euro schadevergoeding betalen

Partij(en)

RECHTBANK AMSTERDAM

VONNIS

Parketnummer: 13/665333-17 (Promis)

Datum uitspraak: 27 september 2018

Vonnis van de rechtbank Amsterdam, meervoudige strafkamer, in de strafzaak tegen:

[verdachte] ,

geboren te [geboortegegevens] 1997,

zonder vaste woon- of verblijfplaats in Nederland, gedetineerd in de Penitentiare Inrichting [detentieadres] .

1. Het onderzoek ter terechtzitting

Dit vonnis is op tegenspraak gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 13 september 2018.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie mr. J. Ang, van de vordering van de benadeelde partijen en van wat verdachte en zijn raadvrouw mr. B.L.M. Ficq naar voren hebben gebracht.

2. Tenlastelegging

Verdachte wordt – kort gezegd – beschuldigd van het plegen van de volgende feiten:

Feit 1 tezamen en in vereniging plegen van een woningoverval aan de [adres 1] te Amsterdam op 14 september 2017;

Feit 2 poging tot tezamen en in vereniging plegen van een woninginbraak aan de [adres 2] te Amsterdam op 14 september 2017.

De volledige tekst van de tenlastelegging is opgenomen in bijlage I.

3. Waardering van het bewijs

3.1

Het standpunt van het Openbaar Ministerie

De officier van justitie vindt dat de ten laste gelegde feiten onder 1 en 2 wettig en overtuigend bewezen kunnen worden verklaard op grond van de stukken in het dossier.

3.2

Het standpunt van de verdediging

De verdediging stelt dat verdachte van feit 1 en 2 moet worden vrijgesproken omdat het ontbreekt aan voldoende betrouwbaar bewijs waaruit blijkt dat verdachte de persoon is op de camerabeelden die beschikbaar zijn bij elk feit. Er is verder geen forensisch technisch bewijs waaruit blijkt dat verdachte aanwezig is geweest op de plaats delict. De afwezigheid hiervan dient als ontlastend te worden aangemerkt. Vooral omdat de overvaller langere tijd in de woning zou zijn geweest. De processen-verbaal van herkenning kunnen niet als bewijs dienen. Verbalisanten [verbalisant 1] en [verbalisant 2] houden zich intensief bezig met verdachte, maar verklaren slechts dat verdachte 'sterke gelijkenissen' vertoont met de gezochte persoon. Verbalisanten [verbalisant 3] en [verbalisant 4] verklaren verdachte wel te herkennen, maar baseren hun herkenning op grond van werkervaring uit een ver verleden. Daarnaast bevat het procesdossier geen objectief bewijs dat de herkenningen van de verbalisanten ondersteunt en betrouwbaar(der) maakt. Ten derde zijn de beelden niet op voorhand voldoende duidelijk en helder om tot een herkenning te kunnen komen. Een (groot) deel van het gezicht van de overvallers is zichtbaar bij daglicht, maar als uitgangspunt moet worden genomen dat zij zich hadden vermomd met in ieder geval gezichtsbeharing, bril en pet, wat hun gezichten vertekent. Tot slot leveren de historische verkeersgegevens van de BlackBerry telefoon die op 28 september 2017 in beslag is genomen geen redengevend bewijs op dat verdachte aanwezig is geweest bij de overvallen, omdat niet bewezen kan worden dat verdachte deze telefoon op 14 september 2017 in zijn bezit had.

3.3

Het oordeel van de rechtbank

Inleiding

Op 14 september 2017 heeft er omstreeks 10:50 uur een poging tot woninginbraak plaatsgevonden aan de [adres 2] te Amsterdam. Op de camerabeelden die van de poging tot woningbraak beschikbaar zijn, zijn twee mannen te zien waarvan één man is gekleed in donkerkleurige kleding en de andere man in grijskleurige kleding. De mannen hebben een zwarte gereedschapskoffer bij zich en dragen gele hesjes, die zij even daarvoor uit de gereedschapskoffer hebben gehaald en aangedaan. Dezelfde dag wordt er omstreeks 11:15 uur een gewelddadige gewapende woningoverval gepleegd aan de [adres 1] te Amsterdam waarbij het slachtoffer is mishandeld, bedreigd en in de badkamer en slaapkamer is vastgebonden. De daders hebben veel goederen buitgemaakt en zijn in de Maserati van het slachtoffer er vandoor gegaan. Op de beschikbare camerabeelden worden omstreeks 11:12 uur twee mannen gezien die in de richting van de [adres 1] lopen. Beide mannen dragen een geel hesje en één van hen draagt een zwarte gereedschapskoffer.

Op basis van de camerabeelden die zijn gemaakt van beide feiten, de gelijkenis van de twee mannen, de tijdstippen waarop deze feiten zijn gepleegd en de korte afstand, te weten 1,5 kilometer, tussen de [adres 2] en de [adres 1] kan het niet anders dan dat de twee mannen op de beelden zowel de poging tot woninginbraak als de woningoverval hebben gepleegd.

Algemene overweging In de onderhavige zaak zijn camerabeelden gemaakt van de ten laste gelegde poging tot woninginbraak en van de mannen die liepen in de richting van de woning waarin even later de woningoverval plaatsvond. Bij de beoordeling van de - al dan niet - betrokkenheid van verdachte bij deze feiten zijn de herkenningen door verbalisanten gedaan op basis van dit beeldmateriaal van cruciaal belang. Bij de beoordeling van herkenningen staat steeds voorop dat daarbij behoedzaamheid betracht dient te worden. Voorts heeft de rechtbank bij de beoordeling de volgende uitgangspunten gehanteerd.

De herkenning van een persoon op bewegend beeld kan plaatsvinden, grof gezegd, op basis van diens gezicht, kleding en accessoires en/of postuur, houding en manier van bewegen. Hiervan heeft de gezichtsherkenning onmiskenbaar de hoogste diagnostische waarde. Het gezicht is immers uit zijn aard uniek en de meeste mensen zijn uitstekend in staat gezichten te herkennen. Gezichten worden als één geheel, dat wil zeggen holistisch in het geheugen opgeslagen en wel in visuele vorm. Dit is ook de wijze waarop de herkenning van gezichten plaatsvindt, wat onder meer tot gevolg heeft dat het heel lastig kan zijn een beschrijving te geven van een gezicht dat men goed kent en goed kan herkennen.

De rechtbank heeft de volgende elementen in haar beoordeling betrokken. In de eerste plaats heeft zij beoordeeld aan de hand van de stills in het dossier, of de beelden voldoende duidelijk en helder zijn om een gezichtsherkenning op te kunnen baseren, of er met andere woorden voldoende gezichtskenmerken te zien zijn om een herkenning mogelijk te maken. Daarmee staat in nauw verband een tweede beoordelingselement, namelijk hoe goed de herkenner de verdachte kent. Hoe beter men de verdachte (visueel) kent, hoe minder visuele informatie nodig is voor een betrouwbare herkenning. Daarbij geldt dat de visuele kennis waardevoller is als deze is ontstaan uit ontmoetingen in levenden lijve dan wanneer deze van een foto of andere beelden afkomstig is. Tevens zijn de aard, frequentie en het tijdsverloop sinds de ontmoeting(en) van belang. Een derde beoordelingselement is het aantal herkenningen, die onafhankelijk van elkaar zijn gedaan. Hoe meer dat er zijn, hoe hoger de bewijskracht. Ten slotte heeft de rechtbank nog gekeken of er feiten en omstandigheden zijn die een herkenningen mogelijk zouden kunnen falsificeren of onbetrouwbaar zouden (kunnen) maken. In het geval dat er andere

bewijsmiddelen dan herkenningen in het dossier aanwezig zijn die de betrokkenheid van verdachte bij het ten last gelegde kunnen ondersteunen, zijn deze in de beoordeling betrokken.

Is verdachte één van de twee personen op de camera beelden?

De rechtbank is van oordeel dat de beelden op basis waarvan de herkenning heeft plaatsgevonden, van voldoende kwaliteit zijn om daarop herkenningen te baseren. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat aan de verbalisanten die verdachte herkennen bewegende beelden zijn getoond en geen stills, wat maakt dat men zich een beter beeld kan vormen van de te identificeren persoon. De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding om te twijfelen aan de juistheid van de afzonderlijke herkenningen van verdachte als één van de daders door verbalisanten [verbalisant 3] , [verbalisant 4] , [verbalisant 1] en [verbalisant 2] bij het zien van de betreffende camerabeelden. De rechtbank betreft hierbij dat de verbalisanten voorafgaand aan hun afzonderlijke herkenningen als volgt met verdachte bekend waren. Verbalisanten [verbalisant 3] en [verbalisant 4] kennen verdachte door hun werkzaamheden bij de politie en zijn in dat kader meermalen met hem in aanraking geweest. Verbalisant [verbalisant 3] verklaart tevens dat hij verdachte heeft zien opgroeien. Verbalisant [verbalisant 4] noemt dat verdachte als voortvluchtige landelijk in het nieuws heeft gestaan met zijn foto en dat hij hem een keer als verdachte heeft gehoord in een strafzaak. De rechtbank verwerpt het verweer dat de herkenning door deze verbalisanten niet als bewijs kan dienen omdat het is gebaseerd op werkervaring uit het verleden. Beide verbalisanten hebben immers een recente foto van verdachte opgenomen in hun proces-verbaal van herkenning.

Verbalisanten [verbalisant 1] en [verbalisant 2] zijn beide werkzaam bij het IPGA-team 8 dat regiehouder is van de top 600 waartoe verdachte behoort. Verbalisant [verbalisant 1] is de interventiepleger van verdachte en is meerdere keren met hem in contact gekomen. Beide verbalisanten zien dagelijks op hun werk een foto van verdachte. De rechtbank verwerpt het verweer dat de herkenning door deze verbalisanten niet als bewijs kan dienen omdat zij verklaren dat verdachte 'sterke gelijkenissen' vertoont met de gezochte persoon. Verbalisanten [verbalisant 1] en [verbalisant 2] kennen verdachte namelijk al langere tijd door hun werkzaamheden voor de top 600. Zij hebben zijn gezicht vaak gezien en kunnen zich het gezicht daardoor goed herinneren. Hierdoor is er bij hen sprake van een holistische herkenning en zijn, zoals reeds aangehaald in de hierboven opgenomen algemene overweging, wellicht minder goed in staat de wijze van herkenning te beschrijven. Gelet hierop en gelet op de wel door verbalisanten beschreven kenmerken, namelijk de baardlijn, de neus en de gezichtscontouren en -vormen waarop zij hun herkenning baseren, is de rechtbank van oordeel dat deze verklaringen wel bruikbaar zijn voor het bewijs.

De herkenningen in het dossier dat verdachte een van de overvallers is worden door de volgende bewijsmiddelen ondersteund. Het slachtoffer heeft onder andere verklaard dat de overval rond 11:15 uur plaatsvond en iets minder dan een uur heeft geduurd. De overvallers hebben een reiskoffer in de woning gevonden en deze met kleding gevuld. Uiteindelijk zijn zij in de Maserati van het slachtoffer er vandoor gegaan. Op camerabeelden wordt gezien dat de Maserati omstreeks 11:55 uur bij de woning van het slachtoffer wegrijdt. Bij het uitkijken van de beelden van de camera die bevestigd is aan een appartementencomplex aan de Cornelis Outshoornstraat in Amsterdam en gericht is op de Adriaan Dorsmanstraat , wordt gezien dat er om 12:11 uur een Maserati door de straat rijdt. Om 12:16 uur wordt gezien dat er twee mannen de Cornelis Outshoornstraat oversteken, waarvan één in het donker gekleed en één in grijskleurige kleding. De mannen hebben een zwarte rolkoffer bij zich. Dat verdachte één van deze twee mannen is blijkt uit de historische verkeersgegevens van het IMEI-nummer behorend bij de BlackBerry telefoon die tijdens de aanhouding van verdachte onder hem in beslag is genomen. Om 12:18 uur wordt dit IMEI-nummer namelijk gepeild door een basisstation geplaatst aan de Nolensstraat te Amsterdam, dat zich in de directe omgeving van de Cornelis Outshoornstraat bevindt. Enkele uren na de overval wordt de Maserati aangetroffen op de [adres 3] te Amsterdam. Getuige [getuige 1] woont aan de [adres 3] en ziet dat er twee mannen uit de auto stappen. Eén gekleed in voornamelijk zwartkleurige kleding en één gekleed in voornamelijk grijskleurige kleding. De mannen hebben een zwarte rolkoffer bij zich.

Gelet op het voorgaande merkt de rechtbank verdachte aan als één van de twee daders bij de poging tot woninginbraak en de woningoverval en acht hiermee het onder 1 en 2 ten laste gelegde bewezen.

4. Bewezenverklaring

De rechtbank acht op grond van de in bijlage II vervatte bewijsmiddelen bewezen dat verdachte:

1.

hij op 14 september 2017 te Amsterdam tezamen en in vereniging met een ander in een woning, pand [adres 1] , met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen:

- ongeveer 1000 dollar en 80 euro en GBP 240 en HKD 1200 en
- cheques ter waarde van ongeveer 400 dollar en
- een collectie oude Italiaanse Lirabiljetten en
- gouden munten en

- een hoeveelheid kleding, te weten trainingsbroeken en een sweater en een shirt en colberts en jassen en truien en stropdassen en nachtkleding, en
- een hoeveelheid sieraden/juwelen, te weten armbanden en kettingen en horloges en oorbellen en ringen en een hanger, en
- een rammelaar en een zilveren eetlepel en
- een mini-urn en
- portemonnees en
- etuis en
- riemen en
- tassen en
- een rekenmachine en
- een koffer en
- sleutelhangers en
- pinpassen en creditcards en identiteitskaarten en
- een rijbewijs en
- autosleutels van een Maserati en een auto, merk Maserati,

geheel of ten dele toebehorende aan [slachtoffer 1] , waarbij hij, verdachte, en zijn mededader zich de toegang tot die woning hebben verschaft door zich voor te doen als medewerkers van de bezorgdienst DHL door gele hesjes te dragen en een papier met daarop DHL in de hand te hebben, in elk geval door middel van een vals kostuum, welke diefstal werd vergezeld van geweld en bedreiging met geweld tegen [slachtoffer 1] , gepleegd met het oogmerk om die diefstal gemakkelijk te maken en het bezit van het gestolene te verzekeren, welk geweld en bedreiging met geweld hierin bestonden, dat hij, verdachte, en zijn mededader:

- bij die woning hebben aangebeld en zich hebben voorgedaan als medewerkers van de bezorgdienst DHL door gele hesjes te dragen en een papier met daarop DHL in de hand te hebben en te zeggen dat ze een pakketje hadden en
- die [slachtoffer 1] , toen hij de deur had geopend, naar binnen en tegen een muur hebben geduwd en
- een pistool ter hand hebben genomen en op die [slachtoffer 1] hebben gericht en de loop van dat pistool in de mond van die [slachtoffer 1] hebben geduwd en
- die [slachtoffer 1] onder bedreiging van dat pistool door die woning hebben geduwd en
- tegen die [slachtoffer 1] hebben gezegd: "Voel je dit. Doe je iets raars dan gaan we met z'n drieën dood" en - tegen die [slachtoffer 1] hebben gezegd dat ze geld wilden en dat er niets zou gebeuren als hij zou meewerken en dat die [slachtoffer 1] zou worden onthoofd en zou sterven als een hond en dat zij hem in bad zouden verdrinken en dat ze een haardroger in het bad zouden gooien en dat zij zijn vrouw zouden opwachten en zouden verkrachten en
- om geld hebben gevraagd en
- die [slachtoffer 1] hebben gevraagd waar de kluis was en die [slachtoffer 1] opgedragen de kluis in die woning te openen en - die [slachtoffer 1] met een mes in de rug hebben gesneden en
- die [slachtoffer 1] meermalen hebben geschopt en geslagen en meermalen een voet op het hoofd van die [slachtoffer 1] hebben gestaan en
- die [slachtoffer 1] met een hard voorwerp tegen de nek hebben geslagen en
- die [slachtoffer 1] met tie-wraps en badjassen en elektriciteitskabels hebben vastgebonden en
- die [slachtoffer 1] daarna meermalen met een hard voorwerp tegen zijn gezicht hebben geslagen waardoor die [slachtoffer 1] knock-out ging;

2.

op 14 september 2017 te Amsterdam ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om tezamen en in vereniging met een ander, met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening uit een woning, pand [adres 2] , weg te nemen geld en/of goederen van zijn gading, toebehorende aan [slachtoffer 2] of anderen dan aan verdachte en zijn mededader, en zich de toegang tot de plaats van het misdrijf te verschaffen door middel van braak, met zijn mededader naar die woning is toegegaan en om die woning is heengelopen, waarna hij, verdachte en zijn mededader een deur van die woning hebben geforceerd en een tak van een plant tussen de deuren van een schuifpui van die woning hebben gestoken;

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze verbeterd. Verdachte is hierdoor niet in de verdediging geschaad.

5. Motivering van de straffen en maatregelen

5.1.

De eis van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gevorderd dat verdachte voor de door haar bewezen geachte feiten zal worden veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 jaar, met aftrek van voorarrest. Daarnaast heeft de officier van justitie gevorderd dat de maatregel van terbeschikkingstelling (hierna: maatregel van Tbs) wordt opgelegd. Mocht de rechtbank niet de maatregel van Tbs opleggen, dan heeft de officier van justitie gevorderd dat verdachte zal worden veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 jaar, met aftrek van voorarrest.

5.2.

Het standpunt van de verdediging

De verdediging heeft, voor zover haar standpunt dat verdachte moet worden vrijgesproken, bepleit dat aan verdachte niet de maatregel van Tbs moet worden opgelegd, gelet op zijn jonge leeftijd en de mogelijke negatieve gevolgen die de maatregel van Tbs voor zijn brein en ontwikkeling kunnen hebben. Het is niet ondenkbaar dat verdachte, als gevolg van de maatregel van Tbs, juist verhardt in plaats van dat het zijn gedrag op een positieve wijze verandert. Mocht de rechtbank wel de maatregel van Tbs opleggen, dan heeft de verdediging verzocht om aanhouding van de zaak om een deskundige op het gebied van antisociale stoornissen te horen over hoe een adolescent brein beïnvloed kan worden door het ondergaan van een maatregel van Tbs.

5.3.

Het oordeel van de rechtbank

De hierna te noemen strafoplegging is in overeenstemming met de ernst van het bewezen geachte, de omstandigheden waaronder dit is begaan en de persoon van verdachte, zoals daarvan ter terechtzitting is gebleken.

De rechtbank heeft bij de keuze tot het opleggen van een vrijheidsbenemende straf en bij de vaststelling van de duur daarvan het volgende laten meewegen.

Verdachte heeft zich samen met een ander schuldig gemaakt aan een poging tot woninginbraak en een zeer gewelddadige en langdurige gewapende woningoverval, nota bene op dezelfde dag en kort na elkaar.

Een woning is bij uitstek de plaats waar men zich veilig moet kunnen voelen. Dergelijke gebeurtenissen zijn ook in bredere zin - voor de omwonenden en de wijk waarin zulke incidenten plaatsvinden - verontrustend en tasten de gevoelens van vertrouwen en veiligheid in de eigen woonomgeving aan. Verdachte heeft hiermee grote gevoelens van angst en onveiligheid bij het slachtoffer en zijn gezin veroorzaakt en een inbreuk gemaakt op zijn lichamelijke integriteit. Het is een feit van algemene bekendheid dat slachtoffers van dit soort misdrijven daar nog lang de psychische gevolgen van kunnen ondervinden, hetgeen ook hier is gebleken. Uit de videoboodschap van het slachtoffer komt naar voren dat het slachtoffer, zijn vrouw en zijn zoon zich nog steeds onveilig voelen in hun eigen woning en angstgevoelens hebben. Zij worden allen behandeld door een psychotherapeut. Het ongecontroleerde bezit van wapens kan in zijn algemeenheid een onaanvaardbaar risico voor de veiligheid van personen met zich meebrengen en een gevoel van onveiligheid in de maatschappij veroorzaken. Door te handelen als hij heeft gedaan heeft verdachte daaraan bijgedragen. Verdachte en zijn mededader hebben blijkbaar enkel gehandeld met het oog op eigen financieel gewin.

De rechtbank heeft bij het bepalen van de hoogte van de op te leggen gevangenisstraf de oriëntatiepunten voor straftoemeting van het Landelijk Overleg Vakinhoud Strafrecht (LOVS) als uitgangspunt genomen waarin het oriëntatiepunt voor een woningoverval met ander geweld een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 5 jaar bedraagt. Vervolgens heeft de rechtbank bekeken of er in deze zaak feiten en omstandigheden zijn die oplegging van een lichtere of juist zwaardere straf dan wel een maatregel rechtvaardigen.

Geen maatregel Tbs De officier van justitie heeft naast een gevangenisstraf voor de duur van zes jaren, gevorderd aan verdachte de maatregel van Tbs op te leggen. Op grond van artikel 37a (Sr.) is hiervoor vereist dat bij verdachte tijdens het begaan van de feiten een gebrekkige ontwikkeling of stoornis van de geestvermogens bestond.

Aan verdachte is in een eerdere zaak al de PIJ-maatregel opgelegd en op 29 november 2017 is deze maatregel met twee jaar verlengd. Uit de Pro Justitia rapportages die in 2013 en 2014 van verdachte zijn opgemaakt blijkt dat sprake is van een gebrekkige ontwikkeling van de geestvermogens van verdachte. In het PIJ-verleningsadvies van 18 april 2017 wordt gewerkt met de hypothese dat de eerder geconstateerde gedragsstoornis inmiddels is uitgegroeid tot een persoonlijkheidsstoornis met vooral antisociale (gedrag), maar ook vermijdende (emotioneel) en narcistische kenmerken. Ondanks dat op basis van deze rapportages de maatregel van Tbs opgelegd zou kunnen worden, is de rechtbank van oordeel dat die maatregel op dit moment van weinig toegevoegde waarde is.

De rechtbank overweegt daartoe dat de PIJ-maatregel nog ruim een jaar loopt, waarna de maatregel met drie jaar kan worden verlengd tot een maximale duur van zeven jaar. Verdachte wordt dus reeds behandeld en krijgt de hulp en begeleiding die hij nodig heeft. De verwachting is dat er in het kader van de PIJ-maatregel, mede gelet op de jonge leeftijd van verdachte, nog stappen gezet kunnen worden. Na afloop van na de maximale looptijd van de PIJ-maatregel kan de PIJ-maatregel overigens worden omgezet in de maatregel van Tbs indien de veiligheid voor anderen dan wel de algemene veiligheid dit vereist. Daarbij overweegt de rechtbank dat als zij nu de maatregel van Tbs zou opleggen, de eerder opgelegde PIJ-maatregel komt te vervallen en vindt dat niet wenselijk.

De rechtbank is alles overziend van oordeel dat de behandeling van verdachte in het kader van de reeds lopende PIJ-maatregel kan en dient te worden voortgezet en dat oplegging van de maatregel van Tbs op dit moment niet aan de orde is.

Gevangenisstraf

Oplegging van een gevangenisstraf is passend en geboden.

Verdachte en zijn mededader hebben zich de toegang tot de woning verschaft door zich voor te doen als pakketbezorgers, het slachtoffer naar binnen te duwen en daar een vuurwapen op het slachtoffer te richten. Het slachtoffer heeft daarbij het vuurwapen in zijn mond geduwd gekregen. Ook is het slachtoffer geschopt en geslagen, meermalen vastgebonden, bedreigd, in zijn rug gesneden met een kaasmes, gedwongen om op handen en voeten over de grond te kruipen en is uiteindelijk net zo lang met een zwaar voorwerp tegen zijn hoofd geslagen tot hij zijn bewustzijn verloor. Verdachte en medeverdachte hebben het slachtoffer gedurende ongeveer een uur op zeer sadistische wijze mishandeld en bedreigd terwijl het slachtoffer meermalen had aangegeven te zullen meewerken en verdachte en zijn mededader te geven wat zij wilden. De rechtbank rekent deze handelingen verdachte zwaar aan.

De rechtbank heeft kennis genomen van het verdachte betreffende uittreksel uit de justitiële documentatie van 21 augustus 2018. Hieruit blijkt dat verdachte eerder is veroordeeld voor veelal geweldsdelicten of geweld gerelateerde delicten. In het bijzonder is in 2015 aan verdachte twaalf maanden jeugddetentie en Plaatsing in een Inrichting voor Jeugdigen (hierna: PIJ-maatregel) opgelegd wegens medeplegen van bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht, diefstal in vereniging met geweld en wapenbezit. Dat verdachte weer een vuurwapen bij zich droeg is onacceptabel.

Ook neemt de rechtbank het verdachte kwalijk geen enkele verantwoordelijkheid te nemen voor zijn handelen of daar verantwoording voor wil afleggen en geen oog heeft voor de gevolgen van zijn daden voor anderen.

Bij het bepalen van de duur van de op te leggen gevangenisstraf houdt de rechtbank voorts rekening met het herleven van de PIJ-maatregel na detentie en - gezien de mogelijkheid tot omzetting naar de Tbs-maatregel - de ongewisse duur van die maatregel.

De rechtbank is van oordeel dat gelet op alle hiervoor genoemde omstandigheden aanleiding bestaat bij de straftoemeting af te wijken van wat de officier van justitie heeft gevorderd. Alles afwegend is de rechtbank van oordeel dat een gevangenisstraf voor de duur van vijf jaar met aftrek van voorarrest een passende straf is.

6. Beslag

Onder verdachte zijn het volgende voorwerpen in beslag genomen:

1. STK Tie wrap-5450096
- 2 1.00 STK Tie wrap-5450097
- 3 1.00 STK Touw Kl: WitKoord5450094 Koord van badjas
- 4 1.00 STK Tie wrap Kl: Wit-5450095

De officier van justitie en de verdediging hebben zich gerefereerd aan het oordeel van de rechtbank.

Verbeurdverklaring

Nu met behulp van deze voorwerpen het onder feit 1 bewezen geachte is begaan, worden deze voorwerpen verbeurd verklaard.

7. Ten aanzien van de benadeelde partij

7.1

De benadeelde partij [slachtoffer 1]

De benadeelde partij [slachtoffer 1] heeft ten aanzien van het onder feit 1 ten laste gelegde een vordering van € 184.156,32 ingediend, die uit de volgende schadeposten is opgebouwd:

Gestolen goederen en schade aan de woning € 142.445,00

Kosten aanvragen vervangende documenten € 400,00

Reeds gemaakte medische kosten € 161,66

Toekomstige medische kosten € 2.000,00

Kosten rechtsbijstand € 14.066,86

Immateriële schade € 25.000,00

7.1.1

Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat de gevorderde materiële kosten rechtstreeks uit het strafbare feit voortvloeien en voldoende zijn onderbouwd, met uitzondering van de toekomstige medische kosten. Deze zijn tot op heden onvoldoende bepaald en dienen niet-ontvankelijk te worden verklaard. Voor het overige dient de materiële vordering te worden toegewezen, met oplegging van de schadevergoedingsmaatregel inclusief wettelijke rente.

Ten aanzien van de immateriële schadevergoeding heeft de officier van justitie opgemerkt dat de rechtbank op grond van artikel 6:106 van het Burgerlijk Wetboek een vergoeding naar redelijkheid kan toekennen. Mede gelet op de in de bijlage opgenomen jurisprudentie ter onderbouwing van de vordering, is de verzochte immateriële schadevergoeding redelijk en dient in zijn geheel te worden toegewezen, met oplegging van de schadevergoedingsmaatregel inclusief wettelijke rente. De gevorderde proceskosten zijn voldoende onderbouwd en dienen daarom geheel te worden toegewezen.

7.1.2

Het standpunt van de verdediging

De verdediging heeft betoogd dat het materiële deel van de vordering niet-ontvankelijk moeten worden verklaard, wegens een onevenredige belasting van het strafgeding. Subsidiair heeft de verdediging gesteld dat de kosten ter vergoeding van de gestolen goederen en de schade aan de woning onvoldoende met stukken zijn onderbouwd, omdat niet kan worden volstaan met enkel een taxatierapport als onderbouwing.

Verder heeft de verdediging bepleit dat de immateriële vordering fors moet worden gematigd.

Ten aanzien van de gevorderde proceskosten heeft de verdediging opgemerkt dat het liquidatietarief moet worden toegepast nu de vordering civiel van aard is.

7.1.3

Het oordeel van de rechtbank

Uit het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de behandeling van de vordering van de benadeelde partij niet een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert. Tevens is komen vast te staan dat de benadeelde partij als gevolg van het hiervoor bewezen geachte feit, rechtstreeks schade heeft geleden. De rechtbank waardeert de opgevoerde schadeposten als volgt.

10.1.3.1 Gestolen goederen en schade aan de woning De rechtbank is van oordeel dat vast is komen te staan dat er diverse goederen, waaronder sieraden en juwelen, zijn gestolen en er schade is ontstaan aan de woning als gevolg van de woningoverval. Van deze kosten is een deel vergoed door de verzekeraar, maar een bedrag van € 142.445,00 is onvergoed gebleven.

De rechtbank is van oordeel dat deze kosten voldoende met stukken zijn onderbouwd. De waarden van de gestolen goederen en de kosten van de beschadigde opstal zijn getaxeerd door een professionele taxateur. Deze taxatie is mede gebaseerd op de aankoopbonnen. Het vormt voor de rechtbank geen beletsel dat de benadeelde partij heeft nagelaten de aankoopbonnen als onderbouwing bij de vordering te voegen. De taxateur is namelijk een professionele partij op wiens deskundige oordeel vertrouwd mag worden bij de schatting van de schade. Daarnaast is de verdediging op zitting in de gelegenheid gesteld om inzage te krijgen in de aankoopbonnen. De rechtbank waardeert deze schadepost aldus op het gestelde bedrag van € 142.445,00.

7.1.3.2 Kosten aanvragen vervangende documenten

De benadeelde partij stelt dat hij kosten heeft gemaakt voor de aanschaf van een nieuw rijbewijs en dat hij kosten gaat maken voor de toekomstige aanschaf van nieuwe documenten zoals het trouwboekje, residence papieren voor Hong Kong en andere minder urgente documenten. De rechtbank is van oordeel dat deze kosten rechtstreekst voortvloeien uit de woningoverval en het gevorderde bedrag aan nog te maken kosten voldoende onderbouwd en niet onredelijk is.

De rechtbank waardeert deze schadepost aldus op het gestelde bedrag van € 400,00.

7.1.3.3 Reeds gemaakte medische kosten

De rechtbank is van oordeel dat vast is komen te staan dat de benadeelde partij als gevolg van de bewezenverklarde woningoverval medische kosten heeft moeten maken.

De rechtbank waardeert deze schadepost aldus op een bedrag van € 161,66.

7.1.3.4 Toekomstige medische kosten

Nu de verschuldigdheid en de omvang van de toekomstige medische kosten zijn omgeven met teveel onzekerheden, zal de rechtbank de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren in zijn vordering van deze schadepost.

7.1.3.5 Kosten rechtsbijstand

De gevorderde gemaakte kosten van rechtsbijstand komen in aanmerking voor vergoeding op grond van artikel 592a Wetboek van Strafvordering (Sv). Een redelijke uitleg van artikel 592a Sv brengt mee dat bij de begroting van deze kosten dezelfde maatstaf wordt gehanteerd als in civiele procedures. De rechtbank zal de kosten aan de hand van het liquidatietarief, uitgaande van het toegewezen bedrag aan schadevergoeding, bepalen op 4 punten à € 1.421,00, te weten € 5.684,00.

7.1.3.6 Immateriële schade

De benadeelde partij heeft een bedrag van € 25.000,00 gevorderd als immateriële schade die hij heeft geleden als gevolg van de woningoverval. Hij stelt veel pijn te hebben ondervonden aan de snijwond in zijn rug, de gebroken rib en zijn gebroken neus en hiervoor behandeling te hebben moeten ondergaan. Daarnaast heeft hij nog veel last van de psychische gevolgen die zijn ontstaan doordat hij met een pistool is bedreigd, deze in zijn mond geduwd heeft gekregen, meermalen is vastgebonden en ongeveer een uur nadat de overvallers de woning hadden verlaten vastgebonden heeft gezeten voordat hij in staat was zichzelf te bevrijden en alarm te slaan. Hij heeft als gevolg van de woningoverval het posttraumatisch stresssyndroom opgelopen.

De rechtbank overweegt dat [slachtoffer 1] bijna een uur lang is mishandeld en bedreigd. Nadat de overvallers waren gevlucht heeft het slachtoffer wederom bijna een uur gekneveld op een stoel gezeten voordat de politie arriveerde. Uit de medische informatie blijkt dat [slachtoffer 1] geen blijvend fysiek letsel heeft opgelopen. Wel is op basis van de verklaring van een daartoe gespecialiseerde deskundige vast komen te staan dat het [slachtoffer 1] aan het post traumatisch stresssyndroom lijdt. Voorts betreft de rechtbank bij de beoordeling van deze schadepost dat [slachtoffer 1] tot op heden nog niet is gestart met zijn behandeling bij de psycholoog, in staat is gebleken zijn leven min of meer op te pakken en een nieuwe baan te vinden en daar ook al in dienst is getreden. De rechtbank waardeert deze schadepost aldus op een bedrag van € 15.000,00.

De rechtbank verklaart de benadeelde partij niet-ontvankelijk in het overige deel van zijn vordering.

7.1.3.7 Conclusie

Gelet op het hiervoor overwogene is komen vast te staan dat de benadeelde partij rechtstreeks schade heeft geleden. De rechtbank waardeert deze in totaal op een bedrag van € 158.006,66, bestaande uit € 143.006,66 aan materiële schade en € 15.000,00 aan immateriële schade. De vordering zal dan ook tot dat bedrag worden toegewezen, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017.

De benadeelde partij zal voor het overige niet-ontvankelijk worden verklaard in zijn vordering. De benadeelde partij kan dat deel van de vordering desgewenst nog wel bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

Veroordeelt verdachte voorts in de kosten door de benadeelde partij gemaakt en ten behoeve van de tenuitvoerlegging van deze uitspraak nog zal maken. Deze kosten voor rechtsbijstand worden tot op heden begroot op € 5.684,00, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf het moment van de inhoudelijke behandeling van onderhavig strafzaak op 13 september 2018. Veroordeelt verdachte tot betaling van het toegewezen bedrag aan [slachtoffer 1] voornoemd, behalve voor zover deze vordering reeds door of namens een ander is betaald.

De rechtbank zal de hierna te noemen schadevergoedingsmaatregel opleggen, aangezien verdachte jegens het slachtoffer [slachtoffer 1], naar burgerlijk recht aansprakelijk is voor de schade die door het bewezen geachte feit onder 1 is toegebracht. De rechtbank waardeert deze op een bedrag van € 143.006,66 aan materiële schade en € 15.000,00 aan immateriële schade, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017.

7.2

De benadeelde partij [slachtoffer 3] en [slachtoffer 4]

De benadeelde partij [slachtoffer 3] vordert ten aanzien van het onder feit 1 ten laste gelegde een bedrag van € 2.873,00 aan materiële schadevergoeding en een bedrag van € 10.000,- aan immateriële schadevergoeding, te vermeerderen met de wettelijke rente.

De benadeelde partij [slachtoffer 4] vordert een ten aanzien van het onder feit 1 ten laste gelegde bedrag van € 2.320,00 aan materiële schadevergoeding en een bedrag van € 5.000,- aan immateriële schadevergoeding, te vermeerderen met de wettelijke rente.

7.2.1

Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat de gevorderde materiële kosten rechtstreeks uit het strafbare feit voortvloeien en voldoende zijn onderbouwd, met uitzondering van de toekomstige medische kosten. Deze zijn tot op heden onvoldoende bepaald en de benadeelde partijen dienen in dat deel van hun vordering niet-ontvankelijk te worden verklaard. Voor het overige dienen de materiële vorderingen te worden toegewezen, met oplegging van de schadevergoedingsmaatregel inclusief wettelijke rente.

Ten aanzien van de gevorderde shockschade heeft de officier van justitie opgemerkt dat gelet op alle omstandigheden, de

vorderingen billijk zijn en geheel dienen te worden toegewezen, met oplegging van de schadevergoedingsmaatregel inclusief wettelijke rente.

7.2.2

Het standpunt van de verdediging

De verdediging heeft bepleit dat de vorderingen van de benadeelde partijen niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard, omdat het onwaarschijnlijk is dat zij een post traumatische stressstoornis hebben opgelopen.

7.2.3

Het oordeel van de rechtbank

7.2.3.1 Reeds gemaakte medische kosten

De rechtbank is van oordeel dat vast is komen te staan dat de benadeelde partijen als gevolg van de bewezenverklarde woningoverval medische kosten, te weten therapie kosten, hebben moeten maken.

De rechtbank zal de vorderingen van de benadeelde partijen ten aanzien van deze schadepost dan ook toewijzen.

7.2.3.2 Toekomstige kosten Daarnaast hebben de benadeelde partijen toekomstige medische kosten gevorderd. Nu de verschuldigdheid en de omvang van deze kosten zijn omgeven met teveel onzekerheden, zal de rechtbank de benadeelde partijen niet-ontvankelijk verklaren in hun vorderingen van deze schadepost.

7.2.3.3 Immateriële schade Voor zover het gaat om zogenoemde shockschade overweegt de rechtbank het volgende.

Shockschade kan ontstaan bij degene bij wie door het directe waarnemen van een incident of ongeval of door de directe confrontatie met de ernstige gevolgen ervan, een hevige emotionele schok wordt teweeggebracht waaruit geestelijk letsel voortvloeit. Dit zal zich met name kunnen voordoen indien iemand is gedood of gewond tot wie de getroffene in een nauwe affectieve relatie staat (ECLI:NL:HR:2002:AD5356). Een vordering tot vergoeding van shockschade kan alleen worden toegewezen als het gaat om geestelijk letsel waardoor iemand in zijn persoon is aangetast. Dit zal in het algemeen slechts het geval zijn indien sprake is van een in de psychiatrie erkend ziektebeeld. Voor de vaststelling daarvan is nader feitelijk onderzoek noodzakelijk, bijvoorbeeld door een psychiater of psycholoog.

Uit de toelichting op de vorderingen blijkt dat bij de benadeelde partijen een post traumatische stressstoornis is vastgesteld en dat zij verschillende therapieën en/of behandelingen hebben ondergaan ten gevolge van de overval. [slachtoffer 3] staat onder behandeling voor haar post traumatische stressstoornis en heeft diverse consulten bij de psycholoog gehad.

[slachtoffer 4] heeft meerdere EMDR behandelingen ondergaan en wordt eveneens behandeld voor zijn post traumatische stressstoornis. Bij de bepaling van de omvang van de door de benadeelde partijen geleden immateriële schade is rekening gehouden met shockschade en heeft de rechtbank aansluiting getracht te zoeken bij vergelijkbare zaken. De rechtbank waardeert de shockschade voor [slachtoffer 3] in deze zaak op een bedrag van € 5.000,-. De rechtbank waardeert de shockschade voor [slachtoffer 4] in deze zaak op een bedrag van € 3.000,-.

7.2.3.4 Conclusie

Vordering benadeelde partij [slachtoffer 3]

Vast staat dat aan de benadeelde partij door de woningoverval rechtstreeks schade is toegebracht. De rechtbank waardeert deze in totaal op een bedrag van € 5.873,00, bestaande uit € 873,00 aan materiële schade en € 5.000,00 aan immateriële schade, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017. De benadeelde partij zal voor het overige niet-ontvankelijk worden verklaard in haar vordering. De benadeelde partij kan dat deel van de vordering desgewenst nog wel bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

Veroordeelt verdachte tot betaling van het toegewezen bedrag aan [slachtoffer 3] voornoemd, behalve voor zover deze vordering reeds door of namens een ander is betaald.

De rechtbank zal de hierna te noemen schadevergoedingsmaatregel opleggen, aangezien verdachte jegens het slachtoffer [slachtoffer 3], naar burgerlijk recht aansprakelijk is voor de schade die door het bewezen geachte feit onder 1 is toegebracht. De rechtbank waardeert deze op een bedrag van € 873,00 aan materiële schade en € 5.000,00 aan immateriële schade, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017.

Vordering benadeelde partij [slachtoffer 4]

Vast staat dat aan de benadeelde partij door de woningoverval rechtstreeks schade is toegebracht. De rechtbank waardeert deze in totaal op een bedrag van € 3.320,00, bestaande uit € 320,00 aan materiële schade en € 3.000,00 aan immateriële schade, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017. De benadeelde partij zal voor het overige niet-ontvankelijk worden verklaard in zijn vordering. De benadeelde partij kan dat deel van de vordering desgewenst nog wel bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

Veroordeelt verdachte tot betaling van het toegewezen bedrag aan [slachtoffer 4] voornoemd, behalve voor zover deze vordering reeds door of namens een ander is betaald.

De rechtbank zal de hierna te noemen schadevergoedingsmaatregel opleggen, aangezien verdachte jegens het slachtoffer [slachtoffer 4], naar burgerlijk recht aansprakelijk is voor de schade die door het bewezen geachte feit onder 1 is toegebracht. De rechtbank waardeert deze op een bedrag € 320,00 aan materiële schade en € 3.000,00 aan immateriële

schade, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017.

8. Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf is gegrond op de artikelen 36f, 45, 57, 311 en 312 van het Wetboek van Strafrecht.

9. Beslissing

De rechtbank komt op grond van het voorgaande tot de volgende beslissing.

Verklaart bewezen dat verdachte het ten laste gelegde heeft begaan zoals hiervoor in rubriek 4 is vermeld.

Verklaart niet bewezen wat aan verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor is bewezen verklaard en spreekt verdachte daarvan vrij.

Het bewezen verklaarde levert op:

ten aanzien van feit 1:

Diefstal, vergezeld van geweld en bedreiging met geweld tegen personen, gepleegd met het oogmerk om die diefstal gemakkelijk te maken en het bezit van het gestolene te verzekeren, terwijl het feit wordt gepleegd door twee of meer verenigde personen en terwijl de schuldige zich de toegang tot de plaats van het misdrijf heeft verschaft door middel van een vals kostuum;

ten aanzien van feit 2:

Poging tot diefstal door twee of meer verenigde personen, waarbij de schuldige zich de toegang tot de plaats van het misdrijf heeft verschaft door middel van braak.

Veroordeelt verdachte tot een gevangenisstraf van **5 (vijf) jaren**.

Beveelt dat de tijd die door veroordeelde voor de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in verzekering en in voorlopige hechtenis is doorgebracht, bij de tenuitvoerlegging van die straf in mindering gebracht zal worden.

Beslag

Verklaart verbeurd:

1. STK Tie wrap-5450096
- 2 1.00 STK Tie wrap-5450097
- 3 1.00 STK Touw Kl: WitKoord5450094 Koord van badjas
- 4 1.00 STK Tie wrap Kl: Wit-5450095

Vordering benadeelde partij

Wijst de vordering van [slachtoffer 1], domicilie kiezende op het adres [adres 4], toe tot een bedrag van € 143.006,66 (zegge: honderddrieënvijftigduizend en zes euro en zesenzestig cent) aan materiële schadevergoeding en een bedrag van € 15.000 (zegge vijftienduizend euro) aan immateriële schadevergoeding, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017 tot aan de dag van de algehele voldoening.

Veroordeelt verdachte tot betaling van het toegewezen bedrag aan [slachtoffer 1] voornoemd, behalve voor zover deze vordering al door of namens een ander is betaald.

Veroordeelt verdachte voorts in de kosten door de benadeelde partij gemaakt en ten behoeve van de tenuitvoerlegging van deze uitspraak nog zal maken. Deze kosten voor rechtsbijstand worden tot op heden begroot op € 5.684,00, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf het moment van de inhoudelijke behandeling van onderhavig strafzaak op 13 september 2018. Bepaalt dat de benadeelde partij voor het overige niet-ontvankelijk in zijn vordering is.

Legt verdachte de verplichting op ten behoeve van [slachtoffer 1] aan de Staat € 158.006,66 (zegge: honderdachtenvijftigduizend en zes euro en zesenzestig cent) te betalen, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017 tot aan de dag van de algehele voldoening. Bij gebreke van betaling en verhaal wordt deze betalingsverplichting vervangen door hechtenis van 1 (één) jaar. De toepassing van die hechtenis heft de hiervoor opgelegde verplichting niet op.

Bepaalt dat, indien en voor zover verdachte aan een van de genoemde betalingsverplichtingen heeft voldaan, daarmee de andere is vervallen.

Wijst de vordering van [slachtoffer 3], domicilie kiezende op het adres [adres 4], toe tot een bedrag van € 873,- (zegge: achthonderd drieënzeventig euro) aan materiële schadevergoeding en een bedrag € 5.000,- (zegge vijfduizend euro) aan immateriële schadevergoeding, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf het moment van het ontstaan van

de schade op 14 september 2017 tot aan de dag van de algehele voldoening.

Veroordeelt verdachte tot betaling van het toegewezen bedrag aan [slachtoffer 3] voornoemd, behalve voor zover deze vordering al door of namens een ander is betaald.

Bepaalt dat de benadeelde partij voor het overige niet-ontvankelijk in zijn vordering is.

Legt verdachte de verplichting op ten behoeve van [slachtoffer 3] aan de Staat € 5.873,- (zegge: vijfduizend achthonderd drieënzeventig euro) te betalen, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017 tot aan de dag van de algehele voldoening. Bij gebreke van betaling en verhaal wordt deze betalingsverplichting vervangen door hechtenis van 64 (vierenzestig) dagen. De toepassing van die hechtenis heft de hiervoor opgelegde verplichting niet op.

Bepaalt dat, indien en voor zover verdachte aan een van de genoemde betalingsverplichtingen heeft voldaan, daarmee de andere is vervallen.

Wijst de vordering van [slachtoffer 4] , domicilie kiezende op het adres [adres 4] , toe tot een bedrag van € 320,- (zegge: driehonderd twintig euro) aan materiële schadevergoeding en een bedrag € 3.000,- (zegge drieduizend euro) aan immateriële schadevergoeding, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017 tot aan de dag van de algehele voldoening.

Veroordeelt verdachte tot betaling van het toegewezen bedrag aan [slachtoffer 4] voornoemd, behalve voor zover deze vordering al door of namens een ander is betaald.

Bepaalt dat de benadeelde partij voor het overige niet-ontvankelijk in zijn vordering is.

Legt verdachte de verplichting op ten behoeve van [slachtoffer 4] aan de Staat € 3.320,- (zegge: drieduizend driehonderd twintig euro) te betalen, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf het moment van het ontstaan van de schade op 14 september 2017 tot aan de dag van de algehele voldoening. Bij gebreke van betaling en verhaal wordt deze betalingsverplichting vervangen door hechtenis van 43 (drieënveertig) dagen. De toepassing van die hechtenis heft de hiervoor opgelegde verplichting niet op.

Bepaalt dat, indien en voor zover verdachte aan een van de genoemde betalingsverplichtingen heeft voldaan, daarmee de andere is vervallen.

Dit vonnis is gewezen door

mr. P.P.C.M. Waarts, voorzitter,

mrs. M.J.E. Geradts en M.M. Helmers, rechters,

in tegenwoordigheid van mr. S.P.F. Sneeboer, griffier,

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van deze rechtbank van 27 september 2018.

ECLI:NL:RBOBR:2019:1332

Instantie Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak 11-03-2019

Datum publicatie 11-03-2019

Zaaknummer 01/845383-18

Rechtsgebieden Strafrecht

Bijzondere kenmerken Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie

Verdachte heeft zich samen met anderen schuldig gemaakt aan een ernstige vorm van uitgaansgeweld. Zij hebben gewelddadige handelingen verricht tegen twee personen die daarbij ernstig letsel hebben opgelopen. Verdachte was achttien jaar toen hij dit feit pleegde. De rechtbank ziet aanleiding het jeugdstrafrecht toe te passen.

Verdachte wordt veroordeeld tot 94 dagen jeugddetentie met aftrek waarvan 90 dagen voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar. Aan het voorwaardelijk deel van de jeugddetentie is een behandelverplichting gekoppeld. De vorderingen van beide slachtoffers als benadeelde partijen worden gedeeltelijke toegewezen. Aan elk van hen wordt onder meer een immateriële schadevergoeding van €2.500,-- toegekend.

Vindplaatsen Rechtspraak.nl

Uitspraak

vonnis

RECHTBANK OOST-BRABANT

Strafrecht

Parketnummer: 01/845383-18

Parketnummer vordering: 08/14856716

Datum uitspraak: 11 maart 2019

Vonnis van de rechtbank Oost-Brabant, meervoudige kamer voor de behandeling van strafzaken, in de zaak tegen:

[verdachte] ,

geboren te [geboorteplaats] op [1999] ,
wonende te [woonplaats] , [adres 1] ,
ter zitting opgegeven woonachtig te zijn in [adres 2] .

Dit vonnis is op tegenspraak gewezen naar aanleiding van het onderzoek ter terechtzitting van 25 februari 2019.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie en van hetgeen van de zijde van verdachte/veroordeelde naar voren is gebracht.

De tenlastelegging.

De zaak is aanhangig gemaakt bij dagvaarding van 22 januari 2019.

Nadat de tenlastelegging op de terechtzitting van 25 februari 2019 is gewijzigd is aan verdachte ten laste gelegd dat:

1.

hij op of omstreeks 14 juli 2018 te Eindhoven, tezamen en in vereniging met anderen of een ander, althans alleen, ter uitvoering van het door

verdachte voorgenomen misdrijf om opzettelijk [slachtoffer 1] van het leven te

beroven, met dat opzet die [slachtoffer 1] , meermalen, althans eenmaal, (met kracht) (met geschoeide voet) tegen het hoofd en/of gezicht heeft geschopt terwijl die [slachtoffer 1] in kwetsbare positie op de grond lag, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

Subsidiair althans, indien het vorenstaande niet tot een veroordeling mocht of zou kunnen leiden:

hij op of omstreeks 14 juli 2018 te Eindhoven,

tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, aan [slachtoffer 1] opzettelijk zwaar lichamelijk letsel, te weten een (op meerdere plekken) gebroken jukbeen en/of gebroken oogkas, heeft toegebracht door die [slachtoffer 1] (meermaals) (met kracht) tegen het hoofd aan te schoppen;

2. *hij op of omstreeks 14 juli 2018 te Eindhoven*

openlijk, te weten aan het Stratumseind, in elk geval op of aan de openbare weg en/of op een voor het publiek toegankelijke plaats,

in vereniging geweld heeft gepleegd tegen [slachtoffer 1] en/of [slachtoffer 2] , welk geweld bestond uit:

- *het (meermalen) (met kracht) slaan tegen het hoofd van die [slachtoffer 1] en/of*
- *het (meermalen) (met kracht) (met geschoeide voet) schoppen tegen het hoofd en*

/of het gezicht en/of het lichaam van die [slachtoffer 1]

- *het (meermalen) (met kracht) schoppen tegen (het lichaam) van die [slachtoffer 2] en/of*
- *het meermalen (met kracht) slaan tegen het hoofd en/of het gezicht en/of het lichaam van die [slachtoffer 2] en/of*
- *het in de wurggreep nemen en/of het meetrekken van die [slachtoffer 2]*

De vordering na voorwaardelijke veroordeling.

De zaak met parketnummer 08/148567-16 is aangebracht bij vordering van 12 februari 2019. Deze vordering heeft betrekking op het vonnis van de kinderrechter in de rechtbank Overijssel, locatie Almelo d.d. 4 juli 2017. Een kopie van de vordering is aan dit vonnis gehecht.

De formele voorvragen.

Bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de dagvaarding geldig is. De rechtbank is bevoegd van het ten laste gelegde kennis te nemen en de officier van justitie kan in zijn vervolging worden ontvangen. Voorts zijn er geen gronden gebleken voor schorsing van de vervolging.

Bewijs

Inleiding.

Onder feit 1 wordt verdachte primair verweten zich schuldig te hebben gemaakt aan een poging tot doodslag al dan niet in vereniging gepleegd. Onder feit 1 subsidiair wordt verdachte verweten dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een zware mishandeling al dan niet in vereniging gepleegd.

Onder feit 2 is aan verdachte ten laste gelegd het plegen van openlijk geweld tegen personen in vereniging gepleegd.

Het standpunt van de officier van justitie.

De officier van justitie acht feit 1 primair en feit 2 wettig en overtuigend bewezen. De officier van justitie acht bewezen dat verdachte, op het moment dat hij over het slachtoffer is gestapt, een trap tegen zijn hoofd heeft gegeven en daarna een trap tegen de arm van het slachtoffer. Verdachte heeft daarmee voorwaardelijk opzet op de dood van het slachtoffer gehad.

Het standpunt van de verdediging.

Er is geen vol opzet van verdachte geweest. De raadsman heeft vrijspraak van feit 1 bepleit.

Ten aanzien van het onder 2 ten laste gelegde heeft de raadsman zich gerefereerd aan het oordeel van de rechtbank.

Het oordeel van de rechtbank. ¹

Ten aanzien van feit 1 primair en subsidiair:

Verdachte heeft op de terechtzitting van 25 februari 2019 bekend betrokken te zijn geweest bij de vechtpartij. In zijn herinnering is hij over het slachtoffer [slachtoffer 1] heen gesprongen en heeft hij daarbij het slachtoffer kennelijk met zijn voet in zijn gezicht geraakt. Daarna heeft hij voornoemd slachtoffer nog een keer tegen zijn arm geschopt.

De rechtbank heeft de camerabeelden van het geweldsincident van 14 juli 2018 ter terechtzitting bekeken. Op de beelden is naar het oordeel van de rechtbank te zien dat verdachte over het slachtoffer heen is gesprongen. Op de beelden is naar het oordeel van de rechtbank niet te zien dat verdachte daarbij met kracht tegen het hoofd van het slachtoffer heeft geschopt. Verdachte heeft verklaard dat hij het slachtoffer kennelijk heeft geraakt tegen het hoofd, maar dat is iets anders dan een gerichte met kracht gegeven schop. De rechtbank is, anders dan de officier van justitie, van oordeel dat uit de beelden niet kan worden afgeleid dat verdachte het slachtoffer [slachtoffer 1] met kracht tegen het hoofd heeft geschopt. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verdachte niet het opzet, ook niet in voorwaardelijke zin, op de dood van het slachtoffer heeft gehad.

De rechtbank acht evenmin wettig en overtuigend bewezen dat verdachte al dan niet in vereniging het slachtoffer door zijn handelen zwaar heeft mishandeld. Weliswaar is op de camerabeelden te zien dat verdachte, nadat hij over het slachtoffer heen is gesprongen, met kracht tegen de arm van het slachtoffer heeft geschopt, maar uit de met betrekking tot het slachtoffer opgemaakte medische verklaring blijkt niet dat deze gedraging letsel, laat staan zwaar lichamelijk letsel tot gevolg heeft gehad.

De rechtbank spreekt verdachte vrij van het onder 1 primair en subsidiair ten laste gelegde.

Ten aanzien van feit 2:

Op grond van de bekennende verklaring van verdachte ter terechtzitting van 25 februari 2019², het proces-verbaal van aangifte van [slachtoffer 1]³, het proces-verbaal van aangifte van [slachtoffer 2] d.d. 14 juli 2018⁴ en het proces-verbaal bevindingen met betrekking tot de camerabeelden⁵ acht de rechtbank het onder 2 ten laste gelegde wettig en overtuigend bewezen, voor zover hierna bewezen is verklaard.

De bewezenverklaring.

Op grond van de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de hierboven uitgewerkte bewijsmiddelen komt de rechtbank tot het oordeel dat wettig en overtuigend bewezen is dat verdachte:

2. op 14 juli 2018 te Eindhoven openlijk, te weten aan het Stratumseind, op een voor het publiek toegankelijke plaats, in vereniging geweld heeft gepleegd tegen [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2], welk geweld bestond uit:

- *het (meermalen) (met kracht) slaan tegen het hoofd van die [slachtoffer 1] en*
- *het (meermalen) (met kracht) (met geschoeide voet) schoppen tegen het hoofd en*

/of het gezicht en het lichaam van die [slachtoffer 1]

- *het (meermalen) (met kracht) schoppen tegen het lichaam van die [slachtoffer 2] en*
- *het meermalen (met kracht) slaan tegen het hoofd en/of het gezicht en het lichaam van die [slachtoffer 2] en*

- *het in de wurggreep nemen en het meetrekken van die [slachtoffer 2]*

Hetgeen meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven bewezen is verklaard, is naar het oordeel van de rechtbank niet bewezen. Verdachte zal hiervan worden vrijgesproken.

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze in de bewezenverklaring verbeterd. Blijkens het verhandelde ter terechtzitting is verdachte daardoor niet in de verdediging geschaad.

De strafbaarheid van het feit.

Het bewezen verklaarde levert op het in de uitspraak vermelde strafbare feit.

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van het feit uitsluiten.

De strafbaarheid van verdachte.

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van verdachte uitsluiten. Verdachte is daarom strafbaar voor hetgeen bewezen is verklaard.

Oplegging van straf en/of maatregel.

De eis van de officier van justitie.

Toepassing van het jeugdstrafrecht.

Ten aanzien van de feiten 1 en 2:

- een jeugddetentie van 18 maanden waarvan 8 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren en de voorwaarden van meldplicht, ambulante behandeling, meewerken aan begeleid wonen of maatschappelijke opvang en meewerken aan bewindvoering als de reclassering dit nodig acht.
- tenuitvoerlegging van een werkstraf van 100 uren subsidiair 50 dagen jeugddetentie.

Een kopie van de vordering van de officier van justitie is aan dit vonnis gehecht.

Het standpunt van de verdediging.

De raadsman van verdachte heeft verzocht het jeugdstrafrecht toe te passen.

Verdachte heeft zich inmiddels acht maanden goed gedragen. Hij is blij met de begeleiding die hij krijgt van de jeugdreclassering en wil op een goede manier in het leven komen te staan. Met de eis van de officier van justitie wordt alles wat inmiddels in gang is gezet teniet gedaan.

Het oordeel van de rechtbank.

De rechtbank ziet zich ten eerste voor de vraag gesteld of het sanctierecht voor volwassenen of jeugdigen toegepast dient te worden. Op grond van artikel 77c van het Wetboek van Strafrecht is het mogelijk om het jeugdstrafrecht toe te passen op jongeren in de leeftijd van achttien tot drieëntwintig

jaar als de rechter daartoe grond vindt in de persoonlijkheid van verdachte of de omstandigheden waaronder het feit is begaan.

De Reclassering Nederland heeft op 13 februari 2019 een rapport over verdachte uitgebracht. De reclassering adviseert het volwassenenstrafrecht toe te passen. Uit de wegingslijst ASR komen naar de mening van de volwassenreclassering onvoldoende aanwijzingen dat pedagogische aanpak noodzakelijk is.

Op de terechtzitting heeft de deskundige van de Jeugdreclassering Overijssel, [medewerker jeugdreclassering], een toelichting gegeven op het huidige toezicht door de Jeugdreclassering Overijssel en adviseert het jeugdstrafrecht toe te passen. Aan de hand van diverse voorbeelden heeft hij aangegeven dat verdachte nog zeer onvolwassen en onzelfstandig is en intensief aangestuurd en begeleid moet worden om de nodige stappen te zetten. Naar zijn mening is verdachte, gelet op zijn persoon, juist gebaat bij een pedagogische aanpak. De huidige outreachende werkwijze van de jeugdreclassering sluit bij uitstek aan bij wat verdachte nodig heeft. De deskundige acht het in het belang van verdachte dat de begeleiding door Jeugdreclassering Overijssel wordt voortgezet.

De rechtbank constateert dat verdachte ten tijde van het plegen van het feit 19 jaar oud was. Met de [medewerker jeugdreclassering], de officier van justitie en de verdediging is de rechtbank van oordeel dat de persoonlijkheid van verdachte aanleiding geeft tot toepassing van het jeugdstrafrecht. Bij het jeugdstrafrecht gelden andere, veelal lagere richtlijnen voor straftoemeting. Bij de strafoplegging wordt meegewogen wat de straf betekent voor de persoonlijke ontwikkeling van de jeugdige. Er wordt meer dan bij volwassenen rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van verdachten.

Bij de beslissing over de straf die aan verdachte dient te worden opgelegd heeft de rechtbank verder gelet op de aard en de ernst van het bewezen verklaarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan. Bij de beoordeling van de ernst van de door verdachte gepleegde strafbare feit betreft de rechtbank het wettelijke strafmaximum en de straffen die voor soortgelijke feiten worden opgelegd. Daarnaast houdt de rechtbank bij de strafbepaling rekening met de persoon en de persoonlijke omstandigheden van verdachte.

De rechtbank heeft voorts in het bijzonder het volgende in aanmerking genomen.

Verdachte heeft zich samen met anderen schuldig gemaakt aan een ernstige vorm van uitgaansgeweld. Zij hebben gewelddadige handelingen verricht tegen twee personen, waarbij verdachte zich in het gevecht heeft gemengd, over het slachtoffer [slachtoffer 1] is gesprongen waarbij hij hem mogelijk met zijn voet in het gezicht heeft geraakt en het slachtoffer daarna heeft geschopt. Ten gevolge van het geweld door verdachte en de medeverdachten hebben de slachtoffers ernstig letsel opgelopen.

Dit soort uitgaansgeweld heeft een enorme impact op de samenleving in het algemeen en op de slachtoffers in het bijzonder. Het gevoel van onveiligheid neemt door dergelijke incidenten steeds grotere vormen aan. Verdachte en de mededaders hebben een grote inbreuk gemaakt op de persoonlijke levenssfeer van de slachtoffers en hun lichamelijke integriteit aangetast.

Ten nadele van verdachte houdt de rechtbank voorts rekening met de omstandigheid dat de het bewezen verklaarde feit is gepleegd in de proeftijd van een eerdere veroordeling.

Ten voordele van verdachte houdt de rechtbank rekening met de omstandigheid dat verdachte na zijn aanhouding openheid van zaken heeft gegeven en oprecht geschrokken is van zijn aandeel in het

geweld.

Bij haar beslissing over de strafsoort en de hoogte van de straf heeft de rechtbank aansluiting gezocht bij de binnen de rechtspraak ontwikkelde oriëntatiepunten voor jeugdigen. De oriëntatiepunten dienen als vertrekpunt bij het bepalen van de straf.

De Reclassering Nederland heeft in voornoemd rapport d.d. 13 februari 2019 geadviseerd een (deels) voorwaardelijke straf en een aantal bijzondere voorwaarden op te leggen, te weten de meldplicht, ambulante behandeling en meewerken aan begeleid wonen of maatschappelijke opvang.

De huidige begeleider van de jeugdreclassering, [medewerker jeugdreclassering], heeft geadviseerd een (deels) voorwaardelijk straf op te leggen met toezicht van de jeugdreclassering. Tevens heeft hij geadviseerd voorwaarden met betrekking tot dagbesteding, financiën en begeleid wonen op te leggen.

De rechtbank is alles afwegend van oordeel dat in verband met een juiste normhandhaving niet kan worden volstaan met het opleggen van een andersoortige of geringere straf dan een jeugddetentie van voor de duur van 94 dagen met aftrek van de tijd dat verdachte in voorarrest heeft doorgebracht. De rechtbank zal een gedeelte van 90 dagen van deze jeugddetentie voorwaardelijk opleggen om verdachte ervan te weerhouden opnieuw strafbare feiten te plegen.

Aan deze voorwaardelijke straf zullen na te noemen bijzondere voorwaarden worden gekoppeld, zoals is geadviseerd door de (jeugd)reclassering.

Daarnaast acht de rechtbank een werkstraf van 80 uren passend en geboden

De rechtbank zal een lichtere straf opleggen dan de door de officier van justitie gevorderde straf, nu de rechtbank van een andere bewezenverklaring uitgaat dan de officier van justitie en de rechtbank voorts van oordeel is dat de straf die de rechtbank zal opleggen de ernst van het bewezen verklaarde voldoende tot uitdrukking brengt.

De vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 1] .

Het standpunt van de officier van justitie.

Gehele en hoofdelijke toewijzing van de vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 1], met wettelijke rente en het opleggen van de maatregel 36f van het Wetboek van Strafrecht.

Het standpunt van de verdediging.

De vordering van de benadeelde partij is onvoldoende onderbouwd. Uit geen enkel document blijkt dat sprake is van psychische klachten. Bij een toewijzing van de immateriële schade heeft de raadsman verzocht de immateriële schade aanzienlijk te matigen. Van het horloge is geen aankoopbewijs. De raadsman heeft verzocht dit deel van de vordering af te wijzen. Voorts is opgevallen dat de rekening van de ziektekostenverzekering aan [echtgenote slachtoffer] is gericht.

Beoordeling.

De rechtbank acht toewijsbaar, als rechtstreeks door het bewezen verklaarde feit toegebrachte schade, de volgende onderdelen van de vordering te weten:

- immateriële schadevergoeding tot een bedrag van € 2.500,--;
- de materiële schade betreffende de reiskosten en parkeerkosten, zijnde deze kosten voldoende aannemelijk geworden;
- de medische kosten van € 431,37
- kosten horloge tot een bedrag van € 250,--,

vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de datum van het delict tot aan de dag der algehele voldoening.

Ten aanzien van de gevorderde kosten met betrekking tot het horloge overweegt de rechtbank dat het slachtoffer meteen tegenover de politie heeft verklaard dat hij tijdens de geweldpleging zijn horloge kwijt is geraakt. Ook drie dagen daarna heeft hij wederom tegenover de politie verklaard dat hij zijn horloge op 14 juli 2018 kwijt is geraakt. De rechtbank is van oordeel dat aannemelijk is dat het horloge tijdens de geweldspleging weg is geraakt en het wegraken van het horloge voldoende verband heeft met het onder 1 bewezen verklaarde delict. De rechtbank heeft, na raadpleging van het internet, gekeken naar de actuele waarde van het door verdachte genoemde horloge en begroot de in dit verband geleden schade aldus op € 250,--.

Dat de rekening van de ziektekostenverzekering is gericht aan de echtgenote, van het slachtoffer, zijnde kennelijk de polishoudster van de verzekering, betekent niet dat deze kosten niet door [slachtoffer 1] zijn gemaakt.

De rechtbank zal de benadeelde partij niet ontvankelijk verklaren in de overige delen van de vordering (immateriële schade een bedrag van EUR 2.500,-- te boven gaande en restant bedrag horloge), omdat de rechtbank van oordeel is dat behandeling van dat deel van de vordering een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert.

De benadeelde partij kan deze onderdelen van de vordering slechts bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

De rechtbank zal verdachte veroordelen in de kosten van de benadeelde partij tot op heden begroot op nihil. Verder wordt verdachte veroordeeld in de ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken kosten.

De rechtbank stelt vast dat verdachte dit strafbare feit samen met anderen heeft gepleegd. Nu verdachte en zijn mededaders samen een onrechtmatige daad hebben gepleegd, zijn zij jegens de benadeelde hoofdelijk aansprakelijk voor de totale schade.

De vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 2] .

Het standpunt van de officier van justitie.

Gehele en hoofdelijke toewijzing van de vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 2] , met wettelijke rente en het opleggen van de maatregel 36f van het Wetboek van Strafrecht.

Het standpunt van de verdediging.

De raadsman van verdachte heeft aangevoerd dat de vordering van benadeelde partij onvoldoende is onderbouwd. Bij een toewijzing van de immateriële schade heeft de raadsman verzocht de immateriële schade aanzienlijk te matigen.

Beoordeling.

De rechtbank acht toewijsbaar, als rechtstreeks door het bewezen verklaarde feit toegebrachte schade, de volgende onderdelen van de vordering te weten:

- immateriële schadevergoeding tot een bedrag van € 2.500,--;
- de materiële schade betreffende de reiskosten;
- de medische kosten van € 216,25 en
- kosten shirt, begroot op € 100,--. Uit de beelden blijkt dat het shirt van [slachtoffer 2] kapot is getrokken tijdens de geweldshandelingen.

Vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de datum van het delict tot aan de dag der algehele voldoening.

De rechtbank zal de gevorderde kosten met betrekking tot de post 'schoenen' afwijzen. De rechtbank is van oordeel dat deze schadepost onvoldoende is gebleken.

De rechtbank zal de benadeelde partij niet ontvankelijk verklaren in de overige delen van de vordering (immateriële schade een bedrag van EUR 2.500,-- te boven gaande), omdat de rechtbank van oordeel is dat behandeling van dat deel van de vordering een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert.

De benadeelde partij kan deze onderdelen van de vordering slechts bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

De rechtbank zal verdachte veroordelen in de kosten van de benadeelde partij tot op heden begroot op nihil. Verder wordt verdachte veroordeeld in de ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken kosten.

De rechtbank stelt vast dat verdachte dit strafbare feit samen met anderen heeft gepleegd. Nu verdachte en zijn mededaders samen een onrechtmatige daad hebben gepleegd, zijn zij jegens de benadeelde hoofdelijk aansprakelijk voor de totale schade.

Schadevergoedingsmaatregel.

De rechtbank zal voor de toegewezen bedragen tevens de schadevergoedingsmaatregel opleggen, nu de rechtbank het wenselijk acht dat de Staat schadevergoeding aan het slachtoffer bevordert,

vermeerderd met de wettelijke rente vanaf datum delict tot de dag der algehele voldoening.

Aangezien aan verdachte meer verplichtingen tot vergoeding van dezelfde schade worden opgelegd, zal de rechtbank bepalen dat als verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de Staat daarmee zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij komt te vervallen en andersom, indien verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij, daarmee zijn verplichting tot betaling aan de Staat komt te vervallen.

Motivering van de beslissing na voorwaardelijke veroordeling 08/148567-16.

De vordering voldoet aan alle wettelijke eisen. Krachtens de wettelijke bepalingen is de rechtbank bevoegd tot behandeling van deze vordering. Uit onderzoek ter terechtzitting zijn geen omstandigheden gebleken die aan de ontvankelijkheid van de officier van justitie in de weg staan. Uit het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de veroordeelde zich gedurende de proeftijd aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt.

In hetgeen ter terechtzitting aan de orde is gekomen en in de persoon van veroordeelde, ziet de rechtbank aanleiding te gelasten dat een gedeelte van 80 uren werkstraf van de straf alsnog ten uitvoer zal worden gelegd. Bijzondere omstandigheden die aan de tenuitvoerlegging van dat gedeelte in de weg zouden staan zijn niet aanwezig.

De rechtbank merkt in dit verband nog op dat zij een gedeeltelijke tenuitvoerlegging zal bevelen zodat de eerder bij vonnis opgelegde voorwaarden van onder meer toezicht van de jeugdreclassering door blijven lopen.

Toepasselijke wetsartikelen.

De beslissing is gegrond op de artikelen:

Wetboek van Strafrecht art. 36f, 77c, 77i, 77m, 77n, 77x, 77y, 77z, 77aa, 141.

DE UITSpraak

De rechtbank:

verklaart niet bewezen hetgeen verdachte onder feit 1 primair en subsidiair is ten laste gelegd en spreekt hem daarvan vrij.

verklaart het onder feit 2 ten laste gelegde bewezen zoals hiervoor is omschreven.

verklaart niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor bewezen is verklaard en spreekt hem daarvan vrij.

het bewezen verklaarde levert op het misdrijf:

T.a.v. feit 2: Openlijk in vereniging geweld plegen tegen personen verklaart verdachte hiervoor strafbaar.

legt op de volgende straf(fen) en/of maatregel(en).

T.a.v. feit 2:

Jeugddetentie voor de duur van 94 dagen met aftrek overeenkomstig artikel 27 Wetboek van Strafrecht waarvan 90 dagen voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren

Stelt als algemene voorwaarden dat de veroordeelde:

- zich voor het einde van de proeftijd niet schuldig maakt aan een strafbaar feit en
- ten behoeve van het vaststellen van zijn identiteit medewerking verleent aan het nemen van een of meer vingerafdrukken of een identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage aanbiedt en
- medewerking verleent aan het reclasseringstoezicht, bedoeld in artikel 77aa, eerste tot en met het vierde lid van het Wetboek van Strafrecht, de medewerking aan huisbezoeken daaronder begrepen.

Stelt als bijzondere voorwaarden dat de veroordeelde:

- zich gedurende de proeftijd gedraagt naar de voorschriften en aanwijzingen die worden gegeven door de jeugdreclassering van de Jeugdbescherming Overijssel, gecertificeerde instelling Overijssel;
- zich gedurende de proeftijd op de door de jeugdreclassering te bepalen tijdstippen zal melden bij de jeugdreclassering Overijssel, zo frequent en zo lang deze instelling dat noodzakelijk acht.
- gedurende de proeftijd zich ambulant laat behandelen door forensische polikliniek JustTact of een soortgelijke zorgverlener te bepalen door de **jeugdreclassering**. De behandeling start na aanmelding in het kader van het toezicht. De behandeling duurt de gehele proeftijd of zoveel korter als de jeugdreclassering nodig vindt. Betrokkene houdt zich aan de huisregels en de aanwijzingen die de zorgverlener geeft voor de behandeling. Het innemen van medicijnen kan onderdeel zijn van de behandeling;
- bij Harmoniezorg of een andere instelling voor beschermd wonen of maatschappelijke opvang, te bepalen door de **jeugdreclassering**; Het verblijf duurt de gehele proeftijd of zoveel korter als de jeugdreclassering nodig vindt. Veroordeelde houdt zich aan de huisregels en het dagprogramma dat de instelling in overleg met de jeugdreclassering voor veroordeelde heeft opgesteld;
- meewerkt aan reguliere dagbesteding, te bepalen door de jeugdreclassering;
- meewerkt aan aflossing van zijn schulden, ook als dit inhoudt het meewerken aan bewindvoering, te bepalen door de jeugdreclassering;

Geeft opdracht aan de gecertificeerde instelling Stichting Jeugdbescherming Overijssel tot het houden van toezicht op de naleving van voormelde bijzondere voorwaarden en de veroordeelde ten behoeve daarvan te begeleiden.

T.a.v. feit 2: Werkstraf voor de duur van 80 uren subsidiair 40 dagen jeugddetentie.

T.a.v. feit 2: Maatregel van schadevergoeding van EUR 2861,49.

Legt derhalve aan verdachte op de verplichting tot betaling aan de Staat ten

behoefte van het slachtoffer [slachtoffer 2] van een bedrag van EUR 2861,49 (zegge:

tweeduizend achthonderdeenenzestig euro en negenenveertig cent).

Het bedrag bestaat uit een bedrag van EUR 2.500,-- immateriële schade en EUR 361,49 materiële schade (posten reiskosten, medische kosten en shirt).

Verdachte is niet gehouden tot betaling voor zover dit bedrag door (een van) zijn mededader(s) is betaald.

Het totale bedrag te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van het delict, 14 juli 2018, tot aan de dag der algehele voldoening.

Beslissing op de vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 2] :

Wijst de vordering van de benadeelde partij toe en veroordeelt verdachte tot betaling aan de benadeelde partij [slachtoffer 2] van een bedrag van EUR 2861,49 (zegge: tweeduizend achthonderdeenenzestig euro en negenenveertig cent), te weten EUR 2.500,-- immateriële schade en materiële schade EUR 361,49 (posten reiskosten, medische kosten en shirt).

Het totale toegewezen bedrag te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van het delict, 14 juli 2018, tot aan de dag der algehele voldoening.

Verdachte is niet gehouden tot betaling voor zover dit bedrag door (een van) zijn mededader(s) is betaald.

Indien de verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de Staat komt daarmee zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij te vervallen en andersom, indien verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij, komt daarmee zijn verplichting tot betaling aan de Staat te vervallen.

Veroordeelt verdachte tevens in de kosten van de benadeelde partij tot op heden begroot op nihil.

Veroordeelt verdachte verder in de ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken kosten.

Wijst af de vordering met betrekking tot de kostenpost 'schoenen'.

Bepaalt dat de benadeelde partij in het overige deel van de vordering (resterende deel van de gevorderde immateriële schade) niet ontvankelijk is.

T.a.v. feit 2: Maatregel van schadevergoeding van EUR 3238,35

Legt derhalve aan verdachte op de verplichting tot betaling aan de Staat ten behoeve van het slachtoffer [slachtoffer 1] van een bedrag van EUR 3.238,35 (zegge: drieduizend tweehonderdachtendertig euro en vijfendertig cent).

Het bedrag bestaat uit een bedrag van EUR 2.500,-- immateriële schade en EUR 738,35 materiële schade (posten reiskosten, medische kosten en horloge).

Verdachte is niet gehouden tot betaling voor zover dit bedrag door (een van) zijn mededader(s) is betaald.

Het totale bedrag te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van het delict, 14 juli 2018, tot aan de dag der algehele voldoening.

Beslissing op de vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 1] :

Wijst de vordering van de benadeelde partij toe en veroordeelt verdachte tot betaling aan de benadeelde partij [slachtoffer 1] van een bedrag van EUR 3.238,35 (zegge: drieduizend tweehonderdachtendertig euro en vijfendertig cent), te weten EUR 2.500,-- immateriële schade en materiële schade EUR 738,35 (posten reiskosten, medische kosten en horloge).

Het totale toegewezen bedrag te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van het delict, 14 juli 2018, tot aan de dag der algehele voldoening.

Verdachte is niet gehouden tot betaling voor zover dit bedrag door (een van) zijn mededader(s) is betaald.

Indien de verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de Staat komt daarmee zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij te vervallen en andersom, indien verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij, komt daarmee zijn verplichting tot betaling aan de Staat te vervallen.

Veroordeelt verdachte tevens in de kosten van de benadeelde partij tot op heden begroot op nihil.

Veroordeelt verdachte verder in de ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken kosten.

Bepaalt dat de benadeelde partij in het overige deel van de vordering (resterende deel van de gevorderde immateriële schade en resterend bedrag met

betrekking tot het horloge) niet-ontvankelijk is.

Opheffing van het tegen verdachte verleende bevel tot voorlopige hechtenis met ingang van heden. Deze voorlopige hechtenis is op 17 juli 2018 reeds geschorst.

Beslissing na voorwaardelijke veroordeling:

Last tot tenuitvoerlegging van een gedeelte van de straf, voor zover voorwaardelijk opgelegd bij vonnis van de kinderrechter in de rechtbank Overijssel, locatie Almelo d.d. 4 juli 2017, gewezen onder parketnummer 08/148567-16, te weten:

een werkstraf van 80 uren subsidiair 40 dagen jeugddetentie.

Dit vonnis is gewezen door:

mr. A.M. Kooijmans-de Kort, voorzitter,
mr. H.M. Hettinga en mr. B. Damen, leden,
in tegenwoordigheid van L. Scholl, griffier,
en is uitgesproken op 11 maart 2019.

Mr. B. Damen is buiten staat dit vonnis te ondertekenen.

¹ Wanneer hierna wordt verwezen naar een proces-verbaal, wordt – tenzij anders vermeld – bedoeld een proces-verbaal, opgemaakt in de wettelijke vorm door daartoe bevoegde opsporingsambtenaren opgenomen in het einddossier van de politie Oost-Brabant, afdeling districtsrecherche Eindhoven, onderzoeksnummer OBZR018056, BHV nummer 2018 138585, afgesloten op 2 oktober 2018, aantal pagina's: 1 tot en met 480, met als bijlage een dvd met camerabeelden.

² Verklaring verdachte ter terechtzitting van 25 februari 2019

³ Proces-verbaal aangifte van [slachtoffer 1] d.d. 14 juli 2018, dossier 1 pag. 98-100

⁴ Proces-verbaal aangifte [slachtoffer 2] d.d. 14 juli 2018, dossier 1 pag. 105-106

⁵ Proces-verbaal bevindingen, dossier 1 pagina 35-50

ECLI:NL:RBAMS:2018:9148

Instantie Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak 18-12-2018

Datum publicatie 20-12-2018

Zaaknummer 13/680069-17 en 13/730107-15 (tul)

Rechtsgebieden Strafrecht

Bijzondere kenmerken Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie
Jeugdstrafrecht

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan het plegen van ernstige strafbare feiten. Hij heeft van jongs af aan ter zake de gediagnosticeerde gedragsproblemen aan geen enkele behandeling willen meewerken. Aan het door de rechtbank gelaste observatieonderzoek in het PBC heeft verdachte ook niet willen meewerken. De rechtbank heeft beslist tot toepassing van het volwassen strafrecht en legt verdachte de TBS-maatregel met dwangverpleging op, zonder aftrek van het voorarrest.

Vindplaatsen Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Parketnummers: 13/680069-17 en 13/730107-15 (tul)

Datum uitspraak: 18 december 2018

op tegenspraak

VONNIS

van de rechtbank Amsterdam, meervoudige kamer, in de strafzaak tegen:

[verdachte] ,

geboren te [geboorteplaats] op [geboortedag] 1999,
ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens op het adres [BRP adres] ,
thans gedetineerd in " [adres detentie] .

De rechtbank heeft beraadslaagd naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 30 januari 2018 en 4 december 2018.

De rechtbank heeft op 30 januari 2018 kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie mr. M.L.A. ter Veer en van wat door de toenmalig raadvrouw van verdachte mr. D.G. Nagel, de verdachte en de ouders van verdachte, alsmede van wat door mevrouw [naam 1] namens de Raad voor de Kinderbescherming (hierna: de Raad) en de deskundige [naam deskundige 1] , GZ-psycholoog en werkzaam bij JJI Teylingereind, naar voren is gebracht. Naar aanleiding hiervan is op 13 februari 2018 een interlocutoir vonnis (ook aangehecht) gewezen waarvan de (belangrijke) overwegingen en beslissingen in dit vonnis zijn verwerkt.

Voorts heeft de rechtbank op 4 december 2018 kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie mr. M.L.A. ter Veer en van wat door de raadsman van verdachte mr. T. den Haan, de verdachte, alsmede van wat door de deskundigen mevrouw [naam psycholoog 1] , psycholoog en de heer [naam psychiater] , psychiater, beiden werkzaam bij het Pieter Baan Centrum, en mevrouw [naam 2] namens de Raad naar voren is gebracht.

1 Tenlastelegging

Aan verdachte is – laatstelijk gewijzigd op de terechtzitting van 30 januari 2018 - ten laste gelegd dat

1.

hij op of omstreeks 1 april 2017 te Diemen, in elk geval in Nederland, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening in/uit een woning (gelegen aan de [adres]) heeft weggenomen 10, althans een of meer horloges en/of een geldbedrag van (ongeveer) 80 euro, in elk geval enig(e) goed(eren), geheel of ten dele toebehorende aan [slachtoffer 1] en/of [slachtoffer 2] , in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededader(s), welke diefstal werd voorafgegaan, vergezeld en/of gevolgd van geweld en/of bedreiging met geweld tegen [slachtoffer 2] , gepleegd met het oogmerk om die diefstal voor te bereiden en/of gemakkelijk te maken en/of om bij betrapping op heterdaad aan zichzelf en/of aan (een) andere deelnemer(s) aan voormeld misdrijf de vlucht mogelijk te maken en/of het bezit van het gestolene te verzekeren, welk geweld en/of welke bedreiging met geweld hierin bestond(en), dat hij, verdachte en/of een of meer van zijn mededader(s) voornoemde woning is/zijn binnen gegaan en/of (vervolgens) voornoemde [slachtoffer 2] (met kracht)

heeft/hebben vastpakt en/of vastgehouden en/of geduwd en/of (vervolgens) voornoemde [slachtoffer 2] (met kracht) in zijn o(o)g(en) heeft/hebben geprikt en/of gestoken en/of (vervolgens) [slachtoffer 2] zijn hoofd, in elk geval zijn lichaam (met kracht) tegen een televisie heeft/hebben geduwd en/of (vervolgens) voornoemde [slachtoffer 2] heeft/hebben vastgebonden en/of (vervolgens) tegen voornoemde [slachtoffer 2] heeft/hebben gezegd dat hij op de grond moest gaan liggen, in elk geval woorden van gelijke (dreigende) aard en/of strekking en/of (vervolgens) een geldbedrag van (ongeveer) 80 euro uit de (broek)zak van voornoemde [slachtoffer 2] heeft/hebben weggenomen;

2.

hij op of omstreeks 9 mei 2017 te Amsterdam, in elk geval in Nederland, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening in/uit een of meer vitrines van winkelbedrijf Used Products (gelegen aan het [naam filiaal] heeft weggenomen vijf, althans één of meer tablets (Apple en/of Samsung) en/of 32, althans één of meer smartphones (Apple en/of Samsung) en/of enig geldbedrag, in elk geval enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan Used Products (filiaal [naam filiaal] , in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededader(s), waarbij verdachte en/of zijn mededaders zich de toegang tot de plaats van het misdrijf hebben verschaft en/of die/dat vijf, althans één of meer tablets (Apple en/of Samsung) en/of 32, althans één of meer smartphones (Apple en/of Samsung) en/of enig geldbedrag, in elk geval enig goed onder zijn/hun bereik hebben gebracht door middel van braak, verbreking en/of inklimming en/of welke diefstal werd voorafgegaan, vergezeld en/of gevolgd van geweld en/of bedreiging met geweld tegen [slachtoffer 3] en/of [slachtoffer 4] , gepleegd met het oogmerk om die diefstal voor te bereiden en/of gemakkelijk te maken en/of om bij betrapping op heterdaad aan zichzelf en/of aan (een) andere deelnemer(s) aan voormeld misdrijf de vlucht mogelijk te maken en/of het bezit van het aan voormeld misdrijf de vlucht mogelijk te maken en/of het bezit van het gestolene te verzekeren, welk geweld en/of welke bedreiging met geweld hierin bestond(en), dat hij, verdachte en/of één of meer van zijn mededader(s) een (vuur)wapen, in elk geval een vuurwapen gelijkend voorwerp op die [slachtoffer 3] en/of [slachtoffer 4] heeft/hebben gericht en/of gericht gehouden en/of aan die [slachtoffer 3] en/of [slachtoffer 4] heeft/hebben getoond en/of voorgehouden en/of (vervolgens) tegen voornoemde [slachtoffer 3] en/of [slachtoffer 4] heeft/hebben gezegd: "Liggen, liggen! Kassa nu, kassa nu!" en/of "Liggen, liggen! Telefoon weg!", in elk geval woorden van gelijke dreigende aard en/of strekking en/of (vervolgens) met een lifehammer, in elk geval met een zwaar en/of hard voorwerp, één of meer vitrines heeft/hebben ingeslagen, in elk geval heeft/hebben verbroken;

subsidiair:

[medeverdachte 1] en/of [medeverdachte 2] op of omstreeks 9 mei 2017 te Amsterdam, in elk geval in Nederland, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening in/uit een of meer vitrines van winkelbedrijf Used Products (gelegen aan het [naam filiaal] heeft weggenomen vijf, althans één of meer tablets (Apple en/of Samsung) en/of 32, althans één of meer smartphones (Apple en/of Samsung) en/of enig geldbedrag, in elk geval enig(e) goed(eren), geheel of ten dele toebehorende aan Used Products, in elk geval aan een ander of anderen dan aan die [medeverdachte 1] en/of [medeverdachte 2] en/of zijn/hun mededader(s) en/of aan verdachte, welke diefstal werd voorafgegaan, vergezeld en/of gevolgd van geweld en/of bedreiging met geweld tegen [slachtoffer 3] en/of [slachtoffer 4] , gepleegd met het oogmerk om die diefstal voor te bereiden en/of gemakkelijk te maken en/of om bij betrapping op heterdaad aan zichzelf en/of aan (een andere deelnemer(s) aan voormeld misdrijf de vlucht mogelijk te maken en/of het bezit van het gestolene te verzekeren, welk geweld en/of welke bedreiging met geweld hierin bestond(en), dat hij, verdachte en/of één of meer van zijn mededader(s) een (vuur)wapen, in elk geval een op een vuurwapen gelijkend voorwerp op voornoemde [slachtoffer 3] en/of voornoemde [slachtoffer 4] heeft/hebben gericht en/of gericht gehouden en/of aan voornoemde [slachtoffer 3] en/of [slachtoffer 4] heeft/hebben getoond en/of voorgehouden en/of (vervolgens) tegen voornoemde [slachtoffer 3] en/of [slachtoffer 4] heeft/hebben gezegd: "Liggen, liggen! Kassa nu, kassa nu!" en/of "Liggen, liggen! Telefoon weg!", in elk geval woorden van gelijke dreigende aard en/of strekking en/of (vervolgens) met een lifehammer, in elk geval met een zwaar en/of hard voorwerp, één of meer vitrines heeft/hebben ingeslagen, in elk geval heeft/hebben verbroken,

bij het plegen van voornoemd misdrijf verdachte en/of zijn mededader(s) op of omstreeks 9 mei 2017 te Amsterdam, in elk geval in Nederland, opzettelijk behulpzaam is/zijn geweest door voornoemde [medeverdachte 1] en/of [medeverdachte 2]

- (na voornoemde gewapende overval) op te halen en/of weg te brengen

en/of

tot het plegen van welk misdrijf verdachte en/of zijn mededader(s) op of omstreeks 9 mei 2017 te Amsterdam en/of elders in Nederland, opzettelijk gelegenheid, middelen en/of inlichtingen heeft verschaft door een vuurwapen, in elk geval een op een vuurwapen gelijkend voorwerp ter beschikking te

stellen aan die [medeverdachte 1] en/of [medeverdachte 2] en/of (na de overval) dat vuurwapen, althans een op een vuurwapen gelijkend voorwerp, onder zich te houden;

meer subsidiair:

hij in omstreeks de periode van 9 mei 2017 tot en met 18 juli 2017 te Amsterdam en/of Diemen en/of Almere en/of Amstelveen, in elk geval in Nederland, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, een grote hoeveelheid smartphones en/of tablets (merk Samsung en/of Apple) heeft verworven en/of voorhanden heeft gehad, terwijl hij, verdachte en/of zijn mededader(s) ten tijde van de verwerving en/of het voorhanden krijgen wist(en), althans redelijkerwijs had(den) moeten vermoeden, dat het (een) door diefstal in elk geval (een) door misdrijf verkregen goed(eren) betrof;

en/of

hij op of omstreeks 9 mei 2017 te Amsterdam, in elk geval in Nederland, opzettelijk een of meer perso(o)n(en), te weten [medeverdachte 1] en/of [medeverdachte 2], die schuldig was/waren aan of vervolgd werd(en) terzake een misdrijf, te weten overtreding van artikel 312 van het Wetboek van Strafrecht, heeft verborgen en/of behulpzaam is geweest in het ontkomen aan de nasporing van en/of aanhouding door een of meer ambtenaren van justitie of politie, immers heeft hij, verdachte, die [medeverdachte 1] en/of [medeverdachte 2] met (de door) hem (gebruikte) auto/taxi van de plaats van het misdrijf weggevoerd;

en/of

hij in of omstreeks de periode van 9 mei 2017 tot en met 17 mei 2017 te Amsterdam, in elk geval in Nederland, tezamen en in vereniging met (een) ander(en), althans alleen, nadat een misdrijf, te weten een overtreding van artikel 312 van het Wetboek van Strafrecht, was gepleegd, met het oogmerk om het te bedekken en/of om de nasporing en/of vervolging te beletten en/of te bemoeilijken, een voorwerp waarmede dat misdrijf werd gepleegd, te weten een vuurwapen, althans een op een vuurwapen gelijkend voorwerp, heeft weggemaakt en/of verborgen en/of aan het onderzoek van de ambtenaren van de justitie en politie heeft onttrokken, immers heeft/hebben hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) met dat opzet het bij het misdrijf gebruikte vuurwapen, althans een op een vuurwapen gelijkend voorwerp, in de bos en/of woning van verdachte gelegd en/of verborgen;

3.

hij in of omstreeks de periode van 9 mei 2017 tot en met 6 juni 2017 te Amsterdam en/of Weesp en/of Amstelveen en/of Diemen, in elk geval in Nederland, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen,

(telkens) een of meer vuurwapens en/of munitie van categorie II en/of III voorhanden heeft/hebben gehad;

4.

hij op een of meer tijdstippen in of omstreeks de periode van 22 maart 2017 tot en met 6 juni 2017 te Amsterdam en/of te Weesp en/of te Diemen en/of te Amstelveen, in elk geval in Nederland (telkens) heeft deelgenomen aan een of meer organisatie(s), bestaande uit een samenwerkingsverband van natuurlijke personen, te weten (onder meer) verdachte [medeverdachte 1] en/of [medeverdachte 2] en/of [medeverdachte 3] en/of [medeverdachte 4] en/of een of meer andere perso(o)n(en) welke organisatie(s) tot oogmerk had(den) het plegen van misdrijven, namelijk het:

- in vereniging plegen van een of meer gekwalificeerde diefstallen en/of afpersingen.

2 Voorvragen

2.1 De dagvaarding is geldig, deze rechtbank is bevoegd tot kennisneming van de ten laste gelegde feiten.

2.2. Ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie

2.2.1. Het standpunt van de verdediging

De raadsvrouw heeft aangevoerd dat het Openbaar Ministerie primair niet-ontvankelijk dient te worden verklaard omdat er geen aanleiding was een onderzoek tegen verdachte op te starten. Het Openbaar Ministerie heeft misbruik gemaakt van de opsporingsbevoegdheden en de ter beschikking staande middelen te lichtvaardig en zonder enige (dringende) noodzaak ingezet. Subsidiair heeft de raadsvrouw verzocht om het bewijs dat voortkomt uit het onrechtmatig inzetten van de bijzondere opsporingsbevoegdheden uit te sluiten van het bewijs. Meer subsidiair heeft de raadsvrouw verzocht, nu de handelwijze van het Openbaar Ministerie een onherstelbare inbreuk op de grondrechten van verdachte oplevert, hier bij de strafmaat rekening mee te houden.

2.2.2. Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat het verweer dient te worden verworpen. Het onderzoek naar verdachte is gestart nadat de verdenking was gerezen dat hij zich schuldig maakte aan mensenhandel. De tapmachtigingen zijn verleend na toetsing door de rechter-commissaris. Het hieruit voortvloeiende bewijs is derhalve rechtmatig verkregen.

2.2.3. Het oordeel van de rechtbank

Het in artikel 167, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering neergelegde opportuniteitsbeginsel houdt in dat het aan het Openbaar Ministerie is om te beslissen of tot vervolging van een verdachte wordt overgegaan. Het staat het Openbaar Ministerie in beginsel vrij een verdachte te vervolgen. Slechts indien de vervolging in strijd is met wettelijke of verdragsbepalingen of met beginselen van een goede procesorde – waaronder het beginsel van een redelijke en billijke belangenafweging – kan er sprake zijn van een verval van het recht tot strafvordering en van een door de rechter om die reden uit te spreken niet-ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie.

In de door de raadvrouw onder 2.2.1. naar voren gebrachte argumenten ziet de rechtbank, ook gelet op de omstandigheid dat er – gezien het proces-verbaal van verdenking van 10 maart 2017 met het nummer [dossier]¹ – een verdenking terzake van mensenhandel tegen verdachte was en verdachte hier eerder voor is veroordeeld, geen aanleiding om de officier van justitie niet-ontvankelijk te verklaren. Op basis van de in dit proces-verbaal aangevoerde redenen, waaronder de op verschillende momenten bij de politie binnengekomen verklaringen, het strafrechtelijke verleden van verdachte en overige aangevoerde politieregistraties had de rechter-commissaris² voldoende zwaarwegende argumenten om tot verstrekking van een machtiging ex artikel 126m Sv te komen. Anders dan de raadvrouw stelt, volgt dat bij het aanvragen van vervolgmachtigingen (en onderzoek) deze niet alleen gebaseerd is op het voornoemde proces-verbaal van 10 maart 2017, maar is deze ook gebaseerd op nieuwe informatie en verdenkingen. Zo valt onder andere uit het proces-verbaal aanvraag verlenging bevel opnemen (tele)communicatie van 12 april 2017 eveneens met het nummer [dossier]³ op te maken dat er gesproken wordt over een met name genoemde vrouw en wordt gewezen op een nieuwe verdenking jegens de verdachte, te weten het mogelijk (mede)plegen van een diefstal met geweld en gijzeling.

Deze omstandigheden leiden er eveneens toe dat de rechtbank de ingezette overige bijzondere opsporingsbevoegdheden niet onrechtmatig acht, als gevolg waarvan het daaruit volgend bewijs en de inbreuk op de grondrechten van verdachte toelaatbaar worden geacht.

De rechtbank verwerpt het verweer van de raadvrouw en acht de officier van justitie ontvankelijk in de vervolging van verdachte. De rechtbank verwerpt eveneens het subsidiaire en meer subsidiaire verweer.

3 Waardering van het bewijs

3.1. Het standpunt van het Openbaar Ministerie

De officier van justitie heeft op 30 januari 2018 gevorderd dat onder 1 tenlastegelegde medeplegen van diefstal met geweld wettig en overtuigend bewezen zal worden verklaard op grond van de aangifte van [slachtoffer 1], het door [slachtoffer 2] opgegeven signalement van de daders, de tapgesprekken alsmede het kort na de diefstal uitpeilen van de telefoon van verdachte in de omgeving van de plaats delict en het gegeven dat verdachte werd gebeld vanuit een horecagelegenheid in dezelfde straat als waar de woning ligt.

De onder 2 meer subsidiair ten laste gelegde opzetheling en begunstiging kan bewezen worden op grond van de afgeluisterde gesprekken. Uit deze gesprekken blijkt dat verdachte de daders na de overval met een taxi heeft opgehaald en dat de gestolen goederen direct na de overval naar verdachte zijn gegaan. Het onder feit 3 tenlastegelegde feit kan bewezen worden op grond van het bij de huiszoeking in de woning van verdachte aangetroffen wapen onder het bed van de broer van verdachte, dat bij de overval is gebruikt. De eerder genoemde afgeluisterde gesprekken vormen eveneens het bewijs voor de onder feit 4 ten laste gelegde deelname aan een criminele organisatie.

3.2. Het standpunt van de verdediging

De voormalig raadsvrouw van verdachte heeft zich op 30 januari 2018 op het standpunt gesteld dat verdachte integraal dient te worden vrijgesproken van wat verdachte ten laste is gelegd wegens het ontbreken van voldoende wettig en overtuigend bewijs.

De verdachte heeft ter terechtzitting van 30 januari 2018 een beroep gedaan op zijn zwijgrecht.

3.3. Het oordeel van de rechtbank

De rechtbank is tot het oordeel gekomen dat verdachte van het onder feit 2 primair en subsidiair dient te worden vrijgesproken omdat het dossier onvoldoende aanknopingspunten bevat om tot een bewezenverklaring te komen.

De rechtbank heeft het onder feit 1, feit 2 meer subsidiair, feit 3 en feit 4 wettig en overtuigend bewezen verklaard en verwijst voor de gebruikte bewijsmiddelen naar bijlage I.

4 Bewezenverklaring

4.1. De rechtbank acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte

ten aanzien van feit 1:

op 1 april 2017 te Diemen, tezamen en in vereniging met anderen, met het oogpunt van wederrechtelijke toe-eigening uit een woning, gelegen aan de [adres] , heeft weggenomen horloges en een geldbedrag van ongeveer 80 euro, toebehorende aan [slachtoffer 1] en/of [slachtoffer 2] , welke diefstal werd voorafgegaan, vergezeld en gevolgd van geweld en bedreiging met geweld tegen [slachtoffer 2] , gepleegd met het oogmerk om die diefstal voor te bereiden en gemakkelijk te maken en om bij betrapting op heterdaad aan zichzelf de vlucht mogelijk te maken en het bezit van het gestolene te verzekeren, welk geweld en bedreiging met geweld hierin bestonden, dat hij, verdachte en een van zijn mededaders voornoemde woning zijn binnen gegaan en voornoemde [slachtoffer 2] met kracht hebben vastgepakt en vastgehouden en geduwd en vervolgens voornoemde [slachtoffer 2] met kracht in zijn ogen hebben geprikt en vervolgens [slachtoffer 2] zijn hoofd tegen een televisie hebben geduwd en vervolgens voornoemde [slachtoffer 2] hebben vastgebonden en vervolgens tegen voornoemde [slachtoffer 2] hebben gezegd dat hij op de grond moest gaan liggen, en vervolgens een geldbedrag van ongeveer 80 euro uit de broekzak van voornoemde [slachtoffer 2] hebben weggenomen.

Ten aanzien van feit 2 meer subsidiair:

in de periode van 9 mei 2017 tot en met 18 juli 2017 in Nederland, tezamen en in vereniging met anderen, een grote hoeveelheid smartphones en/of tablets voorhanden heeft gehad, terwijl hij, verdachte en zijn mededaders ten tijde van het voorhanden krijgen wisten dat het door diefstal verkregen goederen betrof;

en

om de periode van 13 mei 2017 tot en met 14 mei 2017 te Amsterdam, tezamen en in vereniging met een ander, nadat een misdrijf, te weten een overtreding van artikel 312 van het Wetboek van Strafrecht, was gepleegd, met het oogmerk om het te bedekken en/of om de nasporing en/of vervolging te beletten en/of te bemoeilijken, met een voorwerp waarmede dat misdrijf werd

gepleegd, te weten een vuurwapen, heeft weggemaakt en/of verborgen en/of aan het onderzoek van de ambtenaren van justitie en politie heeft onttrokken, immers heeft hij, verdachte en zijn mededader met dat opzet het bij het misdrijf gebruikte vuurwapen in de woning van verdachte verborgen.

ten aanzien van feit 3:

in de periode van 13 mei 2017 tot en met 14 mei 2017 te Amsterdam, tezamen en in vereniging met een ander, een vuurwapen van categorie III voorhanden hebben gehad.

Ten aanzien van feit 4:

op tijdstippen in de periode van 22 maart 2017 tot en met 6 juni 2017 in Nederland heeft deelgenomen aan een organisatie, bestaande uit een samenwerkingsverband van natuurlijke personen, te weten onder meer verdachte [medeverdachte 1] en/of [medeverdachte 2] en/of [medeverdachte 3] en/of [medeverdachte 4] en andere personen, welke organisatie tot oogmerk had het plegen van misdrijven, namelijk het in vereniging plegen van een of meer gekwalificeerde diefstallen.

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze verbeterd. Verdachte is hierdoor niet in zijn verdediging geschaad.

5 Strafbaarheid van de feiten

De bewezen geachte feiten zijn volgens de wet strafbaar. Het bestaan van een rechtvaardigingsgrond is niet aannemelijk geworden.

6 Strafbaarheid van verdachte

- 6.1 De rechtbank heeft kennis genomen van het Uittreksel Justitiële Documentatie betreffende verdachte van 4 januari 2018 waaruit blijkt dat verdachte eerder is veroordeeld voor het plegen van strafbare feiten en dat hij ten tijde van het plegen van onderhavige feiten nog in een proeftijd liep.
- 6.2 Bij interlocutoir vonnis van 13 februari 2018 heeft de rechtbank aangaande de strafbaarheid van de verdachte overwogen kennis te hebben genomen van een schrijven van de heer [naam therapeut] , psycholoog/psychotherapeut bij de Bascule, die als therapeut de afgelopen twee jaar bij verdachte betrokken is (geweest). De heer [naam therapeut] stelt in zijn verslag dat verdachte zeer zelfbepalend is en niet zal meewerken aan een gedwongen behandeling als een PIJ- of een TBS-maatregel. Hij acht het afstraffen van het delict gedrag bij verdachte de meest passende sanctie.

De rechtbank heeft tevens kennis genomen van de volgende rapportages:

- een psychologische Pro Justitia rapport van 4 september 2017, opgemaakt door drs. [naam psycholoog 2] , GZ-psycholoog;

- een psychiatrisch Pro Justitia rapport van 2 oktober 2017, opgemaakt door dr. [naam jeugdpsychiater 1] , kinder- en jeugdpsychiater;
- een uitgebreid advies van de Raad van 15 januari 2018.

Verdachte heeft bij de psycholoog aangegeven dat hij niet wil meewerken aan een ambulant psychologisch onderzoek omdat hij van mening is dat er geen verregaand advies over hem gegeven kan worden na drie of vier gesprekken. De psycholoog heeft geconcludeerd dat er geen aanwijzingen naar voren komen dat verdachte niet meewerkt vanuit een gebrek aan informatie, een gebrekkige intelligentie dan wel vanuit een gebrek aan realiteitstoetsing inherent aan psychiatrische pathologie in engere zin. Een klinische observatie lijkt geïndiceerd gelet op de ernst van de verdenkingen, de uitgebreide delict geschiedenis en de uitgebreide hulpverleningsgeschiedenis. Daar in 2016 reeds een uitgebreide klinische observatie op de ForCa in Teylingereind is gedaan en uit dossierinformatie blijkt dat er sprake is van een verharde, manipulatieve jongen, die doelbewust kiest voor het plegen van delicten, waarbij was geadviseerd hem in een Penitentiare Inrichting te plaatsen en niet in een Justitiële Jeugd Inrichting, leek geïndiceerd dat deze observatie bij het Pieter Baan Centrum zou moeten plaatsvinden.

Verdachte heeft om dezelfde reden als hiervoor genoemd niet willen meewerken aan het psychiatrisch onderzoek. De psychiater heeft gerapporteerd dat verdachte in juni 2016 uitgebreid multidisciplinair diagnostisch is onderzocht in Teylingereind en dat er geen reden is te veronderstellen dat de daar gestelde diagnose/classificaties, te weten een ernstige, in de kinderleeftijd begonnen gedragsstoornis en een bedreigde persoonlijkheidsontwikkeling met antisociale en narcistische trekken, niet meer aan de orde zouden zijn. Er is tevens geen reden dat het in het onderzoek van Teylingereind hoog ingeschatte recidiverisico nu anders zou zijn. Verdachte zegt zelf zich te kunnen handhaven in een Penitentiare Inrichting voor volwassenen. In het onderzoek van Teylingereind werd gesteld dat de behandeling van verdachte niet goed mogelijk is en het een verdere psychopathische ontwikkeling zou bevorderen, vooral in een setting met andere antisociale jeugdigen. De onderzoekers van Teylingereind adviseerden het jeugdstrafrecht toe te passen. Mogelijk is dit advies aan heroverweging toe. De psychiater heeft geconcludeerd dat een observatie in Teylingereind weinig zal toevoegen. De psychiater acht, met inachtneming dat verdachte de onderhavige feiten ontkent, een indicatie voor observatie in het Pieter Baan Centrum beperkt aanwezig.

De Raad heeft zich ter zitting van 30 januari 2018 geconformeerd aan de adviezen, gegeven in de Pro Justitia rapportages en adviseert het volwassenstrafrecht toe te passen vanwege de veelvuldige antecedenten, de hoge kans op recidive, het gevaar voor de maatschappij, het niet ontvankelijk zijn voor behandeling, de verharding, de instrumentele wijze waarop verdachte met anderen omgaat en nauwelijks een innerlijke rem en moreel besef heeft. Hierbij werd ook meegenomen dat volgens het onderzoek van Teylingereind er bij verdachte geen sprake was van verminderde keuzevrijheid en is verdachte niet als verminderd toerekeningsvatbaar beoordeeld. De Raad adviseerde tot een deels voorwaardelijke detentie met als bijzondere voorwaarde de maatregel Toezicht en Begeleiding (volwassenreclassering).

De deskundige [naam deskundige 1] heeft ter zitting op 30 januari 2018 desgevraagd verklaard dat advies van de Teylingereind inmiddels oud was. Verdachte was toen 16 jaar en er waren grote zorgen over de toen vastgestelde persoonlijkheidsstoornis, die zich al lange tijd aan het ontwikkelen was. De deskundige heeft verklaard dat in algemene zin gesteld kan worden dat verdachte zich niet op een gunstige manier heeft ontwikkeld gezien de verdenking van onderhavige feiten. Nader onderzoek was nodig om vast te stellen of de in 2016 gestelde diagnose/classificaties nog aanwezig is/zijn, om te kijken of er nu wel behandeling, bijvoorbeeld schematherapie, mogelijk is en om een advies te kunnen geven of het jeugd- of volwassenstrafrecht toegepast moet worden. Het onderzoek zou kunnen plaatsvinden op de ForCa in Teylingereind of het Pieter Baan Centrum, waarbij, wanneer de rechtbank zou besluiten tot een observatieonderzoek, de deskundige adviseerde dit onderzoek te laten plaatsvinden in het Pieter Baan Centrum, waar verdachte als jong volwassene en weigeraar geobserveerd kan

worden.

6.3 Het standpunt van het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van 30 januari 2018

De officier van justitie heeft gevorderd dat verdachte ter zake van feit 1, 2 meer subsidiair, 3 en 4 wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar, met aftrek voorarrest, en dat verdachte ter beschikking wordt gesteld en van overheidswege wordt verpleegd.

6.4 Het standpunt van de verdediging ter terechtzitting van 30 januari 2018

De voormalig raadvrouw van verdachte heeft een vrijheidsbenemende straf gelijk aan de duur van het voorarrest bepleit, zo nodig aangevuld met een werkstraf. Subsidiair heeft de raadvrouw zich op het standpunt gesteld dat in de uitgebrachte adviezen contra-indicaties aanwezig zijn om de eis van de officier van justitie te volgen. Verdachte heeft ermee ingestemd dat het onderzoeksrapport van de ForCa voor de beraadslaging wordt gebruikt. Een nadere observatie was niet nodig. Indien de rechtbank nader onderzoek nodig acht, dan dient dit weer plaats te vinden bij de ForCa.

6.5 Het interlocutoir vonnis

Na afloop van het onderzoek ter terechtzitting op 30 januari 2018 is de rechtbank tijdens de beraadslaging gebleken dat het onderzoek niet volledig is geweest. De rechtbank achtte zich onvoldoende voorgelicht over de persoonlijkheid en de strafbaarheid van verdachte. De kinder- en jeugdpsychiater dr. [naam jeugdpsychiater 1] en de psycholoog drs. [naam psycholoog 2] hebben de gestelde vragen niet kunnen beantwoorden omdat verdachte niet heeft willen meewerken aan hun onderzoeken. De deskundige [naam deskundige 1], die verdachte in 2016 heeft onderzocht, kwam ter zitting tot dezelfde conclusie. Zowel de deskundige [naam psycholoog 2] als de deskundige [naam deskundige 1] adviseerde verdachte als jong volwassene en weigeraar op de observatie afdeling van het Pieter Baan Centrum (hierna: PBC) te plaatsen.

Gelet op de ernst van de feiten en de omstandigheid dat de deskundigen het gedrag en de aanwezigheid van een stoornis bij verdachte bij gebreke van actueel onderzoek niet hebben kunnen beoordelen, achtte de rechtbank het noodzakelijk dat verdachte - onder voortzetting van de voorlopige hechtenis- klinisch zou worden geobserveerd op de observatieafdeling van het PBC voor jong volwassen weigeraars, teneinde meer onderzoek te doen naar, dan wel meer duidelijkheid te verkrijgen over, de persoonlijkheid en de motieven, de toerekeningsvatbaarheid, de recidivekans en het strafadvies. Bij het te formuleren advies diende rekening te worden gehouden met het tussenvonnis van 13 februari 2018.

De rechtbank heeft de rechter-commissaris verzocht diens gevolg een bevel tot overbrenging van verdachte ter observatie door het PBC ex artikel 196 van het Wetboek van Strafvordering te verlenen.

Het onderzoek ter terechtzitting diende in verband hiermee te worden hervat en is daartoe heropend en geschorst.

6.6 Vervolg na heropening

Uitgebreider betrokken bij de beoordeling na hervatting zijn de zich al voor de behandeling ter terechtzitting op 30 januari 2018 in het dossier bevindende, tevens de eerder over verdachte opgemaakte rapporten, waaronder:

1. het op 8 januari 2016 opgemaakte psychiatrische Pro Justitia rapport van de kinder- en jeugdpsychiater [naam jeugdpsychiater 2]; alsmede

2. het klinisch multidisciplinair Pro Justitia onderzoek van Teylingereind onderzoek van 29 juni 2016, opgemaakt door de GZ-psycholoog drs. [naam deskundige 1] en de kinder- en jeugdpsychiater dr. [jeugd psychiater] .

Deze rapporten zijn opgemaakt in parketnummer 13/730107-15 , de thans gevorderde tenuitvoerlegging na voorwaardelijke veroordeling.

Uit deze rapportages blijkt dat verdachte niet heeft willen meewerken aan het psychiatrisch onderzoek door psychiater [naam jeugdpsychiater 2] . Verdachte heeft wel zijn medewerking verleend aan het observatieonderzoek op de ForCa.

De deskundigen [naam deskundige 1] en [jeugd psychiater] hebben naar aanleiding van dit observatieonderzoek vastgesteld dat bij verdachte sprake is van een ernstige, in de kinderleeftijd begonnen, gedragsstoornis en een bedreigde persoonlijkheidsontwikkeling met antisociale en narcistische trekken. Deze gebrekkige ontwikkeling heeft zich daarna voortgezet. Ook is geconcludeerd dat bij verdachte sprake is van een oppervlakkig gevoelsleven en dat hij sterk op zichzelf en zijn eigen (materiële) behoeften is gericht. Verdachte houdt weinig tot geen rekening met anderen en ziet anderen voornamelijk als te manipuleren entiteiten, waar hij zijn voordeel mee kan doen. Ook heeft verdachte een goede impulsbeheersing. De deskundigen schatten de recidivekans als hoog in door zijn gebrekkige geweten, zijn gebrekkige empathische vermogen, de afwezigheid van angst, de verhoogde spanningsbehoefte, de antisociale ideaties en de status die verdachte daaraan lijkt te ontlelen. Voorts is uit de lange hulpverleningsgeschiedenis van verdachte gebleken dat hij nauwelijks gevoelig is voor straf en dat hij zich niet laat beïnvloeden door ouders, begeleiders en behandelaars. Zij staan al jaren machteloos.

Een behandeling was volgens de deskundigen op dat moment niet goed mogelijk gezien de opvallende zelfbepalendheid en de daarmee ontbrekende leerbaarheid en de ontbrekende motivatie voor behandeling. Bovendien was de verwachting dat een behandeling het risico op een verder psychopathische ontwikkeling zou bevorderen, vooral in een setting met andere antisociale jeugdigen.

6.7 Het observatierapport van het PBC

6.7.1 De rechtbank heeft voorafgaand aan en tijdens het onderzoek ter terechtzitting van 4 december 2018, in aanvulling op de stukken zoals in rubrieken 6.2 en 6.6 genoemd, kennis genomen van de Pro Justitia rapportage van het PBC betreffende verdachte van 22 oktober 2018, opgemaakt door [naam psycholoog 1] , GZ-psycholoog en [naam psychiater] , psychiater en een actualisatieonderzoek van de Raad van 23 november 2018.

6.7.2 De deskundigen [naam psycholoog 1] en [naam psychiater] beschrijven in hun rapport dat in de ontwikkeling van verdachte opvalt dat verdachte van jongs af aan een leidersrol op zich lijkt te nemen en bij anderen een zeker onzag inboezemt. Verdachte lijkt sterk gericht op positieve, opwekkende stimuli en vermijdt taken die hij saai of vervelend vindt. Straffen of anderen aversieve stimuli lijken weinig effect op hem te hebben. Al vrij jong wordt verdachte omschreven als iemand die bij frustraties buitenproportioneel boos kan reageren. Een en ander lijkt zich te verscherpen in de basisschooltijd, waarbij verdachte wordt omschreven als zelfbepalend en dominant, in negatieve zin gevoelig voor autoriteit en erg boos wordend als hij door volwassenen ergens op wordt aangesproken. Op de middelbare school laat verdachte vanaf het begin af aan gedragsproblemen zien. Verdachte trekt in deze periode op met oudere, antisociale jongeren en lijkt verward in een strijd om de leiding binnen een groep jongeren. Verdachte is slecht aanspreekbaar door volwassenen en de strafbare feiten stapelen zich op. Naast vermogensdelicten is er ook sprake van agressie. Verschillende therapeuten geven aan dat het moeilijk is om tot verdachte door te dringen. In dit verband worden termen als gewetenloos, verhard en rationeel genoemd.

Verdachte heeft gedurende zijn verblijf in het PBC van meet af aan geweigerd mee te werken aan het onderzoek. Hij heeft aan deze weigering consequent vorm gegeven zonder

het contact met het onderzoeksteam uit de weg te gaan. Verdachte heeft voortdurend de regie behouden over datgene wat hij van zichzelf heeft willen laten zien, zowel tijdens de contactmomenten als tijdens zijn verblijf op de afdeling. De vormgeving van zijn weigering leidt er echter toe dat de onderzoekers vanuit eigen onderzoek zicht hebben gekregen op vaardigheden van verdachte, die samenhangen met deze gecontroleerde presentatie.

Op basis van deze presentatie en van de onderzoekscontacten kan gesteld worden dat verdachte niet leidt aan een psychotische stoornis, noch aan een stemmingsstoornis. Zijn contactuele vaardigheden en zijn vermogen om in te spelen op de hem geboden context sluit een autismespectrum stoornis uit. Er zijn geen aanwijzingen voor ADHD en zijn intellectuele vaardigheden worden geschat op gemiddeld niveau. Hoewel de gecontroleerde houding van verdachte past bij zijn procespositie, is de vormgeving hiervan door verdachte opmerkelijk te noemen, aldus de rapporteurs. De beheerste houding en de wijze waarop hij regie houdt, vormen een contrast met zijn jeugdige leeftijd. Het ogenschijnlijke ontbreken van angst of 'het onder de indruk zijn van de situatie' en zijn vermogen zich op deze wijze te positioneren ten opzichte van zijn omgeving, suggereren een onverschrokken, zelfbewuste houding die nadere beschouwing vergt. Maar vanwege de weigering van betrokkene is dat niet mogelijk gebleken.

Er zijn signalen die wijzen in de richting van een scheefgroei in de persoonlijkheid, waarbij vooral de antiautoritaire, zelfbepalende, dominante en op aanzien en gemak gerichte kant van zijn persoonlijkheid sterk lijkt te zijn ontwikkeld, wat mogelijk ten koste is gegaan van de ontwikkeling van zijn inlevings- en aanpassingsvermogen, empathie en het aangaan van affectief wederkerige relaties.

Uit het milieuonderzoek, afgenomen op de ForCa in 2016, komt het beeld naar voren van een jongeman die zich op al jonge leeftijd liet kenmerken door afwezigheid van angst en het vermogen zichzelf een leidende positie te verwerven binnen een groep, terwijl hij ongevoelig bleek voor correctie in de vorm van straf. Verdachte wordt in dat onderzoek omschreven als een jongen met een in de kinderleeftijd begonnen gedragsstoornis en een bedreigde ontwikkeling met antisociale en narcistische kenmerken. Ook worden een aantal psychopathische kenmerken gezien. Geen aanwijzingen worden gezien voor een verhoogde beïnvloedbaarheid, noch voor ernstige impulsiviteit of agressieproblematiek.

De deskundigen [naam psycholoog 1] en [naam psychiater] hebben in het PBC-rapport opgenomen dat zij, gezien het ontbreken van zicht op de aanwezigheid van psychopathologie met een dwingende invloed op de totstandkoming van delicten, geen inschatting maken van het risico op herhaling van soortgelijke delicten als de thans aan de orde zijnde delicten. Ook kunnen zij geen diagnose vaststellen. Evenmin hebben zij de vraag kunnen beantwoorden worden jeugd- of volwassenstrafrecht toegepast dient te worden.

De deskundigen hebben wel gesteld dat, hoewel zij zelf met name zicht hebben gekregen op de gecontroleerde, beheerste houding van verdachte, het hieruit ontstane beeld niet in tegenspraak is met het beeld van verdachte, zoals opgetekend in de ForCa-rapportage van 2016.

De deskundigen hebben ter terechtzitting van 4 december 2018 het rapport bevestigd en waar nodig aangevuld. Volgens hen schetst de ForCa-rapportage een bijzonder somber beeld van de verdachte.

De rechtbank neemt deze bevindingen en conclusies over.

- 6.7.3 De Raad heeft ter terechtzitting van 4 december 2018 het eerder ingenomen standpunt gehandhaafd en alhoewel de Raad niet afwijzend tegenover een TBS staat, is het advies verdachte een deels voorwaardelijke detentie op te leggen, met als bijzondere voorwaarden toezicht en begeleiding door Reclassering Nederland, een contactverbod met de medeverdachten, een avondklok en elektronisch toezicht. De bijzondere voorwaarden dienen dadelijk uitvoerbaar te worden verklaard. De Raad heeft voorts geadviseerd de

vordering tenuitvoerlegging na voorwaardelijke veroordeling toe te wijzen omdat verdachte de gevolgen van zijn gedragingen moet ervaren.

6.8 Toepassing van het volwassen strafrecht

6.8.1 De standpunten

De officier van justitie heeft gevorderd dat verdachte wordt berecht volgens het sanctierecht voor volwassenen.

Ter terechtzitting van 30 januari 2018 heeft de voormalig raadsvrouw van verdachte toepassing van het jeugdstrafrecht bepleit. De raadsman heeft dit standpunt ter terechtzitting van 4 december 2018 herhaald.

6.8.2 Het oordeel van de rechtbank

De rechtbank overweegt dat in beginsel op minderjarigen van 16 jaar en ouder het jeugdsanctierecht wordt toegepast. Verdachte heeft op 1 november 2017 de leeftijd van achttien jaar bereikt. Dit betekent dat verdachte ten tijde van de bewezenverklarde feiten minderjarig was.

Artikel 77b Sr echter voorziet in een mogelijkheid om, onder voorwaarden, het sanctierecht voor volwassenen toe te passen.

Zoals blijkt uit de bewezenverklaring heeft verdachte zich schuldig gemaakt aan bijzonder ernstige feiten, waaronder een overval in een woning. Hij is hierbij berekenend en zonder zich te bekommeren om de slachtoffers, te werk gegaan. Het beeld van de persoon van verdachte wordt bevestigd door de voorhanden zijnde rapportages, waarin verdachte wordt omschreven als zelfbepalend, berekenend, onverschrokken en als een persoon die vrij van enige angst delicten pleegt voor zijn eigen (financiële) gewin. Daarbij spelen ook de omstandigheden waaronder het feit is begaan een grote rol. Uit de bewijsmiddelen blijkt dat verdachte een aansturende, leidende rol heeft gehad. De rechtbank is gelet hierop van oordeel dat het sanctierecht voor volwassenen dient te worden toegepast.

6.9 Het opleggen van straf of maatregel

De rechtbank acht zich op grond van de het hiervoor beschrevene nu voldoende voorgelicht.

Bij verdachte is sprake van een jarenlange lijn van (negatieve) ontwikkelingen (in de persoonlijkheid) van de verdachte, die lijkt te beginnen op de basisschool en welke uitmondt in de diagnose van ForCa dat er in 2016 inmiddels sprake was van een gebrekkige ontwikkeling in de zin van een gedragsstoornis en een bedreigde ontwikkeling met antisociale, narcistische en psychopathologische kenmerken. Duidelijk is geworden dat de verdachte in de tussentijd geen enkele vorm van behandeling ten behoeve van verbetering heeft geaccepteerd. Nu uit de rapportage van het PBC valt op te maken dat de eerdere diagnose van ForCa niet ontkracht kan worden en het plegen van de bewezenverklarde feiten sterk in de richting van het nog steeds valide zijn van die diagnose wijzen, stelt de rechtbank vast dat deze gedragsstoornis en bedreigde ontwikkeling met antisociale, narcistische en psychopathologische kenmerken ook aanwezig was ten tijde van het plegen van de bewezenverklarde delicten.

Het (ook door ForCa gesignaleerde) herhalingsgevaar heeft zich verwezenlijkt. Gezien het voorafgaande is verdachte een gevaar voor de algemene veiligheid van personen.

Nu dit is vastgesteld, staat de rechtbank voor de beslissing of verdachte een (on)voorwaardelijke gevangenisstraf moet worden opgelegd of dat verdachte ter beschikking moet worden gesteld.

Wanneer de rechtbank uit zou gaan van een strafoplegging in de vorm van detentie, dan moet er rekening gehouden met het strafblad, de recidive van verdachte. Bij een strafoplegging dient dan ook gekeken te worden naar de oriëntatiepunten van straffen van de bewezenverklarde feiten, waarbij voor een gewelddadige woningoverval 5 jaar onvoorwaardelijke gevangenisstraf in aanmerking genomen wordt en waarbij ook heling, het voorhanden hebben van een vuurwapen en deelname aan een criminele organisatie een aanzienlijke onvoorwaardelijke detentie kunnen opleveren. Indien de rechtbank 'mee' zou gaan met de adviezen tot strafoplegging dan ligt een gevangenisstraf van 5 jaar onvoorwaardelijk of meer in de rede.

Bij het opleggen van de maatregel van een ter beschikkingstelling, zal, gezien de afwijzende houding van verdachte ten opzichte van de hem van jongs af aan aangeboden hulpverlening, de kans klein zijn dat verdachte behandeling accepteert. Echter, ook al past de rechtbank volwassenenstrafrecht toe, de rechtbank wenst toch rekening te houden met de jeugdige leeftijd van verdachte. De toelichting van deskundigen dat de ontwikkelingen van geest en hersenen van jongeren nog tot wel 23 tot 25-jarige leeftijd plaatsvinden, wordt daarbij tevens in ogenschouw genomen.

Mede op de beschrijvingen in de rapportages dat verdachte betrekkelijk ongevoelig lijkt te zijn voor straf, het hoge recidive risico is de rechtbank van oordeel dat verdachte ter beveiliging van de samenleving en ten behoeve van behandeling ter beschikking moet worden gesteld. Het is dan aan verdachte om zelf toch de keuze te maken om alsnog behandeling en begeleiding te accepteren of niet.

De rechtbank stelt vast dat de onder 1, 2 meer subsidiair en 4 bewezenverklarde feiten misdrijven betreffen als bedoeld in artikel 37a, eerste lid onder 1° Sr waarvoor terbeschikkingstelling mogelijk is.

De rechtbank is voorts van oordeel dat de veiligheid van anderen dan wel de algemene veiligheid van personen of goederen eisen dat verdachte van overheidswege wordt verpleegd nu de onder 1, 2 meer subsidiair en 4 bewezenverklarde delicten misdrijven zijn die een gevaar opleveren voor de lichamelijke integriteit van een of meer personen.

Gezien de oplegging van deze maatregel – waarbij de nadruk ligt op beveiliging van de samenleving en daarnaast op behandeling van verdachte – zal de rechtbank afwijken van hetgeen door de officier van justitie is gevorderd en zal zij verdachte daarnaast geen gevangenisstraf opleggen.

7 Duur voorlopige hechtenis

Bij deze beoordeling is betrokken dat de verdachte tot op de dag van uitspraak 17 maanden in voorlopige hechtenis heeft doorgebracht.

8 Onttrekking aan het verkeer

In de woning van verdachte is in de slaapkamer van een broer van verdachte een pistool aangetroffen, wat in beslag is genomen.

De rechtbank zal ten aanzien van dit voorwerp dienovereenkomstig de vordering van de officier van justitie beslissen en het voorwerp onttrekken aan het verkeer omdat met betrekking tot dit voorwerp het onder feit 3 bewezen geachte is begaan en het voorwerp van zodanige aard is, dat het ongecontroleerde bezit daarvan in strijd is met de wet of het algemeen belang.

9 Ten aanzien van de benadeelde partij

De benadeelde partij [slachtoffer 3] heeft zich ter zake van feit 2 gevoegd in het strafgeding. De benadeelde partij heeft op de vordering vermeld dat de materiële schade € 12.750,- en de immateriële schade € 4.308,- bedraagt. De verzekering heeft een bedrag van € 9.560,- uitgekeerd, waardoor de niet vergoede schade neerkomt op een bedrag van € 7.498,- in totaal.

De officier van justitie heeft zich ter zitting van 30 januari 2018 op het standpunt gesteld dat de vordering hoofdelijk dient te worden toegewezen voor de verzochte schade van € 2.400,- aan kasgeld en € 1.800,- aan omzetsderving door de sluiting van de winkel, met de wettelijke rente en onder oplegging van de schadevergoedingsmaatregel. De vordering dient voor het overige niet-ontvankelijk te worden verklaard. Ter zitting van 4 december 2018 heeft de officier van justitie dit standpunt gehandhaafd.

De voormalig raadsvrouw van verdachte heeft ter terechtzitting van 30 januari 2018 bepleit dat de vordering niet-ontvankelijk wordt verklaard dan wel afgewezen wordt. Subsidiair heeft de voormalig raadsvrouw gesteld dat de post omzetsderving niet voor vergoeding in aanmerking komt nu ook een vergoeding wordt gevraagd voor de weggenomen telefoons en tablets. Als de telefoons en tablets opnieuw zijn aangeschaft, kan de omzet immers opnieuw worden gegenereerd.

De raadsman van verdachte heeft ter zitting van 4 december 2018 dit standpunt overgenomen.

De rechtbank overweegt dat verdachte ter zake van feit 2 meer subsidiair wordt veroordeeld voor het medeplegen van opzetheling. Niet vast te stellen is of verdachte verantwoordelijk kan worden gehouden voor het ontstaan van de door de benadeelde partij geleden schade. De rechtbank zal de benadeelde partij in de vordering niet-ontvankelijk verklaren.

10 Tenuitvoerlegging voorwaardelijke veroordeling

Bij de stukken bevindt zich de op 28 juli 2017 ter griffie van deze rechtbank ontvangen vordering van de officier van justitie in het arrondissement Amsterdam in de zaak met parketnummer 13/730107-15 , betreffende het onherroepelijk geworden vonnis d.d. 25 augustus 2016 van de rechtbank Amsterdam, waarbij verdachte is veroordeeld tot een jeugddetentie voor de duur van 14 maanden, met aftrek van het voorarrest, met bevel dat van deze straf een gedeelte, groot 4 maanden niet tenuitvoergelegd zal worden, tenzij de rechter later anders mocht gelasten op grond dat veroordeelde zich voor het einde van een op 2 jaar bepaalde proeftijd aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt.

Gebleken is dat verdachte zich voor het einde van voornoemde proeftijd aan strafbare feiten heeft schuldig gemaakt, zoals naar voren komt uit de verdere inhoud van dit vonnis. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen met betrekking tot de tbs-maatregel met dwangverpleging is de rechtbank van oordeel dat de tenuitvoerlegging van het voorwaardelijk opgelegd strafdeel niet opportuun is. De rechtbank zal de vordering daarom afwijzen.

11 Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen maatregelen zijn gegrond op de artikelen 36b, 36c, 37a, 37b, 47, 140, 189, 312 en 416 van het Wetboek van Strafrecht en de artikelen 26 en 55 van de Wet Wapens en Munitie.

12 Beslissing

Verklaart het onder feit 2 primair en subsidair ten laste gelegde niet bewezen en spreekt verdachte daarvan vrij.

Verklaart bewezen dat verdachte het onder 1, 2 meer subsidair, 3 en 4 ten laste gelegde heeft begaan zoals hiervoor in rubriek 3 is aangegeven.

Verklaart niet bewezen hetgeen aan verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor is bewezen verklaard en spreekt verdachte daarvan vrij.

Het bewezen verklaarde levert op:

Ten aanzien van feit 1:

diefstal, voorafgegaan, vergezeld en gevolgd van geweld en bedreiging met geweld tegen personen, gepleegd met het oogmerk om die diefstal voor te bereiden, gemakkelijk te maken en om bij betrapping op heterdaad aan zichzelf en een andere deelnemer aan het misdrijf de vlucht mogelijk te maken en het bezit van het gestolene te verzekeren, terwijl het feit wordt gepleegd door twee of meer verenigde personen.

Ten aanzien van feit 2 meer subsidair:

medeplegen van opzetheling

en

opzettelijk iemand die schuldig is aan of verdachte is van enig misdrijf, behulpzaam zijn in het ontkomen aan de nasporing van of de aanhouding door de ambtenaren van justitie of politie;

Ten aanzien van feit 3:

handelen in strijd met artikel 26, eerste lid, van de Wet wapens en munitie en het feit begaan met betrekking tot een vuurwapen van categorie III.

Ten aanzien van feit 4:

het deelnemen aan een organisatie die tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven.

Verklaart het bewezene strafbaar.

Verklaart verdachte, **[verdachte]**, daarvoor strafbaar.

Gelast dat verdachte (zonder aftrek van de tijd die verdachte in voorlopige hechtenis heeft doorgebracht) **ter beschikking gesteld zal worden en beveelt dat hij van overheidswege verpleegd zal worden.**

Verklaart onttrokken aan het verkeer:

1.00 STK Pistoel.

Verklaart de benadeelde partij [slachtoffer 3] niet-ontvankelijk in zijn vordering.

Wijst AF de vordering tenuitvoerlegging inzake parketnummer 13/730107-15 .

Dit vonnis is gewezen door

mr. M.I. Heyning, voorzitter tevens kinderrechter,

mrs. H.P.E. Has en A.S. Dogan rechters,
in tegenwoordigheid van mr. M. Pandelitschka, griffier
en uitgesproken op de openbare terechtzitting van deze rechtbank van 18 december 2018.

[Bijlage]

¹ [Bijlage]

² [Bijlage]

³ [Bijlage]

ECLI:NL:RBDHA:2018:14564

Instantie Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak 25-10-2018

Datum publicatie 14-12-2018

Zaaknummer C/09/561241 KG ZA 18-1053

Rechtsgebieden Verbintenissenrecht

Bijzondere kenmerken Kort geding

Inhoudsindicatie

Gedetineerde (23 jaar oud) vordert overgeplaatst te worden naar een Justitiële jeugdinrichting (JJI). Eiser voldoet aan de ISD-criteria en gebleken is dat de OvJ niet voornemens te vorderen dat adolescenterechtspraak (artikel 77c Sr) wordt toegepast. Het eerder door de rechter gegeven bevel tot plaatsing in JJI berust daarmee op een kennelijke misslag en de vordering van eiser wordt afgewezen.

Vindplaatsen Rechtspraak.nl
NJFS 2019/121

Uitspraak

Rechtbank den haag

Team handel - voorzieningenrechter

zaak- / rolnummer: C/09/561241 / KG ZA 18-1053

Vonnis in kort geding van 25 oktober 2018

in de zaak van

[eiser] te [plaats] ,

eiser,

advocaat mr. M. Ketting te Amsterdam,

tegen:

de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie en Veiligheid) te Den Haag,
gedaagde,

advocaat mr. M. Beekes te Den Haag.

Partijen worden hierna respectievelijk aangeduid als ' [eiser] ' en 'de Staat'.

1 De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding met producties;
- de conclusie van antwoord, met producties;
- de door de Staat bij brief van 19 oktober 2018 overgelegde producties;
- de door de Staat bij brief van 22 oktober 2018 overgelegde aanvullende productie;
- de op 24 oktober 2018 gehouden mondelinge behandeling, waarbij door beide partijen pleitnotities zijn overgelegd.

1.2. Op 25 oktober 2018 is door middel van een verkort vonnis uitspraak gedaan. Het onderstaande vormt daarvan de uitwerking, die is vastgesteld op 2 november 2018.

2 De feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting wordt in dit geding van het volgende uitgegaan.

2.1. Op 12 augustus 2018 is [eiser] , geboren op [datum] 1995, aangehouden in verband met verdenking van mishandeling. [eiser] is in verzekering gesteld en vervolgens heeft de officier van justitie de bewaring gevorderd.

2.2. Op 15 augustus 2018 heeft de rechter-commissaris, na [eiser] te hebben gehoord, de bewaring van [eiser] bevolen.

2.3. Tijdens het verhoor van 15 augustus 2018 is onder meer het reclasseringsrapport van diezelfde datum aan de orde geweest. In dat rapport is het navolgende advies gegeven:

"Geadviseerd wordt om onderhavige zaak op ISD-zitting te plaatsen.

Bij voortzetten van de voorlopige hechtenis wordt geadviseerd om betrokkene in een JJI te plaatsen gezien zijn leeftijd, zijn mogelijk verstandelijke beperking, mogelijk negatieve beïnvloeding van medegegedetineerden en om verder afglijden te voorkomen. Wij vinden het van belang dat hij in een pedagogisch klimaat kan verblijven."

2.4. Bij e-mailbericht van 22 augustus 2018 heeft [A] (reclasseringswerker) aan een medewerker van Parket Amsterdam bericht dat [eiser] aan de harde en mogelijk aan de zachte ISD-criteria voldoet. Geadviseerd wordt om de zaak van [eiser] op een ISD-zitting te plaatsen.

2.5. Bij bevel van 27 augustus 2018 heeft de rechtbank Amsterdam de gevangenhouding van [eiser] bevolen. Daarbij heeft de rechtbank Amsterdam de voorlopige hechtenis met ingang van 28 augustus 2018 geschorst onder een aantal in dit bevel genoemde voorwaarden.

- 2.6. Bij beschikking van 24 september 2018 heeft de rechtbank Amsterdam de schorsing opgeheven, omdat [eiser] zich niet aan de hiervoor bedoelde voorwaarden had gehouden. De rechtbank heeft daarbij bevolen dat de voorlopige hechtenis zal worden ondergaan in een justitiële jeugdinrichting (hierna: JJI).
- 2.7. [eiser] is sinds 24 september 2018 gedetineerd in penitentiare inrichting (PI) [PI] .
- 2.8. [eiser] heeft de officier van justitie bij e-mailbericht van 25 september 2018 verzocht hem met spoed naar een JJI over te brengen.
- 2.9. Bij e-mailbericht van 26 september 2018 heeft de officier van justitie hierop bericht dat er geen voornemens zijn om adolescentenstrafrecht (ASR) toe te passen en dat [eiser] om die reden niet in een JJI geplaatst zal worden.
- 2.10. Bij e-mailbericht van 18 oktober 2018 heeft [A] , voor zover relevant, het navolgende aan het Parket Amsterdam bericht:
- "Zoals ik al eerder op 10 oktober jl. mondeling met Officier van Justitie [Officier van Justitie] heb kortgesloten het volgende:*
- Wij hebben per abuis JJI geadviseerd.*
- Bij nader inzien had het advies moeten zijn een plaatsing in een PI vanwege het feit dat betrokkene pedagogisch niet positief beïnvloedbaar gebleken is en er een ISD-indicatie is. Deze argumenten onderbouwen een plaatsing in een PI."*
- 2.11. De inhoudelijke behandeling van de strafzaak staat gepland op 13 november 2018. Dit betreft een pro forma zitting, in verband met de nog op te maken ISD-rapportage.

3 Het geschil

- 3.1. [eiser] vordert – zakelijk weergegeven – de Staat te gelasten of te bevelen om hem over te plaatsen naar een JJI, op straffe van een dwangsom.
- 3.2. Daartoe voert [eiser] – samengevat – het volgende aan.
- De Staat handelt onrechtmatig jegens [eiser] door hem niet in een JJI te plaatsen. De reclassering heeft plaatsing in een JJI geadviseerd en de rechter heeft dit advies gevolgd. Het is niet aan de officier van justitie tegen dit advies en de wens van de rechter in te gaan door een jongvolwassene in een penitentiare inrichting te plaatsen gedurende de voorlopige hechtenis. Het Openbaar Ministerie treedt hiermee buiten haar bevoegdheid, nu het aan de rechter is om te bepalen of een verdachte in aanmerking komt voor plaatsing in een JJI. De Staat houdt daarmee geen dan wel onvoldoende rekening met de belangen van [eiser] en het belang dat hij in een pedagogisch klimaat kan verblijven. [eiser] blijft aldus verstoken van de juiste zorg en loopt risico dat aanzienlijke schade wordt aangericht ten aanzien van zijn ontwikkeling, terwijl door de reclassering en de rechtbank is beoogd dit risico te voorkomen.
- 3.3. De Staat voert gemotiveerd verweer, dat hierna, voor zover nodig, zal worden besproken.

4 De beoordeling van het geschil

- 4.1. [eiser] legt aan zijn vordering ten grondslag dat de Staat onrechtmatig jegens hem handelt. Daarmee is in zoverre de bevoegdheid van de burgerlijke rechter – in dit geval de voorzieningenrechter in kort geding – tot kennisneming van de vordering gegeven.
- 4.2. In deze procedure moet worden beoordeeld of de Staat onrechtmatig jegens [eiser] handelt door hem niet over te plaatsen naar een JJI. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is daarvan geen sprake. Daartoe wordt als volgt overwogen.
- 4.3. In artikel 8 sub a van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen (BJJ) is bepaald dat jeugdinrichtingen zijn bestemd voor personen ten aanzien van wie een bevel tot voorlopige hechtenis is gegeven, voor zover zij ten tijde van het begaan van het strafbare feit waarvan zij worden verdacht de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt en tevens voor personen die de leeftijd van 23 jaar nog niet hebben bereikt én de officier van justitie voornemens is te vorderen dat het ASR (artikel 77c van het Wetboek van Strafrecht (Sr)) wordt toegepast. Op grond van artikel 8 BJJ kan een jongvolwassene dus alleen in een JJI worden geplaatst als de officier van justitie kenbaar heeft gemaakt toepassing van het ASR te vorderen. Voormelde penitentiaire regelgeving sluit ook aan op de bestaande strafvorderlijke regelgeving van artikel 63 lid 5 Strafvordering (Sv) en artikel 493 Sv. Artikel 493 lid 3 Sv bepaalt dat voor het ondergaan van voorlopige hechtenis bij verdachten van 18 tot 23 jaar elke daartoe geschikte plaats kan worden aangewezen. Artikel 63 lid 5 Sv bepaalt dat de officier van justitie bij verdachten in deze leeftijdscategorie kan aangeven of hij van plan is toepassing van artikel 77c Sv te vorderen. In dat geval kan de voorlopige hechtenis ten uitvoer worden gelegd in een JJI. .
- 4.4. Gebleken is dat de officier van justitie niet het voornemen had of heeft om te vorderen dat ten aanzien van [eiser] het ASR wordt toegepast. Uit de door partijen in het geding gebrachte stukken volgt dat al vanaf 15 augustus 2018 is gesproken over het feit dat [eiser] voldoet aan de ISD-criteria. Uit de in 2.3 genoemde reclasseringsrapportage en het onder 2.4 bedoelde e-mailbericht van 22 augustus 2018 volgt dat de reclassering van mening is dat [eiser] hieraan voldoet. Uit het proces-verbaal van onderzoek in raadkamer van 24 september 2018 volgt voorts dat de officier van justitie heeft verklaard dat [eiser] ISD-waardig is. Gelet hierop mocht de officier van justitie er vanuit gaan dat het de rechtbank duidelijk was dat hij niet zou vorderen het ASR toe te passen. Dit leidt er toe dat er met betrekking tot het op 24 augustus 2018 door de rechtbank gegeven bevel sprake lijkt te zijn van een verrassingsbeslissing die niet strookt met het wettelijk stelsel en de door de Staat aangehaalde kamerstukken (Kamerstukken II 2012/2013, 33 498, nr. 3, pagina's 49 en 44). Daarin is immers bepaald dat de officier van justitie bij de inbewaringstelling van jongvolwassenen kan stilstaan bij de vraag of hij voornemens is te vorderen dat volgens artikel 77c Sr recht zal worden gedaan, in welk geval de officier van justitie de rechter-commissaris kan vragen om de voorlopige hechtenis in een JJI ten uitvoer te leggen. Ook uit hetgeen is opgenomen op pagina 44 van deze kamerstukken volgt dat destijds is voorgesteld de mogelijkheid voor het ondergaan van vrijheidsbeneming in een JJI uit te breiden naar jongvolwassenen tot 23 jaar, in gevallen waarin de officier van justitie aanstuurt op de toepassing van jeugdstrafrecht. Die situatie doet zich hier echter niet voor.
- 4.5. Het beroep van [eiser] op het reclasseringsrapport van 15 augustus 2018, waarin de reclassering adviseerde hem in een JJI te plaatsen, maakt dat niet anders. Bovendien moet er, gelet op de inhoud van het onder 2.9 genoemde e-mailbericht, vanuit worden gegaan dat dit advies op een vergissing berust, te meer nu er volgens de reclassering een ISD-indicatie is en dit zich, als gezegd, niet verhoudt met plaatsing in een JJI.
- 4.6. Het voorgaande leidt tot het oordeel dat het door de rechter op 24 september 2018 gegeven bevel om [eiser] in een JJI te plaatsen op een kennelijke misslag berust. Dit brengt met zich dat de

officier van justitie naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet gebonden is aan dit bevel en dat het alleszins begrijpelijk is dat [eiser] is teruggeplaatst en in een penitenciaire inrichting in plaats van een JJI.

4.7. Van onrechtmatig handelen door de Staat is dus geen sprake. De vordering van [eiser] komt dan ook niet voor toewijzing in aanmerking.

4.8. [eiser] zal, als de in het ongelijk gestelde partij, worden veroordeeld in de kosten van dit geding.

5 De beslissing

De voorzieningenrechter:

5.1. wijst de vordering af;

5.2. veroordeelt [eiser] in de kosten van dit geding, tot dusverre aan de zijde van de Staat begroot op € 1.434,--, waarvan € 816,-- aan salaris advocaat en € 618,-- aan griffierecht;

5.3. verklaart deze kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. S.J. Hoekstra-van Vliet en in het openbaar uitgesproken op 2 november 2018.

hf

ECLI:NL:RBDHA:2018:12348

Instantie	Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak	15-10-2018
Datum publicatie	19-10-2018
Zaaknummer	09/842064-18
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - meervoudig
Inhoudsindicatie	Jeugdstrafzaak, oplegging voorwaardelijke PIJ-maatregel aan civielrechtelijk gesloten geplaatste jeugdige
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

Rechtbank DEN HAAG

Meervoudige kamer jeugdstrafzaken

Parketnummers 09/842064-18; 09/777100-16 (ttz.gev.); 09/017089-17 (tbg); 09/115684-16 (tbg); 09/817796-17 (tbg)

Datum uitspraak: 15 oktober 2018

Tegenspraak

(Promis)

De rechtbank Den Haag, rechtdoende in jeugdstrafzaken, heeft op de grondslag van de tenlastelegging en naar aanleiding van het onderzoek ter terechtzitting het navolgende vonnis gewezen in de zaken van de officier van justitie tegen de verdachte:

Verdachte,

GGeboortepaatspgGeboorte datum 2001,
BRP-adres

1 Het onderzoek ter terechtzitting

Het onderzoek is gehouden ter terechtzittingen met gesloten deuren van 28 mei 2018, 23 augustus 2018 en 1 oktober 2018.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie mr. R-J. Boswijk en van hetgeen door de verdachte, zijn raadvrouw mr. T. Gümüş, zijn moeder en de ter terechtzitting verschenen deskundigen naar voren is gebracht.

2 De tenlastelegging

Aan de verdachte is ten laste gelegd dat:

t.a.v. 09/842064-18:

1.

hij op of omstreeks 09 februari 2018 te 's-Gravenhage, althans in Nederland, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening weg te nemen een goed(eren) en/of geld (naar zijn gading), geheel of ten dele toebehorende aan Slachtoffer 1, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededader(s), met een of meer van zijn mededader(s), althans alleen zijn hand(en) in de jaszak(ken) van

die Slachtoffer 1 heeft gestoken, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid, welke poging tot diefstal werd vergezeld en/of gevolgd van geweld en/of bedreiging met geweld tegen Slachtoffer 1 gepleegd met het oogmerk om die diefstal gemakkelijk te maken en/of om bij betrapping op heterdaad aan zichzelf en/of aan (een) andere deelnemer(s) hetzij de vlucht mogelijk te maken, hetzij het bezit van het gestolene te verzekeren, welk geweld en/of welke bedreiging met geweld bestond(en) uit het slaan van en/of schoppen tegen die Slachtoffer 1

2.

hij op of omstreeks 09 februari 2018 te 's-Gravenhage, althans in Nederland, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening weg te nemen goederen naar hun gading, geheel of ten dele toebehorende aan Slachtoffer 2, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededader(s), met een of meer van zijn

mededader(s), althans alleen, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid, welke poging tot diefstal werd vergezeld en/of gevolgd van geweld en/of bedreiging met geweld tegen Slachtoffer 2, gepleegd met het oogmerk om die diefstal gemakkelijk te maken en/of om bij betrapping op heterdaad aan zichzelf en/of aan (een) andere deelnemer(s) hetzij de vlucht mogelijk te maken, hetzij het bezit van het gestolene te verzekeren, welk geweld en/of welke bedreiging met geweld bestond(en) uit het slaan en/of

schoppen en/of trekken van die Slachtoffer 2

Subsidiair, indien het vorenstaande niet tot een bewezenverklaring en/of een veroordeling mocht of zou kunnen leiden:

hij op of omstreeks 09 februari 2018 te 's-Gravenhage, althans in Nederland, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, met het oogmerk om zich en/of (een) ander(en) wederrechtelijk te bevoordelen door geweld en/of bedreiging met geweld Slachtoffer 2 te dwingen tot de afgifte van (een) goed(eren) en/of geld (naar zijn gading), in elk geval van enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan die Slachtoffer 2, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededader(s), met een of meer van zijn mededader(s), althans alleen die Slachtoffer 2 heeft vastgepakt en/of geslagen en/of (daarbij) te zeggen "Haal je zakken leeg, heb je geld" en/of "Als je nu de tram instapt dan sla ik je total loss", althans woorden van gelijke aard en/of strekking, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

3.

hij op of omstreeks 09 februari 2018 te 's-Gravenhage, althans in Nederland, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, met het oogmerk om zich en/of (een) ander(en) wederrechtelijk te bevoordelen door geweld en/of bedreiging met geweld Slachtoffer 3 heeft gedwongen tot de afgifte van een identiteitsbewijs en/of een ov-kaart en/of een telefoon en/of kleingeld, in elk geval van enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan Slachtoffer 3, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededader(s), welk geweld en/of welke bedreiging met geweld bestond(en) uit

- te zeggen: "Geef je spullen, anders ga ik jou ook slaan", althans woorden van gelijke aard en/of strekking en/of

- het slaan en/of schoppen en/of vastpakken van en/of trekken aan die Slachtoffer 3;

subsidiair, indien het vorenstaande niet tot een bewezenverklaring en/of een veroordeling mocht of zou kunnen leiden:

hij op of omstreeks 09 februari 2018 te 's-Gravenhage tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, met het oogmerk om zich en/of (een) ander(en) wederrechtelijk te bevoordelen door geweld en/of bedreiging met geweld Slachtoffer 3 heeft gedwongen tot de afgifte van een identiteitsbewijs en/of een ov-kaart en/of een telefoon en/of kleingeld, in elk geval van enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan Slachtoffer 3, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn

mededader(s), welk geweld en/of welke bedreiging met geweld bestond(en) uit het slaan en/of schoppen van die Slachtoffer 3 en/of door aan hem te trekken;

4.

hij op of omstreeks 23 januari 2018 te 's-Gravenhage ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om geld en/of goederen naar zijn gading, in elk geval enig goed, dat geheel of ten dele aan een ander toebehoorde, te weten aan Slachtoffer 4, weg te nemen met het oogmerk om

het zich wederrechtelijk toe te eigenen en zich toegang tot de plaats van het misdrijf te verschaffen en/of dat/die weg te nemen goed/goederen onder zijn bereik te brengen door middel van braak, te weten de deur en/of het slot proberen te forceren en of de deur open te breken, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

t.a.v. 09/777100-16:

1.

hij op 27 februari 2016 te 's-Gravenhage, althans in Nederland, met Slachtoffer 5, geboren op 6 april 2000, die de leeftijd van twaalf jaren maar nog niet die van zestien jaren had bereikt, buiten echt, meermalen een of meer ontuchtige handelingen heeft gepleegd, die bestonden uit of mede bestonden uit het seksueel binnendringen van het lichaam van die Slachtoffer 5, door zijn, verdachtes, penis in de mond van die Slachtoffer 5 te duwen en/of te brengen en/of te laten nemen en/of het betasten van de vagina en/of borsten van die Slachtoffer 5;

2.

hij op of omstreeks 01 augustus 2016 te 's-Gravenhage, althans in Nederland, Slachtoffer 6, door bedreiging met smaad en/of smaadschrift gericht tegen voornoemde Slachtoffer 6 heeft gedwongen iets te doen, niet te doen of te dulden, te weten het versturen van een foto van zichzelf waarop zij met ontbloot bovenlijf en/of ontblote borsten te zien is, door die Slachtoffer 6 te melden dat er anders een foto van haar ontblote onderlichaam en/of vagina, althans seksueel getinte foto('s) op internet zal/zullen worden geplaatst;

3. (ter berechting gevoegd het feit geregistreerd onder parketnummer 09/017089-17):

hij op of omstreeks 24 januari 2017 te Rijswijk tezamen en in vereniging met een of meer anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen een/of meer shisa-artikelen (artikelen bestemd voor het roken met een waterpijp), in elk geval enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan Benadeelde partij, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededaders;

4. (ter berechting gevoegd het feit geregistreerd onder parketnummer 09/115684-16):

hij op of omstreeks 1 mei 2016 te 's-Gravenhage tezamen en in vereniging met een of meer anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen:

- een (heren)fiets (merk: Peugeot) en/of
- een (dames)fiets (merk: Ficarius),

in elk geval enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan Slachtoffer 7 en/of Slachtoffer 8, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededaders;

subsidiair, indien het vorenstaande niet tot een bewezenverklaring en/of een veroordeling mocht of zou kunnen leiden:

hij op of omstreeks 2 mei 2016 te 's-Gravenhage, tezamen en in vereniging met een of meer anderen, althans alleen, (een) goed(eren), te weten een (heren)fiets (merk: Peugeot) en/of een (dames)fiets (merk: Ficarius), heeft verworven, voorhanden gehad en/of overgedragen, terwijl hij en zijn mededader(s) ten tijde van de verwerving of het voorhanden krijgen van dit/deze goed(eren) wist(en), althans redelijkerwijs had(den) moeten vermoeden dat het een door misdrijf verkregen goed betrof;

5. (ter berechting gevoegd het/de feit(en) geregistreerd onder parketnummer 09/817796-17):

hij op of omstreeks 20 maart 2017 te 's-Gravenhage tezamen en in vereniging met een of meer anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen een scootmobiel, in elk geval enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan Slachtoffer 9 Den Haag, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededaders;

6.

hij op of omstreeks 20 maart 2017 te 's-Gravenhage tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, opzettelijk en wederrechtelijk een scootmobiel, in elk geval enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan Slachtoffer 9 Den Haag, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededader(s), heeft vernield en/of beschadigd en/of onbruikbaar gemaakt door toen en daar opzettelijk en wederrechtelijk die scootmobiel in de sloot te rijden of duwen;

3 Bewijsoverwegingen

3.1 Parketnummer 09/842064-18 feit 1, feit 2 en feit 3

3.1.1 Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gevorderd dat de rechtbank wettig en overtuigend bewezen zal verklaren dat de verdachte de feiten heeft begaan, met dien verstande dat inzake feit 2 sprake is van een poging tot afpersing in vereniging gepleegd zoals ten laste gelegd onder subsidiair. Van het onder feit 2 primair tenlastegelegde dient de verdachte dus volgens de officier van justitie te worden vrijgesproken.

Inzake feit 3 primair is volgens de officier van justitie niet bewezen dat de verdachte het feit tezamen en in vereniging een ander of anderen heeft gepleegd, zodat de verdachte van die strafverzwarende omstandigheid dient te worden vrijgesproken.

3.1.2 Het standpunt van de verdachte en/of de verdediging

De verdachte heeft de feiten ontkend. De raadvrouw heeft daarom om vrijspraak verzocht.

3.1.3 De beoordeling van de tenlastelegging¹

Ten aanzien van feit 1

Op 9 februari 2018 was Slachtoffer 1 op een schoolfeest van het College slachtoffer 1. Het schoolfeest was omstreeks 22.30 uur afgelopen. Hij heeft aangegeven dat hij, toen hij over

het schoolplein liep, werd vastgepakt door een jongen, die hij via Instagram kent als Instagram naam. Naast deze Instagram naam stond een jongen van ongeveer 2 meter lang. Slachtoffer 1 was bang, met name omdat de tweede jongen zo groot was.

Instagram naam pakte hem ter hoogte van zijn jaszak beet en gaf hem met zijn platte rechterhand een klap tegen de linkerzijde van zijn gezicht. Vervolgens voelde Instagram naam in de jaszakken van Slachtoffer 1 maar daar zat niets in. Daarna sloeg Instagram naam hem weer met zijn platte rechterhand tegen de linkerzijde van zijn gezicht en zijn linkeroor. Slachtoffer 1 hoorde een piep in zijn linkeroor. Slachtoffer 1 liep weg en werd bij het weglopen nog van achteren geschopt.²

Vriend 1 van verdachte heeft bij de politie verklaard dat hij op 9 februari 2018 met vrienden, onder wie Instagram naam en Vriend 2 van verdachte, naar een schoolfeest van zijn school is gegaan en dat hij heeft gezien dat na afloop van dit schoolfeest Instagram naam en Vriend 2 van verdachte naar een jongen liepen en dat één van hen, hij dacht Instagram naam, de jongen met een vlakke hand in het gezicht op zijn wang sloeg. De jongen zou eerder spullen van Instagram naam hebben weggenomen.³

Vriend 2 van verdachte heeft bij de politie⁴ verklaard dat Instagram naam ruzie kreeg met een jongen, dat Instagram naam de jongen op zijn wangen sloeg en in zijn zakken voelde, dat Instagram naam zei dat de jongen zijn zakken moest leegmaken en dat er geslagen en geduwd werd. Vriend 2 van verdachte voelde zelf ook aan de zakken van de jongen. Hij had gehoord dat er eerder iets van Instagram naam was gestolen en heeft uit reflex gevoeld.

De verdachte heeft ter terechtzitting iedere betrokkenheid bij dit feit ontkend. Hij zou die avond thuis zijn geweest. De rechtbank acht die verklaring van de verdachte echter onaanneemelijk. Niet alleen heeft aangever, maar ook Vriend 1 van verdachte en Vriend 2 van verdachte hebben over de aanwezigheid en betrokkenheid van de verdachte bij het feit verklaard. Voorts is uit onderzoek gebleken dat de Instagram naam waarover in de verklaringen wordt gesproken, de verdachte blijkt te zijn.⁵

Door de aanwezigheid van de medeverdachte Vriend 2 van verdachte ten tijde van het incident en het ook door hem doorzoeken van de zakken van Slachtoffer 1 is er sprake geweest van een dusdanige nauwe en bewuste samenwerking tussen de verdachte en deze Vriend 2 van verdachte dat er sprake is van medeplegen. De rol van de Vriend 2 van verdachte is daarbij van voldoende gewicht om te spreken van een wezenlijke bijdrage aan de poging om Slachtoffer 1 te beroven.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat feit 1 wettig en overtuigend bewezen kan worden verklaard.

Ten aanzien van feit 2

Op 9 februari 2018 was Slachtoffer 2 (verder: Slachtoffer 2) ook op het schoolfeest van het College slachtoffer 1. Na afloop van het feest, omstreeks 22.30 uur, liep Slachtoffer 2 samen met zijn vriend Slachtoffer 3 (verder: Slachtoffer 3) naar de tramhalte gelegen aan de [straatnaam]. Terwijl zij bij de tramhalte stonden te wachten, kwam er een groepje van vier jongens aanlopen. Slachtoffer 2 heeft verklaard dat een van deze jongens hem stevig bij zijn schouders beetpakte en zei "haal je zakken leeg, heb je geld". Slachtoffer 2 zei niets bij zich te hebben en kreeg vervolgens een klap in het gezicht van die jongen. De jongen raakte hem met zijn platte hand vol op zijn gezicht. Hij raakte de linkerzijde van de kaak van Slachtoffer 2. Die voelde pijn en spuugde een beetje bloed uit. De tram kwam er aan en Slachtoffer 2 wilde instappen. Er kwam een tweede jongen bij die hem belette in de tram te stappen en bedreigde met de woorden "als je nu de tram in stapt, dan sla ik je total loss". Hij is toen niet ingestapt. Slachtoffer 2 was duizelig van de eerste klap.

Hij kreeg vervolgens weer een vuistslag tegen de rechterzijde van zijn gezicht ter hoogte van zijn kaak. Deze kreeg hij van de tweede jongen. Hij was wederom duizelig.

Hij kreeg nogmaals een vuistslag van de eerste jongen tegen de rechterzijde van zijn gezicht ter hoogte van zijn wang, waarna klasgenoten hen uit elkaar haalden.⁶

Op 10 februari 2018 heeft Slachtoffer 2 het instagraprofiel Instagram profielnaam herkend als zijnde de eerste jongen en op een filmpje op het account Instagram naam heeft hij ook de tweede jongen herkend.⁷

Instagram profielnaam wordt door verbalisant [naam 2] herkend als de verdachte⁸ en de tweede jongen wordt door verbalisant [naam 2] herkend als Vriend 2 van verdachte.⁹

Slachtoffer 3 heeft verklaard dat hij heeft gezien dat zijn vriend werd geslagen.¹⁰

Getuige 2 heeft gezien dat Slachtoffer 2 werd vastgehouden en meegenomen door Instagram naam en een andere jongen. Ze zag dat Instagram naam Slachtoffer 2 opeens een klap gaf in zijn gezicht aan de rechterkant. Daarna gaf Instagram naam Slachtoffer 2 nog een paar klappen en drie andere jongens ook, ook met vuisten.¹¹

De rechtbank is van oordeel dat niet wettig en overtuigend bewezen kan worden verklaard dat de verdachte zich aan het primair ten laste gelegde schuldig heeft gemaakt, nu uit de bewoordingen die bij de beroving zijn gebruikt volgt dat het de bedoeling was dat het slachtoffer spullen zou afgeven. Er is dus geen sprake van een poging tot diefstal maar van een poging tot afpersing. De rechtbank zal de verdachte dan ook vrijspreken van het onder feit 2 primair ten laste gelegde en acht bewezen dat hij het subsidiair tenlastegelegde heeft begaan.

Ten aanzien van feit 3

Op 9 februari 2018 was ook Slachtoffer 3 (verder: Slachtoffer 3) op het schoolfeest geweest van het College slachtoffer 1. Na afloop van het feest omstreeks 22.30 uur, liep Slachtoffer 3 samen met een vriend, Slachtoffer 2 (verder: Slachtoffer 2), naar tramhalte [straatnaam] . Slachtoffer 3 heeft aangegeven dat, terwijl zij bij de tramhalte stonden, zijn vriend werd geslagen en dat er vervolgens een groep jongens zijn kant op kwam.

Eén van de jongens met een gezet postuur, ongeveer 1.64-1.70 meter lang, donker getint, Hindoestaans of Surinaams, ongeveer 18-19 jaar oud, krulletjes haar tot ongeveer op zijn oren, capuchon op, donkere jas, sprak Slachtoffer 3 aan en zei "laat je spullen zien, maak je zakken leeg". Slachtoffer 3 voelde dat die jongen hem bij zijn jas vastpakte en zei "geef je spullen anders ga ik jou ook slaan". Slachtoffer 3 gaf zijn telefoon (iPhone SE, zwart van kleur) en zijn OV- en identiteitskaart en kleingeld af en moest de gegevens van zijn iCloud wissen.¹²

Op 14 februari 2018 zijn de telefoon en de identiteitskaart van aangever Slachtoffer 3 teruggevonden in de slaapkamer van de verdachte.¹³

Er is onderzoek gedaan naar de telefoon van Slachtoffer 3 en gezien wordt dat er van simkaart is gewisseld. De simkaart die bij de verdachte in gebruik was, heeft van 9 februari 2018 tot 15 februari 2018 in de gestolen telefoon gezeten, terwijl hij daarvoor in een andere telefoon zat die ook bij de verdachte is aangetroffen. Deze telefoon, een Alcatel, blijkt ook in de omgeving van de plaats delict te zijn geweest rondom de incidenten en de wisseling van het simkaartje van de Alcatel is geweest op 9 februari 2018 tussen 22.19 uur en 23.25 uur.¹⁴ De meest aangestraalde mast in de periode van 9 februari 2018 tot 13 februari 2018 stond 650 meter van de woning van de verdachte af.¹⁵

Vriend 2 van verdachte heeft over dit feit verklaard dat hij erbij stond en een zwarte telefoon, een OV-kaart en een ID-kaart heeft gezien en dat de verdachte blij was met de telefoon. Hij heeft de verdachte horen schreeuwen dat de iCloud er af moest.¹⁶

Medeverdachte heeft verklaard dat Instagram naam een jongen pakte en meenam en dat de jongen zijn zakken moest legen. Instagram naam pakte hem met beide handen bij de jas. De jongen haalde een OV-kaart en een ID-kaart uit zijn zakken en Medeverdachte begreep later dat zijn telefoon was meegenomen.¹⁷ Medeverdachte heeft later gezegd dat hij de telefoon had.¹⁸

Vriend 1 van verdachte heeft verklaard dat Instagram naam aanwezig was bij de tramhalte waar onder meer Slachtoffer 3 is beroofd en met hem ruzie had.¹⁹

Op grond van bovenstaande acht de rechtbank wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan de afpersing van Slachtoffer 3 Niet kan worden bewezen dat hierbij sprake is geweest van een nauwe en bewuste samenwerking tussen de verdachte en een of meer medeverdachten en dat de afpersing dus samen met een of meer anderen is gepleegd, zodat de verdachte van dat onderdeel van de tenlastelegging moet worden vrijgesproken.

3.2 Parketnummer 09/842064-18 feit 4

3.2.1 Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gevorderd om wettig en overtuigend bewezen te verklaren dat de verdachte zich aan deze poging tot inbraak heeft schuldig gemaakt.

3.2.2 Het standpunt van de verdachte en/of de verdediging

De verdachte heeft het feit ontkend. De raadvrouw heeft om vrijspraak gevraagd.

3.2.3 De beoordeling van de tenlastelegging

Slachtoffer 4 heeft aangifte gedaan van een poging tot inbraak in haar woning, gelegen aan de Adres slachtoffer 4, gepleegd op 23 januari 2018 tussen 9.48 en 10.10 uur. Omstreeks 9.00 uur die dag heeft zij haar woning verlaten en afgesloten. Toen zij naar haar auto liep, zag zij een jongen lopen die haar in haar auto heeft zien stappen en wegrijden.

Het signalement van deze jongen luidt: Antilliaanse afkomst, 20 à 25 jaar oud, ongeveer 1.70 meter lang, zijn haar ingevlochten naar achteren, een tweekleurig trainingspak licht met donkerblauwe kleuren, een donkerblauwe sportrugtas op zijn rug, nylon stof.

's Middags ziet Slachtoffer 4 op het burgernet van de politie dat er rond het tijdstip van 9.50 tot 10.10 uur is geprobeerd in te breken in de omgeving van haar woning. Het bleek dat er gepoogd was om in te breken in haar woning. Het deurbeslag van de voordeur was verbroken.²⁰

Op 23 januari 2018 komt er een melding bij de politie om naar Adres slachtoffer 4Adres slachtoffer 4 te gaan, waar een man zich verdacht zou gedragen en een breekijzer bij zich zou dragen. Omstreeks 10.00 uur kwamen verbalisanten aan en zagen zij dat van de voordeur van die woning de vaste deurkruk was afgebroken en voor de deur lag, en dat er een moet ter hoogte van het deurbeslag in de deurpost zat. Van een buurtbewoonster, die schuin tegenover nummer 17 woont, hoort de verbalisant dat zij een jongen naar de woning zag lopen en dat hij een breekijzer uit zijn tas haalde. Een buurtbewoner genaamd Getuige 1 vertelt de verbalisant dat hij het ook had gezien en een foto heeft gemaakt van de persoon. Getuige 1 verklaart dat hij met zijn vrouw de man met het breekijzer naar de Adres slachtoffer 4had zien lopen. Zij riepen toen hij bij deur van nummer 17 stond: "heee, wat doe je!" waarna de persoon schrok en wegliep.²¹

Voorname Getuige 1 heeft vervolgens als getuige verklaard dat hij zag dat de persoon

steeds naar voren duwde alsof hij tegen de deur duwde met zijn lichaam. Hij hoorde een harde knal. Hij zag dat de man vluchtig naar links en rechts de straat doorkeek. Hij zag dat de man een knotje had.²²

Verbalisant [naam 2] krijgt op 13 februari 2018 de foto te zien die getuige Getuige 1 heeft gemaakt. Hij herkent de verdachte op de foto. [naam 2] heeft meerdere contactmomenten gehad met de verdachte de afgelopen jaren.²³

Verbalisant [naam 2] krijgt op dezelfde dag de foto te zien die gemaakt is, maar kent hem niet. Als hij echter op 10 februari 2018 een foto onder ogen krijgt van een man van wie eveneens de herkenning wordt gezocht, slaat hij hierop aan en ziet hij zoveel overeenkomsten dat het vermoeden rijst dat het om dezelfde persoon gaat.²⁴ Deze persoon is door verbalisant [naam 2] herkend als de verdachte.²⁵

Verbalisant [naam 2] krijgt op 12 februari 2018 de beide foto's te zien waarvan verbalisant [naam 2] had verklaard dat het vermoedelijk dezelfde persoon was die op de foto's te zien was. [naam 2] herkent de verdachte op de foto's aan zijn stevige postuur, zijn haardracht in een knotje en ronde gezicht. Hij heeft de verdachte onlangs bij een voorgeleiding gezien en heeft in juni 2017 met de verdachte in een verhoor gezeten.²⁶

De woning van de verdachte is op 14 februari 2018 doorzocht, waarbij in de woning kleding, een rugtas en schoenen worden aangetroffen. Er wordt op specifieke kenmerken gelijkenis geconstateerd tussen deze kleding, rugtas en schoenen die in de woning zijn aangetroffen en de kleding, rugtas en schoenen van de persoon die te zien is op de foto die getuige Getuige 1 heeft gemaakt.²⁷

Er is tot slot nog onderzoek gedaan naar het telefoonnummer 06-, waaruit is gebleken dat dit telefoonnummer ten tijde van het feit in gebruik was bij de verdachte. Op 23 januari 2018 tussen 9.00 en 10.30 uur straalt de telefoon een zendmast aan. De woning Adres slachtoffer 4 blijkt binnen het minimale bereik te vallen van deze zendmast die het nummer aanstraalde.²⁸

Gezien bovenstaande acht de rechtbank wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan deze poging tot woninginbraak.

3.3 Parketnummer 09/777100-16 feit 1

3.3.1 Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft om vrijspraak van dit feit gevraagd, nu het dossier onvoldoende steun bevat voor de aangifte. Vast staat dat de aangeefster de verdachte op 27 februari 2016 oraal heeft bevredigd, maar niet kan worden uitgesloten dat dit op basis van vrijwilligheid is gebeurd. De getuige en de medeverdachte verklaren niet over dwang.

Een nader verhoor van de aangeefster is door haar psychische gesteldheid en kwetsbaarheid niet mogelijk.

3.3.2 Het standpunt van de verdachte en/of de verdediging

De verdachte heeft erkend dat hij op 27 februari 2018 door aangeefster oraal is bevredigd. Hij heeft echter ontkend dat er sprake was van een dwangsituatie waarin deze handeling heeft plaatsgevonden. De raadvrouw heeft om die reden om vrijspraak gevraagd. Voorts heeft de raadvrouw aangevoerd dat de verklaringen van aangeefster onbetrouwbaar zijn en tegenstrijdig. De verdediging heeft haar niet kunnen horen nu zowel de rechter-commissaris als de rechtbank ter terechtzitting dit verzoek heeft afgewezen. Tot slot heeft de raadvrouw opgemerkt dat het verschil in leeftijd tussen de verdachte en de aangeefster

klein was.

3.3.3 De beoordelingen van de tenlastelegging

De rechtbank overweegt dat vast staat dat er op 27 februari 2016 orale seks is geweest tussen de verdachte, destijds 14 jaar, en de aangeefster, destijds 15 jaar. De rechtbank overweegt dat het ontuchtig karakter van dergelijke handelingen kan ontbreken als de sociaal-ethische norm niet is overtreden. Hiertoe dient onder meer te worden beoordeeld of is gehandeld in een sfeer van dwang en onvrijwilligheid. De rechtbank is van oordeel dat de aangifte hiervoor onvoldoende wordt ondersteund door de verklaringen van de getuigen. Nu er bovendien sprake is van een gering leeftijdsverschil, kan op basis van dit dossier en het verhandelde ter terechtzitting niet worden vastgesteld dat sprake is geweest van seksuele handelingen die in strijd zijn met de sociaal-ethische norm. Het ontuchtig karakter van de handelingen kan onvoldoende worden afgeleid uit de bewijsmiddelen. De rechtbank zal de verdachte daarom van dit feit vrijspreken.

3.4 Parketnummer 09/777100-16 feit 2

3.4.1 Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie acht dit feit wettig en overtuigend bewezen.

3.4.2 Het standpunt van de verdachte en/of de verdediging

De verdachte heeft dit feit ter terechtzitting ontkend. Hij heeft onder meer aangevoerd dat wachtwoorden door jongeren onderling worden uitgewisseld. Het is een ander geweest die via whats-app het dreigement heeft gestuurd om een seksueel getinte foto openbaar te maken als het slachtoffer niet een nieuwe foto zou sturen. De raadvrouw heeft gelet op de ontkenning door de verdachte vrijspraak bepleit.

3.4.3 De beoordeling van de tenlastelegging²⁹

De moeder van Slachtoffer 6 heeft namens haar dochter aangifte gedaan. Zij heeft verklaard dat Slachtoffer 6 een filmpje van haar vagina had gestuurd naar de verdachte, Instagram naam. Instagram naam had haar geappt dat ze voor 2 uur 's nachts een foto van haar borsten moest sturen, anders zou hij de foto van haar vagina verspreiden.³⁰

Slachtoffer 6 heeft hem vervolgens een foto van haar blote borsten gestuurd.³¹

De moeder van Slachtoffer 6 heeft het whats-app gesprek tussen haar dochter en Instagram naam aan de politie ter beschikking gesteld.³² Uit de weergave van de whats app-gesprekken blijkt dat een chat heeft plaatsgevonden op 1 augustus 2016 tussen 2:10:27 en 2:57:14 en dat Slachtoffer 6 aan het verzoek heeft voldaan. Onder meer is – samengevat weergegeven - sprake van de volgende teksten³³ :

Verdachte: Je naaktpicc heb ik nog

als jij geen nieuw stuurt plaats ik ze op me acc.

Slachtoffer: waarom

Verdachte: ik heb nu alleen kut. stuur van boobies.

anders expoosings. maar ik gun je kans.

Slachtoffer: eerst ga je me insta, dan zeg je ik ben kkr lelijk, en nu ineens moet ik foto gan sturen

Verdachte: let maar op me insta

vanmiddag komt je kutpicc erop. met je snappnaam.

stuur die picca. dan ik gun je.
die boobpicc is alleemn voor me album
Slachtoffer: waarom zou ikl
dan word je niet geexpoosd
ik geef je tot 2.20
anderse komt je picca van kut en dm op me acc
en grote accs
voorallesoldiers
nog 2 min
Slachtoffer: ok ok ik stuur
Verdachte: nu!
Slachtoffer: alleen via snap. daarna is hetklaar.
Verdachte: waar blijft die kk snapp
Slachtoffer: oke nu is het klaar.
is het nu klaar Instagram naam.
Verdachte: ja.

De verdachte heeft bij de politie verklaard dat hij inderdaad een foto van Slachtoffer 6 heeft ontvangen met daarop haar borsten nadat hij daarom had gevraagd. Hij had haar gezegd dat ze moest ophouden met whats-app berichten sturen en dat hij haar anders zou gaan 'exposen'. Dat betekent volgens de verdachte de foto op instagram zetten. Ook heeft hij verklaard dat hij haar wel even moest bedreigen omdat ze maar bleef doorgaan en ze niet stopte.³⁴

Bij de rechter-commissaris heeft de verdachte nog uitdrukkelijk verklaard dat het niet okay is wat er is gebeurd, omdat zij (= Slachtoffer 6) de druk voelde. Meerdere mensen hebben de foto's via snapchat gezien.³⁵

Gezien bovenstaande acht de rechtbank wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte dit feit heeft begaan.

3.5 Parketnummer 09/777100-16 feit 3 (=09/017089-17)

3.5.1 Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie acht dit feit wettig en overtuigend bewezen.

3.5.2 Het standpunt van de verdachte en/of de verdediging

Er is geen bewijsverweer gevoerd.

3.5.3 De beoordeling van de tenlastelegging³⁶

De rechtbank overweegt dat gelet op de bekennende verklaring van de verdachte en gelet op het feit dat ter zake van dit feit geen vrijspraak is bepleit kan worden volstaan met een opsomming van de gebezigde bewijsmiddelen, als genoemd in artikel 359, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering.

De rechtbank bezigt als bewijsmiddelen:

- de verklaring van de verdachte ter terechtzitting van 1 oktober 2018;

- het proces-verbaal van aangifte door Benadeelde partij;
- het proces-verbaal van bevindingen, proces-verbaal nummer PL1500-2017022898-10 (bekijken camerabeelden).

3.6 Parketnummer 09/777100-16 feit 4 (= 09/115684-16)

3.6.1 Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie acht het primair tenlastegelegde, te weten de diefstal van twee fietsen, wettig en overtuigend bewezen.

3.6.2 Het standpunt van de verdachte en/of de verdediging

Ten aanzien van zowel het primair als het subsidiair tenlastegelegde is vrijspraak gevraagd. Subsidiair is verzocht om de verdachte alleen voor de schuldhealing te veroordelen nu hij wel een vermoeden had dat het niet goed zat.

3.6.3 De beoordeling van de tenlastelegging³⁷

Slachtoffer 7 heeft mede namens Slachtoffer 8 aangifte gedaan van diefstal van een tweetal fietsen op 1 mei 2016, een Peugeot herenfiets en een Ficarus damesfiets.³⁸

Slachtoffer 7 is dezelfde dag op [Website] gaan kijken en zag zijn fiets te koop staan. De broer heeft gebeld met het telefoonnummer dat bij de advertentie stond [mobiel]) en er is een afspraak bij coffeeshop gemaakt voor 20 à 30 minuten later. De persoon aan de telefoon zei dat hij zijn broertje van 14 jaar zou sturen en dat deze met twee vrienden zou komen. Op de afgesproken plek stond een aantal jongens met een fiets, die de aangever meteen herkende als zijn eigen fiets. De politie is gebeld en kwam ter plaatse.³⁹

Twee van de drie verdachten worden aangehouden, te weten Medeverdachte en Medeverdachte.⁴⁰

Medeverdachte 3 heeft verklaard dat hij samen was met [Verdachte] en [Medeverdachte] . [Verdachte] werd gebeld en de persoon wilde van [Verdachte] een fiets kopen. Met zijn drieën gingen ze naar de kelder van [Verdachte] en daar stond de fiets, waarvan [Verdachte] zei dat hij van hem was en hij hem wilde verkopen.⁴¹ In zijn tweede verklaring heeft Medeverdachte het over [Verdachte] en niet meer over [Verdachte] . De fiets kwam uit de kelder van [Verdachte] .⁴²

Medeverdachte heeft verklaard dat [Verdachte] een fiets wilde verkopen en dat hij en [Medeverdachte] instemden om mee te gaan. [Verdachte] kwam vervolgens met twee fietsen aan. De andere was een damesfiets zwart van kleur.⁴³

In een app-gesprek tussen de telefoon in gebruik bij de verdachte en een zekere [andere partij] op 3 mei 2016, de dag voordat hij zich moet melden bij de politie, schrijft de gebruiker van de telefoon van de verdachte dat "hij echt dom is geweest", "dat hij nooit meer zulke dingen zal doen" en "dat wij de fiets hebben gestolen."⁴⁴

Uit onderzoek in de telefoon van Medeverdachte blijkt ten slotte dat het telefoonnummer [mobiel] het nummer is in gebruik bij de verdachte.⁴⁵

De verdachte heeft bevestigd dat hij [Verdachte] is en aanwezig was bij de afspraak bij coffeeshop. Hij heeft echter verdere betrokkenheid bij het feit ontkend.⁴⁶

Op grond van bovenstaande acht de rechtbank wettig en overtuigend bewezen dat de

verdachte zich aan de diefstal van beide fietsen heeft schuldig gemaakt. Uit de aangifte blijkt dat de beide fietsen vanaf dezelfde locatie zijn weggenomen, en dat kort daarna de Peugeot herenfiets op Website te koop is aangeboden door de verdachte. Uit de verklaring van de medeverdachten volgt dat de verdachte de Peugeot herenfiets uit zijn kelder heeft gehaald en tegen een derde heeft de verdachte met zoveel woorden verklaard dat hij een fiets had gestolen. Verdachte 4 heeft nog verklaard over de damesfiets waarmee de verdachte ook aan kwam. Het dossier bevat onvoldoende aanknopingspunten dat hij deze diefstal tezamen en in vereniging met een ander of anderen heeft gepleegd.

3.7 Parketnummer 09/777100-16 feit 5 en feit 6 (= 09/817796-17)

3.7.1 Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie acht beide feiten wettig en overtuigend bewezen.

3.7.2 Het standpunt van de verdachte en/of de verdediging

Er zijn geen bewijsverweren gevoerd.

3.7.3 De beoordeling van de tenlastelegging⁴⁷

De rechtbank overweegt dat, gelet op de bekennende verklaring van de verdachte en gelet op het feit dat ter zake van deze feit geen vrijspraak is bepleit, kan worden volstaan met een opsomming van de gebezigde bewijsmiddelen, als genoemd in artikel 359, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering.

De rechtbank bezigt als bewijsmiddelen:

- de bekennende verklaring van de verdachte ter terechtzitting van 1 oktober 2018;
- het proces-verbaal van aangifte van Slachtoffer 9, van de diefstal van de scooter, p. 28-29;
- het proces-verbaal van verhoor minderjarige verdachte, waarin deze de diefstal bekent en verklaart dat de scooter in de sloot is gedumpt, p. 69-70;
- een proces-verbaal van bevindingen, waarin Slachtoffer 9 laat weten dat de scooter met schade is teruggevonden, p. 50.

3.8 De bewezenverklaring

De rechtbank acht ten aanzien van de verdachte wettig en overtuigend bewezen dat

t.a.v. 09/842064-18:

1.

hij op 9 februari 2018 te 's-Gravenhage, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om tezamen en in vereniging met een ander, met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening weg te nemen goederen en/of geld, toebehorende aan Slachtoffer 1, met zijn mededader, zijn handen in de jaszakken van die Slachtoffer 1 heeft gestoken, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid, welke poging tot diefstal werd vergezeld van geweld tegen Slachtoffer 1 gepleegd met het oogmerk om die diefstal gemakkelijk te maken, welk geweld bestond uit het slaan van die Slachtoffer 1

2 subsidiair.

hij op 9 februari 2018 te 's-Gravenhage, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om tezamen en in vereniging met anderen, met het oogmerk om zich en anderen

wederrechtelijk te bevoordelen door geweld en bedreiging met geweld Slachtoffer 2 te dwingen tot de afgifte van goederen en/of geld, toebehorende aan die Slachtoffer 2, met zijn mededaders die Slachtoffer 2 heeft vastgepakt en geslagen en daarbij te zeggen "Haal je zakken leeg, heb je geld" en "Als je nu de tram instapt dan sla ik je total loss", terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

3 primair.

hij op 9 februari 2018 te 's-Gravenhage, met het oogmerk om zich wederrechtelijk te bevoordelen door geweld en bedreiging met geweld Slachtoffer 3 heeft gedwongen tot de afgifte van een identiteitsbewijs, een ov-kaart, een telefoon en kleingeld, toebehorende aan Slachtoffer 3, welk geweld en welke bedreiging met geweld

bestonden uit

- te zeggen: "Geef je spullen, anders ga ik jou ook slaan", en
- het slaan en/of schoppen en/of vastpakken van en/of trekken aan die Slachtoffer 3;

4.

hij op 23 januari 2018 te 's-Gravenhage ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om geld en/of goederen naar zijn gading, dat aan een ander toebehoorde, te weten aan Slachtoffer 4, weg te nemen met het oogmerk om het zich wederrechtelijk toe te eigenen en zich toegang tot de plaats van het misdrijf te verschaffen en/of dat/die weg te nemen goed/goederen onder zijn bereik te brengen door middel van braak, te weten de deur en/of het slot proberen te forceren en/of de deur open te breken, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

t.a.v. 09/777100-16:

2.

hij op 1 augustus 2016 te 's-Gravenhage, Slachtoffer 6, door bedreiging met smaad en/of smaadschrift gericht tegen voornoemde Slachtoffer 6 heeft gedwongen iets te doen, te weten het versturen van een foto van zichzelf waarop zij met ontbloot bovenlijf en/of ontblote borsten te zien is, door die Slachtoffer 6 te melden dat er anders een foto van haar ontblote vagina, op internet zal/zullen worden geplaatst;

3. (ter berechting gevoegd het feit geregistreerd onder parketnummer 09/017089-17):

hij op 24 januari 2017 te Rijswijk tezamen en in vereniging met een ander, met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen shisha-artikelen (artikelen bestemd voor het roken met een waterpijp), toebehorende aan Benadeelde partij;

4 primair. (ter berechting gevoegd het feit geregistreerd onder parketnummer 09/115684-16):

hij op 1 mei 2016 te 's-Gravenhage met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen:

- een herenfiets (merk: Peugeot) en
- een damesfiets (merk: Ficaros),

toebehorende aan Slachtoffer 7 respectievelijk Slachtoffer 8;

5. (ter berechting gevoegd het/de feit(en) geregistreerd onder parketnummer 09/817796-17):

hij op 20 maart 2017 te 's-Gravenhage tezamen en in vereniging met een ander, met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen een scooter, toebehorende aan Slachtoffer 9;

6.

hij op 20 maart 2017 te 's-Gravenhage tezamen en in vereniging met een ander , opzettelijk en wederrechtelijk een scooter, toebehorende aan Slachtoffer 9, onbruikbaar heeft gemaakt door toen en daar opzettelijk en wederrechtelijk die scooter in de sloot te rijden of te duwen;

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze in de bewezenverklaring verbeterd. Blijkens het verhandelde ter terechtzitting is de verdachte daardoor niet geschaad in de verdediging.

4 De strafbaarheid van de feiten

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de feiten uitsluiten.

Dit levert de in de beslissing genoemde strafbare feiten op.

5 De strafbaarheid van de verdachte

De verdachte is eveneens strafbaar, omdat niet is gebleken van omstandigheden die zijn strafbaarheid uitsluiten.

6 De strafoplegging

6.1. De vordering van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gevorderd dat de verdachte ter zake van het hem bij dagvaarding met parketnummer 09/842064-18 onder 2 primair en van het bij dagvaarding met parketnummer 09/777100-16 onder 1 tenlastegelegde wordt vrijgesproken. Voorts heeft de officier van justitie gevorderd dat de verdachte ter zake van het hem bij dagvaarding met parketnummer 09/842064-18 onder 1, 2 subsidiair, 3 primair en 4 en het hem bij dagvaarding met parketnummer 09/777100-16 onder 2, 3, 4 primair, 5 en 6 tenlastegelegde wordt veroordeeld tot een jeugddetentie voor de duur van 196 dagen met aftrek van de tijd in verzekering en voorlopige hechtenis doorgebracht.

Daarnaast heeft de officier van justitie gevorderd om aan de verdachte op te leggen de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (hierna: de PIJ-maatregel), geheel voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren, met de bijzondere voorwaarden zoals geadviseerd door de Raad voor de Kinderbescherming (hierna: de Raad).

6.2. Het standpunt van de verdediging

De raadvrouw heeft naar voren gebracht dat de redelijke termijn in een aantal van de zaken is overschreden hetgeen, zo begrijpt de rechtbank, moet leiden tot strafvermindering.

Gezien deze omstandigheid, het feit dat de verdachte in de ontuchtzaak reeds na een paar dagen is heengezonden en de persoonlijke omstandigheden van de verdachte heeft de raadvrouw verzocht om hem een straf op te leggen voor een duur gelijk aan het voorarrest.

6.3. Het oordeel van de rechtbank

De rechtbank houdt bij het bepalen van de strafmaat rekening met de ernst van en veelheid aan feiten, de omstandigheden waaronder zij zijn gepleegd en de persoon en de persoonlijke omstandigheden van de verdachte.

De verdachte heeft zich, binnen een periode van ongeveer 2 jaren, schuldig gemaakt aan een negental strafbare feiten.

Het meest recent is een drietal berovingen, telkens van een leeftijdgenoot, gepleegd op dezelfde dag, waarbij het bij twee slachtoffers bij een poging is gebleven. Twee van deze drie feiten zijn met een mededader gepleegd. Er is geslagen en geschopt en van een slachtoffer is onder meer een telefoon, zijn ID-bewijs en een OV-kaart afgenomen. Het zijn vreselijke feiten die bij slachtoffers veel impact kunnen hebben, hetgeen bij slachtoffer Slachtoffer 3 ook is gebleken. De verdachte heeft geen verantwoordelijkheid willen nemen voor deze lage streken. In januari 2018 heeft de verdachte zich ook nog schuldig gemaakt aan een poging tot inbraak in een woning. Doordat de verdachte werd gezien door omwonenden is het bij een poging gebleven. Ook in deze zaak blijft de verdachte, ondanks voldoende en overtuigend bewijs, ontkennen.

In 2017 heeft de verdachte samen met een ander een scooter gestolen en deze in een sloot gedumpt. Een lafhartig delict waar een ouder, hulpbehoevend slachtoffer de dupe van is geworden. Ook in dat jaar heeft de verdachte samen met een ander shisha-artikelen gestolen. Respect voor andermans eigendommen heeft hij dus, ook na zijn eerdere aanhoudingen in dat kader, niet betoond. Dat geldt ook voor de diefstal van een tweetal fietsen, gepleegd in 2016. Fietsendiefstal is een uiterst vervelend en ergerlijk fenomeen dat ook nog eens veel overlast veroorzaakt.

Tot slot heeft de verdachte in 2016 een meisje onder bedreiging van het openbaar maken van een naaktfoto van haar gedwongen om een foto van haar borsten te sturen. Dergelijke dwang uitoefenen is naar en intimiderend, en kan gemakkelijk leiden tot angst en psychische problemen bij het slachtoffer.

Voorts is komen vast te staan dat de verdachte, blijkens een hem betreffend uittreksel Justitiële Documentatie, in het verleden reeds eerder is veroordeeld ter zake van strafbare feiten en dat aan hem ook strafbeschikkingen zijn uitgevaardigd.

De rechtbank heeft acht geslagen op het rapport van het Klinisch Multidisciplinair onderzoek Pro Justitia, van 2 augustus 2018, ondertekend door L. Heukelom en D. Matser, waarbij onderzoekers zich hebben gericht op de vier onder parketnummer 09/842064-18 ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten. Het rapport houdt onder meer in, verkort en zakelijk weergegeven:

Bij de verdachte is een oppositionele gedragsstoornis en een bedreigde persoonlijkheidsontwikkeling met antisociale en narcistische trekken gediagnosticeerd, op basis van een verstoord verlopen hechting.

In groepsverband functioneert de verdachte duidelijk anders dan individueel. Status en beoordeling door de groep lijkt voor hem in de observatieperiode een belangrijke drijfveer te zijn. In groepsverband lijkt hij sterk gericht te zijn op het zich laten zien en het betreden van het podium. Het zich laten gelden en hierin wellicht een leidende rol te willen spelen is dan van behoorlijk belang voor hem.

Vanuit de hechtingsproblematiek lijkt het vooral van belang om gezien te worden. Hij vertoont hierin opvallend gedrag; in het interpersoonlijk contact lijken keuzes opportunistisch en gericht op waardering en bewondering, mogelijk ter overdekking van zijn contactuele onmacht om constructief aan relaties te werken. Hij heeft nauwelijks verbinding met eigen emoties en met

anderen en raakt de zelfcontrole in enige mate kwijt en lijkt helemaal niet te anticiperen op de gevolgen van zijn handelen. Ook achteraf kan hij nauwelijks reflecteren op zijn eigen gedrag. Hij heeft daarbij een lacunair geweten, wat nauwelijks remmend werkt op grensoverschrijdende situaties. Bij de berovingen lijkt sprake te zijn geweest van het gebruik van gecontroleerd en instrumenteel geweld, hetgeen opvallend is omdat eerder nauwelijks sprake was van geweld en betroffen het vermogensdelicten, veelal solitair gepleegd. Gezien zijn gedragingen waarbij hij in groepsverband geneigd is zich te overschreeuwen, niet meer goed kan reflecteren en nauwelijks verbinding heeft met zijn emoties en met die van anderen, wordt geadviseerd hem dit tenlastegelegd in licht verminderde mate toe te rekenen. Ten aanzien van de poging inbraak kan worden gesteld dat groepsdruk geen rol lijkt te spelen, maar louter financiële overwegingen. Het lijkt een opportunistisch delict en er wordt geadviseerd hem dit volledig toe te rekenen.

Uit de risicotaxatie blijkt een hoog recidiverisico op delinquent gedrag en matig verhoogd risico op toekomstig gewelddadig gedrag. Factoren vanuit de psychopathologie die hieraan bijdragen zijn: een gebrekkige gewetensontwikkeling voortvloeiend uit de hechtingsstoornis, reflectie achteraf is tevens beperkt. Daarnaast maakt hij in groepsverband impulsieve en opportunistische keuzes, veelal gericht op bewondering. De zelfcontrole kan dan tekort schieten. Het is noodzakelijk dat hij leert zich minder afhankelijk te voelen van beoordeling van anderen en meer eigen mening en identiteit krijgt. Een klinische behandeling met structuur en een voorspelbaar klimaat dat met hem kan meebewegen is nodig. Heel starre lijnen lijken averechts te werken. Schematherapie, eventueel in combinatie met vaktherapie lijkt de interventie van keuze te zijn. Hiermee kan een begin gemaakt worden ten aanzien van het aangaan van relaties met anderen en zichzelf en kan beschermend werken ten aanzien van het maken van keuzes en geeft ruimte voor het stellen van constructieve en weloverwogen doelen op langere termijn.

De start van de behandeling zal gesloten moeten plaatsvinden waarbij met hem gereflecteerd kan worden op zijn gedragingen en deze geanalyseerd kunnen worden binnen de therapie. Pas wanneer er een voldoende stevige behandelrelatie is ontstaan, er lange termijn doelen zijn gesteld die motiverend werken en de remmende functies voldoende verstevigd zijn, kan het continue toezicht voorzichtig afgebouwd worden. Een plaatsing binnen aanvankelijk gesloten jeugdzorg biedt hierop de meeste kansen daar zij de juiste behandeling en behandelklimaat kunnen bieden en de verdachte qua problematiek past bij deze doelgroep. Doordat hij nog maar weinig positieve identiteit heeft ontwikkeld en de neiging heeft om zich te overschreeuwen, zoekt hij aansluiting bij antisociale jongeren om zich een criminele identiteit aan te meten. Hij vindt feitelijk weinig aansluiting maar trekt zich echter wel op aan de groep en probeert de groepsgenoten te imiteren, wat zijn gedrag verder verslechtert. Er wordt daarom meer ruimte gezien voor ontwikkeling binnen een doelgroep die breder georiënteerd is dan enkel forensisch. Dit maakt dat gesloten jeugdzorg de voorkeur heeft. Er wordt daar voldoende toezicht gehouden. Toewerken naar begeleid wonen lijkt een wenselijk doel. Geadviseerd wordt om een voorwaardelijke PIJ-maatregel op te leggen. Er is sprake van psychopathologie en een hoog risico op algemeen delinquent gedrag en matig risico op gewelddadig gedrag. Wanneer een stabiel prosociaal leefklimaat om hem heen bestaat zijn er wel ontwikkelingsmogelijkheden en kan ook worden gewerkt aan meer individuele behandeling. De verdachte bleek vooral positief beïnvloedbaar te zijn in een klimaat met veel structuur en meer kwetsbare jongeren. Gezien de aard van de behandeling zal deze waarschijnlijk slechts volgehouden worden binnen een gedwongen kader. Een belangrijk argument tot slot is dat behandeling tot dusver geen doorgang heeft kunnen vinden.

De rechtbank heeft tevens kennisgenomen van het Pro Justitiarapport van 24 maart 2017, ondertekend door K.T.E. Zászlós, gz-psycholoog, opgemaakt in verband met de onder parketnummer 09/777100-16 onder 1 en 2 ten laste gelegde zedendelicten. Qua diagnose komt deze psycholoog niet tot wezenlijk andere conclusies.

De rechtbank heeft voorts acht geslagen op diverse rapportages van de Raad en dan met name die van 28 september 2018 en van hetgeen ter terechtzitting door de verschenen deskundigen van die Raad alsmede van de Stichting Jeugdbescherming west naar voren is gebracht. Zowel de Raad als de Stichting Jeugdbescherming west onderschrijven het advies om de verdachte een

voorwaardelijk PIJ-maatregel op te leggen, hoewel er zeker twijfels zijn, nu gezien het gedrag en de problematiek, maar ook gezien de maximale duur en de inschatting van uit de gesloten accommodatie (Horizon Jeugdzorg en Onderwijs, locatie Harreveld) de te bieden gesloten behandeling te kort is om de patronen te doorbreken en de doelen te halen. Volgens de Raad lijkt de verdachte de afgelopen tijd overvraagd te zijn geweest. Hij had zelf geen probleembesef en zag geen reden voor hulp of behandeling. Hij was veelal ook niet gemotiveerd en begreep door beperkt zelfinzicht niet waarom mensen verandering in zijn houding en gedrag verwachten. Emoties en kwetsbaarheid werden door hem uit de weg gegaan en vanuit zijn netwerk kon ook onvoldoende ondersteuning worden geboden. Door een voorwaardelijke PIJ-maatregel op te leggen zal de verdachte zich opnieuw aan allerlei voorwaarden, afspraken en regels moeten houden en gedrag moeten laten zien dat ver van hem af staat en dat hij niet kan volhouden. Er zal veel van hem gevraagd worden en op hem gelet worden. Mede omdat hij weinig leerbaar is en geen realiteitsbeleving laat zien en afspraken doet over weglopen, alsmede de afgelopen tijd in Harreveld heeft laten zien dat er eerder en verslechtering van zijn houding en gedrag is opgetreden. Echter een onvoorwaardelijke PIJ-maatregel zal het gevoel van straf en afwijzing nog groter kunnen maken, nog meer weerstand tegen de hulpverlening en autoriteiten kunnen genereren en kunnen leiden tot nog meer recalcitrant gedrag. Echter, plaatsing in een kwetsbare rustige groep, dus niet bij jongeren met een criminele achtergrond, heeft een positiever effect op de verdachte.

De Raad adviseert uiteindelijk om de PIJ-maatregel voorwaardelijk op te leggen met als bijzondere voorwaarden: verblijf en behandeling in een gesloten orthopedagogische setting, een verbod op het gebruik van alcohol en verdovende middelen, alsmede een verplichting om mee te werken aan bloed- of urineonderzoek, het volgen van onderwijs en aansluitend op de gesloten plaatsing meewerken aan nadere behandeling en begeleiding, in te vullen door de jeugdreclassering met uiteindelijk toewerken naar begeleid wonen.

De Raad heeft voorts geadviseerd de dadelijke uitvoerbaarheid van de voorwaarden te gelasten.

De rechtbank heeft ook nog kennisgenomen van rapportages van bovengenoemde Stichting Jeugdbescherming west.

De rechtbank neemt de conclusies, ook die met betrekking tot de toerekeningsvatbaarheid ten aanzien van de respectievelijke delicten, uit voornoemde rapporten over en zal het gegeven advies grotendeels opvolgen.

Hierbij merkt de rechtbank wel op dat zij met de Raad grote twijfels heeft over de haalbaarheid van het advies. In augustus 2019 wordt de verdachte 18 jaar en hij kan dus thans nog maximaal een jaar civielrechtelijk gesloten geplaatst blijven, mits er komend voorjaar een nieuwe machtiging tot plaatsing in een gesloten accommodatie wordt verleend.

De proceshouding ter terechtzitting van de verdachte geeft te denken, nu hij heeft aangegeven te zullen "acteren" en dus niet zichzelf te zullen laten zien. Voorts heeft de verdachte desgevraagd aangegeven de voorkeur te geven aan 12 maanden detentie, boven een gesloten plaatsing en behandeling. In ieder geval zal hij na zijn 18de verjaardag weer bij zijn moeder gaan wonen en is hij dan niet bereid aan welke voorwaarde dan ook nog mee te werken, aldus de verdachte. Uit de Pro Justitia rapportages en het advies van de Raad volgt echter dat de kans van slagen het grootst wordt geacht, indien sprake is van een verblijf en behandeling in een gesloten orthopedagogische setting, Om die reden is dan ook voldoende gemotiveerd waarom een voorwaardelijke PIJ-maatregel thans toch de voorkeur verdient boven een onvoorwaardelijke PIJ-maatregel en zal de rechtbank hier bij de oplegging van de maatregel niet van afwijken.

Ten aanzien van de op te leggen bijzondere voorwaarden overweegt de rechtbank dat zij het in dat kader opleggen van verblijf en behandeling in een gesloten accommodatie niet mogelijk acht. Dit is immers reeds opgelegd in het kader van een civiele machtiging, die in ieder geval tot 18 mei 2019 loopt. Volstaan zal thans worden met het opleggen van een meldplicht bij de

jeugdreclassering, een middelenverbod en een onderwijsverplichting. Het thans reeds bij bijzondere voorwaarde opleggen van behandeling en begeleiding voor de periode na het huidige verblijf in de gesloten accommodatie acht de rechtbank niet goed mogelijk, nu eerst zal moeten worden gezien hoe het dit komende jaar zal gaan. De rechtbank wijst de gecertificeerde instelling/jeugdreclassering er op dat, zodra de gesloten plaatsing in (uiterlijk) augustus 2019 eindigt, zij, via de officier van justitie, alsdan bij de rechtbank een verzoek kan doen om in de gestelde bijzondere voorwaarden wijziging te brengen en/of de proeftijd te verlengen met maximaal 1 jaar.

Het bevelen van de dadelijke uitvoerbaarheid van de voorwaarden acht de rechtbank, gezien het huidige verblijf en de behandeling van de verdachte in een gesloten accommodatie binnen het civiele kader, niet opportuun.

De rechtbank stelt vast dat zes van de negen gepleegde feiten misdrijven zijn waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van vier jaren of meer is gesteld.

Op grond van hetgeen de psycholoog, de psychiater, de Raad voor de Kinderbescherming en de jeugdreclassering in hun rapporten vermelden is de rechtbank tot het oordeel gekomen dat bij de verdachte ten tijde van het begaan van de misdrijven een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens bestond en daarnaast de veiligheid van anderen en de algemene veiligheid van personen en goederen het opleggen van een maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (de zogeheten PIJ-maatregel) eisen. Bovendien is deze maatregel in het belang van een zo gunstig mogelijke verdere ontwikkeling van de verdachte.

De rechtbank overweegt dat, nu de voorwaardelijke PIJ-maatregel ook zal worden opgelegd ter zake van misdrijven die gericht zijn tegen of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van een of meer personen, bij tenuitvoerlegging verlenging van deze maatregel mogelijk is voor zover de maatregel daardoor de duur van zeven jaren niet te boven gaat.

Ten aanzien van de op te leggen straf zal de rechtbank, conform de eis van de officier van justitie, volstaan met het opleggen van een jeugddetentie voor de duur van het voorarrest, zijnde 198 dagen. De omstandigheid dat een aantal feiten reeds langer geleden is gepleegd en er bij de vervolging van die feiten sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn, wordt hierin meegewogen.

7 De vorderingen van de benadeelde partijen / de schadevergoedingsmaatregel

7.1 Slachtoffer 3 heeft zich ten aanzien van parketnummer 09/842064-18, feit 3 als benadeelde partij gevoegd ter zake van de vordering tot schadevergoeding, groot

€ 1.022,49, bestaande uit € 500,-- immateriële schade en € 522,49 materiële schade. De materiële schade bestaat uit de posten:

- iPhone SE: € 475,--
- Feyenoord telefoonhoesje: € 24,99
- Opgeladen OV-kaart: € 22,50.

Voorts is de wettelijke rente gevorderd.

7.1.1 De vordering van de officier van justitie

De officier van justitie heeft geconcludeerd tot gedeeltelijke toewijzing van de vordering van

de benadeelde partij, in die zin dat de vordering voor wat betreft de iPhone niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, nu deze post onvoldoende is onderbouwd.

Tevens heeft de officier van justitie gevorderd dat de rechtbank aan de verdachte de schadevergoedingsmaatregel zal opleggen.

7.1.2 Het standpunt van de verdachte

De verdachte vindt de gevraagde schadevergoeding te hoog en heeft gesteld zelf ook immateriële schade te hebben geleden en niets vergoed te krijgen.

De raadvrouw heeft primair gevraagd om een niet-ontvankelijkverklaring van de benadeelde partij in zijn vordering gezien de verzochte vrijspraak van het feit dat ten grondslag ligt aan de vordering. Subsidiair is om matiging gevraagd van het toe te wijzen bedrag.

7.1.3 Het oordeel van de rechtbank

Met de officier van justitie is de rechtbank van oordeel dat de schade ten aanzien van de iPhone niet voldoende is onderbouwd zodat ten aanzien van dit deel van de vordering een niet-ontvankelijkverklaring van de benadeelde partij moet volgen. De overige materiële posten zijn voldoende onderbouwd en voldoende is komen vast te staan dat deze schade is geleden als rechtstreeks gevolg van het ten laste gelegde feit.

De vordering voor zover betreffende € 500,-- aan immateriële schade acht de rechtbank eveneens toewijsbaar. Naar het oordeel van de rechtbank is voldoende aannemelijk geworden dat de benadeelde partij immateriële schade heeft geleden als gevolg van de beroving. Het gevorderde bedrag van € 500,-- acht de rechtbank naar billijkheid toewijsbaar.

De rechtbank zal voorts de gevorderde wettelijke rente met ingang van 9 februari 2018 ten laste van de verdachte toewijzen, nu vast is komen te staan dat de schade per die datum is ontstaan.

Een en ander brengt mee dat de verdachte dient te worden veroordeeld in de kosten die de benadeelde partij tot aan deze uitspraak in verband met zijn vordering heeft gemaakt, welke kosten de rechtbank tot op heden begroot op nihil, en de kosten die de benadeelde partij ten behoeve van de tenuitvoerlegging van deze uitspraak nog moet maken.

Nu de verdachte jegens het slachtoffer naar burgerlijk recht aansprakelijk is voor de schade die door het onder parketnummer 09/842064-18 feit 3 primair bewezen verklaarde strafbare feit is toegebracht en de verdachte voor dit feit zal worden veroordeeld, zal de rechtbank aan de verdachte de verplichting opleggen tot betaling aan de Staat van een bedrag groot € 547,49, vermeerderd met de gevorderde wettelijke rente daarover vanaf 9 februari 2018 tot aan de dag waarop deze vordering is voldaan, ten behoeve van het slachtoffer genaamd Slachtoffer 3.

7.2 Slachtoffer 5 heeft zich ten aanzien van parketnummer 09/777100-16 feit 1 als benadeelde partij gevoegd ter zake van de vordering tot schadevergoeding, groot € 1500, bestaande uit immateriële schade.

7.2.1 De vordering van de officier van justitie

De officier van justitie heeft om niet-ontvankelijkheid van de benadeelde partij in haar vordering verzocht, gezien de gevraagde vrijspraak.

7.2.2 Het standpunt van de verdediging

De raadsvrouw heeft eveneens naar voren gebracht dat de vordering niet kan worden toegewezen.

7.2.3 Het oordeel van de rechtbank

De rechtbank zal de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren in de vordering tot schadevergoeding nu de verdachte van het feit dat aan de vordering ten grondslag ligt wordt vrijgesproken.

8 De in beslag genomen goederen

8.1. De vordering van de officier van justitie

De officier van justitie heeft voorts gevorderd dat het op de lijst van in beslag genomen voorwerpen (beslaglijst, die als bijlage aan dit vonnis is gehecht) onder 1 genummerde voorwerp zal worden verbeurdverklaard.

8.2. Het standpunt van de verdediging

De raadsvrouw heeft verzocht de in beslag genomen telefoon aan de verdachte terug te geven.

8.3. Het oordeel van de rechtbank

De rechtbank zal de in beslag genomen iPhone verbeurd verklaren. Het voorwerp is voor verbeurdverklaring vatbaar, aangezien het aan de verdachte toebehoort en met behulp van dit voorwerp het onder parketnummer 09/777100-16, feit 2, bewezen verklaarde feit is begaan.

9 De toepasselijke wetsartikelen

De op te leggen straffen en de maatregel zijn gegrond op de artikelen:

33, 33a, 36f, 45, 47, 63, 77a, 77g, 77i, 77s, 77x, 77y, 77z, 77aa, 77gg, 284, 310, 311, 312, 317 en 350 van het Wetboek van Strafrecht.

Deze voorschriften zijn toegepast zoals zij golden ten tijde van het bewezenverklaarde.

10 De beslissing

De rechtbank:

t.a.v. 09/842064-18 feit 2 primair en 09/777100-16 feit 1:

verklaart niet wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte de ten laste gelegde feiten heeft begaan en spreekt de verdachte daarvan vrij;

t.a.v. 09/842064-18 feit 1, feit 2 subsidiair, feit 3 primair, feit 4 en 09/777100-16 feit 2, feit 3 (tbg 09/017089-17), feit 4 primair (tbg 09/115684-16), feit 5 (tbg 09/817796-17) en feit 6 (tbg 09/817796-17):

verklaart wettig en overtuigend bewezen, dat de verdachte de hem bij dagvaarding ten laste gelegde feiten heeft begaan en dat het bewezenverklaarde uitmaakt:

t.a.v. 09/842064-18 feit 1:

POGING TOT DIEFSTAL, VERGEZELD VAN GEWELD TEGEN PERSONEN, GEPLEEGD MET HET OOGMERK OM DIE DIEFSTAL GEMAKKELIJK TE MAKEN, TERWIJL HET FEIT WORDT GEPLEEGD DOOR TWEE OF MEER VERENIGDE PERSONEN;

t.a.v. 09/842064-18 feit 2 subsidiair:

POGING TOT AFPERSING, TERWIJL HET FEIT WORDT GEPLEEGD DOOR TWEE OF MEER VERENIGDE PERSONEN;

t.a.v. 09/842064-18 feit 3 primair:

AFPERSING;

t.a.v. 09/842064-18 feit 4:

POGING TOT DIEFSTAL, WAARBIJ DE SCHULDIGE ZICH DE TOEGANG TOT DE PLAATS VAN HET MISDRIJF HEEFT VERSCHAFT EN/OF HET WEG TE NEMEN GOED ONDER ZIJN BEREIKT HEEFT GEBRACHT, DOOR MIDDEL VAN BRAAK;

t.a.v. 09/777100-16 feit 2:

EEN ANDER DOOR BEDREIGING MET SMAAD/SMAADSCHRIFT DWINGEN IETS TE DOEN;

t.a.v. 09/777100-16 feit 3 (tbg 09/017089-17):

DIEFSTAL DOOR TWEE OF MEER VERENIGDE PERSONEN;

t.a.v. 09/777100-16 feit 4 primair (tbg 09/115684-16):

DIEFSTAL;

t.a.v. 09/777100-16 feit 5 (tbg 09/817796-17):

DIEFSTAL DOOR TWEE OF MEER VERENIGDE PERSONEN;

t.a.v. 09/777100-16 feit 6 (tbg 09/817796-17):

MEDEPLEGEN VAN OPZETTELIJK EN WEDERRECHTELIJK ENIG GOED DAT GEHEEL OF TEN DELE AAN EEN ANDER TOEBEHOORT, ONBRUIKBAAR MAKEN;

verklaart het bewezene en de verdachte deswege strafbaar;

verklaart niet bewezen hetgeen aan de verdachte bij dagvaarding meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven is bewezen verklaard en spreekt de verdachte daarvan vrij;

veroordeelt de verdachte tot

jeugddetentie voor de duur van 198 dagen;

bepaalt dat de tijd, door de veroordeelde vóór de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in verzekering en voorlopige hechtenis doorgebracht, zijnde 198 dagen, bij de tenuitvoerlegging van de hem opgelegde jeugddetentie geheel in mindering zal worden gebracht, voor zover die tijd niet reeds op een andere straf in mindering is gebracht;

legt aan de verdachte voorts op de maatregel van

plaatsing in een inrichting voor jeugdigen;

bepaalt dat deze maatregel niet ten uitvoer zal worden gelegd, tenzij de rechter later anders mocht gelasten wegens niet nakoming van na te melden voorwaarden;

stelt de proeftijd vast op 2 jaren onder de algemene voorwaarden dat de veroordeelde:

- zich voor het einde van die proeftijd niet zal schuldig maken aan een strafbaar feit;
- ten behoeve van het vaststellen van zijn identiteit zijn medewerking zal verlenen aan het nemen van een of meer vingerafdrukken of een identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 Wet op de identificatieplicht ter inzage zal aanbieden;
- zijn medewerking zal verlenen aan het door de jeugdreclassering te houden toezicht, bedoeld in artikel 77aa, eerste tot en met het vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, de medewerking aan huisbezoeken daaronder begrepen;

en onder de bijzondere voorwaarden dat de veroordeelde:

- zich gedurende een door de jeugdreclassering te bepalen periode (die loopt tot maximaal het einde

van de proeftijd) en op door de jeugdreclassering te bepalen tijdstippen aldaar zal melden, zo frequent en zo lang deze instelling dat noodzakelijk acht;

- zich gedurende de proeftijd zal onthouden van het gebruik van verdovende middelen en alcohol en zich verplicht ten behoeve van de naleving van dit verbod mee te werken aan bloedonderzoek of urineonderzoek, een en ander zolang de jeugdreclassering dit nodig acht;

- gedurende de proeftijd onderwijs danwel een andere zinvolle dagbesteding zal volgen;

geeft opdracht aan Stichting Jeugdbescherming west Haaglanden, een gecertificeerde instelling die jeugdreclassering uitvoert en die de kinderbeschermingsmaatregel uitvoert om toezicht te houden op de naleving van de voorwaarden en de veroordeelde ten behoeve daarvan te begeleiden;

t.a.v. 09/842064-18 feit 3 primair:

wijst de vordering tot schadevergoeding van de benadeelde partij gedeeltelijk toe ten laste van de verdachte en veroordeelt de verdachte om tegen behoorlijk bewijs van kwijting te betalen aan Slachtoffer 3, een bedrag van € 547,49 (zijnde € 500 aan immateriële schade en € 47,49 aan materiële schade), vermeerderd met de gevorderde wettelijke rente daarover vanaf 9 februari 2018 tot aan de dag waarop deze vordering is voldaan;

veroordeelt de verdachte tevens in de proceskosten door de benadeelde partij gemaakt, tot op heden begroot op nihil, en ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken;

bepaalt dat de benadeelde partij voor het overige deel niet-ontvankelijk is in de vordering tot schadevergoeding;

legt aan de verdachte op de verplichting tot betaling aan de Staat van een bedrag groot € 547,49, vermeerderd met de gevorderde wettelijke rente daarover vanaf 9 februari 2018 tot aan de dag waarop deze vordering is voldaan, ten behoeve van het slachtoffer genaamd Slachtoffer 3;

bepaalt dat in geval noch volledige betaling noch volledig verhaal van het verschuldigde bedrag volgt - onder handhaving van voormelde verplichting - vervangende jeugddetentie zal worden toegepast voor de duur van 10 dagen;

bepaalt dat gehele of gedeeltelijke voldoening van de betalingsverplichting aan de benadeelde partij de betalingsverplichting aan de Staat in zoverre doet vervallen, alsmede dat gehele of gedeeltelijke voldoening van de betalingsverplichting aan de Staat de betalingsverplichting aan de benadeelde partij in zoverre doet vervallen;

t.a.v. 09/777100-16 feit 1:

bepaalt dat de benadeelde partij Slachtoffer 5 niet-ontvankelijk is in de vordering tot schadevergoeding;

t.a.v. 09/777100-16 feit 2:

verklaart verbeurd het op de beslaglijst onder 1 genummerde voorwerp, te weten:

1.00 stk telefoontoestel, Apple iPhone 4.

t.a.v. 09/842064-18:

heft op het geschorste bevel tot voorlopige hechtenis van de verdachte.

t.a.v. 09/777100-16:

heft op het opgeschorte bevel tot voorlopige hechtenis van de verdachte.

Dit vonnis is gewezen door

mr. E.C. Koekman, kinderrechter, voorzitter,

mr. J.E.M.G. van Wezel, kinderrechter en

mr. M.C. Bruining, kinderrechter,

in tegenwoordigheid van mr. T.B. van Amen, griffier.

Het is uitgesproken op de openbare terechtzitting van deze rechtbank van 15 oktober 2018.

¹ Wanneer hierna wordt verwezen naar doorgenummerde dossierpagina's betreft dit - voor zover niet anders weergegeven - delen van ambtsedige processen-verbaal van de Districtsrecherche Den Haag-West, als bijlagen opgenomen bij het dossier met de naam Oudijk en het nummer 2018037694 DH2R018010, doorgenumerd als pagina 1 tot en met 473.

² Proces-verbaal van aangifte van Slachtoffer 1, met bijlage, p. 148-151.

³ Proces-verbaal van verhoor minderjarige verdachte Vriend 1 van verdachte, p. 135 en p. 412.

⁴ Proces-verbaal van verhoor verdachte Vriend 2 van verdachte, p. 400.

⁵ Proces-verbaal van herkenning verdachte Verdachte, p. 24-26, 27-28 en 29-32.

⁶ Proces-verbaal van aangifte van Slachtoffer 2, p. 167-170.

⁷ Proces-verbaal van bevindingen, met bijlagen, p.171-177.

⁸ Proces-verbaal van herkenning verdachte Verdachte, p. 27-28.

⁹ Proces-verbaal van herkenning verdachte Vriend 2 van verdachte, p. 72-74.

¹⁰ Proces-verbaal van aangifte van Slachtoffer 3, p. 155.

¹¹ Proces-verbaal van verhoor getuige Getuige 2, p. 185-189.

¹² Proces-verbaal van aangifte van Slachtoffer 3, p. 155-159.

¹³ Proces-verbaal onderzoek inbeslaggenomen mobiele telefoon en proces-verbaal, p. 160-161 en p. 162-163.

¹⁴ Proces-verbaal; onderzoek verkeersgegevens 31626740261, p. 469-473

¹⁵ Proces-verbaal onderzoek verkeersgegevens weggenomen telefoon zaak 2.2, p. 462-464

¹⁶ Proces-verbaal verhoor verdachte Vriend 2 van verdachte, p. 402

¹⁷ Proces-verbaal verhoor verdachte Verdachte 2, p. 223

¹⁸ Proces-verbaal verhoor verdachte Verdachte 2, p. 224

- ¹⁹ Processen-verbaal verhoor verdachte Vriend 1 van verdachte, p. 136 en p. 414
- ²⁰ Proces-verbaal van aangifte, p. 205 en 206 (= 443 en 444)
- ²¹ Proces-verbaal van bevindingen, p. 208, foto's p. 210-212
- ²² Proces-verbaal van verhoor getuige, p. 214-215
- ²³ Proces-verbaal van bevindingen, p. 207 en foto's p. 208
- ²⁴ Proces-verbaal van bevindingen, p. 201
- ²⁵ Proces-verbaal van bevindingen, p. 29 – 231
- ²⁶ Proces-verbaal herkenning persoon door opsporingsambtenaar, p. 219, foto's p. 221-222
- ²⁷ Proces-verbaal van bevindingen, p. 223-227
- ²⁸ Proces-verbaal onderzoek verkeersgegevens 31626740261, p. 455-456
- ²⁹ Wanneer hierna wordt verwezen naar dossierpagina's betreft dit - voor zover niet ander weergegeven – delen van ambtsedige processen-verbaal de politie, Eenheid Den Haag, zaaksdossiernummer 2016282950, doorgenummerd als pagina 1 tot en met 267.
- ³⁰ Proces-verbaal aangifte, p. 155
- ³¹ Proces-verbaal verhoor getuige, p. 161, eerste helft
- ³² Proces-verbaal informatief gesprek zeden, p. 138 bovenaan
- ³³ Proces-verbaal van bevindingen, p. 152 onderaan tot en met p. 154 bovenaan
- ³⁴ Proces-verbaal verhoor minderjarige verdachte, p. 47, eerste helft en p. 49 bovenaan
- ³⁵ Proces-verbaal verhoor verdachte inbewaringstelling d.d. 4 november 2016, onder 6 en 7
- ³⁶ Wanneer hierna bewijsmiddelen worden opgesomd zijn deze, tenzij anders vermeld, afkomstig uit een bundel processen-verbaal met bijlagen van de politie, eenheid Den Haag, registratienummer PL1500-2017022898, niet doorgenummerd
- ³⁷ Wanneer hierna wordt verwezen naar bewijsmiddelen dan zijn deze te vinden - voor zover niet ander weergegeven – in delen van ambtsedige processen-verbaal met bijlagen van de politie, Eenheid Den Haag, registratienummer PL1500-2016123332, niet doorgenummerd, 86 pagina's
- ³⁸ Proces-verbaal aangifte, nummer PL1500-2016123111-1
- ³⁹ Proces-verbaal van verhoor aangever, nummer PL1500-2016123111-16
- ⁴⁰ Proces-verbaal van aanhouding Verdachte 3, PL1500-2016123332-2 en proces-verbaal van aanhouding Verdachte 4, PL1500-2016123111-5
- ⁴¹ Proces-verbaal verhoor minderjarige verdachte Verdachte 3, PL1500-2016123332-5
- ⁴² Proces-verbaal verhoor minderjarige verdachte Verdachte 3, PL1500-2016123332-19
- ⁴³ Proces-verbaal verhoor minderjarige verdachte, PL1500-2016123111-9
- ⁴⁴ Proces-verbaal van bevindingen, PL1500-2016123332-16
- ⁴⁵ Proces-verbaal van bevindingen PL1500-2016123111-14
- ⁴⁶ Verklaring van de verdachte ter terechtzitting d.d. 1 oktober 2018
- ⁴⁷ Wanneer hieronder bewijsmiddelen met paginanummers worden opgesomd zijn deze, tenzij anders vermeld, afkomstig uit een bundel processen-verbaal met bijlagen van de politie, eenheid Den Haag, registratienummer PL1500-2017077748, doorgenummerd p. 1 tot en met 78.
-

505

Besluit van 18 december 2019, houdende regels over de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen (Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister voor Rechtsbescherming van 16 oktober 2019, Directie Wetgeving en Juridische Zaken, nr. 2725937;

Gelet op de artikelen 493, zesde lid, 6:1:15, 6:2:9, 6:2:14, 6:2:21, 6:3:6, 6:3:13, 6:4:8, 6:4:19, 6:5:3, 6:6:18 en 6:7:8 van het Wetboek van Strafvordering en artikel 74, vijfde lid, van het Wetboek van Strafrecht;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van 6 december 2019, nr. W16.19.0327/II);

Gezien het nader rapport van Onze Minister voor Rechtsbescherming van 13 december 2019, Directie Wetgeving en Juridische Zaken, nr. 2770068;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1:1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- *contactpersoon*: degene die handelt namens de instelling of organisatie waar een taakstraf wordt verricht;
- *gedragsbeïnvloedende maatregel*: de maatregel, bedoeld in artikel 77w van het Wetboek van Strafrecht;
- *gedragsinterventie*: een gestructureerd geheel van methodische handelingen gericht op de beïnvloeding van gedrag of omstandigheden van de jeugdige, met als doel het voorkomen van recidive;
- *inrichting*: een inrichting als bedoeld in artikel 1 van de Penitentiaire beginselenwet of artikel 1 van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen;
- *instelling*: een instelling als bedoeld in artikel 1 van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden;
- *jeugdige*: een persoon ten aanzien van wie recht is gedaan overeenkomstig de artikelen 77g tot en met 77gg van het Wetboek van Strafrecht;

- *jeugdige taakgestrafte*: een taakgestrafte ten aanzien van wie recht is gedaan overeenkomstig de artikelen 77g tot en met 77gg van het Wetboek van Strafrecht;
- *jeugdreclassering*: een gecertificeerde instelling als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet, bij de uitvoering van jeugdreclassering;
- *ontnemingsaanwijzing*: de aanwijzing, bedoeld in artikel 257a, derde lid, onder c, van de wet;
- *ontnemingsmaatregel*: de maatregel, bedoeld in artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht;
- *Onze Minister*: Onze Minister voor Rechtsbescherming;
- *projectplaats*: de plaats bij een instelling of organisatie waar de taakstraf wordt uitgevoerd;
- *raad voor de kinderbescherming*: de raad, bedoeld in artikel 238, eerste lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;
- *reclassering*: een reclasseringsinstelling als bedoeld in artikel 1, onder b, van de Reclasseringsregeling 1995;
- *schadevergoedingsmaatregel*: de maatregel, bedoeld in de artikelen 36f en 77h, vierde lid, onder e, van het Wetboek van Strafrecht en artikel 257a, tweede lid, onder d, van de wet;
- *schikking*: een schriftelijke schikking als bedoeld in artikel 511c van de wet;
- *scholings- en trainingsprogramma*: een programma als bedoeld in artikel 3 van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen;
- *stortingsaanwijzing*: de aanwijzing, bedoeld in artikel 257a, derde lid, onder d, van de wet;
- *stortingsvoorwaarde*: de voorwaarde, bedoeld in artikel 14c, tweede lid, onder 3° of 4° van het Wetboek van Strafrecht, artikel 13, derde lid, van de Gratiwet of artikel 80, derde lid, van de wet;
- *taakgestrafte*: degene aan wie een taakstraf is opgelegd;
- *transactie*: een of meer van de gestelde voorwaarden, bedoeld in artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht;
- *uitvoerder taakstraffen*: de medewerker van de reclassering of de raad voor de kinderbescherming die is belast met begeleiding en toezicht in het kader van de tenuitvoerlegging van een taakstraf;
- *voorwaardelijke veroordeling*: veroordeling waarbij de straf of maatregel geheel of gedeeltelijk niet zal worden ten uitvoer gelegd, tenzij de rechter later anders beveelt;
- *vrijheidsstraf*: gevangenisstraf, hechtenis, militaire detentie en jeugddetentie, alsmede de tenuitvoerlegging van een voorwaardelijke vrijheidsstraf of van het voorwaardelijke deel van een vrijheidsstraf;
- *wet*: het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 1:2

1. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over de volgorde waarin straffen en maatregelen ten uitvoer worden gelegd.
2. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over:
 - a. een persoonsgerichte invulling van de tenuitvoerlegging;
 - b. het geven van een last tot aanhouding;
 - c. de vorm van het advies van het openbaar ministerie aan Onze Minister over tijdens de tenuitvoerlegging te nemen besluiten;
 - d. de bevoegdheid van Onze Minister, bedoeld in artikel 6:1:11 van de wet.

HOOFDSTUK 2 VRIJHEIDSBENEMENDE SANCTIES

TITEL 2.1 VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING

Artikel 2:1

1. Het openbaar ministerie beslist of aan de voorwaardelijke invrijheidstelling bijzondere voorwaarden worden verbonden. Tevens beslist het openbaar ministerie of aan de voorwaarden elektronisch toezicht wordt verbonden.

2. Indien bijzondere voorwaarden aan de voorwaardelijke invrijheidstelling worden verbonden, geeft het openbaar ministerie of Onze Minister opdracht aan de reclassering om toezicht te houden op de naleving en om de veroordeelde ten behoeve daarvan te begeleiden. Indien het openbaar ministerie de opdracht geeft, wordt Onze Minister hierover geïnformeerd.

3. Het openbaar ministerie houdt rekening met de adviezen ontvangen van de reclassering en de directeur van de inrichting waar de veroordeelde staat ingeschreven.

4. De adviezen van de reclassering en de directeur van de inrichting vermelden welke voorwaarden worden voorgesteld en de redenen waarom deze voorwaarden worden voorgesteld. De adviezen kunnen vermelden of het aangewezen is aan enige voorwaarde elektronisch toezicht te verbinden.

5. De adviezen vermelden voorts het standpunt van de veroordeelde over de voorgestelde voorwaarden.

6. Bij de beslissing houdt het openbaar ministerie rekening met voorwaarden die de veroordeelde eventueel in een ander kader zijn opgelegd en waarvan de proeftijd aanvangt of wordt voortgezet op het moment van voorwaardelijke invrijheidstelling. In het advies van de reclassering wordt hieraan aandacht besteed.

Artikel 2:2

1. De beslissing om bijzondere voorwaarden te stellen wordt gemotiveerd.

2. De veroordeelde wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk door het openbaar ministerie op de hoogte gesteld van de beslissing. Een afschrift van de beslissing wordt aan Onze Minister verzonden.

Artikel 2:3

1. Het openbaar ministerie vult de bijzondere voorwaarden aan, wijzigt ze of heft ze op indien de naleving door de veroordeelde of overige omstandigheden daartoe aanleiding geven.

2. Het openbaar ministerie stelt de veroordeelde zo spoedig mogelijk schriftelijk op de hoogte van een aanvulling, wijziging of opheffing van de bijzondere voorwaarden. Een afschrift van de beslissing wordt aan Onze Minister verzonden.

Artikel 2:4

Indien de directeur van de inrichting van oordeel is dat een jeugdige aan wie jeugddetentie is opgelegd voorwaardelijk in vrijheid behoort te worden gesteld, doet hij daaromtrent een gemotiveerd voorstel aan het openbaar ministerie.

Artikel 2:5

1. Het openbaar ministerie brengt een beslissing van de rechter tot voorwaardelijke invrijheidstelling van een jeugdige aan wie jeugddetentie is opgelegd, onverwijld ter kennis van Onze Minister ten behoeve van de tenuitvoerlegging, onder mededeling van de aan de jeugdige opgelegde voorwaarden en het begin en het einde van de proeftijd.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op het mededelen van beslissingen krachtens de artikelen 6:6:19, eerste lid, onder a en b, 6:6:21, eerste en tweede lid, en 6:6:32 van de wet.

TITEL 2.2 SCHORSING VAN DE VOORLOPIGE HECHTENIS BIJ JEUGDIGEN

Artikel 2:6

1. Bij schorsing van het bevel tot voorlopige hechtenis bij jeugdigen kan de rechter één of meer van de volgende bijzondere voorwaarden aan de schorsing verbinden:

a. zich gedurende een door de rechter te bepalen termijn houden aan de aanwijzingen van de reclassering of de jeugdreclassering, ook indien deze aanwijzingen inhouden dat de jeugdige zich onder behandeling van een bepaalde deskundige of instantie zal stellen;

b. het aanvaarden van intensieve begeleiding;

c. het volgen van een leerproject van ten hoogste 120 uren;

d. op een bepaald tijdstip of gedurende een bepaalde periode op een bepaalde locatie aanwezig zijn;

e. zich op bepaalde tijdstippen melden bij een bepaalde instantie;

f. een verbod contact te leggen of te laten leggen met bepaalde personen of instellingen;

g. een verbod zich op of in de directe omgeving van een bepaalde locatie te bevinden;

h. een verbod op het gebruik van verdovende middelen of alcohol en de verplichting ten behoeve van de naleving van dit verbod mee te werken aan bloedonderzoek of urineonderzoek;

i. andere voorwaarden, het gedrag van de jeugdige betreffende.

2. Een behandeling als bedoeld in het eerste lid, onder a, of de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onder i, kunnen geheel of gedeeltelijk bestaan uit een vorm van jeugdhulp als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet, indien het college van burgemeester en wethouders een besluit heeft genomen tot het treffen van een voorziening op het gebied van jeugdhulp als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de Jeugdwet.

3. De rechter kan de werking van de voorwaarden beperken tot een bij de beslissing tot schorsing van het bevel tot voorlopige hechtenis te bepalen tijdsduur, met dien verstande dat een behandeling als bedoeld in het eerste lid, onder a, de begeleiding als bedoeld in het eerste lid, onder b, en een voorwaarde als bedoeld in het eerste lid, onder i, ten hoogste zes maanden kunnen duren. Aan een bijzondere voorwaarde kan elektronisch toezicht worden verbonden.

4. De in artikel 493, zesde lid, van de wet bedoelde instemming moet blijken uit een door de jeugdige ondertekende verklaring, waarin de aard en inhoud van de voorwaarden zijn omschreven. De instemming van de jeugdige kan eveneens blijken uit het proces-verbaal van de terechtzitting.

TITEL 2.3 HET NETWERK- EN HET TRAJECTBERAAD VOOR JEUGDIGEN

Artikel 2:7

1. Er wordt voorzien in nazorg bij jeugdigen middels begeleiding en ondersteuning tijdens en na verblijf in een inrichting.

2. De nazorg heeft tot doel de voorbereiding van de terugkeer in de samenleving en het bevorderen van de geleidelijke overgang bij deze terugkeer.

3. Indien de nazorg wordt vormgegeven via het trajectberaad, nemen daaraan deel:

- a. een vertegenwoordiger van de raad voor de kinderbescherming, tevens voorzitter;
- b. een vertegenwoordiger van de jeugdreclassering of de reclassering;
- c. een vertegenwoordiger van de inrichting waarin de jeugdige verblijft of heeft verbleven; en
- d. een vertegenwoordiger van de gemeente waar de jeugdige zal verblijven na zijn verblijf in de inrichting.

TITEL 2.4 PLAATSING IN EEN INRICHTING VOOR JEUGDIGEN

§1. Algemene bepalingen

Artikel 2:8

1. Omtrent de jeugdige aan wie de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen is opgelegd, worden door of vanwege de directeur van de inrichting aantekeningen gehouden.

2. De aantekeningen bevatten in elk geval:

- a. zo volledig mogelijke gegevens betreffende de afkomst en het verleden;
- b. gegevens omtrent de lichamelijke en geestelijke toestand bij binnenkomst;
- c. de voortgang in het perspectiefplan;
- d. gegevens omtrent belangrijke voorvallen gedurende het verblijf in de inrichting.

Artikel 2:9

1. De reclassering of de jeugdreclassering, belast met de begeleiding en het toezicht, bedoeld in artikel 10, tweede lid, van het Reglement justitiële jeugdinrichtingen, kan aan de directeur van de inrichting een voorstel doen tot wijziging of opheffing van de voorwaarden die zijn verbonden aan de deelname aan het scholings- en trainingsprogramma.

2. De reclassering of de jeugdreclassering, belast met de begeleiding en het toezicht, bedoeld in artikel 10, tweede lid, van het Reglement justitiële jeugdinrichtingen, dient desgevraagd de directeur van de inrichting en Onze Minister van advies.

3. Indien de directeur van de inrichting het voorstel of het advies volgt en dit gevolgen heeft voor het toezicht op de naleving, wordt Onze Minister hierover geïnformeerd.

Artikel 2:10

1. De maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen kan te allen tijde door Onze Minister voorwaardelijk of onvoorwaardelijk worden beëindigd indien het doel van de maatregel is bereikt of beter op andere wijze kan worden bereikt.

2. De beslissing tot voorwaardelijke beëindiging wordt genomen op voorstel van de directeur van de inrichting.

3. De beslissing kan ook ambtshalve worden genomen, doch slechts nadat de directeur van de inrichting is gehoord.

4. De reclassering of de jeugdreclassering, belast met de begeleiding en het toezicht, bedoeld in artikel 10, tweede lid, van het Reglement justitiële jeugdinrichtingen, kan aan Onze Minister een voorstel doen tot het voorwaardelijk beëindigen van de maatregel. Dit voorstel wordt gedaan aan Onze Minister door tussenkomst van de directeur van de inrichting.

Artikel 2:11

1. Onze Minister wijst in de beslissing tot voorwaardelijke beëindiging de reclassering of de jeugdreclassering aan die met de begeleiding van de jeugdige en het toezicht op de naleving van de voorwaarden is belast.

2. De reclassering of de jeugdreclassering ontvangt mededeling van de beëindiging van de maatregel en de voorwaarden waaronder deze is verleend.

Artikel 2:12

Aan een beslissing tot voorwaardelijke beëindiging worden, behoudens nader te stellen bijzondere voorwaarden, de volgende algemene voorwaarden verbonden:

a. dat de jeugdige zich gedraagt overeenkomstig de aanwijzingen van de reclassering of de jeugdreclassering en ter zake alle verlangde inlichtingen zal verschaffen;

b. dat de jeugdige tevoren melding doet aan de reclassering of de jeugdreclassering van een verandering in de woon-, onderwijs- of werksituatie; en

c. dat de jeugdige zich niet schuldig maakt aan een strafbaar feit.

Artikel 2:13

Onze Minister doet aan de jeugdige ten aanzien van wie de maatregel voorwaardelijk is beëindigd door tussenkomst van de directeur van de inrichting een beschikking toekomen, waarin de voorwaarden zijn vermeld die aan de beëindiging zijn verbonden.

Artikel 2:14

1. Indien Onze Minister de maatregel voorwaardelijk of onvoorwaardelijk beëindigt, stelt hij zo spoedig mogelijk de directeur van de inrichting, de raad voor de kinderbescherming en het openbaar ministerie van die beslissing in kennis. Indien de beëindiging voorwaardelijk is verleend, deelt hij daarbij de voorwaarden mede.

2. Indien de beslissing strekt tot onvoorwaardelijke beëindiging van de maatregel ten aanzien van een jeugdige aan wie reeds voorwaardelijke beëindiging was verleend, brengt Onze Minister de beslissing tevens ter kennis van de reclassering of de jeugdreclassering.

Artikel 2:15

1. Indien voorwaarden zijn verbonden aan de beëindiging, doet het openbaar ministerie onverwijld mededeling aan Onze Minister en de reclassering of de jeugdreclassering van:
 - a. elk ter zijner kennis gekomen misdrijf dat de jeugdige heeft begaan of vermoedelijk heeft begaan; en
 - b. elk ter zijner kennis gekomen overtreding van de voorwaarden door de jeugdige.
2. Onze Minister doet aan de reclassering of de jeugdreclassering onverwijld mededeling van elke vrijheidsbeneming van de jeugdige door het daartoe bevoegde gezag.

Artikel 2:16

1. Indien de jeugdige de gestelde voorwaarden overtreedt, zendt de reclassering of de jeugdreclassering aan Onze Minister een voorstel tot intrekking of schorsing van de voorwaardelijke beëindiging dan wel een bericht waaruit blijkt om welke redenen die intrekking of schorsing niet, of nog niet, geraden wordt geacht.
2. Een voorstel tot intrekking kan tevens worden gedaan indien een ander belang van de jeugdige dit vordert.
3. Een voorstel of bericht als bedoeld in het eerste lid kan ook door het openbaar ministerie aan Onze Minister worden gezonden.

Artikel 2:17

Indien Onze Minister besluit tot intrekking of schorsing van de voorwaardelijke beëindiging, stelt hij de reclassering of de jeugdreclassering, het openbaar ministerie en de directeur van de inrichting van zijn beslissing in kennis.

§3. Verlenging van de maatregel

Artikel 2:18

1. Uiterlijk drie maanden voordat de maatregel voorwaardelijk eindigt op grond van artikel 6:2:22, eerste lid, van de wet, maakt de directeur van de inrichting binnen een maand, te rekenen vanaf voornoemd tijdstip, een schriftelijk, met redenen omkleed, gedagtekend en ondertekend advies op en zendt dit aan Onze Minister. Het advies betreft:
 - a. de wenselijkheid van de verlenging van de maatregel; en
 - b. de termijn waarover, naar zijn mening, de verlenging zich zou moeten uitstrekken.
2. Bij het advies wordt een afschrift overgelegd van de aantekeningen omtrent de lichamelijke en geestelijke gesteldheid van de jeugdige.
3. Indien in het geval, bedoeld in het eerste lid, de jeugdige op grond van een scholings- en trainingsprogramma of een voorwaardelijke beëindiging als bedoeld in artikel 6:2:22, eerste lid, van de wet, buiten de inrichting verblijft, voegt de directeur van de inrichting bij zijn advies tevens de beschouwingen van de reclassering of de jeugdreclassering inzake de wenselijkheid van de verlenging van de maatregel.
4. Onze Minister zendt het advies met bijlagen aan het openbaar ministerie.

Artikel 2:19

1. Het openbaar ministerie doet Onze Minister zo spoedig mogelijk mededeling:
 - a. van zijn eventuele beslissing geen vordering tot verlenging van de

maatregel in te dienen;

b. indien zodanige vordering wel is ingediend, van de beslissing van de rechtbank.

2. Indien de rechter de maatregel niet verlengt, stelt Onze Minister zo spoedig mogelijk de directeur van de inrichting en de reclassering of jeugdreclassering van die beslissing in kennis.

3. Indien de beslissing tot niet verlenging van de maatregel ziet op een jeugdige ten aanzien van wie reeds een beslissing tot voorwaardelijke beëindiging van de maatregel was genomen, brengt Onze Minister deze beslissing tevens ter kennis van de reclassering of de jeugdreclassering.

§4. Voorwaardelijke beëindiging van rechtswege

Artikel 2:20

Bij het indienen van een vordering als bedoeld in artikel 6:6:32 van de wet, legt het openbaar ministerie de beschouwingen over van de reclassering of de jeugdreclassering over de wijze waarop de jeugdige de voorwaarden, bedoeld in artikel 77ta, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, heeft nageleefd.

Artikel 2:21

1. Het openbaar ministerie brengt een vordering als bedoeld in artikel 6:6:32 van de wet ter kennis aan de raad voor de kinderscherming.

2. Onze Minister brengt een beslissing als bedoeld in artikel 6:6:32 van de wet ter kennis aan de raad voor de kinderscherming en een beslissing als bedoeld in artikel 6:6:32, derde lid, onder b, van de wet onverwijld ter kennis aan de selectiefunctionaris.

§5. Omzetting van de maatregel

Artikel 2:22

1. Het openbaar ministerie brengt een vordering als bedoeld in artikel 6:6:33, eerste lid, van de wet ter kennis aan de raad voor de kinderscherming.

2. Onze Minister brengt een beslissing als bedoeld in artikel 6:6:33, eerste lid, van de wet onverwijld ter kennis aan de raad voor de kinderscherming en de selectiefunctionaris.

TITEL 2.5 DELEGATIE

Artikel 2:23

Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over de gevallen waarin een veroordeelde door Onze Minister wordt opgeroepen zich op een bepaalde datum te melden bij de inrichting.

HOOFDSTUK 3 VRIJHEIDSBEPERKENDE SANCTIES EN VOORWAARDEN

TITEL 3.1 TOEZICHT OP DE NALEVING VAN VOORWAARDEN

Artikel 3:1

1. Het openbaar ministerie kan de reclassering en de jeugdreclassering aanwijzingen geven omtrent het toezicht op de naleving van voorwaarden, voor zover zij daarmee zijn belast.

2. Het toezicht op de naleving van voorwaarden kan te allen tijde worden beëindigd door het openbaar ministerie of Onze Minister na overleg met de reclassering of de jeugdreclassering. Het openbaar ministerie stelt de veroordeelde zo spoedig mogelijk op de hoogte van de beëindiging van het toezicht.

Artikel 3:2

1. De reclassering of de jeugdreclassering die is belast met het toezicht, draagt er zorg voor dat de verplichtingen worden vastgelegd waaraan de veroordeelde zich in het kader van het toezicht heeft te houden.

2. De reclassering of de jeugdreclassering draagt er zorg voor dat het toezicht aanvangt:

a. bij een voorwaardelijke veroordeling: binnen een termijn van dertig dagen na het ingaan van de proeftijd, dan wel binnen een termijn van zeven dagen na het ingaan van de proeftijd, indien de rechter dadelijke uitvoerbaarheid heeft bevolen;

b. bij een voorwaardelijke veroordeling van een jeugdige: binnen een termijn van vijf dagen na het ingaan van de proeftijd, dan wel binnen een termijn van drie dagen na het ingaan van de proeftijd, indien de rechter dadelijke uitvoerbaarheid heeft bevolen;

c. bij een voorwaardelijke invrijheidstelling: zodra de veroordeelde voorwaardelijk in vrijheid wordt gesteld;

d. bij anderszins gestelde voorwaarden: zo spoedig mogelijk nadat de beslissing tot het stellen van voorwaarden is genomen.

Artikel 3:3

1. De veroordeelde volgt de aanwijzingen en opdrachten op die door de reclassering of de jeugdreclassering worden gegeven in het kader van het toezicht.

2. De veroordeelde geeft veranderingen in de woon-, onderwijs- of werksituatie onmiddellijk door aan de reclassering of de jeugdreclassering.

Artikel 3:4

1. Zo spoedig mogelijk na de melding van de reclassering of de jeugdreclassering dat de veroordeelde een voorwaarde niet naleeft, brengt de reclassering of de jeugdreclassering advies uit aan het openbaar ministerie of de melding naar haar oordeel aanleiding zou kunnen geven tot een of meer van de volgende maatregelen:

a. het aanvullen, wijzigen of opheffen van de voorwaarden;

b. het verkorten of verlengen van de proeftijd;

c. het alsnog ten uitvoer leggen van de voorwaardelijk niet ten uitvoer gelegde straf of maatregel.

2. Een afschrift van het advies wordt aan Onze Minister verzonden.

Artikel 3:5

1. Met het oog op het beëindigen van het toezicht stuurt de reclassering of de jeugdreclassering een afloopbericht aan het openbaar ministerie en Onze Minister, zo spoedig mogelijk nadat de proeftijd is geëindigd.

2. In het afloopbericht kan het feitelijk verloop van het toezicht worden aangegeven.

TITEL 3.2 TAAKSTRAFFEN

§1. Inhoud van de taakstraf

Artikel 3:6

Onverminderd de taken en bevoegdheden van Onze Minister en het openbaar ministerie ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de taakstraf, zijn de reclassering en de raad voor de kinderbescherming belast met de zorg voor het aanbod van projectplaatsen.

Artikel 3:7

Projectplaatsen voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a. het te verrichten werk is additioneel, er mag geen sprake zijn van het bezetten van arbeidsplaatsen die anders ter beschikking zouden komen van de reguliere arbeidsmarkt;
- b. het werk dient zo veel mogelijk een publiek doel;
- c. de werkzaamheden zijn zinvol en in voldoende mate aanwezig;
- d. er is een contactpersoon aangewezen die ter plaatse verantwoordelijk is voor de gang van zaken rond het verrichten van de taakstraf;
- e. er is voorzien in begeleiding, de veroordeelde mag niet langdurig alleen zijn werkzaamheden uitvoeren;
- f. er wordt voldaan aan regelgeving omtrent arbeidsomstandigheden en andere veiligheidsvoorschriften;
- g. werkzaamheden waarvoor bijzondere deskundigheid is vereist of die bijzondere risico's met zich meebrengen die niet aansluiten bij de werkervaring van de taakgestrafte, worden niet opgedragen;
- h. er wordt terughoudend omgegaan met het plaatsen van taakgestraften op posities waar geldhandelingen worden verricht of de taakgestrafte toegang heeft tot alcohol, drugs of medicijnen;
- i. de contactpersoon controleert de taakgestrafte en geeft onregelmatigheden, het aantal gewerkte uren en de getoonde inzet op basis van afspraken met de uitvoerder taakstraffen door aan de reclassering of de raad voor de kinderbescherming.

Artikel 3:8

1. Indien de reclassering of de raad voor de kinderbescherming de inrichting van een nieuwe projectplaats overweegt, wordt een voorstel daartoe voorgelegd aan Onze Minister.

2. Van de beoogde projectplaats wordt een omschrijving gemaakt. Deze bevat ten minste de naam van de instelling of organisatie, het doel van de instelling of organisatie, de aard van de werkzaamheden die kunnen worden verricht, de wijze van begeleiding van de taakgestrafte en een verklaring omtrent de bereidheid van de instelling of organisatie om controlerende taken uit te voeren.

3. Onze Minister toetst het voorstel en de geschiktheid van de aanbieder van de projectplaats en beslist binnen een maand na de indiening van het voorstel.

Artikel 3:9

1. Projecten voor het verrichten van arbeid tot herstel van de door het strafbare feit aangerichte schade, als bedoeld in artikel 77h, tweede lid, onderdeel a, van het Wetboek van Strafrecht, voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a. de jeugdige taakgestrafte beschikt over de vaardigheden om de schade te herstellen;

b. op de plaats waar de schade wordt hersteld is voorzien in begeleiding van de werkzaamheden en het houden van toezicht op de jeugdige taakgestrafte.

2. Herstel bij particulieren kan alleen plaatsvinden als wordt voorzien in begeleiding en toezicht door de raad voor de kinderbescherming.

Artikel 3:10

1. Leerprojecten voor jeugdigen voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a. een omschrijving van de doelstelling en de te volgen methodieken;
- b. een omschrijving van de doelgroep;
- c. een omschrijving van het aantal uren dat het project omvat en de te verrichten activiteiten;

d. er is voorzien in een correctiesysteem, waarbij de voorziene correctie dient te voldoen aan de eisen van proportionaliteit en zorgvuldigheid;

2. De reclassering en de raad voor de kinderbescherming zijn belast met de zorg voor een adequate opleiding van de begeleiders van het leerproject.

3. De reclassering en de raad voor de kinderbescherming zijn belast met de zorg voor een kwaliteitssysteem leerprojecten, waarbij aandacht wordt besteed aan de omstandigheid dat de begeleider over voldoende kwalificaties beschikt en een toetsing plaatsvindt van de effecten van de gehanteerde methoden en activiteiten in een leerproject.

Artikel 3:11

1. Indien de reclassering of de raad voor de kinderbescherming de inrichting van een nieuw leerproject overweegt, wordt een voorstel daartoe voorgelegd aan Onze Minister.

2. Van het beoogde project wordt een omschrijving gemaakt. Deze bevat ten minste de in artikel 3:10, eerste lid, onder a tot en met d bedoelde onderdelen, alsmede de bij het leerproject betrokken organisaties, een gemotiveerde schatting van het aantal deelnemers en een omschrijving van de wijze waarop de werkwijze en de resultaten van het project zullen worden geëvalueerd.

3. Onze Minister beslist binnen een maand na de indiening van het voorstel.

Artikel 3:12

1. De reclassering en de raad voor de kinderbescherming dragen er zorg voor dat de rechter, het openbaar ministerie, Onze Minister, de taakgestrafte en diens raadsman zich steeds op de hoogte kunnen stellen van gegevens omtrent de beschikbare projectplaatsen, de aard van de te verrichten werkzaamheden en de te volgen leerprojecten.

2. Indien een project naar het oordeel van de reclassering of de raad voor de kinderbescherming niet langer aan de gestelde eisen voldoet, meldt de reclassering onderscheidenlijk de raad voor de kinderbescherming dit aan Onze Minister. Tenzij Onze Minister binnen een maand anders beslist, vervalt na afloop van die termijn het project.

3. Onze Minister kan, na overleg met de reclassering onderscheidenlijk de raad voor de kinderbescherming, een project doen vervallen.

§2. Plaatsing taakgestrafte

Artikel 3:13

1. Nadat de reclassering of de raad voor de kinderbescherming daartoe opdracht van Onze Minister heeft ontvangen, zorgt de reclassering onderscheidenlijk de raad voor de kinderbescherming ervoor dat de

taakstraf in overeenstemming met de rechterlijke uitspraak of de strafbeschikking ten uitvoer wordt gelegd. Indien dit niet mogelijk blijkt, stelt de reclassering onderscheidenlijk de raad voor de kindbescherming Onze Minister en het openbaar ministerie daarvan onverwijld in kennis.

2. Indien een taakstraf bestaat uit een werkstraf en een leerstraf, worden deze voor de tenuitvoerlegging als afzonderlijke projecten aangemerkt.

Artikel 3:14

1. Na ontvangst van de in artikel 3:13, eerste lid, bedoelde opdracht roept de uitvoerder taakstraffen de taakgestrafte zo spoedig mogelijk op voor een intakegesprek. Bij een jeugdige taakgestrafte kunnen tevens de ouders of voogd van de taakgestrafte worden opgeroepen.

2. Wanneer de taakgestrafte niet reageert op de oproep en is vastgesteld dat het daarop vermelde adres niet afwijkt van dat waarop betrokkene staat ingeschreven in de basisregistratie personen, wordt opnieuw een oproep gedaan, vergezeld van de mededeling dat bij niet verschijnen de zaak wordt gezonden aan het openbaar ministerie. Indien op de tweede oproep niet wordt gereageerd, wordt daarvan melding gemaakt aan Onze Minister en het openbaar ministerie.

3. In het intakegesprek stelt de uitvoerder taakstraffen de taakgestrafte op de hoogte van de regels, rechten en plichten die gelden bij de tenuitvoerlegging van een taakstraf.

4. Bij het bepalen van de feitelijke werkzaamheden of verplichtingen houdt de uitvoerder taakstraffen rekening met het gepleegde delict, de capaciteiten, mogelijkheden en specifieke omstandigheden van de taakgestrafte, alsmede de reisafstand tot de projectplaats. De reistijd bedraagt in totaal niet meer dan drie uren per dag. De dagen waarop aan het project wordt deelgenomen en de aanvang- en eindtijden, worden in overleg met de taakgestrafte vastgesteld. Pauzes en reistijden tellen niet mee voor de taakstrafuren.

5. Voorafgaand aan de aanvang van de deelname aan het project vindt een gesprek plaats tussen de jeugdige taakgestrafte, de uitvoerder taakstraffen en de contactpersoon, waarbij in ieder geval wordt ingegaan op de huisregels van de projectplaats, de vaststelling en uitleg van de werkzaamheden of het leerproject en de aanvangsdatum. Bij de andere taakgestraften kan dit gesprek plaatsvinden voorafgaand aan de aanvang van de deelname aan een project.

6. Voorafgaand aan de aanvang van de deelname aan het project wordt de beslissing van de uitvoerder taakstraffen tot plaatsing schriftelijk vastgelegd en voor akkoord ondertekend door de taakgestrafte. De taakgestrafte wordt een afschrift van de beslissing ter beschikking gesteld.

Artikel 3:15

Nadat de taakstraf is verricht, stuurt de uitvoerder taakstraffen zo spoedig mogelijk een afloopbericht aan Onze Minister.

§3. Uitvoerder taakstraffen

Artikel 3:16

De uitvoerder taakstraffen houdt toezicht op de verrichtingen van de taakgestrafte en de omstandigheden waaronder deze plaatsvinden. Het toezicht omvat ook de veiligheid, de gezondheid en de arbeidsomstandigheden op de projectplaats en de redelijkheid van de opgedragen werkzaamheden of opgelegde verplichtingen.

Artikel 3:17

1. De uitvoerder taakstraffen kan ambtshalve of op verzoek van het openbaar ministerie mede de volgende beslissingen nemen:
 - a. de beslissing om in bijzondere gevallen de projectplaats of de aard van de werkzaamheden te wijzigen;
 - b. de beslissing, bedoeld in artikel 3:19, tot het geven van een waarschuwing indien de taakstraf niet naar behoren wordt uitgevoerd;
 - c. de beslissing, bedoeld in artikel 3:20, tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de taakstraf, met advies aan het openbaar ministerie tot het voortijdig beëindigen van de tenuitvoerlegging van de taakstraf.
2. Alvorens een beslissing wordt genomen, wordt de taakgestrafte, zo mogelijk, door de uitvoerder taakstraffen gehoord.
3. De beslissing wordt schriftelijk vastgelegd, gedagtekend en gemotiveerd. Bij de rapportage aan het openbaar ministerie worden de beslissing en, indien kenbaar gemaakt, het standpunt van de taakgestrafte gevoegd. De uitvoerder taakstraffen rapporteert zo spoedig mogelijk aan het openbaar ministerie en Onze Minister. Een afschrift van de rapportage en de bijbehorende stukken wordt aan de taakgestrafte ter beschikking gesteld.

Artikel 3:18

- Bijzondere gevallen als bedoeld in artikel 3:17, eerste lid, onder a, kunnen zijn:
- a. onvoldoende beschikbaarheid van werk;
 - b. een onoplosbaar conflict op de projectplaats;
 - c. ongeschiktheid van de taakgestrafte voor het werk; of
 - d. het niet aansluiten van verplichtingen bij de specifieke omstandigheden van de taakgestrafte.

Artikel 3:19

De uitvoerder taakstraffen geeft ten hoogste eenmaal een waarschuwing aan de taakgestrafte wegens het niet naar behoren verrichten van de taakstraf.

Artikel 3:20

1. De uitvoerder taakstraffen kan de tenuitvoerlegging van de taakstraf opschorten indien de taakgestrafte na een waarschuwing de taakstraf wederom niet naar behoren verricht of na een ernstige misdraging van de zijde van de taakgestrafte. De uitvoerder taakstraffen stelt het openbaar ministerie onverwijld van deze beslissing op de hoogte, met het advies de tenuitvoerlegging van de taakstraf te beëindigen. Een afschrift van het advies wordt aan Onze Minister verzonden.
2. Het openbaar ministerie neemt zo spoedig mogelijk na de ontvangst van het advies een beslissing als bedoeld in de artikelen 6:3:2 of 6:3:3 van de wet.

§4. Taakgestrafte

Artikel 3:21

De taakgestrafte kan door de uitvoerder taakstraffen worden opgedragen zich door een door de uitvoerder taakstraffen aan te wijzen keuringsarts medisch te laten keuren voordat het verrichten van de taakstraf aanvangt, indien de werkzaamheden dit vereisen, de taakgestrafte medische klachten heeft of arbeidsongeschikt is.

Artikel 3:22

1. Voorafgaand aan de plaatsing wordt overeengekomen op welke tijdstippen de taakgestrafte de taakstraf zal verrichten. Hierbij kan van de taakgestrafte die werkt, worden verlangd dat hij vrije dagen opneemt.
2. Indien de taakgestrafte een uitkering ontvangt, stelt hij de uitkeringsinstantie op de hoogte van de taakstraf.

Artikel 3:23

De taakgestrafte geeft veranderingen in de woon-, onderwijs- of werksituatie of contactgegevens onmiddellijk door aan de uitvoerder taakstraffen.

Artikel 3:24

1. De taakgestrafte volgt de aanwijzingen en opdrachten op die in het kader van de tenuitvoerlegging van de taakstraf worden gegeven door de uitvoerder taakstraffen of, namens deze, door de contactpersoon.
2. De taakgestrafte zorgt zelf voor werkkleding, tenzij door de contactpersoon anders is voorgeschreven.

Artikel 3:25

1. De taakgestrafte doet van ziekte of bijzondere omstandigheden die een reden kunnen zijn voor verzuim terstond mededeling aan de contactpersoon en de uitvoerder taakstraffen. Bij bijzondere omstandigheden wordt, behoudens onvoorziene omstandigheden, toestemming voor het verzuim gevraagd aan de uitvoerder taakstraffen.
2. De taakgestrafte kan bij ziekte worden verplicht een door de uitvoerder taakstraffen aan te wijzen keuringsarts te bezoeken of in te stemmen met een bezoek van een keuringsarts.
3. Verzuimde uren worden ingehaald, ook in geval van ziekte.

TITEL 3.3 GEDRAGSBEÏNVLOEDENDE MAATREGEL

Artikel 3:26

1. Het programma, bedoeld in artikel 77w, derde lid, van het Wetboek van Strafrecht, kan mede bestaan uit een of meer gedragsinterventies.
2. Indien de maatregel betreffende het gedrag van de jeugdige gezamenlijk met een vrijheidsbenemende straf wordt opgelegd, voorziet het programma, bedoeld in artikel 77w, derde lid, van het Wetboek van Strafrecht, in ieder geval in begeleiding van de jeugdige bij een verantwoorde terugkeer in de samenleving. De rechter neemt in zijn vonnis zodanige bepalingen op als hij voor de juiste uitvoering van die begeleiding noodzakelijk acht.

TITEL 3.4 DELEGATIE

Artikel 3:27

- Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over:
- a. de voorwaarden waaraan projecten of projectplaatsen dienen te voldoen;
 - b. de uitvoering van de taakstraf en de verplichtingen van de taakgestrafte.

HOOFDSTUK 4 GELDELIJKE SANCTIES EN BIJKOMENDE STRAFFEN

TITEL 4.1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 4:1

1. Onze Minister draagt zorg voor de ondersteuning van de bevoegde ambtenaren, bedoeld in artikel 3.1 van het Besluit OM-afdoening, alsmede een lichaam of een persoon als bedoeld in artikel 4.1, onderdeel b, van het Besluit OM-afdoening, bij hun taken met betrekking tot de betaling van gelden als bedoeld in artikel 4:5.

2. Dit hoofdstuk is niet van toepassing op geldboeten die zijn opgelegd in een strafbeschikking, uitgevaardigd krachtens artikel 76 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen of artikel 10:15 van de Algemene douanewet.

TITEL 4.2 PLAATS, WIJZE EN TERMIJN VAN BETALING

Artikel 4:2

1. De betaling van een geldboete, een transactie, een schadevergoedingsmaatregel, een ontnemingsmaatregel, een ontnemingsaanwijzing, een stortingsvoorwaarde, een stortingsaanwijzing, een schikking, de geschatte waarde van niet in beslag genomen verbeurd verklaarde goederen of de kosten van openbaarmaking van een uitspraak geschiedt door storting of overschrijving van het verschuldigde bedrag op een daartoe bestemde bankrekening van Onze Minister.

2. Onze Minister bepaalt de termijn waarbinnen het verschuldigde bedrag moet zijn betaald.

3. De betaling van het op grond van artikel 6:4:2 van de wet verhoogde bedrag geschiedt binnen dertig dagen na de door Onze Minister verstuurde aanmaning.

Artikel 4:3

1. Degene die betaalt maakt daarbij op een door Onze Minister aangegeven wijze melding van de zaak waarop de betaling betrekking heeft.

2. Indien niet op de aangegeven wijze melding is gemaakt van de zaak waarop de betaling betrekking heeft, kan Onze Minister het aan hem betaalde bedrag terugstorten op de rekening waarvan het bedrag afkomstig is, of anderszins het bedrag terugbetalen aan de persoon die heeft betaald.

3. Voordat tot een terugbetaling wordt overgegaan, wordt op grond van artikel 6:1:13 van de wet nagegaan of degene die de betaling heeft verricht nog tot betaling van een geldsom is verplicht. Indien degene meerdere openstaande vorderingen heeft, wordt bij de bestemming van de gelden op de openstaande vorderingen de bij ministeriële regeling bepaalde volgorde in acht genomen.

Artikel 4:4

Onze Minister kan bepalen dat de betaling kan geschieden op een door Onze Minister aan te wijzen plaats of aan een door Onze Minister aan te wijzen persoon, dan wel door het ter plaatse overschrijven op een daartoe bestemde bankrekening.

Artikel 4:5

1. Indien krachtens de artikelen 257b en 257ba van de wet een strafbeschikking zal worden uitgevaardigd, kan de betrokken korpschef, bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, van het Besluit OM-afdoening, of het bevoegde lichaam of de bevoegde persoon, bedoeld in artikel 4.1, onderdeel b, van het Besluit OM-afdoening, bepalen dat betaling van de geldboete eveneens kan geschieden op een plaats die is aangewezen door de bevoegde ambtenaar of het bevoegde lichaam of door het ter plaatse overschrijven op een daartoe bestemde bankrekening. Betaling geschiedt in dat geval binnen een dag na die waarop het strafbare feit is ontdekt.

2. Als plaats van betaling, bedoeld in het eerste lid, wordt slechts aangewezen:

a. bij een strafbeschikking krachtens artikel 257b van de wet: een politiebureau, een gebouw van de organisatie van de bevoegde ambtenaar, bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, onderdeel b, van het Besluit OM-afdoening, of een douanekantoor of, indien de bevoegde ambtenaar een militair van de Koninklijke marechaussee is, een brigadebureau of de betrokken doorlaatpost, dan wel een tijdelijke plaats van betaling, ingesteld door of vanwege de betrokken korpschef, bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, van het Besluit OM-afdoening.

b. bij een strafbeschikking krachtens artikel 257ba van de wet: een gebouw van de organisatie van de bevoegde ambtenaar, bedoeld in artikel 4.1, onderdeel e, van het Besluit OM-afdoening, dan wel een tijdelijke plaats van betaling, ingesteld door of vanwege een lichaam of een persoon, bedoeld in artikel 4.1, onderdeel b, van het Besluit OM-afdoening.

3. Door of vanwege de korpschef, bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, van het Besluit OM-afdoening, dan wel door of vanwege het lichaam of de persoon, bedoeld in artikel 4.1, onderdeel b, van het Besluit OM-afdoening, worden ambtenaren aangewezen die zijn belast met de inning van gelden die overeenkomstig het eerste lid worden betaald.

4. De met de inning belaste ambtenaar wordt in het bezit gesteld van een lijst met de feiten waarvoor de strafbeschikking kan worden uitgevaardigd en de voor deze feiten vastgestelde tarieven. Desgevraagd verleent hij degene die betaalt inzage in deze lijst.

Artikel 4:6

Indien de bevoegdheid van artikel 257b van de wet wordt uitgeoefend gedurende de periode dat bijstand wordt verleend op grond van de artikelen 57, 58 of 59 van de Politiewet 2012, geschiedt de betaling, bedoeld in artikel 4:5, op de wijze van de politie, en geschieden de afrekening, verantwoording en controle van de ontvangen gelden door de politie.

Artikel 4:7

1. In de gevallen, bedoeld in de artikelen 4:4 en 4:5, wordt onverwijld een gedagtekend betalingsbewijs verstrekt.

2. In de gevallen, bedoeld in het eerste lid, wordt van de inning aantekening gehouden op de wijze zoals door Onze Minister is aangegeven.

3. De aantekeningen worden, uiterlijk een jaar nadat zij zijn opgemaakt, desverlangd getoond aan de personen die met het toezicht op de inning zijn belast.

TITEL 4.3 VERANTWOORDING VAN DE GELDEN

Artikel 4:8

Onze Minister draagt zorg voor de opening van een of meer afzonderlijke bankrekeningen welke bestemd zijn voor de betaling van de in artikel 4:2 bedoelde bedragen.

Artikel 4:9

1. Het formulier van het in artikel 4:7, eerste lid, bedoelde betalingsbewijs, dan wel de eisen waaraan het betalingsbewijs moet voldoen, worden vastgesteld bij ministeriële regeling.

2. De ontvangen gelden worden op de door Onze Minister aangegeven wijze overgemaakt op de daartoe bestemde bankrekeningen.

3. Bij ministeriële regeling worden nadere voorschriften vastgesteld omtrent de verstrekking en het beheer van de betalingsbewijzen, de afrekening en de verantwoording van de ontvangen gelden, alsmede de in verband daarmee te voeren administratie.

Artikel 4:10

1. De korpschef doet op de door Onze Minister te bepalen wijze jaarlijks opgave van de uitvoering van de in artikel 4:9, derde lid, bedoelde voorschriften en van de met het oog op de toepassing van dit besluit verrichte accountantscontrole.

2. Voor de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaren wordt de in het eerste lid bedoelde opgave gedaan door de betrokken korpschefs, bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, van het Besluit OM-afdoening of het betrokken lichaam of de betrokken persoon, bedoeld in artikel 4.1, onderdeel b, van het Besluit OM-afdoening.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde opgave kan achterwege blijven voor die gevallen waarin de gelden ter plaatse zijn overgemaakt op de daartoe bestemde bankrekening van Onze Minister.

TITEL 4.4 ADMINISTRATIEKOSTEN EN KOSTEN VAN VERHAAL

Artikel 4:11

Degene aan wie een geldboete wordt opgelegd, is de bij ministeriële regeling bepaalde administratiekosten verschuldigd. Op de betaling van de administratiekosten zijn de artikelen van dit besluit betreffende de betaling van de geldboete en de verantwoording van de gelden van overeenkomstige toepassing. De administratiekosten worden samen met de geldboete in rekening gebracht.

Artikel 4:12

1. De kosten van verhaal van een opgelegde geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel worden op gelijke voet als de geldboete of de maatregel verhaald op degene aan wie de geldboete of maatregel is opgelegd. Onder de kosten van verhaal zijn begrepen de invorderingskosten.

2. De kosten van verhaal, voor zover zij niet betreffen de invorderingskosten, worden berekend overeenkomstig de bij het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders vastgestelde tarieven.

3. De omvang van de invorderingskosten wordt bepaald bij ministeriële regeling.

TITEL 4.5 UITLEVERING VOORWERPEN

Artikel 4:13

De uitlevering van niet in beslag genomen verbeurd verklaarde voorwerpen, geschiedt op de door Onze Minister aangewezen plaats.

TITEL 4.6 VOORSCHOT SCHADEVERGOEDINGSMAATREGEL

Artikel 4:14

1. Overeenkomstig artikel 6:4:2, zevende lid, van de wet keert Onze Minister het resterende bedrag van de schadevergoedingsmaatregel uit aan het slachtoffer of de personen genoemd in artikel 51f, tweede lid, van de wet.

2. Ten aanzien van het uit te keren bedrag geldt een maximum van € 5.000. Dit maximum geldt niet in de gevallen waarin het bedrag wordt uitgekeerd na een veroordeling ter zake van een van de misdrijven als omschreven in de artikelen 141, 239 tot en met 253, 273f, 287 tot en met 291, 300 tot en met 303, 312 en 317 van het Wetboek van Strafrecht.

TITEL 4.7 DELEGATIE

Artikel 4:15

1. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over:
a. het verlenen van uitstel van betaling en het toestaan van betaling in termijnen door Onze Minister;
b. de uitkering door de staat van het bedrag van de schadevergoedingsmaatregel.

2. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over de uitwinning van voorwerpen die op grond van artikel 94a van de wet in beslag zijn genomen.

HOOFDSTUK 5 GRATIE

Artikel 5:1

Ten behoeve van de beoordeling of een gratieverzoek opschortende werking heeft als bedoeld in artikel 6:7:2 van de wet, wordt als aanvangsdatum van de tenuitvoerlegging van een straf of maatregel aangemerkt de handeling van de bevoegde instantie zoals deze in de artikelen 5:2 tot en met 5:5 nader wordt aangeduid, gericht op de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel.

Artikel 5:2

Met betrekking tot de tenuitvoerlegging van hoofdstraffen wordt onderscheiden:

a. de vrijheidsstraf, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt:
1°. op de datum van de dagtekening van de aan de veroordeelde gerichte mededeling met de datum waarop hij zich moet melden bij de inrichting;

2°. op de eenendertigste dag na verzending van de aan de onder 1° bedoelde mededeling voorafgaande vooraankondiging, indien de veroordeelde daarop niet reageert;

3°. op de datum van het uitvaardigen van een arrestatiebevel jegens de veroordeelde ten aanzien van wie Onze Minister niet verzoekt zich op een bepaalde datum te melden bij de inrichting; of

4°. op de datum dat de veroordeelde zonder vaste woon- of verblijfplaats wordt gesignaleerd voor aanhouding voor de tenuitvoerlegging van een openstaande vrijheidsstraf.

b. de taakstraf, welke aanvangt op de datum van de dagtekening van de aan de veroordeelde gerichte oproep voor het eerste gesprek bij de reclassering.

c. de geldboete, welke aanvangt op de datum van de dagtekening van de mededeling van Onze Minister over de dag of dagen waarop de betaling uiterlijk moet geschieden.

Artikel 5:3

Met betrekking tot de tenuitvoerlegging van bijkomende straffen wordt onderscheiden:

a. de ontzetting van bepaalde rechten, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt:

1°. indien het de ontzegging van de rijbevoegdheid betreft, op de datum waarop aan de veroordeelde in persoon, volgens de artikelen 36d en 36e van de wet, een schrijven is uitgereikt; of

2°. indien het de overige ontzetting van bepaalde rechten betreft, op de datum van het onherroepelijk worden van het vonnis of arrest.

b. de verbeurdverklaring, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van het onherroepelijk worden van het vonnis of arrest.

c. de openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van het onherroepelijk worden van het vonnis of arrest.

Artikel 5:4

Met betrekking tot straffen, krachtens een rechterlijke beslissing in een vreemde staat opgelegd en in Nederland ten uitvoer te leggen, zoals bedoeld in artikel 6:7:1, tweede lid, van de wet, wordt onderscheiden:

a. de tenuitvoerlegging van een gevangenisstraf die door het Internationaal Strafhof is opgelegd wegens een misdrijf gericht tegen de rechtspleging van het Internationaal Strafhof en waarvan de tenuitvoerlegging in Nederland geschiedt overeenkomstig artikel 67 of 68 van de Uitvoeringswet Internationaal Strafhof, welke aanvangt op het moment van overdracht van de veroordeelde aan de Nederlandse autoriteiten.

b. de tenuitvoerlegging van artikel 43 van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen, welke aanvangt op het moment van aankomst van de veroordeelde op Nederlands grondgebied.

c. de tenuitvoerlegging naar aanleiding van een ongegrondverklaring van een bezwaarschrift ingediend krachtens artikel 35 van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen, welke aanvangt op de datum van dagtekening van de mededeling van Onze Minister over de dag of dagen waarop de betaling uiterlijk moet geschieden.

Artikel 5:5

Met betrekking tot de tenuitvoerlegging van voor gratie vatbare maatregelen wordt onderscheiden:

a. terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt:

1°. op de datum van dagtekening van de last tot tenuitvoerlegging van het veroordelend vonnis of arrest, bedoeld in artikel 6:1:6 van de wet;

2°. op de datum van afgifte van het bevel tot gevangenneming, bedoeld in artikel 65 van de wet;

b. plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van het uitvaardigen van een last tot tenuitvoerlegging van een bevel tot vrijheidsbeneming of

veroordelend vonnis of arrest, bedoeld in artikel 6:1:6 van de wet;

c. onttrekking aan het verkeer, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van het onherroepelijk worden van het vonnis of arrest;

d. ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van de dagtekening van de eerste mededeling van Onze Minister over de dag of dagen waarop de betaling uiterlijk moet geschieden.

HOOFDSTUK 6 SLOTBEPALINGEN

Artikel 6:1

De volgende besluiten worden ingetrokken:

- a. Besluit aanvang tenuitvoerlegging straffen en maatregelen;
- b. Besluit tenuitvoerlegging geldboeten;
- c. Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994;
- d. Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen;
- e. Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen;
- f. Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid;
- g. Transactiebesluit 1994;
- h. Uitvoeringsbesluit voorschot schadevergoedingsmaatregel;
- i. Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling;
- j. Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling.

Artikel 6:2

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 6:3

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 18 december 2019

Willem-Alexander

De Minister voor Rechtsbescherming,
S. Dekker

Uitgegeven de *vierentwintigste* december 2019

De Minister van Justitie en Veiligheid,
F.B.J. Grapperhaus

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen deel

1. Inleiding

Met de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen (Stb. 2017, 82) is in Boek 6 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) een nieuwe wettelijke regeling voor de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen vastgesteld. Doelstellingen daarbij zijn het sneller starten van de tenuitvoerlegging, het daadwerkelijk tenuitvoerleggen van straffen en het goed informeren van alle relevante partners binnen en buiten de strafrechtsketen. Dit besluit strekt ertoe de voor de regeling van de tenuitvoerlegging benodigde nadere regels integraal opnieuw vast te stellen. In de opbouw van dit besluit wordt de opbouw van Boek 6 van het Wetboek van Strafvordering gevolgd door na de algemene bepalingen achtereenvolgens nadere regels te stellen over vrijheidsbenemende, vrijheidsbeperkende en geldelijke sancties, bijkomende straffen en over de strafvorderlijke gratieregeling. Het laatste hoofdstuk van het besluit bevat enkele slotbepalingen.

Met dit besluit is ervoor gekozen de nadere regels bij Boek 6 zoveel mogelijk te bundelen in één besluit. De onderhavige regeling is daarmee een samenstel van de verschillende algemene maatregelen van bestuur die hun grondslag hadden in de oude wettelijke regeling en die met dit besluit worden ingetrokken (zie artikel 6:1 voor een opsomming). Inhoudelijk is in dit besluit ten opzichte van de ingetrokken algemene maatregelen van bestuur ten eerste uitwerking gegeven aan de nieuwe directe verantwoordelijkheid van de Minister voor Rechtsbescherming voor de tenuitvoerlegging. Ten tweede zijn kleine, vooral technische wijzigingen doorgevoerd. In het artikelsgewijs deel van deze nota van toelichting wordt per bepaling toegelicht welke wijzigingen – inhoudelijk dan wel technisch – zijn doorgevoerd ten opzichte van de regelingen die met dit besluit zijn vervallen.

Het algemeen deel van deze nota van toelichting is als volgt opgebouwd. In paragraaf 2 wordt kort in algemene zin toegelicht wat er met dit besluit wijzigt aan de uitvoering van de tenuitvoerlegging van de verschillende soorten strafrechtelijke beslissingen. In paragraaf 3 zal worden ingegaan op de adviezen die zijn ontvangen bij het concept van dit besluit. Paragraaf 4 ziet op de financiële en administratieve consequenties. Daarna volgt de artikelsgewijze toelichting, gevolgd door een bijlage met transponeringstabellen. Artikelen die in deze nota van toelichting worden aangehaald hebben steeds betrekking op dit besluit, tenzij anders vermeld.

2. Directe verantwoordelijkheid minister en uniformering

Artikel 6:1:1 Sv bepaalt sinds de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen dat de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen geschiedt door de Minister voor Rechtsbescherming. Het openbaar ministerie verstrekt hiertoe de voor tenuitvoerlegging vatbare beslissingen aan het Administratie- en Informatiecentrum voor de Executieketen (AICE), het onderdeel van het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB) dat namens de minister de coördinerende rol vervult bij het informeren van de met de feitelijke tenuitvoerlegging belaste ketenpartners. Deze directe verantwoordelijkheid stelt de minister in staat zicht te hebben op de gehele tenuitvoerleggingsketen en centraal te sturen op een snelle, zekere en persoonsgerichte tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen. Om de directe verantwoordelijkheid voor zowel het

beleid als individuele zaken te kunnen dragen, heeft de minister op grond van de wet diverse bevoegdheden. Zo kan hij onder meer algemene en bijzondere lasten geven aan degene aan wie de feitelijke tenuitvoerlegging door hem is opgedragen. Een uitgebreidere algemene toelichting op de directe verantwoordelijkheid van de minister voor de tenuitvoerlegging en op de verhouding tussen het openbaar ministerie en de minister staat in hoofdstuk 5 van de memorie van toelichting bij de genoemde wetwijziging (Kamerstukken II 2014/15, 34 086, nr. 3, blz. 17 e.v.). Voor de voorliggende nadere regels betekent dit dat de minister voor diverse taken en bevoegdheden die voorheen bij het openbaar ministerie lagen, zelf verantwoordelijk wordt. In het artikelsgewijs deel van deze nota van toelichting wordt dit per bepaling waarin dit aan de orde is inhoudelijk toegelicht.

Naast deze inhoudelijke wijzigingen zijn met dit besluit de nadere regels over de tenuitvoerlegging van de verschillende sancties zoveel mogelijk gebundeld in één besluit. In de opbouw en nummering wordt de systematiek van Boek 6 Sv gevolgd: per sanctiesoort zijn de voor de tenuitvoerlegging relevante bepalingen in een apart hoofdstuk samengebracht. Waar mogelijk zijn bij deze clustering procedures en bepalingen geüniformeerd. Waar dit aan de orde is, wordt dit toegelicht in het artikelsgewijs deel van deze nota van toelichting.

3. Adviezen over het besluit

Over het concept van dit besluit is advies gevraagd aan de Raad voor de rechtspraak (Rvdr), de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR), de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA), de politie, het College van procureurs-generaal van het openbaar ministerie (CvPG), de drie reclasseringsorganisaties (3RO), de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ), de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) en de Autoriteit Persoonsgegevens (AP). Er zijn adviezen ontvangen van de Rvdr, de NVvR, het CvPG, de RSJ en de AP. De internetconsultatie heeft geen reacties opgeleverd. In deze paragraaf wordt gereageerd op enkele algemene opmerkingen die zijn gemaakt in de adviezen van het CvPG en de RSJ. Op specifieke opmerkingen wordt ingegaan op de plaatsen waarop de opmerkingen betrekking hebben. Redactionele opmerkingen zijn waar mogelijk overgenomen.

Het CvPG vraagt in zijn advies aandacht voor de nieuwe verantwoordelijkheidsverdeling tussen de minister en het openbaar ministerie in relatie tot het houden van toezicht op voorwaarden. Gewezen wordt op de taak van het openbaar ministerie bij het nemen van vervolgbeslissingen, en in dat verband diens verantwoordelijkheid voor het toezicht op de naleving van voorwaarden bij een aantal met name genoemde beslissingen (artikel 6:3:14 Sv). Terecht wordt opgemerkt dat primair de minister verantwoordelijk is voor het feitelijke, dagelijkse toezicht, wat in de praktijk betekent dat het AICE regelmatig contact heeft met de reclassering en namens de minister opdrachten en aanwijzingen verstrekt. Volgens het CvPG volgt uit deze verdeling van verantwoordelijkheden dat de informatiestroom met betrekking tot verzoeken en beslissingen van en naar het openbaar ministerie steeds enkel dient te lopen via het AICE. Twee aspecten zijn echter relevant voor de keuze ook de rol van het openbaar ministerie in de regeling te behouden.

Het eerste aspect is dat ook het openbaar ministerie ambtshalve een opdracht kan geven tot het houden van reclasseringstoezicht (artikel 6:3:14 Sv, tweede lid, Sv). Het deelt die wettelijke bevoegdheid met de minister, wat volgt uit hun respectieve verantwoordelijkheid voor het toezicht en de tenuitvoerlegging (zie ook Kamerstukken II 2015/16, 34 086,

nr. 3, p. 88). Onderhavig besluit volgt deze wettelijke systematiek, bijvoorbeeld in artikel 2:1, tweede lid.

Het tweede aspect is dat er intensief is geïnvesteerd in het rechtstreekse contact tussen het openbaar ministerie en de reclassering bij het houden van toezicht op gestelde voorwaarden, in het bijzonder bij niet-naleving van voorwaarden. Voor de geloofwaardigheid van gestelde voorwaarden is een snelle en consequente reactie bij niet-naleving essentieel. Daarom is reeds lange tijd de norm dat bij overtreding van de voorwaarden onverwijld melding wordt gedaan aan het openbaar ministerie en de minister (artikel 6:3:14, vierde lid, Sv). Het is vervolgens aan het openbaar ministerie om, gelet op diens magistratelijke taken, te besluiten hoe wordt gereageerd op de schending van de voorwaarden. Op het belang van de directe afstemming tussen openbaar ministerie en reclassering is uitvoeriger ingegaan bij de totstandkoming van de Wet van 17 november 2011 tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht in verband met wijzigingen van regeling van de voorwaardelijke veroordeling en de regeling van de voorwaardelijke invrijheidstelling (Stb. 2011, 545). De geloofwaardigheid van gestelde voorwaarden komt in het gedrang wanneer meldingen omtrent schending van voorwaarden steeds eerst via het AICE moeten lopen. Dat neemt uiteraard niet weg – en het CvPG wijst hier terecht op – dat het voor de minister van belang is om een totaaloverzicht te houden van de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen. Dat overzicht is evenwel geborgd doordat meldingen die rechtstreeks naar het openbaar ministerie gaan, ook steeds in afschrift worden verstuurd aan de minister (zie wederom artikel 6:3:14, vierde lid, Sv, en in dit besluit bijvoorbeeld de artikelen 3:4 en 3:20).

De RSJ heeft geadviseerd om enkele uitvoeringsaspecten niet bij ministeriële regeling te regelen, maar op het niveau van dit besluit. De RSJ doelt dan in het bijzonder op de nadere regelgeving over de tenuitvoerleggingsvolgorde, de verwerking van persoonsgegevens en de zogeheten «zelfmeldprocedure», waarvoor delegatiegrondslagen zijn opgenomen in de artikelen 1:2 en 2:23. In reactie op dit advies van de RSJ merk ik op dat zowel de regels over de tenuitvoerleggingsvolgorde als de regels over de zelfmeldprocedure thans als beleidsregels zijn vervat in de Aanwijzing executie van het openbaar ministerie. Deze regels kennen een hoog technisch en gedetailleerd karakter en worden thans in overleg met de uitvoeringsinstanties tegen het licht gehouden. Na inwerkingtreding van de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen en de lagere regelgeving zullen in de praktijk de nodige ervaringen worden opgedaan, die naar alle waarschijnlijkheid nog zullen leiden tot aanscherping en bijstelling. Opname in dit besluit is louter om die reden (thans) niet opportuun. Met opname in de ministeriële regeling worden de regels wel voorzien van een sterkere formele basis dan thans het geval is.

4. Financiële en administratieve consequenties

De wijzigingen die verband houden met de directe verantwoordelijkheid van de minister voor de tenuitvoerlegging volgen rechtstreeks uit de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. De financiële en administratieve gevolgen van deze wijzigingen zijn in dat verband toegelicht.

Voor de bundeling en uniformering van de nadere regels in dit besluit geldt dat deze niet zullen leiden tot aanvullende administratieve of financiële consequenties voor de uitvoeringspraktijk.

Artikelsgewijs deel

In de opbouw van dit besluit wordt zoveel mogelijk de opbouw van Boek 6 Sv gevolgd. Na een hoofdstuk met algemene bepalingen (hoofdstuk 1) volgen achtereenvolgens hoofdstukken met nadere regels over vrijheidsbenemende sancties (2), vrijheidsbeperkende sancties en voorwaarden (3), geldelijke sancties en bijkomende straffen (4) en gratie (5). Ook binnen de hoofdstukken wordt steeds zonder uitzondering de opbouw van de wet gevolgd, zo kan worden opgemerkt in reactie op het advies van de Rvdr. In enkele hoofdstukken geven de specifieke bepalingen die gelden voor de tenuitvoerlegging van sancties opgelegd aan jeugdigen aanleiding tot specifieke titels voor jeugdigen. Hoofdstuk 6 bevat slotbepalingen.

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Het eerste hoofdstuk van het besluit bevat de nadere regels bij hoofdstuk 1 van Boek 6 Sv. De grondslag voor deze nadere regels is artikel 6:1:15 Sv.

Artikel 1:1

Artikel 1:1 betreft een definitiebepaling. De gegeven definities van in het besluit gebruikte termen en begrippen zijn geordend in alfabetische volgorde. In de definities is ten opzichte van de definities in de vorige besluiten onder meer gecorrigeerd voor verwijzingen naar gewijzigde en verplaatste artikelen in het Wetboek van Strafvordering en het Wetboek van Strafrecht (Sr). Voorts is de op de ontnemingsmaatregel gelijkende aanwijzing die op grond van artikel 257a, derde lid, onder c, Sv kan worden gegeven, afzonderlijk genoemd. Hetzelfde geldt voor de voorwaarden die kunnen worden gesteld op grond van artikel 14c, tweede lid, onder c en d, Sr en de aanwijzing, bedoeld in artikel 257a, derde lid, onder d, Sv. De inning van deze bedragen geschiedt derhalve op dezelfde wijze als een geldboete, schadevergoedingsmaatregel e.d. (zie artikel 4:2).

Artikel 1:2

Artikel 1:2 is een delegatiebepaling voor het bij ministeriële regeling stellen van nadere regels. Grondslag voor deze nadere regels is artikel 6:1:15 Sv.

Het eerste lid bevat de grondslag voor het stellen van nadere regels over de volgorde waarin straffen en maatregelen ten uitvoer worden gelegd. Deze zogeheten detentievolgorde was voorheen bepaald in de Aanwijzing executie van het openbaar ministerie (Stcrt. 2014, 37617).

Het tweede lid bevat de grondslag voor het kunnen stellen van nadere regels over een persoonsgerichte invulling van de tenuitvoerlegging (artikel 6:1:3 Sv). Ook kunnen nadere regels worden gesteld over de last tot aanhouding, bedoeld in artikel 6:1:6 Sv. Deze kunnen bijvoorbeeld zien op de (wijze van) registratie van iedere gegeven last tot aanhouding. Voorts worden nadere regels gesteld over het advies van het openbaar ministerie over tijdens de tenuitvoerlegging te nemen besluiten (artikel 6:1:10 Sv). Hierbij kan worden gedacht aan de gevallen waarin een (nader) advies ambtshalve wordt verzocht en de wijze van aanlevering van dit advies door het openbaar ministerie. Tot slot kunnen nadere regels worden gesteld over de bevoegdheid van de minister om de tenuitvoerlegging van geldboeten waarvoor geen gratie kan worden verleend te beëindigen indien hij van oordeel is dat met de voortzetting daarvan geen redelijk doel wordt gediend (artikel 6:1:11 Sv). Zoals in de memorie van

toelichting bij de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen is toegelicht, wordt het criterium «dat met de voortzetting van de tenuitvoerlegging geen redelijk doel wordt gediend» in deze regels praktisch nader uitgewerkt (Kamerstukken II 2014/15, 34 086, nr. 3, blz. 24 en 72).

De consultatieversie van dit besluit bevatte ook een grondslag voor het bij ministeriële regeling kunnen stellen van nadere regels over de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen en de verstrekking daarvan aan personen en instanties die met de tenuitvoerlegging daarvan zijn belast (ter uitwerking van artikel 6:1:9 Sv). Mede gelet op het advies van de AP is ervoor gekozen deze grondslag te schrappen. Het voeren van de registratie van de relevante persoonsgegevens betreft een nieuwe taak voor de minister. Met het oog daarop werd het wenselijk geacht de mogelijkheid open te houden om hierover nadere (procedurele) regels te kunnen stellen voor het geval er op enig moment onduidelijkheid zou ontstaan over welke concrete gegevens kunnen worden verstrekt en hoe de feitelijke verstrekking daarvan verloopt. Bij de voorbereiding op de inwerking-treding van de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen is vooralsnog echter niet gebleken van enige behoefte aan dergelijke nadere regels. De delegatiegrondslag is om die reden geschrapt. Voor zover de AP heeft verzocht om een nadere toelichting over de verhouding van artikel 6:1:9 Sv met de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, zij verwezen naar de memorie van toelichting bij de Invoeringswet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen (Kamerstukken II 2019/20, 35 311, nr. 3, p. 2).

Hoofdstuk 2 Vrijheidsbenemende sancties

Titel 2.1 Voorwaardelijke invrijheidstelling

Artikelen 2:1, 2:2 en 2:3

Het openbaar ministerie beslist ook onder de nieuwe verantwoordelijkheidsverdeling voor de tenuitvoerlegging of aan een voorwaardelijke invrijheidstelling voorwaarden worden verbonden (artikel 6:2:11 Sv). De artikelen 2:1, 2:2 en 2:3 zijn om deze reden grotendeels ongewijzigd overgenomen uit de vorige regeling over de voorwaardelijke invrijheidstelling, het Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling.

Artikel 2:1

In het eerste lid wordt aangegeven dat het openbaar ministerie beslist of aan de voorwaardelijke invrijheidstelling een of meer bijzondere voorwaarden worden verbonden, en of de bijzondere voorwaarden worden gecombineerd met elektronisch toezicht.

Het feitelijke, dagelijkse toezicht zal worden uitgeoefend door de reclassering. In het tweede lid is bepaald dat de minister opdracht geeft aan de reclassering om de veroordeelde bij het naleven van de voorwaarden te begeleiden en op de naleving van de voorwaarden toezicht te houden. Conform artikel 6:3:14, tweede lid, Sv kan ook het openbaar ministerie die opdracht verstrekken, in welk geval de minister hierover wordt geïnformeerd. Deze wettelijke systematiek maakt dat het advies van het CvPG om te bepalen dat steeds de minister een opdracht tot reclasseringstoezicht geeft, niet is overgenomen.

Het derde lid tot en met vijfde lid hebben betrekking op de adviezen van de directeur van de inrichting en de reclassering over de bijzondere voorwaarden. Op grond van relevante factoren als de aard van het gepleegde delict, het detentieverloop, de persoonlijke omstandigheden van de veroordeelde en het recidiverisico, stellen de inrichting en de reclassering een advies op waarin wordt beschreven of en, zo ja, waarom het noodzakelijk is bijzondere voorwaarden aan de voorwaardelijke invrijheidstelling te verbinden (vierde lid). Verduidelijkt is dat de directeur van de inrichting en de reclassering niet verplicht zijn te adviseren over het verbinden van elektronisch toezicht aan enige bijzondere voorwaarde. In het vervallen Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling stond dat de reclassering in haar advies moest vermelden wat de aard en intensiteit is van het toezicht dat op de veroordeelde dient te worden uitgeoefend. Dit is niet overgenomen nu het risiconiveau – wat bepalend is voor de mate van toezicht – een momentopname is die kan wijzigen en niet door de reclassering in het advies eenmalig voor de duur van het toezicht kan worden bepaald. De reclassering draagt er zorg voor dat de aard en intensiteit van het gehouden toezicht steeds passend is.

De directeur van de inrichting en de reclassering bespreken met de veroordeelde welke bijzondere voorwaarden zij nodig achten. Het standpunt van de veroordeelde wordt in de adviezen opgenomen, zodat het openbaar ministerie dat in zijn afweging kan betrekken (vijfde lid). Overigens kan in de adviezen ook worden geconcludeerd dat van het stellen van voorwaarden zou moeten worden afgezien, omdat er zich gronden voordoen voor het uitstellen of achterwege laten van voorwaardelijke invrijheidstelling.

Het zesde lid, ten slotte, geeft aan dat, indien in een ander kader aan een veroordeelde voorwaarden zijn opgelegd, het openbaar ministerie met deze voorwaarden rekening houdt bij de beslissing over de aan de voorwaardelijke invrijheidstelling te verbinden voorwaarden. Op advies van de NVvR is verduidelijkt dat het daarbij niet alleen hoeft te gaan om voorwaarden gesteld in een *strafrechtelijk* kader, bijvoorbeeld bij een voorwaardelijke veroordeling voor andere feiten dan de feiten waarvoor de voorwaardelijke invrijheidstelling aan de orde is. Het kan dus bijvoorbeeld ook gaan om voorwaarden die zijn gesteld in het kader van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg en de Wet forensische zorg.

Artikel 2:2

Op grond van artikel 2:2 wordt de beslissing van het openbaar ministerie om bijzondere voorwaarden aan de voorwaardelijke invrijheidstelling te verbinden gemotiveerd (eerste lid). De veroordeelde wordt zo spoedig mogelijk van de beslissing op de hoogte gesteld (tweede lid). De beslissing wordt zoveel mogelijk in persoon aan de veroordeelde uitgereikt. Ten opzichte van de vorige regeling is gewijzigd dat het openbaar ministerie het afschrift van de beslissing om bijzondere voorwaarden te stellen niet aan de directeur van de inrichting en de reclassering verstrekt, maar aan de minister.

In de regel zal de beslissing tot het stellen van bijzondere voorwaarden enige tijd vóór het tijdstip van voorwaardelijke invrijheidstelling worden genomen, zodat de nodige voorbereidingen kunnen worden getroffen voor de uitvoering van de bijzondere voorwaarden – zeker als deze programmatisch van aard zijn of een behandeling inhouden – en voor het toezicht op het moment van voorwaardelijke invrijheidstelling.

De aan de voorwaardelijke invrijheidstelling verbonden voorwaarden kunnen door het openbaar ministerie worden aangevuld, gewijzigd of opgeheven (eerste lid). De aanleiding hiervoor kan zijn gelegen in de wijze waarop de voorwaarden door de veroordeelde worden nageleefd, zowel in positieve als in negatieve zin. Voorwaarden kunnen bijvoorbeeld worden opgeheven, indien zij een verplichting bevatten tot het ondergaan van een ambulante behandeling. Zijn de doelen van de ambulante behandeling bereikt, dan heeft het voortzetten van de behandeling uiteraard geen toegevoegde waarde meer. Aan de andere kant kan de gebrekkige naleving van de voorwaarden, die evenwel niet ernstig genoeg is om over te gaan tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling, aanleiding zijn voor aanscherping van de voorwaarden. Ook is denkbaar dat de veroordeelde alsnog onder elektronisch toezicht wordt gesteld. Ook als gevolg van wijziging van overige omstandigheden die op enigerlei wijze verband houden met de veroordeelde, kunnen redenen ontstaan om de bijzondere voorwaarden te wijzigen. Te denken valt bijvoorbeeld aan de situatie dat een straat- of locatieverbod is opgelegd ten behoeve van een slachtoffer en het slachtoffer verhuist naar een ander adres. In de regel zal de aanleiding voor het wijzigen van de voorwaarden gevonden kunnen worden in de informatie die het openbaar ministerie van de reclassering ontvangt. In de toelichting bij artikel 3:4 wordt hierop verder ingegaan. Overigens verzet niets in deze regeling zich ertegen dat de veroordeelde zelf om wijziging of opheffing van bijzondere voorwaarden verzoekt. In beginsel zal een dergelijk verzoek slechts dan kans van slagen hebben als de reclassering het steunt.

Het openbaar ministerie stelt de veroordeelde zo spoedig mogelijk schriftelijk op de hoogte van aanvulling, wijziging of opheffing van de bijzondere voorwaarden (tweede lid). Ook in dit geval zal zoveel mogelijk worden gepoogd de veroordeelde hiervan in persoon op de hoogte te stellen. In lijn met artikel 2:2 is ten opzichte van de vorige regeling gewijzigd dat het openbaar ministerie het afschrift van de beslissing niet aan de directeur van de inrichting en de reclassering verstrekt, maar aan de minister. Conform de in het algemeen deel beschreven systematiek van de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen, zorgt de minister er vervolgens voor dat deze (vervolg)beslissingen als opdracht worden verstrekt aan de feitelijke uitvoerders van de sanctie.

Artikelen 2:4 en 2:5

De artikelen 2:4 en 2:5 zien op de voorwaardelijke invrijheidsstelling van veroordeelden waarop het jeugdstrafrecht is toegepast. Dit betreft – eveneens grotendeels inhoudelijk ongewijzigd – de betreffende bepalingen uit het met dit besluit vervallen Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994. In artikel 2:5, eerste lid, is bepaald dat het openbaar ministerie de rechterlijke beslissing (bedoeld in artikel 77j, vierde en vijfde lid, Sr) onverwijld ter kennis brengt van de minister, zodat deze – feitelijk het AICE – kan zorgen dat de uitvoering van die beslissing ter hand wordt genomen. Verder is gecorrigeerd voor verwijzingen naar verplaatste artikelen in het wetboek; de rechterlijke beslissingen uit de artikelen 77cc en 77dd Sr zijn met de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen verplaatst naar Boek 6 van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 2:6

In artikel 2:6 wordt specifiek voor jeugdigen een opsomming gegeven van bijzondere voorwaarden die de rechter kan verbinden aan de schorsing van de voorlopige hechtenis. Bij de schorsing van de voorlopige hechtenis bij volwassenen is dit niet nader uitgewerkt en bepaalt de wet slechts in algemene zin dat voorwaarden kunnen worden gesteld (zie de artikelen 80 e.v. Sv). Ten aanzien van jeugdigen wordt het wenselijk geacht die nadere duiding wel te bieden. Op grond van artikel 493, zesde lid, Sv wordt specifiek voor jeugdigen bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke voorwaarden de rechter aan de schorsing kan verbinden. Artikel 2:6 vormt daarvan de uitwerking; artikel 27 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 is hierin ongewijzigd overgenomen. Gelet op dit onderscheid tussen volwassenen en jeugdigen en de genoemde delegatiegrondslag in artikel 493 Sv is geen opvolging gegeven aan de adviezen van de Rvdv en de RSJ om de hier bedoelde voorwaarden wettelijk te verankeren.

Ten aanzien van de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onder h (verbod op alcohol en drugs), heeft de NVvR de suggestie gedaan om gericht risicostoffen op te nemen, zoals bepaalde medicijnen of ketamine. Die suggestie is niet opgevolgd. Net als in andere bepalingen over het stellen van bijzondere voorwaarden – denk aan de regelingen inzake de voorwaardelijke veroordeling (artikelen 14a e.v. Sr), de voorwaardelijke invrijheidsstelling (artikelen 6:2:10 e.v. Sv) en het langdurig toezicht (artikel 6:6:23a e.v. Sv) – wordt gebruikgemaakt van de overkoepelende term «verdovende middelen». Daarmee wordt de regeling niet onnodig beperkt en is uiteindelijk het effect van de stof bepalend. Dat laat uiteraard onverlet dat er bij toepassing van deze voorwaarde in een concreet geval specifieke stoffen kunnen worden genoemd. De tekstuele suggestie van de NVvR – het vervangen van het woord «of» door «en/of» – is evenmin overgenomen, aangezien met het woord «of» tevens de situatie wordt bedoeld dat meer dan een van de genoemde gevallen zich voordoen (zie Aanwijzing 3.11 van de Aanwijzingen voor de regelgeving).

Titel 2.3 Het netwerk- en het trajectberaad voor jeugdigen

Artikel 2:7

Dit artikel betreft het huidige artikel 28 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994, dat met enkele wijzigingen is overgenomen. Het artikel handhaaft het uitgangspunt dat de betrokken ketenpartners voorzien in nazorg bij jeugdigen. Het doel van het organiseren van nazorg is het vergroten van het perspectief van jeugdigen (en daarmee het verkleinen van het risico op recidive) middels het bieden van begeleiding en ondersteuning tijdens en na verblijf in een justitiële jeugdinrichting. Het vormgeven van de nazorg is een gezamenlijke taak voor de raad voor de kinderscherming, de (jeugd)reclassering, de justitiële jeugdinrichting of kleinschalige voorziening, en de gemeente waar de jongere zal verblijven na uitstroom. Sinds de decentralisatie van de jeugdzorg verschilt het werkproces en de precieze invulling van de nazorg per regio, afhankelijk van de lokale context. De overlegvorm die daarbij wordt gekozen, wordt vastgelegd in samenwerkingsafspraken. Nazorg kan worden geboden via het reguliere proces, via uitwisseling aan de zogeheten «nazorgtafel» door de direct betrokkenen van de organisaties, en via uitwisseling middels het zogeheten trajectberaad. De jeugdige en zijn netwerk worden daarbij zoveel mogelijk betrokken. Het vroegere netwerkberaad wordt niet meer toegepast. De ketenpartners geven

uitvoering aan hun verantwoordelijkheden overeenkomstig de handreiking «De nazorg voor jeugdigen na verblijf in een justitiële jeugdinrichting».

Titel 2.4 Plaatsing in een inrichting voor jeugdigen

In deze titel zijn de relevante bepalingen uit Afdeling II van het met dit besluit vervallen Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 overgenomen, over plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (pij).

§1. Algemene bepalingen

Artikel 2:8

Op grond van artikel 6:6:33, vijfde lid, Sv dient bij de vordering tot de verlenging van de pij-maatregel een afschrift van de aantekeningen omtrent de lichamelijke en geestelijke gesteldheid van de veroordeelde te worden overgelegd. In dit artikel wordt – zonder inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van het huidige artikel 4 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 – aangegeven wat onder deze aantekeningen dient te worden verstaan.

Artikel 2:9

In dit artikel keert artikel 4a van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 terug. Het geeft een omschrijving van de adviserende functie van de (jeugd)reclassering die de jeugdige tijdens het scholings- en trainingsprogramma begeleidt en toezicht op hem houdt. Dit advies kan zowel gevraagd als ongevraagd worden gegeven.

Aan de bepaling is een derde lid toegevoegd, dat expliciet regelt dat de minister wordt geïnformeerd bij een wijziging in de voorwaarden met gevolgen voor de uitoefening van het toezicht. Het AICE routeert namens de minister uitvoeringsopdrachten en houdt hiermee overzicht op de (wijze van) uitvoering van strafrechtelijke beslissingen.

§2. Voorwaardelijke beëindiging door Onze Minister

Artikel 2:10

Dit artikel is ongewijzigd overgenomen van de vroegere regeling in artikel 5 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994. Het artikel geeft het criterium aan op grond waarvan de minister kan besluiten tot vervroegde beëindiging van de pij-maatregel. Dat de minister de pij-maatregel te allen tijde kan beëindigen volgt uit artikel 6:2:22, derde lid, Sv. Het is dus niet, zoals de Rvdr stelt, een bevoegdheid die in een lagere regeling aan de minister wordt toegekend. Dit artikel vult (enkel) de wettelijke bevoegdheid nader in. Als de (jeugd)reclassering een voorstel doet tot het voorwaardelijk beëindigen van de maatregel, wordt een dergelijk voorstel aan de minister aangeboden via de directeur van de inrichting, opdat ook deze zijn visie hierop kan geven.

Artikel 2:11

Dit artikel is ongewijzigd overgenomen van de vroegere regeling in artikel 6 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994. Deze bepaling sluit aan bij artikel 6:3:14 Sv, dat bepaalt dat het openbaar ministerie belast is met het toezicht op de naleving van bijzondere voorwaarden en tevens bepaalt dat het openbaar ministerie en de minister hiertoe opdrachten kunnen geven aan de reclassering.

Artikel 2:12

Dit artikel is ongewijzigd overgenomen van de vroegere regeling in artikel 7 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994. Het betreft de voorwaarden waaraan de jeugdige zich heeft te houden. De voorwaarden gelden in alle gevallen van voorwaardelijke beëindiging van de pij-maatregel. Daarnaast kunnen in de beschikking de in ieder afzonderlijk geval gewenste bijzondere voorwaarden worden opgenomen.

Met betrekking tot de voorwaarde, bedoeld onder a, wordt, mede in reactie op het advies van de RSJ, opgemerkt dat het bij het verschaffen van verlangde inlichtingen steeds gaat om informatie die relevant is in verband met de aanwijzingen van of afspraken met de (jeugd)reclassering. Dit is verduidelijkt met de woorden «ter zake». Het advies van de RSJ om dit artikel aan te vullen met een bepaling over het reclasseringstoezicht bij eventuele bijzondere voorwaarden, is niet overgenomen aangezien dit reeds is geregeld in artikel 2:11, eerste lid.

Artikel 2:13

Dit artikel is ongewijzigd overgenomen van de vroegere regeling in artikel 8 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994. Het bevat een controlemiddel op het gedrag van de jeugdige. Eventueel kan hernieuwd voorwaardelijke beëindiging plaatsvinden, onder intrekking van de oude beschikking en uitreiking van een nieuwe, al dan niet onder vermelding van nieuwe voorwaarden.

Artikel 2:14

Dit artikel is ongewijzigd overgenomen van de vroegere regeling in artikel 9 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994. Het artikel geeft aan wie in kennis moet worden gesteld van een door de minister verleende voorwaardelijke of onvoorwaardelijke beëindiging.

Artikel 2:15

Ten opzichte van de vorige bepaling, artikel 11 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994, is in dit artikel een splitsing aangebracht in verband met de directe verantwoordelijkheid van de minister voor de tenuitvoerlegging. Van de drie mededelingen die onder het oude besluit aan de betrokken reclassering konden worden gedaan, doet het openbaar ministerie – net als voorheen – mededeling van vermoedelijk begane nieuwe misdrijven en overtredingen van voorwaarden. De minister doet mededeling van elke vrijheidsbeneming die is opgelegd; het is immers het AICE dat – namens de minister – hierover het overzicht bewaakt.

Artikel 2:16

Dit artikel regelt (ongewijzigd) de procedure van de intrekking van de voorwaardelijke beëindiging. Voorheen was dit geregeld in artikel 12 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994.

Artikel 2:17

Dit artikel bepaalt – ongewijzigd ten opzicht van artikel 13 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 – dat de minister een aantal instanties moet informeren die zijn betrokken bij de tenuitvoerlegging van de pij-maatregel.

§3. Verlenging van de maatregel

Artikel 2:18

Artikel 77t, vijfde lid, Sr eist dat bij de vordering van de officier van justitie tot verlenging van de pij-maatregel een recent advies van de directeur van de inrichting en een afschrift van de aantekeningen omtrent de lichamelijke en geestelijke gesteldheid van de jeugdige worden overgelegd. Onderhavig artikel voorziet in een regeling die waarborgt dat de officier van justitie deze stukken tijdig in zijn bezit heeft.

Het artikel is vrijwel ongewijzigd overgenomen uit artikel 14 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994. In het eerste en het derde lid is enkel gecorrigeerd voor verwijzingen naar verplaatste artikelen; het advies werd ook onder de oude regeling reeds aan Onze Minister verzonden, als beslissingsbevoegde. In het vierde lid is de competentie-toevoeging bij het openbaar ministerie geschrapt, aangezien dit reeds volgt uit artikel 6:6:1 Sv.

Artikel 2:19

Het is van belang dat de minister zo spoedig mogelijk in kennis wordt gesteld van de beslissing tot (niet) verlenging van de maatregel. Dit artikel voorziet hierin. Ten opzichte van de voorganger van dit artikel, te weten artikel 15 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994, is inhoudelijk gewijzigd dat het informeren van de directeur en de reclas-sering over de rechterlijke beslissing over de verlenging is belegd bij de minister. Het AICE geeft hieraan namens de minister feitelijk uitvoering.

§4. Voorwaardelijke beëindiging van rechtswege

Artikel 2:20

Met dit artikel, dat ongewijzigd is overgenomen van de vroegere regeling in artikel 16 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994, wordt verder uitvoering gegeven aan artikel 6:3:14 Sv. Daar is aan het openbaar ministerie de taak opgedragen om toezicht te houden op de naleving van voorwaarden die worden gesteld bij de voorwaardelijke beëindiging van rechtswege van de pij-maatregel. Aan de reclasseringsinstellingen is daarbij de taak opgedragen om aan het openbaar ministerie te rapporteren over de wijze waarop de jeugdige zich aan deze aanwij-zingen houdt.

Artikel 2:21

Dit artikel geeft, in navolging van artikel 17 van het Besluit tenuitvoer-legging jeugdstrafrecht 1994, nadere voorzieningen ter uitwerking van artikel 6:6:32 Sv. Laatstgenoemd artikel geeft een opsomming van de beslissingen die de rechter kan nemen tijdens, en met betrekking tot, de voorwaardelijke beëindiging in het kader van de nazorg na een pij-maatregel.

Het eerste lid beoogt te verzekeren dat ook de raad voor de kinderbe-scherming, vanuit de betrokkenheid als casusregisseur, op de hoogte is van het indienen van een vordering op grond van artikel 6:6:32 Sv en over de uitkomst van de zitting wordt geïnformeerd. Hiervoor is het openbaar ministerie – ongewijzigd – verantwoordelijk. Het informeren van instanties over genomen rechterlijke beslissingen zal via de minister (AICE) verlopen.

Het tweede lid voorziet in de situatie dat de rechter zou beslissen tot (al dan niet tijdelijke) terugplaatsing in een gesloten justitiële omgeving (artikel 6:6:32, derde lid, onder b, Sv). Als een dergelijke beslissing wordt genomen, brengt de minister deze beslissing ter kennis aan de selectiefunctionaris van de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI).

§5. Omzetting van de maatregel

Artikel 2:22

Dit artikel betreft het oude artikel 17a van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht en heeft betrekking op de omzetting van de pij-maatregel in een tbs-maatregel. De toelichting gegeven bij artikel 2:21 geldt – mutatis mutandis – eveneens bij omzetting van de maatregel. Geregeld is dat het openbaar ministerie de vordering tot omzetting en de beslissing tot omzetting ter kennis brengt aan de raad voor de kinderbescherming. Dit is noodzakelijk omdat met die omzetting aan de betrokkenheid van de raad voor de kinderbescherming een einde komt. De beslissing tot omzetting geldt ingevolge artikel 6:6:33 Sv als een tbs-maatregel met bevel tot dwangverpleging. Deze maatregel wordt in de regel tenuitvoergelegd in een instelling als bedoeld in de Beginselenwet verpleging terbeschikkinggestelden. Met het oog op de plaatsing zal de omzettingsbeslissing door de minister ter kennis moet worden gebracht aan de selectiefunctionaris van DJI.

Titel 2.5 Delegatie

Artikel 2:23

Dit artikel bevat de grondslag voor de nadere regels die worden gesteld over de zogeheten «zelfmeldprocedure», oftewel de gevallen waarin een veroordeelde wordt opgeroepen zich op een bepaalde datum te melden bij de inrichting voor de tenuitvoerlegging van zijn vrijheidsbenemende straf. Deze regels zijn thans vervat in bijlage 1 bij de Aanwijzing executie van het OM, maar worden dus overgeheveld naar het niveau van een ministeriële regeling.

Hoofdstuk 3 Vrijheidsbeperkende sancties en voorwaarden

Titel 3.1 Toezicht op de naleving van voorwaarden

In deze titel zijn paragraaf 3 van het Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidsstelling en paragraaf 2 van het Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling en relevante onderdelen van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 samengevoegd, zodat dezelfde nadere regels gelden voor het toezicht op de naleving van (bijzondere) voorwaarden. De titel gaat – in lijn met artikel 6:3:14 Sv – over toezicht op de naleving van voorwaarden in brede zin. De titel ziet dus niet alleen op voorwaarden gesteld bij een voorwaardelijke veroordeling of voorwaardelijke invrijheidsstelling, maar bijvoorbeeld ook bij de maatregel tot plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders, een voorwaardelijke beëindiging van de tbs-maatregel of pij-maatregel, een voorwaardelijk sepot of een strafbeschikking met gedragsaanwijzing.

Artikel 3:1

Uit de verantwoordelijkheid van het openbaar ministerie voor het toezicht op de naleving van voorwaarden (artikel 6:3:14, eerste lid, Sv) vloeit voort dat het openbaar ministerie de toezichthoudende reclasingsinstelling aanwijzingen kan geven omtrent het te houden toezicht

(eerste lid). Een dergelijke aanwijzing kan bijvoorbeeld inhouden een intensivering van het toezicht in een concrete zaak, maar kan ook een algemene strekking hebben en bijvoorbeeld een aanwijzing inhouden over een vaste werkwijze. De directe verantwoordelijkheid van de minister voor de tenuitvoerlegging heeft geen aanleiding gegeven deze bepaling te wijzigen, nu het openbaar ministerie op grond van de wettelijke regeling belast blijft met het toezicht op de naleving van voorwaarden en ter invulling hiervan functioneel contact heeft met de reclassering.

In het tweede lid is – in afwijking van wat het CvPG heeft geadviseerd – bepaald dat het toezicht te allen tijde kan worden beëindigd door het openbaar ministerie of de minister. Die regel vloeit voort uit de gedeelde bevoegdheid van de minister en het openbaar ministerie om een opdracht tot reclasseringstoezicht te geven (artikel 6:3:14, tweede lid, Sv). Het openbaar ministerie en de minister houden elkaar op de hoogte van hun voornemen tot beëindiging van het toezicht. Indien het openbaar ministerie wenst over te gaan tot het beëindigen van het reclasseringstoezicht, zal de minister – feitelijk het AICE – na hierover door het openbaar ministerie te zijn geïnformeerd, een melding verstrekken aan de reclassering. Op die manier houdt het minister steeds het overzicht over de tenuitvoerlegging.

Artikel 3:2

Het eerste lid van deze bepaling ziet op de vastlegging van het gehouden toezicht door de reclassering.

Het tweede lid ziet op de aanvang van het toezicht. Bij een voorwaardelijke veroordeling dient de reclassering ervoor te zorgen dat het reclasseringstoezicht aanvangt binnen een termijn van dertig dagen na het begin van de proeftijd. In het geval dat de rechter heeft bevolen dat de bij zijn uitspraak opgelegde (bijzondere) voorwaarden en het reclasseringstoezicht dadelijk uitvoerbaar zijn, draagt de reclasseringsinstelling er zorg voor dat het toezicht binnen een termijn van zeven dagen na het ingaan van de proeftijd een aanvang neemt. Uit de aard van dit bevel, gegeven krachtens artikel 14e, eerste lid, Sr, vloeit voort dat het reclasseringstoezicht start op zeer korte termijn na de uitspraak van de rechter (hetgeen ook het moment is waarop de proeftijd ingaat). Voor jeugdigen gold reeds een kortere aanvangstermijn, in lijn met de termijn bij een jeugdbeschermingsmaatregel op grond van de Jeugdwet. Deze bijzondere termijn voor jeugdigen is gehandhaafd.

Artikel 3:3

In het belang van de uitvoering van het toezicht kan de reclassering aan de veroordeelde aanwijzingen en opdrachten geven (eerste lid). De veroordeelde is gehouden deze aanwijzingen en opdrachten op te volgen. Op grond van deze bevoegdheid kan de reclassering uiteraard geen (aanvullende) bijzondere voorwaarden stellen. De aanwijzingen en opdrachten dienen te verzekeren dat het toezicht goed kan verlopen.

De veroordeelde geeft veranderingen in de woon-, onderwijs- of werksituatie onmiddellijk door aan de reclasseringsinstelling (tweede lid). Dergelijke veranderingen kunnen gevolgen hebben voor de uitvoering van het toezicht. Met het oog hierop wordt de veroordeelde opgedragen wijzigingen hierin onmiddellijk door te geven.

Artikel 3:4

De reclassering informeert op grond van artikel 6:3:14, vierde lid, Sv het openbaar ministerie en de minister – onder meer – bij niet-naleving van gestelde bijzondere voorwaarden. Dit artikel geeft een uitwerking van het advies dat de reclassering bij een dergelijke melding kan uitbrengen aan het openbaar ministerie over te nemen maatregelen. Waar het gaat om het advies bij voorwaardelijke invrijheidsstelling gestelde bijzondere voorwaarden aan te vullen, te wijzigen of op te heffen, kan het openbaar ministerie hiertoe zelf overgaan (artikel 6:2:11, zevende lid, Sv). In de overige gevallen dat het openbaar ministerie besluit het advies van de reclassering te willen volgen, kan een daartoe strekkende vordering worden ingediend. Bij het aanvullen, wijzigen of opheffen van de bijzondere voorwaarden betreft het een vordering op grond van artikel 6:6:19, eerste lid, onder b, Sv, bij het verkorten of verlengen van de proeftijd betreft het een vordering op grond van artikel 6:6:19, eerste lid, onder a, Sv en bij het alsnog tenuitvoerleggen van de voorwaardelijk niet ten uitvoer gelegde straf of maatregel betreft het een vordering op grond van artikel 6:6:21, eerste lid, Sv.

Het CvPG heeft gewezen op het belang dat ook de minister op de hoogte is van de adviezen die de reclassering uitbrengt aan het openbaar ministerie. Dit met het oog op het (totaal)overzicht van de tenuitvoerlegging. Op grond van dit advies is in het tweede lid bepaald dat de adviezen van de reclassering ook in afschrift worden gestuurd aan de minister.

Artikel 3:5

Zodra de reclassering het toezicht op de gestelde bijzondere voorwaarden beëindigt, stuurt zij hierover een afloopbericht aan de minister en het openbaar ministerie vanwege hun directe verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging respectievelijk het toezicht.

Titel 3.2 Taakstraffen

§1. Inhoud van de taakstraf

Artikel 3:6

In dit artikel wordt aangegeven dat de reclassering en de raad voor de kinderbescherming verantwoordelijk zijn voor het aanbod van de taakstraffen en leerprojecten. Het artikel is geënt op artikel 2 van het Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen. Waar in die bepaling sprake was van de taken en bevoegdheden van het openbaar ministerie, is dat in het huidige artikel tevens de minister, die immers is belast met de tenuitvoerlegging van deze en andere strafrechtelijke beslissingen (artikel 6:1:1 Sv).

Artikel 3:7

Dit artikel geeft aan welke inhoudelijke voorwaarden worden gesteld aan een projectplaats voor het verrichten van een taakstraf. Bij de werving van projecten of het opzetten van een project in eigen beheer door de reclassering en de raad voor de kinderbescherming zullen deze voorwaarden in acht moeten worden genomen. De onderdelen a en b zien op de werkzaamheden die moeten worden verricht. Het moet in elk geval gaan om onbetaalde arbeid. Het mag tevens niet gaan om puur commerciële activiteiten; waar mogelijk moet het algemeen maatschappelijk nut een rol blijven spelen. In onderdeel c wordt hieraan toegevoegd dat de bezigheden wel zinvol moeten zijn. Onderdelen d en e bevatten de eisen van aanwijzing van een contactpersoon binnen de projectplaats en van

noodzakelijke begeleiding. Uit de onderdelen f en g volgt dat de regeling inzake de arbeidsomstandigheden en veiligheidsvoorschriften in acht worden genomen, en dat geen werkzaamheden worden opgedragen waarvoor bijzondere deskundigheid is vereist of die bijzondere risico's met zich brengen die niet aansluiten bij de werkervaring van de taakgestrafte. Onderdeel h geeft aan dat op de projectplaats terughoudendheid dient te worden betracht met het plaatsen van taakgestraften op plaatsen waar geldhandelingen worden verricht of met alcohol en/of drugs wordt omgegaan. Het artikel voorziet niet in een algemeen verbod. Een en ander zal mede afhankelijk zijn van de persoon van de taakgestrafte en het begane delict.

Artikel 3:8

In dit artikel wordt de procedure beschreven tot goedkeuring van een projectplaats voor het verrichten van een taakstraf. In het tweede lid wordt aangegeven over welke gegevens de minister moet kunnen beschikken bij zijn oordeel omtrent de goedkeuring van een project. Indien de minister een project goedkeurt zal dit project ingevolge artikel 3:12 op de lijst van projecten dienen te worden opgenomen. De minister toetst ook de geschiktheid van de aanbieder van de projectplaats. Die toetsing kan bijvoorbeeld inhouden dat van de aanbieder van de projectplaats wordt gevraagd een verklaring omtrent het gedrag te overleggen. Zo nodig wordt uitgebreid onderzoek gedaan.

Artikel 3:9

Dit artikel heeft specifiek betrekking op de jeugdige taakgestrafte. Ingevolge artikel 77h, tweede lid, onderdeel a, Sr kan de taakstraf bij een jeugdige taakgestrafte ook bestaan uit het verrichten van arbeid tot herstel van de door het strafbare feit aangerichte schade. In tegenstelling tot de projectplaatsen die een algemene goedkeuring van de minister kunnen verkrijgen, zal dit bij de herstelprojecten niet mogelijk zijn omdat er een direct verband wordt gelegd tussen het strafbare feit en de daardoor veroorzaakte schade. In dit artikel worden de algemene regels vastgesteld waaronder een dergelijk project mag worden aangeboden.

Artikel 3:10

Dit artikel bepaalt aan welke inhoudelijke voorwaarden een projectplaats voor het verrichten van een leerstraf moet voldoen. Bij het opzetten van een nieuw project door de reclassering en de raad voor de kinderscherming zullen deze voorwaarden in acht moeten worden genomen. Met het correctiesysteem wordt bedoeld op een regeling voor een systeem van straffen en belonen dat onderdeel uitmaakt van het leerproces en vooraf gaat aan een eventuele formele waarschuwing. Het derde lid geeft aan dat de reclassering en de raad voor de kinderscherming dienen te zorgen voor een kwaliteitstoetsing van de leerstraffen en moeten nagaan of de beoogde effecten van de leerstraffen worden gerealiseerd. Dat wil zeggen dat zij evalueren of de binnen het programma gestelde doelen worden gerealiseerd.

Artikel 3:11

In dit artikel wordt – analoog aan artikel 3:8 – de procedure tot goedkeuring van een leerprojectplaats beschreven. In het tweede lid is aangegeven over welke gegevens de minister moet kunnen beschikken bij zijn oordeel omtrent de goedkeuring van een project. Ook hier geldt dat na goedkeuring van een project, het project ingevolge artikel 3:12 op een lijst van projecten dient te worden opgenomen.

Artikel 3:12

In het eerste lid van dit artikel wordt erin voorzien dat de deelnemers aan het strafproces een overzicht kunnen krijgen van de mogelijke projectplaatsen en leerprojecten en zich kunnen oriënteren op de inhoud van een dergelijk project. Toegevoegd is dat ook de minister zich op de hoogte kan stellen over gegevens over beschikbare projectplaatsen.

De leden twee en drie zien op de intrekking van een eenmaal gegeven goedkeuring. In het tweede lid wordt aangegeven dat de reclassering en de raad voor de kinderbescherming, indien zij constateren dat een project niet langer aan de gestelde eisen voldoet, dit melden aan de minister. Indien niet binnen een maand bezwaar kenbaar wordt gemaakt vervalt het project en zal het project van het in het eerste lid bedoelde overzicht worden verwijderd. In het derde lid is aangegeven dat de minister ook zelfstandig kan besluiten een project te laten vervallen na overleg met de reclassering of de raad voor de kinderbescherming.

§2. Plaatsing taakgestrafte

Artikel 3:13

In dit artikel is vastgelegd dat de reclassering en de raad voor de kinderbescherming zorgen voor de feitelijke tenuitvoerlegging van de taakstraf.

In het eerste lid wordt aangegeven dat de reclassering of de raad voor de kinderbescherming ervoor zorgdragen dat de taakstraf in overeenstemming met de rechterlijke uitspraak of de strafbeschikking ten uitvoer wordt gelegd. Indien zulks niet mogelijk is, worden de minister en het openbaar ministerie daarvan onverwijld in kennis gesteld. In die gevallen zal het openbaar ministerie artikel 6:3:2 Sv kunnen toepassen. In dat artikel wordt voorzien in de mogelijkheid om, indien het openbaar ministerie van oordeel is dat de taakgestrafte de taakstraf niet naar behoren kan of heeft kunnen verrichten, de opgelegde straf te wijzigen. De wijziging kan betrekking hebben op de aard van de te verrichten werkzaamheden of het te volgen leerproject.

In het tweede lid wordt aangegeven dat in gevallen dat er een werkstraf en een leerstraf is opgelegd, deze projecten voor de tenuitvoerlegging als afzonderlijke projecten worden aangemerkt. Het kan voorkomen, om wat voor reden dan ook, dat bijvoorbeeld een leerproject niet door de taakgestrafte met succes wordt afgerond. Dit brengt echter niet mee dat ook de werkstraf op voorhand als mislukt wordt aangemerkt.

Artikel 3:14

In het eerste lid wordt aangegeven wat er moet gebeuren na ontvangst van de stukken. Voor de jeugdige taakgestrafte is toegevoegd dat ook de ouders of voogd kunnen worden opgeroepen. Afhankelijk van de leeftijd en de omstandigheden van het geval kan de raad voor de kinderbescherming besluiten de ouders op te roepen, zulks ter beoordeling van de raad. Overigens is het verschijnen van de ouders of voogd niet rechtens af te dwingen.

In het tweede lid wordt aangegeven wat te doen indien niet wordt gereageerd op de oproep voor het intakegesprek. Een verificatie van de adresgegevens is dan geboden. Door het CJIB zal voor doorzending onder meer een zogenaamde adresverrijking worden toegepast en de daarmee verkregen gegevens worden verwerkt en meegestuurd naar de reclassering. Hiermee wordt de kans verkleind dat de oproep naar een verkeerd

adres gaat. In de praktijk kan het geboden zijn de tweede oproep met bewijs van ontvangst te verzenden. Indien op de tweede oproep evenmin wordt gereageerd, zal er een bericht naar het openbaar ministerie gaan dat de taakstraf niet kan worden uitgevoerd.

Het derde lid geeft aan dat er in het intakegesprek in elk geval melding moet worden gedaan van de rechten, plichten en regels die gelden bij de tenuitvoerlegging van een taakstraf.

In het vierde lid wordt aangegeven welke omstandigheden bij de feitelijke beslissing tot plaatsing in aanmerking dienen te worden genomen. Zo zal gekeken moeten worden naar het gepleegde delict. Waar mogelijk zal een relatie tussen het gepleegde feit en de te verrichten taakstraf moeten worden nagestreefd. Ook zal specifiek moeten worden gekeken wat de persoonlijke mogelijkheden van de taakgestrafte zijn. Voorts wordt een nadere regeling gegeven voor de reistijd.

In het vijfde lid wordt aangegeven dat na de selectie van een project een gesprek kan plaatsvinden in het bijzijn van de contactpersoon van de projectplaats. Bij jeugdigen vindt dit gesprek standaard plaats. In de andere gevallen is dit afhankelijk van de projectplaats en de overige omstandigheden. In dit gesprek zal in elk geval aan de orde dienen te komen wat er van de taakgestrafte op het project wordt verwacht en welke regels er gelden.

In het zesde lid wordt voorzien in een schriftelijke vastlegging van het plaatsingsbesluit en ondertekening hiervan door de taakgestrafte. In de praktijk zijn er door de reclassering en de raad voor de kinderbescherming standaardregels ontwikkeld en wordt de taakgestrafte gevraagd deze te ondertekenen. Door ondertekening staat in elk geval vast dat de regels aan de orde zijn geweest. Het stuk kan als bijlage worden gevoegd bij het plaatsingsbesluit waarbij ondertekening is voorgeschreven. Ten opzichte van de vorige regeling is geschrapt dat een afschrift van de voor akkoord ondertekende beslissing aan het openbaar ministerie wordt gezonden. Er is pas aanleiding het openbaar ministerie te informeren als de taakgestrafte de taakstraf niet (naar behoren) uitvoert en er dus een vervolgbeslissing noodzakelijk is. In dit stadium van de uitvoering zou dit kunnen blijken uit het niet willen ondertekenen, wat in de meeste gevallen zal moeten worden opgevat als een weigering van de taakgestrafte om de taakstraf te verrichten. Indien zulks duidelijk is, zal het openbaar ministerie hiervan op de hoogte dienen te worden gesteld.

Artikel 3:15

In dit artikel wordt aangegeven dat na een geslaagde taakstraf daarvan mededeling wordt gedaan aan de minister. In de voorloper van deze bepaling – artikel 11 van het Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen – was dit nog het openbaar ministerie. Feitelijk zal de mededeling worden gedaan aan het CJIB.

§3. Uitvoerder taakstraffen

Artikel 3:16

In dit artikel wordt een algemene taakomschrijving gegeven van de taken en verantwoordelijkheden van de uitvoerder taakstraffen. Artikel 12 van het Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen is daarmee ongewijzigd overgenomen.

In dit artikel is overgenomen hetgeen voorheen werd bepaald in artikel 13 van het Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen. In het eerste lid is gecorrigeerd voor verwijzingen naar vervallen artikelen door in algemenere zin op te schrijven dat de uitvoerder taakstraffen, al dan niet op basis van een daartoe strekkend verzoek van het openbaar ministerie, als toezichthouder mede de genoemde beslissingen kan nemen. De inhoud van de beslissingen is ten opzichte van de vorige regeling niet gewijzigd. Het betreft de volgende beslissingen.

- De beslissing om in bijzondere omstandigheden de projectplaats of de aard van de werkzaamheden te wijzigen. Bij bijzondere omstandigheden kan worden gedacht aan onvoldoende beschikbaarheid van werk voor de taakgestrafte op de projectplaats, een misdraging die de handhaving van de taakgestrafte op het project in de weg staat, een onoplosbaar conflict op het project, gebleken ongeschiktheid van de taakgestrafte voor het project, het verkrijgen van een betaalde werkkring, voor zover de tijden van het project niet kunnen worden aangepast (zie ook artikel 3:18).

- De beslissing om een waarschuwing te geven indien de taakstraf niet naar behoren wordt uitgevoerd (artikel 3:19). Bij niet behoorlijk uitvoeren van de werkstraf of het leerproject kan worden gedacht aan de omstandigheid dat de gestrafte zonder opgave van redenen niet op het project is verschenen, weigert een redelijke opdracht uit te voeren of zich schuldig maakt aan wangedrag. Hier wordt bedoeld de formele waarschuwing waarbij het rechtsgevolg is dat de taakstraf zal worden opgeschort bij herhaling van onbehoorlijk verrichten van de taakstraf. De waarschuwing kan slechts eenmaal worden gegeven. Los daarvan kan het zijn dat bij geringe incidenten aan de taakgestrafte (mondeling) te kennen wordt gegeven dat zijn gedrag niet juist is.

- De beslissing om de taakstraf op te schorten met het advies aan het openbaar ministerie om de taakstraf te beëindigen (artikel 3:20). Tot het nemen van deze beslissing zal worden overgegaan indien de taakgestrafte zich na een waarschuwing niet aan de voorwaarden houdt of de taakgestrafte verwijtbaar binnen de voor de taakstraf gestelde termijn de taakstraf niet heeft volbracht of na een ernstige misdraging waardoor verdere voortzetting van de taakstraf onmogelijk wordt. Deze omstandigheden zijn zowel bij de uitvoering van een werkstraf als bij het volgen van een leerproject aan de orde. Voor de invulling van wat onder ernstige misdraging moet worden verstaan kan aansluiting worden gezocht bij het arbeidsrecht. Na het nemen van deze beslissing wordt het openbaar ministerie onverwijld op de hoogte gesteld. In het tweede lid van artikel 3:20 wordt voorts aangegeven dat het openbaar ministerie na ontvangst van dit advies zo spoedig mogelijk een beslissing dient te nemen. Ook de minister wordt geïnformeerd.

In het tweede en derde lid van artikel 3:17 wordt, gelet op de gevolgen die dergelijke beslissingen met zich kunnen brengen, een aantal waarborgen ingebouwd. Zo moet de uitvoerder taakstraffen zo mogelijk de taakgestrafte vooraf horen. Indien gewenst kan een vertrouwenspersoon bij het gesprek aanwezig zijn. De beslissing moet voorts schriftelijk worden vastgelegd, waarbij tevens de redenen voor deze beslissing moeten worden aangegeven.

§4. Taakgestrafte

Artikel 3:21

Dit artikel maakt het mogelijk dat de taakgestrafte wordt opgedragen zich medisch te laten keuren voordat de taakstraf aanvangt indien de werkzaamheden dit vereisen of de taakgestrafte medische klachten heeft

of (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt is. Door een medische keuring kan een verantwoorde keuze worden gemaakt of de voorgestelde taakstraf medisch gezien past bij de taakgestrafte. De taakgestrafte kan ook zelf met een verzoek tot een medische keuring komen. Het is dan aan de uitvoerder taakstraffen te beslissen of hij zulks geboden acht. De reclassering of de raad voor de kinderbescherming kan op dit punt intern een nadere werkwijze aanbevelen hoe te handelen in dergelijke situaties.

Artikel 3:22

De aard van een project kan met zich brengen dat het niet altijd mogelijk zal zijn om voor een taakgestrafte die een baan heeft het gehele project in zijn vrije tijd te verrichten. Met het oog hierop is de mogelijkheid opgenomen om de taakgestrafte te verplichten een aantal vrije dagen op te nemen. In reactie op het advies van de NVvR wordt opgemerkt dat de taakgestrafte dat, zoals gebruikelijk, in overleg met zijn werkgever zal moeten doen.

Het tweede lid maakt duidelijk dat op de taakgestrafte de plicht rust om, in die gevallen dat hij een uitkering ontvangt, de uitvoeringsinstantie hiervan op de hoogte te stellen.

Artikel 3:23

Veranderingen in de woon-, onderwijs- of werksituatie kunnen gevolgen hebben voor de tenuitvoerlegging van de taakstraf. Met het oog hierop wordt de taakgestrafte opgedragen wijzigingen hierin onmiddellijk door te geven.

Artikel 3:24

Dit artikel ziet op de feitelijke uitvoering van de taakstraf op de projectplaats. De taakgestrafte dient opvolging te geven aan aanwijzingen en opdrachten van de uitvoerder taakstraffen of namens deze gegeven opdrachten en aanwijzingen van de contactpersoon, gegeven in het kader van de tenuitvoerlegging van de taakstraf.

Artikel 3:25

In dit artikel wordt nader aangegeven hoe gehandeld dient te worden indien de taakgestrafte door ziekte of andere bijzondere omstandigheden verzuimt bij de tenuitvoerlegging van de taakstraf.

Titel 3.3 Gedragsbeïnvloedende maatregel

Artikel 3:26

Dit artikel ziet op de gedragsbeïnvloedende maatregel (GBM) en betreft het oude artikel 21 van het Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994. Het eerste lid ziet op de inhoud van het programma dat kan bestaan uit een of meerdere gedragsinterventies. In het tweede lid is aangegeven dat wanneer de GBM wordt opgelegd in combinatie met een vrijheidsbepende straf, de GBM wordt ingezet als middel van verplichte begeleiding in het kader van de nazorg. De verwijzingen in het eerste en tweede lid naar artikel 77w, derde lid, Sr zijn nog steeds geldig.

Artikel 3:27

Dit artikel is de delegatiebepaling voor het bij ministeriële regeling stellen van nadere regels over het bepaalde in hoofdstuk 3. Indien dat nodig blijkt, kunnen bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld over de voorwaarden waaraan leer- of werkprojecten moeten voldoen en over de vereisten die aan projectplaatsen worden gesteld (onderdeel a). Tevens kunnen nadere regels worden gesteld over de uitvoering van de taakstraf en over de verplichtingen waaraan de taakgestrafte moet voldoen bij de uitvoering (onderdeel b).

Hoofdstuk 4 Geldelijke sancties en bijkomende straffen

In dit hoofdstuk worden nadere regels gesteld voor de tenuitvoerlegging van geldelijke sancties en bijkomende straffen. De volgende algemene maatregelen van bestuur zijn in dit hoofdstuk samengevoegd: het Besluit tenuitvoerlegging geldboeten, het Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen, het Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid, het Uitvoeringsbesluit voorschot schadevergoedingsmaatregel, en het Transactiebesluit 1994.

Hieronder wordt per overgenomen bepaling toegelicht wat ten opzichte van de vorige regeling inhoudelijk is gewijzigd. Een algemene wijziging is dat de verschillende bepalingen die zien op de verplichting voor een ieder om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor de uitvoering, zijn geschrapt (zoals bijvoorbeeld artikel 6 Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid). Deze verplichting om op (algemene) vordering van de minister de benodigde inlichtingen te verstrekken volgt immers al uit artikel 6:1:9, eerste lid, Sv.

Titel 4.1 Algemene bepalingen

Artikel 4:1

De minister is verantwoordelijk voor de inning van de in dit besluit opgenomen geldelijke sancties. De feitelijke uitvoering hiervan wordt in de meeste gevallen gedaan door het CJIB. Hier treedt het CJIB dus niet op als het AICE, maar als de uitvoeringsdienst die door de minister is belast met de inning en incasso van geldelijke sancties. Uitgangspunt is betaling door storting op een daartoe bestemde rekening van het CJIB door degene die het bedrag is verschuldigd. In door de minister te bepalen gevallen kan hiervan worden afgeweken (artikel 4:4). Voor de politiestrafbeschikking en de bestuurlijke strafbeschikking zijn in artikel 4:5 van onderhavig besluit nadere regels gesteld over de wijze waarop die directe betaling kan plaatsvinden. Het eerste lid van artikel 4:1 bepaalt dat de minister, feitelijk dus het CJIB, de hiermee belaste ambtenaren ondersteunt. Die ondersteuning voor de inning heeft onder meer de vorm van het verstrekken van de voor de uitvaardiging van de strafbeschikking benodigde gegevens en het bieden van een infrastructuur voor onder meer het inzenden van het proces-verbaal.

Het tweede lid van dit artikel strekt ertoe te verduidelijken dat de minister – het CJIB – geen taak heeft bij de invordering van geldboeten opgelegd in fiscale strafbeschikkingen. De tenuitvoerlegging van deze strafbeschikkingen, die op grond van de artikelen 76 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en 10:15 van de Algemene douanewet kunnen worden uitvaardigd door de Belastingdienst onderscheidenlijk de inspecteur, geschiedt op grond van genoemde wetsartikelen, alsmede op

grond van de artikelen 2, eerste lid, onderdeel p, en 3a van de Invoeringswet 1990 door de in die wet bedoelde Ontvanger. Deze rol van het CJIB en de uitzondering voor de fiscale strafbeschikking was voorheen geregeld in artikel 1, eerste lid, tweede volzin, en tweede lid, van het Besluit tenuitvoerlegging geldboeten.

Titel 4.2 Plaats, wijze en termijn van betaling

Artikel 4:2

Dit artikel somt in het eerste lid de strafrechtelijke beslissingen op die in beginsel worden voldaan door storting van het verschuldigde bedrag op de daartoe bestemde bankrekening van de minister. Ten opzichte van de vorige regelingen is hieraan expliciet de schikking toegevoegd, het bedrag dat aan de staat moet worden betaald op grond van een schriftelijke schikking als bedoeld in artikel 511c Sv. Voorts is de waarborgsom toegevoegd (artikel 6:4:21 Sv). De transactie is behouden in deze opsomming van geldelijke sancties, ondanks dat dit door de voortgaande, gefaseerde invoering van de strafbeschikking een marginaal verschijnsel is geworden; transactievoorstellen inhoudende betaling van een bedrag zijn beperkt tot bijzondere zaken. Degene die op grond van een van de in het eerste lid genoemde strafrechtelijke beslissingen een bedrag moet voldoen, ontvangt hiertoe een bericht van het CJIB met informatie over de termijn of de termijnen waarbinnen en de wijze waarop het verschuldigde bedrag moet zijn voldaan (tweede lid). Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat voorheen voor de betaling van geldboeten een termijn van dertig dagen was gesteld in artikel 3, tweede lid, van het Besluit tenuitvoerlegging geldboeten. Deze vaste termijn was niet voor de betaling van andere geldelijke sancties opgenomen en is daarom niet overgenomen in het onderhavige besluit. In de praktijk zal echter voor deze geldboeten dezelfde termijn worden genoemd in het bericht dat wordt verstuurd door het CJIB. In dit bericht staan ook de gevolgen van niet-tijdige betaling. Als vanwege niet-tijdige betaling het bedrag op grond van de wettelijke regeling wordt verhoogd, wordt een aanmaning verstuurd. De termijn van de betaling voor het alsdan verhoogde bedrag is standaard dertig dagen (derde lid).

Artikel 4:3

Bij het bericht over de wijze waarop het bedrag moet worden voldaan (artikel 4:2), wordt vermeld hoe degene die het bedrag dient te storten op de daartoe bestemde bankrekening moet aangeven waartoe de betaling strekt. Hierbij kan worden gedacht aan een betalingskenmerk of een zaakskenmerk. Vermelding van een dergelijk kenmerk is essentieel om eenduidig te kunnen herleiden waartoe de gedane betaling strekt (eerste lid).

Indien bij de betaling niet is aangegeven op welke zaak deze betrekking heeft en dit is niet op eenvoudige wijze te herleiden – bijvoorbeeld omdat de betaling vanaf een bankrekening is gedaan die op een andere naam staat dan degene die in die zaak het bedrag is verschuldigd – wordt het bedrag in beginsel teruggestort. Gevolg van het niet op de voorgescreven wijze voldoen van het verschuldigde bedrag kan hiermee zijn dat de betalingstermijn wordt overschreden. Indien er aanleiding is een bedrag terug te storten, zal eerst worden gezien of degene die het bedrag heeft overgemaakt nog (andere) zaken heeft openstaan. Deze verrekening vindt plaats op grond van artikel 6:1:13 Sv. Bij ministeriële regeling zal de volgorde van deze verrekening worden bepaald.

Artikel 4:4

In door de minister bepaalde gevallen kan worden afgeweken van de hoofdregel dat betaling geschiedt door storting op een daartoe bestemde bankrekening (artikel 4:2, eerste lid), nadat hierover door het CJIB een bericht is gestuurd. Bij die aan te wijzen gevallen zal het met name gaan om categorieën zaken, hoewel niet ondenkbaar is dat ook individuele zaken hiervoor in aanmerking komen. Binnen die bepaalde gevallen kan de minister plaatsen aanwijzen waarop en personen waaraan de directe betaling kan plaatsvinden.

Artikel 4:5

In aansluiting op het vorige artikel zijn er specifieke regels voor directe betaling van de in een door een opsporingsambtenaar of door een bestuursorgaan uitgevaardigde strafbeschikkingen opgelegde geldboeten. Het bevoegde gezag, de korpschef, de werkgever van de bevoegde ambtenaar, kan hiertoe bepaalde plaatsen of ambtenaren aanwijzen. Betaling dient in deze gevallen binnen 24 uur na constatering van het feit plaats te vinden (eerste lid). Niet elke plaats kan worden aangewezen als plaats van betaling. Hierop ziet het tweede lid. Voor de inning van de gelden uit directe betalingen zijn specifieke ambtenaren aangewezen (derde lid). Deze ambtenaren dienen te beschikken over een lijst van de feiten waarvoor zij bevoegd zijn een strafbeschikking uit te vaardigen. Bij elk van deze feiten staat in de lijst aangegeven welk standaard boetebedrag hierop staat, zodat de ambtenaar die de betaling in ontvangst neemt deze lijst kan tonen aan degene die het bedrag ter plaatse voldoet (vierde lid).

Artikel 4:6

In het geval de bevoegdheid een politiestrafbeschikking uit te vaardigen wordt uitgeoefend op het moment dat bijstand aan de politie wordt verleend door de Koninklijke marechaussee, andere onderdelen van de krijgsmacht of bijzondere bijstandseenheden, geschiedt de afhandeling van de sanctie, de verantwoording en de controle etc. op de door de politie bepaalde wijze.

Artikel 4:7

In het belang van een juiste taakuitoefening bij de inning van de gelden anders dan door overschrijving op de bankrekening van de minister, zijn enige nadere regels noodzakelijk. In het eerste lid van dit artikel is voorgescreven dat door de persoon aan wie de betaling is verricht een gedagtekend en (elektronisch) ondertekend betalingsbewijs wordt uitgereikt, waarop degene die heeft betaald zich indien nodig op een later moment kan beroepen. Degene die de betaling in ontvangst heeft genomen, maakt hiervan aantekening (tweede lid). Door in deze gevallen aantekening te houden kan administratief worden nagegaan of de binnengekomen gelden overeenstemmen met de hoogte van de te betalen bedragen (derde lid).

Titel 4.3 Verantwoording van de gelden

Artikel 4:8

Voor de betaling van op grond van een strafrechtelijke beslissing verschuldigde bedragen, opgesomd in artikel 4:2, eerste lid, zijn specifieke bankrekeningen beschikbaar. Het beheer van deze rekeningen en de in verband daarmee te voeren administratie wordt namens de minister

uitgevoerd door het CJIB. De directeur van het CJIB is belast met het beheer van deze bankrekeningen en legt hierover – als hoofd van het dienstonderdeel – verantwoording af aan de minister.

Artikel 4:9

Het eerste lid van dit artikel geeft de grondslag voor de ministeriële regeling die ziet op het betalingsbewijs dat wordt overhandigd door degene die de betaling in ontvangst neemt. In deze regeling – zie het Besluit vaststelling model formulier betalingsbewijs transacties en boetes – wordt ten eerste een formulier vastgesteld dat als betalingsbewijs kan worden overhandigd. Ten tweede worden in deze regeling de eisen omschreven waaraan een dergelijk betalingsbewijs moet voldoen. Dat laatste is met name van belang voor de gevallen waarin ter plaatse wordt betaald door een pinbetaling. Dan kan namelijk worden volstaan met uitreiking van het door de mobiele pinautomaat uitgeprinte betalingsbewijs dat voldoet aan de gestelde eisen en hoeft niet apart een papieren formulier te worden ingevuld. Het tweede lid schrijft voor dat de personen en instanties die bij een directe betaling het geld in ontvangst nemen, dit overmaken naar de daarvoor bestemde bankrekening van het CJIB. De hierbij door de minister bepaalde werkwijze en de nadere voorschriften genoemd in het derde lid zorgen ervoor dat er geen kasverschillen kunnen optreden.

Artikel 4:10

Dit artikel ziet op de verantwoording van de gelden die worden ontvangen door de politie, de Koninklijke marechaussee en de bevoegde buitengewoon opsporingsambtenaren. Ten opzichte van de vorige regelingen is een derde lid toegevoegd. Hierin is bepaald dat de korpschef geen jaarlijkse opgave hoeft te doen over die gevallen waarin degene die ter plaatse tot betaling overgaat, dit doet door directe overschrijving op de bankrekening van de minister (in plaats van contante betaling of storting op de rekening van de betreffende korpschef).

Titel 4.4 Administratiekosten en kosten van verhaal

Deze titel ziet op de inning van de administratiekosten (artikel 4:11) en de kosten die worden gemaakt bij het verhaal van een opgelegde geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel (artikel 4:12). In artikel 4:11 is ten opzichte van de vorige regeling, artikel 9b van het Besluit tenuitvoerlegging geldboeten, het tweede lid geschrapt, aangezien het daarin bepaalde thans is geregeld in artikel 6:4:2, vijfde lid, Sv. Artikel 4:12 ziet op de kosten van verhaal. De kosten van verhaal hebben betrekking op de kosten van ambtshandelingen en op invorderingskosten. Deze laatste kosten betreffen bijvoorbeeld de kosten van het beoordelen en uitvoeren van een betalingsregeling. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd overgenomen uit de vorige regeling.

Titel 4.5 Uitlevering voorwerpen

Artikel 4:13

Dit artikel geeft nadere regels voor de gevallen dat niet in beslag genomen voorwerpen verbeurd zijn verklaard. Grondslag voor deze bepaling is artikel 6:5:3 Sv. Voorheen was deze uitlevering geregeld in artikel 10 van het Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid. Onder de directe verantwoordelijkheid van de minister voor de tenuitvoerlegging is ervoor gekozen niet uit te gaan van uitlevering van deze voorwerpen bij de griffie van de rechtbank in het arrondissement waar de strafzaak in

eerste aanleg is vervolgd, maar van een verantwoordelijkheid van de minister om hierover contact op te nemen met de rechthebbende, zodat een plaats en een moment kunnen worden bepaald waarop de betreffende voorwerpen worden uitgeleverd.

Omdat op de uitlevering van voorwerpen enkele op geldelijke sancties betrekking hebbende artikelen van overeenkomstige toepassing zijn (artikel 6:5:1, eerste lid, Sv) en er voor het overige geen nadere regels worden gesteld met betrekking tot bijkomende straffen, is ervoor gekozen de nadere regels over geldelijke sancties en bijkomende straffen in één hoofdstuk te plaatsen.

Titel 4.6 Voorschot schadevergoedingsmaatregel

Artikel 4:14

In dit artikel is de materie uit het met dit besluit ingetrokken Uitvoeringsbesluit voorschot schadevergoedingsmaatregel overgenomen.

Titel 4.7 Delegatie

Artikel 4:15

Dit artikel is de delegatiebepaling voor het bij ministeriële regeling stellen van nadere regels over het bepaalde in hoofdstuk 4.

Het eerste lid bepaalt dat nadere regels worden gesteld over de bevoegdheid van de minister om uitstel van betaling te verlenen of betaling in termijnen toe te staan, ook in die gevallen dat de rechter of officier van justitie reeds met toepassing van artikel 24a Sr een dergelijke betalingsregeling heeft getroffen (artikel 6:4:1 Sv). Voorts worden nadere regels gesteld over het voorschot dat de staat uitkeert aan een slachtoffer indien de veroordeelde de schadevergoedingsmaatregel niet volledig voldoet (artikel 6:4:2, zesde lid, Sv). Bij deze nadere regels kan worden gedacht aan bepaling van het moment waarop het voorschot wordt uitgekeerd.

Het tweede lid bevat de grondslag voor de nadere regels die worden gesteld over de uitwinning van conservatoir beslag ten behoeve van het voldoen van een onherroepelijk opgelegde geldelijke sanctie.

Hoofdstuk 5 Gratie

Dit hoofdstuk geeft de nadere regels over de opschortende werking van een verzoek tot gratie, geregeld in de artikelen 6:7:2 tot en met 6:7:4 Sv, en vervangt het Besluit aanvang tenuitvoerlegging straffen en maatregelen. Inhoudelijk verschillen de artikelen niet wezenlijk van de vorige regeling. Onder meer zijn enkele uit de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen voortvloeiende technische wijzigingen doorgevoerd. Zo is er gecorrigeerd voor de gewijzigde nummering van bepalingen in het Wetboek van Strafvordering waarnaar in het besluit wordt verwezen. Dit betreft ook de andere wettelijke basis, opgenomen in de aanhef van de regeling (artikel 6:7:8 Sv). Daarnaast is de directe verantwoordelijkheid van de minister voor de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen – waaronder opgelegde vrijheidsstraffen – tot uitdrukking gebracht in artikel 5:2, onder c, van dit besluit.

Artikel 5:1

Als aanvangsmoment van de tenuitvoerlegging van een vonnis of arrest wordt verstaan de handeling die is gericht op het bewerkstelligen dat de straf of maatregel ten uitvoer wordt gelegd.

Artikel 5:2

Deze bepaling regelt de momenten van aanvang van tenuitvoerlegging van vonnissen waarin een hoofdstraf is opgelegd. De hoofdstraffen zijn gevangenisstraf, hechtenis, taakstraf en geldboete (artikel 9 Sr). Gevangenisstraf en hechtenis zijn gevat onder de term «vrijheidsstraf» (artikel 1:1).

Vrijheidsstraf (onderdeel a)

De tenuitvoerlegging van een vonnis waarin een vrijheidsstraf wordt opgelegd kan op verschillende wijzen aanvangen.

– Subonderdeel 1: Dit subonderdeel regelt het moment van tenuitvoerlegging ten aanzien van de zogeheten «zelfmelders». Dit zijn veroordeelden die zich niet (langer) in voorlopige hechtenis of anderszins in detentie bevinden. Van hen wordt verwacht dat zij zich vrijwillig zullen melden bij de inrichting. Hiertoe ontvangen zij een mededeling, waarin het concrete moment van melding bij de daarbij aangegeven inrichting wordt vermeld. Aangezien de datum van dagtekening van deze oproep het moment is waarop de tenuitvoerlegging aanvangt, zal de veroordeelde om in aanmerking komen voor opschortende werking van een verzoek om gratie, uiterlijk op de dag vóór de datum van dagtekening het gratieverzoek moeten indienen.

– Subonderdeel 2: Er zijn veroordeelden die niet of te laat reageren op de mededeling. Veroordeelden die niet (tijdig) reageren, verspelen de mogelijkheid om via de zelfmeldprocedure hun straf te ondergaan. Indien een veroordeelde niet of te laat (dat wil zeggen niet binnen dertig dagen) reageert, wordt tegen hem een arrestatiebevel uitgevaardigd. De tenuitvoerlegging vangt dan aan op de eerste dag na overschrijding van de termijn, dat wil zeggen op de eenendertigste dag na verzending van de mededeling.

– Subonderdeel 3: Er zijn personen die niet in aanmerking komen voor de zelfmeldprocedure. Dit kunnen veroordeelden zijn die naar aanleiding van een eerdere veroordeling niet of te laat hebben gereageerd op een mededeling. Te denken valt voorts aan een veroordeelde die een voorwaarde, opgelegd bij een voorwaardelijke veroordeling, heeft overtreden en ten aanzien van wie de tenuitvoerlegging van de voorwaardelijk opgelegde veroordeling wordt bevolen. Omdat het een persoon betreft die zich niet aan de voorwaarden heeft gehouden ligt een zelfmeldprocedure niet voor de hand. Ook hier vangt de tenuitvoerlegging van het vonnis aan met het uitvaardigen van een arrestatiebevel.

– Subonderdeel 4: Bij personen zonder vaste woon- of verblijfplaats kan geen mededeling tot zelfmelding worden verzonden; een GBA-adres is immers niet bekend. In de regel worden deze personen in voorlopige hechtenis gehouden, van waaruit de straf wordt uitgezeten. Indien dit niet het geval is – betrokkene is bijvoorbeeld bij verstek veroordeeld – vangt de tenuitvoerlegging aan op de datum van aanhouding. In de oude regeling was sprake van de registratie in het opsporingsregister van de veroordeelde zonder vaste woon- of verblijfplaats. Het geautomatiseerde systeem waarop met «opsporingsregister» werd geduïd, wordt evenwel vervangen door een ander systeem. Om deze reden wordt de reden van de registratie uitgeschreven.

Een aantal gevallen van aanvang van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf is niet geregeld in dit besluit. Ten aanzien van veroordeelden aan wie reeds de vrijheid is ontnomen, heeft een verzoek om gratie geen opschortende werking. Artikel 6:7:3, onder b, Sv bepaalt immers dat ten aanzien van een veroordeelde die rechtens zijn vrijheid is ontnomen uit hoofde van de rechterlijke beslissing, waarbij de vrijheidsstraf, waarvan gratie wordt verzocht, werd opgelegd, een verzoekschrift om gratie de tenuitvoerlegging niet opschort. Een aanvangsmoment hoeft in deze gevallen dus ook niet te worden vastgesteld.

In het besluit is geen moment van aanvang tenuitvoerlegging vastgesteld voor vervangende hechtenis in plaats van het verrichten van een taakstraf of het betalen van een geldboete. De vervangende hechtenis wordt namelijk subsidiair opgelegd, de taakstraf of geldboete primair, waardoor een dergelijke straf als een geheel dient te worden beschouwd. Het verzoek om gratie richt zich derhalve op de taakstraf of geldboete waarvan het aanvangsmoment elders in de regeling wordt bepaald.

Taakstraf (onderdeel b)

Als aanvangsmoment voor de tenuitvoerlegging van taakstraffen wordt aangemerkt de datum van dagtekening van de brief met uitnodiging voor het eerste (intake) gesprek bij de reclassering.

Geldboete (onderdeel c)

Ten aanzien van geldboeten wordt als moment van aanvang van de tenuitvoerlegging aangemerkt de handeling van de minister die is gericht op het bewerkstelligen van die betaling, te weten de verzending aan de veroordeelde van de mededeling van de dag of de dagen waarop de betaling uiterlijk moet geschieden. Er wordt niet meer gesproken over (de dagtekening van) de «optisch leesbare acceptgiro», maar enkel over (de dagtekening van) de mededeling van de minister over de dag of dagen waarop de geldelijke sanctie moet zijn voldaan, omdat de papieren acceptgirokaart naar verwachting in de komende jaren zal verdwijnen uit het inningsproces. Het besluit volgt hierin het met de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen gewijzigde artikel 4 van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften.

Artikel 5:3

Aan bijkomende straffen wordt niet zonder meer de mogelijkheid van opschortende werking toegekend. Slechts in de gevallen waarin een jaar na het onherroepelijk worden van de rechterlijke beslissing, de tenuitvoerlegging anders dan op verzoek van de veroordeelde nog niet is aangevangen, heeft een ingediend gratieverzoek opschortende werking (artikel 6:7:2, tweede lid, Sv). Ten aanzien van de bijkomende straffen zal zich nagenoeg nooit een dergelijke situatie voordoen. Voor het uitzonderlijke geval wordt in onderhavig artikel toch een aanvangsmoment bepaald van vonnissen waarin een dergelijke straf is opgelegd.

Ontzetting van bepaalde rechten (onderdeel a)

Ten aanzien van de ontzetting van bepaalde rechten worden onderscheiden de ontzegging van de rijbevoegdheid, geregeld in de Wegenverkeerswet 1994 en de overige ontzetting van bepaalde rechten, geregeld in het Wetboek van Strafvordering.

– Subonderdeel 1: onderhavige bepaling ziet op de ontzegging van de rijbevoegdheid. Ten aanzien van de bijkomende straf ontzegging van de rijbevoegdheid is het moment van aanvang tenuitvoerlegging reeds

vastgesteld in artikel 180, derde lid, van de Wegenverkeerswet 1994. Hierin wordt bepaald dat indien de rechterlijke uitspraak voor wat betreft de bijkomende straf voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden, de tenuitvoerlegging niet geschiedt dan nadat aan de veroordeelde in persoon een schrijven is uitgereikt, volgens de artikelen 36d en 36e Sv, waarin het tijdstip van ingang en de duur van de ontzegging, de verplichting tot inlevering van het rijbewijs uiterlijk op dat tijdstip, alsmede het gevolg van niet tijdige inlevering worden medegedeeld. De uitreiking van dit schrijven vormt het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging.

– Subonderdeel 2: Artikel 28 Sr regelt de ontzetting van de volgende rechten: het bekleden van ambten of van bepaalde ambten, het dienen bij de gewapende macht, het actief en passief kiesrecht, het zijn van raadsman of gerechtelijk bewindvoerder en de uitoefening van bepaalde beroepen. Het aanvangsmoment wordt gelijk gesteld met de datum dat de veroordeling onherroepelijk is geworden. Als voorgeschreven is dat het openbaar ministerie mededeling doet een vonnis van de rechtbank, bij verstek gewezen, zo spoedig mogelijk aan de veroordeelde te betekenen, dan kan de tenuitvoerlegging van het vonnis geschieden na betekening van de mededeling (artikel 366, eerste lid, Sv). Indien niet voorgeschreven is dat het openbaar ministerie een mededeling doet ter betekening van het vonnis, kan het vonnis onmiddellijk ten uitvoer worden gelegd behalve als er een rechtsmiddel openstaat. Zie hiervoor verder de bepalingen over betekening van het vonnis en verstek (artikel 6:1:16 jo. 366 Sv). Deze procedure van betekening geldt niet in het geval van ontzetting van actief en passief kiesrecht. Ten aanzien van het kiesrecht is grondwettelijk geregeld dat van kiesrecht is uitgesloten hij die wegens het begaan van een delict bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak tot een vrijheidsstraf van ten minste een jaar is veroordeeld en met de ontzetting van het kiesrecht als bijkomende straf (artikel 54, tweede lid, Grondwet). Dat is de reden dat deze bijkomende straf expliciet wordt genoemd in artikel 31, tweede lid, Sr. De uitzonderingsbepalingen die het al dan niet betekenen van een verstekvonnis betreffen, zijn op deze bijkomende straf niet van toepassing. Het aanvangsmoment van de tenuitvoerlegging van deze bijkomende straf wordt eveneens bepaald op het moment van onherroepelijk worden van de rechterlijke uitspraak.

Verbeurdverklaring (onderdeel b)

De regel ten aanzien van de ontzetting van bepaalde rechten geldt in gelijke mate ten aanzien van verbeurdverklaring, namelijk dat de aanvang tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring als bijkomende straf ingaat op de datum dat de veroordeling daartoe onherroepelijk is geworden. Het moment van aanvang tenuitvoerlegging valt dus samen met de datum van onherroepelijk worden van het vonnis of arrest.

Openbaarmaking van rechterlijke uitspraak (onderdeel c)

Een voorbeeld van openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak is wanneer een persoon onder meer veroordeeld wordt tot het niet meer mogen uitoefenen van zijn beroep. Door middel van openbaarmaking in een landelijk of regionaal dagblad wordt hieraan kenbaarheid gegeven. Met de publicatie wordt deze bijkomende straf geëffectueerd. De aanvang van de tenuitvoerlegging van het vonnis valt in deze regeling samen met het onherroepelijk worden van het vonnis of arrest.

Artikel 5:4

Als hoofdregel geldt dat Nederland niet bevoegd is tot een wijziging van het strafgewijsde door gratie, herziening of amnestie, in het geval Nederland executoriale titels ten uitvoer legt, afkomstig van een niet-Nederlands autoriteit. Dat geldt ook voor de beslissingen betreffende opschorting of schorsing van de tenuitvoerlegging. Alleen als het verdrag waarop de overdracht en positieve erkenning is gegrond anders bepaalt, en dat komt soms voor, is dat anders.

Er is een limitatief aantal internationaalrechtelijke straffen waarvoor gratie kan worden verzocht en verleend. Dit wordt geregeld in artikel 6:7:1, tweede lid, Sv. Met uitzondering van de geldboete (artikel 35 van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (WOTS)) kan aan het verzoek tot gratie geen opschortende werking worden toegekend, aangezien de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen krachtens rechterlijke beslissing in een vreemde staat (vgl. artikel 6:7:3, onder b, Sv). Het aanvangsmoment voor de tenuitvoerlegging van de geldboete, opgelegd in een vreemde staat, wordt in navolging van artikel 36, tweede lid, WOTS, in dit besluit gelijkgesteld met een geldboete opgelegd in Nederland, aangezien er sprake is van een overdracht tenuitvoerlegging van strafvonnissen (onderdeel c).

Artikel 43 WOTS betreft de onmiddellijke tenuitvoerlegging van een in een vreemde staat opgelegde vrijheidsbenemende sanctie in Nederland. Met de onmiddellijke tenuitvoerlegging wordt het vonnis van de vreemde staat in Nederland (verder) ten uitvoer gelegd. Aangezien het hier de onmiddellijke tenuitvoerlegging betreft, dat wil zeggen zonder toepassing van de gerechtelijke procedure (hoofdstuk III, afdeling C, WOTS), vangt de tenuitvoerlegging aan op de datum dat betrokkene op Nederlands grondgebied aankomt (onderdeel b). Het doel van aankomst op Nederlands grondgebied (in de meeste gevallen zal dit de luchthaven Schiphol zijn) is de onmiddellijke (verdere) tenuitvoerlegging in Nederland van het in een vreemde staat opgelegd vonnis.

De tenuitvoerlegging in het kader van de Uitvoeringswet Internationaal Strafhof vangt aan op de datum van overdracht van de veroordeelde aan de Nederlandse autoriteiten met het oog op de tenuitvoerlegging van artikel 67, derde lid van de Uitvoeringswet Internationaal Strafhof (onderdeel a). De veroordeelde bevindt zich weliswaar binnen de grenzen van Nederland, maar valt zolang hij niet is overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten buiten de jurisdictie van Nederland.

Artikel 5:5

Ten aanzien van de tbs-maatregel met dwangverpleging heeft een gratieverzoek geen opschortende werking indien betrokkene zich reeds in voorlopige hechtenis bevindt. Hetzelfde geldt bij tbs met dwangverpleging die aansluitend op een gevangenisstraf ten uitvoer wordt gelegd. Artikel 6:7:3, onder b, Sv bepaalt immers dat de bepaling omtrent opschortende werking buiten toepassing blijft indien de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen, hetzij uit hoofde van een rechterlijke beslissing, waarbij de vrijheidsstraf, waarvan gratie wordt verzocht, werd opgelegd, hetzij uit andere hoofde krachtens rechterlijke beslissing.

Onderdeel a

Het moment van aanvang tenuitvoerlegging van een vonnis waarbij een gevangenisstraf en tbs met een bevel tot verpleging wordt opgelegd, vangt aan bij de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf. Indien

betrokkene op dat moment reeds in detentie verblijft, zijn op grond van artikel 6:7:3, onder b, Sv de bepalingen over opschortende werking niet van toepassing.

In het geval dat een tbs-gestelde per abuis op de datum van vervroegde invrijheidstelling in vrijheid wordt gesteld, is er nog steeds sprake van een onherroepelijk vonnis en is er geen sprake van een onderbreking van de termijn tbs op grond van artikel 6:1:19 Sv; de tenuitvoerlegging was dus al aangevangen. Denkbaar is dat ten aanzien van een verdachte de voorlopige hechtenis is geschorst en de rechter de maatregel van tbs met bevel tot verpleging oplegt. Aangezien in dergelijke gevallen geen zelfmeldprocedure plaatsvindt, wordt hier aangesloten bij de datum van het uitvaardigen van het arrestatiebevel.

Onderdeel b

De maatregel van plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders kan niet worden gecombineerd met gevangenisstraf. Het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging van het vonnis is de dag dat de rechterlijke uitspraak onherroepelijk wordt. Ook hier is doorgaans sprake van een situatie waarin betrokkene reeds rechtens zijn vrijheid is ontnomen. Derhalve is evenals bij tbs met dwangverpleging artikel 6:7:3, onder b, Sv van toepassing en wordt aan een verzoek tot gratie geen opschortende werking toegekend. Voor het geval de voorlopige hechtenis wordt geschorst, wordt hier eveneens bepaald dat de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van het uitvaardigen van het arrestatiebevel.

Onderdeel c

Het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging van onttrekking aan het verkeer is gelijk aan het moment van aanvang tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring. Dit moment valt samen met het onherroepelijk worden van het vonnis of arrest.

Onderdeel d

De ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel is geregeld in artikel 36a tot en met 36f Sr en betreft uitsluitend de ontneming van een geldbedrag. Als moment van aanvang tenuitvoerlegging wordt derhalve aangemerkt de handeling van de minister die gericht is op het bewerkstelligen van die betaling, te weten de verzending aan de veroordeelde van de mededeling van de dag of de dagen waarop de betaling uiterlijk moet geschieden.

Hoofdstuk 6 Slotbepalingen

Artikel 6:1

In dit artikel worden de algemene maatregelen van bestuur opgesomd die bij inwerkingtreding van dit besluit vervallen. In de bijlage bij deze nota van toelichting wordt in transponeringstabellen op het niveau van individuele artikelen inzichtelijk gemaakt hoe de vervallen besluiten zijn overgenomen in dit besluit.

Artikel 6:2

Inwerkingtreding van dit besluit is voorzien op dezelfde datum als de inwerkingtreding van de (onderdelen van de) Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen, op grond waarvan de verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen direct

bij de minister komt te liggen. Dit moment wordt bij koninklijk besluit bepaald.

Artikel 6:3

De citeertitel brengt tot uitdrukking dat dit besluit de nadere regels bevat voor de tenuitvoerlegging van (alle) strafrechtelijke beslissingen.

De Minister voor Rechtsbescherming,
S. Dekker

In deze bijlage staan transponeringstabellen voor het Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen (tabel 1) en de besluiten die daarin zijn opgegaan (tabellen 2 tot en met 11).

Het gaat om de volgende tabellen en besluiten:

2. Besluit aanvang tenuitvoerlegging straffen en maatregelen;
3. Besluit tenuitvoerlegging geldboeten;
4. Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994;
5. Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen;
6. Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen;
7. Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid;
8. Transactiebesluit 1994;
9. Uitvoeringsbesluit voorschot schadevergoedingsmaatregel;
10. Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling;
11. Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling.

TABEL 1 Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen

Artikel(lid)	Oorsprong
1:1	Nieuw Artikel 1 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 Artikel 1 Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen Artikel 1 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen Artikel 1 Transactiebesluit 1994 Artikel 1 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling Artikel 1 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling
1:2	Nieuw
2:1	Artikel 2 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling
2:2	Artikel 3 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling
2:3	Artikel 4 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling
2:4	Artikel 18 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:5	Artikel 19 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:6	Artikel 27 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:7	Artikel 28 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:8	Artikel 4 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:9	Artikel 4a Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:10	Artikel 5 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:11	Artikel 6 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:12	Artikel 7 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:13	Artikel 8 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:14	Artikel 9 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:15	Artikel 11 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:16	Artikel 12 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:17	Artikel 13 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:18	Artikel 14 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:19	Artikel 15 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:20	Artikel 16 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:21	Artikel 17 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:22	Artikel 17a Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
2:23	Nieuw
3:1	Artikel 22 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 Artikel 5 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling Artikel 2 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling
3:2	Artikel 23 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 Artikel 6 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling Artikel 3 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling
3:3	Artikel 24 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 Artikel 7 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling Artikel 4 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling
3:4	Artikel 25 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 Artikel 8 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling Artikel 5 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling

Artikel(lid)	Oorsprong
3:5	Artikel 26 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994 Artikel 9 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidsstelling Artikel 6 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling
3:6	Artikel 2 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:7	Artikel 3 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:8	Artikel 4 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:9	Artikel 5 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:10	Artikel 6 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:11	Artikel 7 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:12	Artikel 8 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:13	Artikel 9, eerste en derde lid, Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:14	Artikel 10 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:15	Artikel 11 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:16	Artikel 12 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:17	Artikel 13 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:18	Artikel 14 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:19	Artikel 15 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:20	Artikel 16 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:21	Artikel 17 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:22	Artikel 18 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:23	Artikel 19 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:24	Artikel 20 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:25	Artikel 21 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen
3:26	Artikel 21 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994
3:27	Nieuw
4:1	Artikel 1, eerste lid, tweede volzin, en tweede lid, Besluit tenuitvoerlegging geldboeten
4:2, eerste lid	Artikel 3, eerste lid, eerste volzin, Besluit tenuitvoerlegging geldboeten Artikel 5, eerste lid, eerste volzin, Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen
4:2, tweede lid	Artikel 3, eerste volzin, Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid Artikel 3, tweede en derde lid, Besluit tenuitvoerlegging geldboeten Artikel 5, tweede en derde lid, Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen
4:2, derde lid	Artikel 3, vierde lid, Besluit tenuitvoerlegging geldboeten Artikel 5, vierde lid, Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen
4:3	Artikel 4 Besluit tenuitvoerlegging geldboeten Artikel 6 Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen
4:4	Artikel 4 Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid Artikel 3 Transactiebesluit 1994 Artikel 3, eerste lid, tweede volzin, Besluit tenuitvoerlegging geldboeten Artikel 5, eerste lid, tweede volzin, Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen
4:5	Artikel 3, tweede volzin, Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid Artikelen 3a en 3b Besluit tenuitvoerlegging geldboeten
4:6	Artikel 9a Besluit tenuitvoerlegging geldboeten
4:7	Artikel 5 Besluit tenuitvoerlegging geldboeten Artikel 7 Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen
4:8	Artikel 5 Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid Artikel 7 Besluit tenuitvoerlegging geldboeten Artikel 9 Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen
4:9	Artikel 7 Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid Artikel 4 Transactiebesluit 1994 Artikel 8 Besluit tenuitvoerlegging geldboeten Artikel 10 Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen
4:10	Artikel 8 Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid Artikel 9 Besluit tenuitvoerlegging geldboeten Artikel 11 Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen
4:11	Artikel 9 Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid Artikel 9b, eerste lid, Besluit tenuitvoerlegging geldboeten
4:12	Artikel 9c Besluit tenuitvoerlegging geldboeten Artikel 11a Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen
4:13	Artikel 10 Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid
4:14, eerste lid	Artikel 1 Uitvoeringsbesluit voorschot schadevergoedingsmaatregel
4:14, tweede lid	Artikel 2 Uitvoeringsbesluit voorschot schadevergoedingsmaatregel

Artikel(lid)	Oorsprong
4:15	Nieuw
5:1	Artikel 1 Besluit aanvang tenuitvoerlegging straffen en maatregelen
5:2	Artikel 2 Besluit aanvang tenuitvoerlegging straffen en maatregelen
5:3	Artikel 3 Besluit aanvang tenuitvoerlegging straffen en maatregelen
5:4	Artikel 4 Besluit aanvang tenuitvoerlegging straffen en maatregelen
5:5	Artikel 5 Besluit aanvang tenuitvoerlegging straffen en maatregelen
6:1	Nieuw
6:2	Nieuw
6:3	Nieuw

TABEL 2 Besluit aanvang tenuitvoerlegging straffen en maatregelen

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
1	5:1
2	5:2
3	5:3
4	5:4
5	5:5
6	Vervallen
7	Vervallen

TABEL 3 Besluit tenuitvoerlegging geldboeten

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
1, eerste lid, eerste volzin	Vervallen
1, eerste lid, tweede volzin	4:1, eerste lid
1, tweede lid	4:1, tweede lid
2	Vervallen
3, eerste lid, eerste volzin	4:2, eerste lid
3, eerste lid, tweede volzin	4:4
3, tweede en derde lid	4:2, tweede lid
3, vierde lid	4:2, derde lid
3a	4:5
3b	4:5
4	4:3
5	4:7
6	Vervallen
7	4:8
8	4:9
9	4:10
9a	4:6
9b, eerste lid	4:11
9b, tweede lid	Vervallen
9c	4:12
10	Vervallen
11	Vervallen
12	Vervallen

TABEL 4 Besluit tenuitvoerlegging jeugdstrafrecht 1994

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
1	1:1
2	Vervallen
4	2:8
4a	2:9
5	2:10
6	2:11
7	2:12
8	2:13
9	2:14
11	2:15

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
12	2:16
13	2:17
14	2:18
15	2:19
16	2:20
17	2:21
17a	2:22
18	2:4
19	2:5
20	Vervallen
21	3:26
22	3:1
23	3:2
24	3:3
25	3:4
26	3:5
27	2:6
28	2:7
29	Vervallen
30	Vervallen

TABEL 5 Besluit tenuitvoerlegging ontnemings- en schadevergoedingsmaatregelen

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
1	1:1
2	Vervallen
3	Vervallen
4	Vervallen
5, eerste lid, eerste volzin	4:2, eerste lid
5, eerste lid, tweede volzin	4:4
5, tweede en derde lid	4:2, tweede lid
5, vierde lid	4:2, derde lid
6	4:3
7	4:7
8	Vervallen
9	4:8
10	4:9
11	4:10, eerste lid
11a	4:12
12	Vervallen
13	Vervallen

TABEL 6 Besluit tenuitvoerlegging taakstraffen

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
1	1:1
2	3:6
3	3:7
4	3:8
5	3:9
6	3:10
7	3:11
8	3:12
9, eerste en derde lid	3:13
9, tweede lid	Vervallen
10	3:14
11	3:15
12	3:16
13	3:17
14	3:18
15	3:19
16	3:20
17	3:21
18	3:22

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
19	3:23
20	3:24
21	3:25
22	Vervallen
23	Vervallen
24	Vervallen
25	Vervallen
26	Vervallen
27	Vervallen
28	Vervallen

TABEL 7 Besluit uitvoering artikel 577, tweede lid

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
1	Vervallen
2	Vervallen
3, eerste volzin	4:2, eerste lid
3, tweede volzin	4:4
4	4:3
5	4:7
6	Vervallen
7	4:8
8	4:9
9	4:10, eerste lid
10	4:13
11	Vervallen
12	Vervallen

TABEL 8 Transactiebesluit 1994

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
1	1:1
2	Vervallen
3	4:3
4	4:8
4a	Vervallen
5	Vervallen

TABEL 9 Uitvoeringsbesluit voorschot schadevergoedingsmaatregel

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
1	4:14, eerste lid
2	4:14, tweede lid
3	Vervallen
4	Vervallen
5	Vervallen
6	Vervallen

TABEL 10 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke invrijheidsstelling

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
1	1:1
2	2:1
3	2:2
4	2:3
5	3:1
6	3:2
7	3:3
8	3:4
9	3:5

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
10	Vervallen
11	Vervallen
12	Vervallen
13	Vervallen

TABEL 11 Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling

Artikel(lid)	Nieuw artikel(lid)
1	1:1
2	3:1
3	3:2
4	3:3
5	3:4
6	3:5
7	Vervallen
8	Vervallen
9	Vervallen
10	Vervallen

	Minderjarige < 18 jaar	Adolescent 18-23 jaar	Meerderjarige >23 jaar
Wettelijk systeem (sanctiestelsel)	Jeugdstrafrecht of 77b (toepassing van volwassenenstrafrecht bij >16 jaar)	Meerderjarigenstrafrecht of bij toepassing van 77c het jeugdstrafrecht	Meerderjarigenstrafrecht
Verplicht te verschijnen	Ja (tenzij kanton m.u.v. leerplicht, of tenzij de minderjarige inmiddels 18 jaar is), art. 495a Sv	Nee, tenzij art. 260 lid 6 Sv op de dagvaarding staat (voornemen om jeugdstrafrecht toe te passen)	Nee
Ouders verplicht oproepen	Ja, tenzij kanton of minderjarige inmiddels 18 jaar oud	Nee	Nee
Ouders verplicht te verschijnen	Ja (tenzij minderjarige inmiddels 18 jaar is), art. 496 Sv, of tenzij het kanton is en minderjarige nog onder de 18 jaar is, dan hoeven de ouders alleen te worden opgeroepen en zijn zij niet verplicht om te verschijnen.	Nee	Nee
Zitting openbaar	Nee, 495b Sv	Ja	Ja
Benadeelde partij bij hele zitting aanwezig	Ja, tenzij gegronde bezwaren	Ja	Ja
Toevoeging raadsman	Ja, art. 489 lid 1 onder c Sv, tenzij kanton	Nee, tenzij hij van zijn vrijheid is beroofd	Nee, tenzij hij van zijn vrijheid is beroofd